ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 20.9.2017 г.
COM(2017) 536 final

2017/0230 (COD)

Предложение за

# РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган); Регламент (ЕС) № 1094/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване); Регламент (ЕС) № 1095/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари); Регламент (ЕС) № 345/2013 относно европейските фондове за рисков капитал; Регламент (ЕС) № 346/2013 относно европейски фондове за социално предприемачество; Регламент (ЕС) № 600/2014 относно пазарите на финансови инструменти; Регламент (ЕС) 2015/760 относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции; Регламент (ЕС) 2016/1011 относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове; и Регламент (ЕС) 2017/1129 относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар**

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2017) 308 final} - {SWD(2017) 309 final}

# ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

## 1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

### • Основания за предложението и негови цели

Интегрираните финансови пазари са от значителна полза за стабилното и устойчиво финансиране на европейската икономика и насърчаване на заетостта и растежа. С цел да се насърчи финансовата интеграция и целостта на пазара, като същевременно се съхрани финансовата стабилност, вътрешният пазар на ЕС за финансови услуги се нуждае от общи правила и тясна координация в областта на надзора. Когато ЕС преразгледа своята финансова система в отговор на финансовата криза и в съответствие с глобалните усилия, той въведе единна нормативна уредба на финансовите услуги в Европа и създаде Европейските надзорни органи (ЕНО). ЕНО са възловият институционален елемент на пакета с всеобхватни реформи; те имат ключова роля за доброто регламентиране, функциониране и стабилност на финансовите пазари в ЕС. Те допринасят за изготвянето и съгласуваното прилагане на единната нормативна уредба, решават трансграничните проблеми и по този начин насърчават сближаването в областта на регламентирането и надзора.

Въпреки следкризисните мерки обаче потенциалът за още по-тясно сближаване в областта на регламентирането и надзора в рамките на единния пазар е значителен. Интегрираните финансови пазари се нуждаят от по-интегрирани надзорни механизми, за да функционират ефективно, като същевременно по-централизираният надзор може от своя страна да насърчи пазарната интеграция.

Поради тази причина ЕС се зае да задълбочи интеграцията на финансовия сектор, която да стъпи на здрава и стабилна основа. В частност бе лансиран съюзът на капиталовите пазари (СКП), който да бъде основата на един напълно функциониращ вътрешен пазар на капитали. В тази връзка в доклада на петимата председатели от юни 2015 г., озаглавен „Завършване на европейския икономически и паричен съюз“[1], бе подчертана необходимостта от засилване на надзорната уредба на ЕС с краен резултат – единен надзорен орган за капиталовите пазари. В по-ново време, в изготвения от Комисията документ за размисъл относно задълбочаването на икономическия и паричен съюз[2] се посочва, че прегледът на надзорната уредба на ЕС и в частност на Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) би следвало да представлява първата стъпка към създаването до 2019 г. на такъв единен надзорен орган. В документа за размисъл се призовава и за доизграждане до 2019 г. на финансовия съюз, състоящ се от банков съюз и съюз на капиталовите пазари, за да се гарантира целостта на еврото и да се подобри функционирането на еврозоната и като цяло – на ЕС. Световните финансови пазари са силно преплетени; самата нормативна уредба на равнище ЕС се основава до голяма степен на приетите главно от държавите от Г-20 в резултат на финансовата криза международни стандарти. С оглед на стремежа на ЕС за ускоряване на завършването на съюза на капиталовите пазари е много важно надзорните механизми на ЕС да продължат да се развиват по начин, който позволява да се извлече пълният потенциал от интеграцията на световните финансови пазари, но същевременно осигурява

[1] Доклад на петимата председатели: „Завършване на европейския икономически и паричен съюз, 22 юни 2015 г.;

[2] Документ за размисъл относно задълбочаването на икономическия и паричен съюз, COM(2017) 291 от 31 май 2017 г.

ефективен контрол и управление на трансграничните рискове между ЕС и останалата част от света. В това отношение ролята на ЕНО е възлова.

Накрая може да се добави, че решението на Обединеното кралство да напусне ЕС засилва предизвикателствата пред надзорните механизми в останалите 27 държави – членки на ЕС. Бъдещото оттегляне на понастоящем най-големия финансов център на ЕС означава, че в останалите 27 държави – членки на ЕС, капиталовите пазари трябва да се развият допълнително, а надзорните механизми – да бъдат засилени, така че финансовите пазари да продължат стабилно да оказват необходимата за икономиката подкрепа.

С настоящото предложение се цели да се адаптира и усъвършенства уредбата на ЕНО, за да им се позволи да поемат разширените си отговорности по надзор на финансовите пазари. ЕНО трябва да разполагат с адекватни правомощия, управленска структура и финансиране.

На първо място там, където съществуващите правомощия на ЕОЦКП са се оказали недостатъчни или недостатъчно ясно определени – например във връзка с еднообразното прилагане на законодателството на ЕС, с изготвянето на технически становища или с предоставянето на текущо съдействие за решенията за еквивалентност, те трябва да бъдат засилени и подобрени. В контекста на целите на СКП следва да се преразгледа и настоящият обхват на мандата на ЕНО. В дадени целеви области е необходимо да се засили общият надзор, за да се постигне по-голяма съгласуваност при надзорните практики и прилагането на нормативната уредба на ЕС в областта на финансовите услуги. Извършеният през 2017 г. преглед на регламентите за ЕНО показа, че надзорът върху някои дейности и субекти с особено значение за Съюза като цяло или със значителна трансгранична дейност следва да се упражнява не от националните компетентни органи, а от ЕНО. По същия начин ЕНО следва да участват по-активно в лицензирането и надзора на субектите от държави извън ЕС, които извършват дейност в Съюза.

На второ място с настоящото предложение се цели да се подобри ефективността на управлението на ЕНО. Настоящата структура на ЕНО за взимане на решения води до отсъствието на решения, насочени към сближаване в областта на регламентирането и надзора, или до решения, при които националните интереси надделяват над тези на ЕС. Това до голяма степен отразява неотменно съществуващото напрежение между европейския мандат на ЕНО и националния мандат на компетентните органи, които са членове на съветите на ЕНО[3]. Това положение е в разрез с целта за сближаване в областта на надзора. От своя страна по-активната роля на ЕНО за задълбочаване на финансовата интеграция или за засилване на стабилността на вътрешния пазар също изисква по-ефективни правомощия за постигането на сближаване[4].

---

[3] Вж. проучването от 2013 г. на Европейския парламент „The review of the new European system of financial supervision, part 1: the work of the European Supervisory Authorities (EBA, EIOPA and ESMA)“ [„Преглед на новата Европейска система за финансов надзор, част 1: работата на Европейските надзорни органи (ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП)“] (http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/etudes/join/2013/507446/IPOL-ECON_ET(2013)507446_EN.pdf)

[4] „Една по-интегрирана надзорна уредба, осигуряваща единно прилагане на правилата за финансовия сектор и по-централизиран надзор, е от ключово значение.“ Документ за размисъл относно задълбочаването на икономическия и паричен съюз, стр. 20, COM(2017) 291 от 31 май 2017 г.

На трето място ЕНО се нуждаят от подходящо финансиране, което да им позволи да заделят ресурси там, където това е необходимо с оглед на набелязаните цели. Настоящите бюджетни споразумения ограничават дейността на ЕНО – а и ще продължат да го правят в бъдеще, тъй като по ред причини държавите членки могат да не желаят да увеличават националните си вноски.

В настоящото предложение се съдържат целенасочени изменения на регламентите за ЕНО[5] и на различни секторни актове[6] с цел да се засилят правомощията, управлението и финансирането на ЕНО – областите, които трябва да бъдат засилени, за да могат ЕНО да отговорят на гореописаните предизвикателства.

В доклада за оценката на въздействието към настоящото предложение се разглеждат разходите и ползите от тези изменения. В него се посочват редица варианти на мерки за засилване на правомощията на ЕНО на равнище ЕС, за подобряване на управлението им (в т.ч. на процеса на взимане на решения) и за осигуряване на устойчиво финансиране, съобразено с настоящите и бъдещите им задачи. В оценката на въздействието са представени изчерпателни доказателства за ефективния принос на измененията за укрепване на уредбата на ЕНО и оттам – на цялостната стабилност на финансовата система на ЕС, като същевременно разходите за общия бюджет на ЕС и заинтересованите страни са сведени до минимум. Съгласно политическите приоритети на Комисията, с предложените изменения се подкрепя и по-нататъшното развитие и задълбочаване на СКП.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политика**

Настоящото предложение е съгласувано с редица други разпоредби на ЕС и текущи инициативи за осигуряване на ефективни и ефикасни надзорни механизми на равнище ЕС.

От началото на финансовата криза ЕС и неговите държави членки се заеха основно да преосмислят регламентирането на финансовия сектор и неговия надзор. ЕС започна редица реформи за създаване на по-сигурна, по-стабилна, по-прозрачна и по-отговорна финансова система в полза на икономиката и на обществото като цяло. Сред тях беше създаването на единен надзорен механизъм и на единен механизъм за преструктуриране, както и на единен съвет за преструктуриране – за специфични и дискретни отговорности във връзка с надзора. Настоящото предложение хармонично допълва задачите и функциите на тези органи.

---

[5] Регламент (ЕС) № 1093/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган); Регламент (ЕС) № 1094/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване); Регламент (ЕС) № 1095/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари).

[6] Регламент (ЕС) 2016/1011 относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове; Регламент (ЕС) № 345/2013 относно европейските фондове за рисков капитал; Регламент (ЕС) № 346/2013 относно европейски фондове за социално предприемачество; Регламент (ЕС) № 600/2014 относно пазарите на финансови инструменти; Регламент (ЕС) 2015/760 относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции; и Регламент (ЕС) 2017/1129 относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар.

Настоящото предложение е в подкрепа и на единната нормативна уредба на финансовите услуги, за която ЕНО значително допринасят с дейността си. Целта на тази единна нормативна уредба е създаването в ЕС на общи норми с цел осигуряване на финансова стабилност и лоялна конкуренция, както и висока степен на защита на потребителите и инвеститорите. Предложението например е съгласувано с действащите директива и регламент за капиталовите изисквания (банки), както и с Директивата „Платежоспособност II“ (застрахователни дружества), с които се цели да се повиши стабилността на финансовия сектор. Настоящото предложение е съгласувано и с действащата уредба на платежните услуги и ипотеките – що се отнася до защитата на потребителите.

По отношение на текущите инициативи, Комисията в момента предлага и законодателна инициатива за укрепване на Европейския съвет за системен риск („ЕССР“), който заедно с ЕНО формира създадената вследствие на финансовата криза европейска система за финансов надзор. Други актуални примери са: предложението на Комисията за целенасочени изменения на Регламента за европейската пазарна инфраструктура[7], чиято цел е да се укрепи надзорът на равнище ЕС по отношение на лицензирането на централни контрагенти (ЦК) и на изискванията за признаване на ЦК от трети държави, както и предложението на Комисията относно общоевропейските продукти за лично пенсионно осигуряване[8], чиято цел е да се засили ролята на ЕОЗППО, като бъде оправомощен да лицензира тези нови продукти, като ги обозначи като висококачествени на паневропейско равнище и позволи предлагането им в целия ЕС.

Накрая може да се добави, че настоящото предложение е съгласувано с разпоредбите на ЕС относно прилагането на разпоредбите на трети държави в контекста на финансовото право на ЕС — както е посочено в работния документ на службите на Комисията относно еквивалентността[9]. В работния документ се прави преглед на предвидените в законодателството на ЕС в областта на финансовите услуги процедури с трети държави във връзка с еквивалентността. В него се посочват съответният опит и някои области, в които е необходимо повишено внимание – които частично са обхванати в настоящото предложение. С оглед на политическите цели на ЕС, важни елементи за доразработване въз основа на световните стандарти са доброто управление в областта на данъчното облагане и борбата срещу изпирането на пари. С цел да се осигури съгласуваност между отделните политики и да се засилят механизмите за борба с избягването на данъци и изпирането на пари, Комисията ще продължи да интегрира тези въпроси в съответното законодателство на ЕС, в т.ч. в областта на финансовите услуги, и може да обмисли включването им в процедурите във връзка с еквивалентността.

- **Съгласуваност с другите политики на Съюза**

Настоящото предложение е в съзвучие с усилията, които Комисията продължава да полага за задълбочаване на СКП. По-ефективната надзорна уредба е ключов елемент за

[7] Предложение за Регламент за изменение на Регламент (ЕС) № 1095/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) и на Регламент (ЕС) № 648/2012 по отношение на процедурите и участващите органи при лицензирането на ЦК, както и на изискванията за признаване на ЦК от трети държави, COM(2017) 331 final.

[8] Предложение за Регламент относно общоевропейски продукт за лично пенсионно осигуряване, COM(2017) 343 final — 2017/0143 (COD).

[9] EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment, SWD(2017)102 final.

изграждането на по-интегрирани капиталови пазари, тъй като допринася за по-съгласуваното прилагане на нормите за финансовия сектор. В тази връзка, в доклада на петимата председатели от юни 2015 г.[10] се подчертава необходимостта от засилване на надзорната уредба на ЕС с краен резултат – единен надзорен орган за капиталовите пазари. Необходимостта от допълнително задълбочаване и интегриране на капиталовите пазари в ЕС се подчертава и в съобщението от септември 2016 г. относно СКП[11], както и в съобщението относно средносрочния преглед на СКП[12].

Настоящото предложение е в съответствие и с ангажиментите на Комисията, поети при изграждането на СКП в отговор на две нови предизвикателства на днешните пазари: устойчивото финансиране и финансовите технологии („FinTech“).

По отношение на устойчивото финансиране Комисията се ангажира с инициатива в рамките на СКП за засилване на водещата роля на ЕС в областта на устойчивите инвестиции и финансиране. Новите рискове и възможности, свързани с опазването на околната среда, обществото и управлението, променят финансовия сектор, което налага адаптиране на надзорната уредба и подход. Освен това финансовият сектор има ключова роля в прехода към нисковъглеродна и енергоспестяваща икономика. С оглед на устойчивостта, на равнище ЕС са необходими стабилна координация и сближаване на надзорните подходи. В тази връзка настоящото предложение е съгласувано със стратегията за енергиен съюз, с ангажимента на Съюза за постигане на кръгова икономика и с целта за устойчиво развитие.

ЕНО също така следва, чрез осигуряването например на по-съгласувани подходи при прилагането на нормативните изисквания, да допринесе за използването на потенциала и възможностите на финансовите технологии („FinTech“), като същевременно се противодейства и на потенциалните рискове в тази област. Това означава, че в надзорната дейност на ЕНО следва да се отдели повече внимание на свързаните с финансовите технологии аспекти. В този контекст настоящото предложение е в съответствие и със стратегията за цифров единен пазар. Новите технологии променят финансовия сектор. Това налага адаптиране на надзорната уредба и подход. Националните надзорни органи предприеха редица инициативи, които, ако не бъдат добре координирани, биха могли да навредят на подходящото функциониране на вътрешния пазар. На равнище ЕС са необходими засилена координация и сближаване на надзорните подходи с отчитане на напредъка на технологиите, например чрез създаването в рамките на ЕНО на център на ЕС за иновации.

Целенасочените промени в настоящия модел на управление са също така в съзвучие с усилията на Комисията да улесни функционирането и засили независимостта на форумите за взимане на решения към децентрализираните агенции на ЕС. В областта на финансовите услуги други европейски агенции или институции като Европейската централна банка и единният съвет за преструктуриране разполагат с постоянен и независим подготвителен орган със собствени правомощия и задачи, който може да взима решения по някои въпроси или да участва в процеса на взимане на решения. Създаването на изпълнителен съвет за всеки ЕНО, с постоянни членове и ексклузивен

[10] https://ec.europa.eu/commission/publications/five-presidents-report-completing-europes-economic-and-monetary-union_bg

[11] „Съюз на капиталовите пазари – ускоряване на реформата“, COM(2016) 601 final.

[12] Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно междинния преглед на Плана за действие за изграждане на съюз на капиталовите пазари, COM(2017) 292 final.

мандат, е в съответствие с действащите механизми за засилване на съюзното измерение в процеса на взимане на решения от агенциите.

Накрая по отношение на финансирането може да се добави, че макар и по-голямата част от децентрализираните агенции на ЕС да се финансират от бюджета на ЕС, няколко агенции на ЕС се финансират от смесени или изцяло от частни средства. В тази връзка участието на частния сектор в бюджета на ЕНО е в съответствие със съществуващите практики на ЕС.

## 2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

### • Правно основание

Правното основание за всички изменения е член 114 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Посочената разпоредба е правното основание за всички регламенти, обхванати от настоящото предложение.

Предлага се учредителните регламенти за ЕНО да се изменят с оглед на новите обстоятелства, така че да се подобри функционирането на ЕНО в интерес на сближаването в рамките на вътрешния пазар и на неговото по-гладко функциониране. В анализа – част от доклада за оценката на въздействието, са очертани областите, в които нормативната уредба на ЕНО трябва да се измени, за да се укрепи стабилността и ефективността на надзорните механизми на ЕС и оттам – на финансовата система на ЕС.

Необходимо е да се въведат изменения и в секторното законодателство, за да могат ЕНО да упражняват пълноценно засилените си правомощия. В доклада за оценката на въздействието и в придружаващата го оценка се доказва, че действията на равнище ЕС са оправдани и необходими, за да се преодолеят установените нормативни проблеми при правомощията, управлението и финансирането на ЕНО.

### • Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Тъй като ЕНО са органи на Съюза, уреждащите ги регламенти могат да бъдат изменени само от законодателя на Съюза. Освен това измененията целят по-съгласувано функциониране на вътрешния пазар – цел, която държавите членки не могат да постигнат със самостоятелни действия.

При фондовете, обхванати от **регламентите за ЕФРК, ЕФСП и ЕФДИ**, определянето на ЕОЦКП като единен надзорен орган осигурява еднообразното прилагане във всички държави членки на предвидените в трите регламента единни изисквания и условия. С единния надзор ще бъдат намалени размерът и видовете разходи, както и отделяното от администрацията време, което от своя страна ще позволи на управляващите лица да намалят трансакционните и оперативните си разходи. С него ще се оптимизират административните процеси при лицензирането и регистрирането на ЕФРК, ЕФСП и ЕФДИ и ще се благоприятства лоялната конкуренция, тъй като фондовете ще бъдат надзиравани централизирано, независимо от мястото им на установяване. Единният надзор е също така в подкрепа на пазарната интеграция в тези сектори и на финансирането на икономиката на ЕС от пазара по линия на тези фондове.

По отношение на **Регламента и Директивата относно пазарите на финансови инструменти** и аналогично – на критичните бенчмаркове, **доставчиците на услуги за докладване на данни** са неизменен бизнес в целия Съюз и свързаната с това

нормативна и надзорна проблематика не може да бъде разрешена чрез самостоятелни действия на държавите членки.

Що се отнася до **координационната функция** на ЕОЦКП, тя е вече определена в Регламента за ЕОЦКП и в съответните актове на Съюза. Следователно тя би могла да бъде засилена единствено като се измени законодателството на Съюза.

По отношение на **регламента относно бенчмарковете**, критичните бенчмаркове са от голямо икономическо значение, тъй като се използват при финансовите инструменти (по-специално дериватите), финансовите договори и инвестиционните фондове в целия Съюз. Изискването за образуване на колегии от надзорни органи за някои критични бенчмаркове – поне от държавите членки на администраторите на тези бенчмаркове и на поднадзорните доставчици на входящи данни за тях – вече е ясен знак, че надзорът над тези бенчмаркове не може да бъде осъществяван само от един национален надзорен орган и следователно е необходимо да бъдат създадени необходимите механизми на равнището на Съюза.

Упражняването на пряк надзор от ЕОЦКП върху всички администратори на критични бенчмаркове е пропорционално, тъй като тези бенчмаркове са от ключово значение за Съюза, а от своя страна настоящите колегии от надзорни органи са големи и потенциално недостатъчно гъвкави при кризисни обстоятелства

Изготвяните в трети държави бенчмаркове могат да се използват в Съюза, ако са признати или одобрени от компетентен орган в Съюза или ако нормативният и надзорен режим на държавата, в която се намират, е признат за еквивалентен на режима, създаден с регламента относно бенчмарковете. Въпреки че Комисията е тази, която взима решенията за еквивалентност, и задача на надзорния орган на третата държава е да създаде механизми за сътрудничество с ЕОЦКП, одобряването и признаването се извършват от националните компетентни органи. Това налага редица национални компетентни органи да разглеждат такива искания, което крие риска администраторите на бенчмаркове от трети държави да се стремят да подбират национален компетентен орган, който изглежда по-либерален в решенията си и при последващия надзор върху администратора (търсене на най-благоприятната нормативна уредба). Поради факта, че администраторът се намира в трета държава, основният аргумент за упражняването на национален надзор – близостта до поднадзорните субекти, не е приложим. С определянето на ЕОЦКП за компетентния орган за администраторите на бенчмаркове от трети държави ще се увеличи ефикасността и ще се намали рискът от търсене на най-благоприятната нормативна уредба, както и разликите в надзора върху тези субекти. Това обаче не може да се постигне чрез самостоятелни действия на държавите членки.

С цел да се позволи на ЕОЦКП да надзирава пряко определени администратори на бенчмаркове е необходимо с редица делегирани актове да се измени регламентът относно бенчмарковете, за да се доуточнят някои негови разпоредби.

По отношение на регламента за проспектите, от 2011 г. насам ЕОЦКП отдели значително време и усилия за насърчаване на сближаването на нормите на националните компетентни органи за проверка и одобрение на проспектите. Това доведе до създаването на т.нар. „надзорни брифинги“ за установяване на общоприети принципи, които националните компетентни органи се приканват да използват при одобряването на проспектите. През 2012 и 2015 г. ЕОЦКП проведе и два партньорски

анализа на одобряването на проспектите, тъй като имаше признаци за разнородни практики сред държавите членки. Тези действия бяха полезни, но не постигнаха напълно целта за насърчаване на пълно сближаване в областта на надзора, като предвид възможността в някои случаи емитентите да избират кой компетентен орган да одобрява проспектите им, запазването на разнородните практики сред националните компетентни органи продължава да е източник на регулаторен арбитраж и загуба на ефективност.

Комисията откроi някои видове проспекти, които поради естеството на ценните книжа и емитентите съдържат трансгранично измерение в рамките на Съюза, степен на техническа сложност и потенциални рискове от регулаторен арбитраж, поради което централизираният им надзор от ЕОЦКП следва да е по-ефективен и ефикасен, отколкото надзора на национално равнище. Такива са предназначените само за допустими инвеститори проспекти за ценни книжа, различни от капиталови инструменти; проспектите за специфични видове комплексни ценни книжа като обезпечените с активи ценни книжа; проспектите, изготвени от специализирани емитенти, както и тези, изготвени от субекти от трети държави съгласно Регламент (ЕС) 2017/1129.

Централизирането при ЕОЦКП на одобряването им и на всички свързани с това надзорни и правоприлагащи действия ще подобри качеството, съгласуваността и ефективността на надзора в Съюза, ще създаде условия за лоялна конкуренция сред емитентите и ще съкрати сроковете за одобряване. С него ще изчезнат необходимостта да се избира „държава членка по произход“ и търсенето на най-благоприятната нормативна уредба.

- **Пропорционалност**

С настоящото предложение се правят целенасочени изменения с цел да се укрепи надзорната уредба на ЕС и оттам – да се засили устойчивостта, стабилността и ефективността на финансовата система в целия ЕС, както и да се повиши защитата на потребителите и инвеститорите. За тази цел с него се правят целенасочени и добре премерени изменения в надзорната уредба на ЕС с оглед на едно по-ефективно и ефикасно управление. С предложението действащите задачи и правомощия на ЕНО намират нов баланс, като на ЕНО се предоставят нови правомощия с оглед на новите тенденции, в т.ч. – технологични, както и на интензифицирането на трансграничната дейност в рамките на ЕС и вероятното задълбочаване на интеграцията между финансовите пазари на ЕС и световните. С предложението се адаптира и системата на финансиране, за да се осигури на ЕНО устойчиво и съобразено със задачите им финансиране.

По отношение на секторното законодателство предложените изменения по същество се ограничават до въвеждането на пряк надзор от ЕОЦКП. Те бяха избрани в зависимост от спецификите на съответните сектори. Необходимо е също така измененията да бъдат съгласувани с РПФИ, като в ограничена степен бъде изменена и Директива 2009/138/ЕО („Платежоспособност II“). Поради това се предлага отделно предложение за изменение на посочената директива.

Нито един от предложените елементи не надхвърля необходимото за постигане на набелязаните цели.

Освен това, в съответствие със заложения в Договора принцип на пропорционалност характерът и формата на действията и мерките на ЕНО няма да надхвърлят необходимото за постигане на целите на настоящия регламент и ще бъдат съобразени с естеството, мащаба и сложността на рисковете при финансовите операции или бизнеса на институциите и дружествата, засегнати от това действие на съответния ЕНО.

- **Избор на инструмент**

С настоящото предложение се изменят действащите регламенти за ЕНО и някои актове от секторното финансово законодателство[13]. Всички актове, които се изменят с настоящото предложение, са регламенти, поради което съответните изменения се предлагат под формата на един-единствен регламент за изменение.

В допълнение се предлага да се измени Директивата относно пазарите на финансови инструменти[14] (главно за да се отразят измененията в Регламента относно пазарите на финансови инструменти) и в ограничена степен – Директива 2009/138/ЕО („Платежоспособност II“). С оглед на тези две цели отделно се предлага директива за изменение.

Накрая може да се добави, че Комисията, отново чрез отделен документ, изменя скорошното си предложение за Регламент за изменение на Регламента за ЕОЦКП и на Регламента за европейската пазарна инфраструктура[15] .

## 3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

В оценката на въздействието, придружаваща настоящото предложение, се анализира съществуващата уредба на ЕНО, за да се провери дали позволява на ЕНО да постигнат целите си за устойчиво засилване на стабилността и ефективността на финансовата система и за повишаване на защитата на потребителите и инвеститорите.

---

13 Регламент (ЕС) № 1093/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган); Регламент (ЕС) № 1094/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване); Регламент (ЕС) № 1095/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари); Регламент (ЕС) 2016/1011 относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове; Регламент (ЕС) № 345/2013 относно европейските фондове за рисков капитал; Регламент (ЕС) № 346/2013 относно европейски фондове за социално предприемачество; Регламент (ЕС) № 600/2014 относно пазарите на финансови инструменти; Регламент (ЕС) 2015/760 относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции; и Регламент (ЕС) 2017/1129 относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар.

14 Директива 2014/65/ЕС относно пазарите на финансови инструменти (ДПФИ II).

15 Предложение за Регламент за изменение на Регламент (ЕС) № 1095/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) и на Регламент (ЕС) № 648/2012 по отношение на процедурите и участващите органи при лицензирането на ЦК, както и на изискванията за признаване на ЦК от трети държави, COM(2017) 331 final.

По отношение на ефективността и ефикасността на ЕНО анализът показва, че ЕНО до голяма степен са постигнали текущите си цели. Необходими са обаче целенасочени подобрения за посрещане на бъдещите предизвикателства. Заключенията от анализа са по-специално следните:

а) правомощията на ЕНО биха могли да бъдат увеличени в някои области, за да се осигури по-добро изпълнение на задачите. В резултат на това би следвало да се подобри нормативната и надзорната уредба за всички пазарни участници и потребители в ЕС, както и ефективно и ефикасно да се преодоляват свързаните с трансграничната дейност рискове;

б) настоящият модел на управление на ЕНО затруднява преодоляването на конфликтите между интересите на ЕС и националните интереси, което поражда риск от това решенията на ЕНО не винаги да се взимат в общ интерес на ЕС, от забавяне на процеса на взимане на решения или от бездействие, особено по отношение на несвързаните с регламентиране дейности (задължително посредничество, процедурно нарушаване на правото на ЕС, образуване на партньорски проверки);

в) настоящият модел на финансиране не е съобразен със задачите на ЕНО и още по-малко с бъдещите задачи, които им предстои да поемат; този модел също така изглежда, че не съвсем обосновано поражда различни вноски от компетентните национални органи.

По отношение на съгласуваността, регламентирането от страна на ЕНО е напълно в съзвучие със създаването на по-широка надзорна уредба на ЕС. Тази тяхна дейност също така хармонично се вписва в разработването на единна нормативна уредба. От друга страна ограниченията на управленския модел и модела на финансиране, както и заложената в правомощията на ЕНО ефективност, не позволяват на ЕНО достатъчно активно да насърчават еднообразното прилагане на приетото от ЕС законодателство в областта на финансовите услуги.

От гледна точка на целесъобразността, при анализа се стигна до заключението, че нормативната уредбата на ЕНО е целесъобразна.

Накрая може да се добави, че нормативната уредба на ЕНО очевидно създава добавена стойност за ЕС, тъй като дейността им е от основно значение за насърчаване на единния пазар на финансови услуги.

- **Консултации със заинтересованите страни**

През пролетта на 2017 г. службите на Комисията проведоха широка обществена консултация по дейността на ЕНО. При консултацията бяха получени 230 отговора. Получени бяха отзиви от широк кръг участници: 26 % — от публични органи или международни организации, 71 % — от организации или дружества и 3 % — от частни лица.

Редица коментари, становища и мнения, в т.ч. официални позиции на някои правителства, бяха получени извън обществената консултация. Въпреки че не са отразени в статистическите данни от проучването на ЕС, те са взети предвид в анализа, който е в основата на настоящото предложение.

Като цяло респондентите считат създаването на ЕНО за значително подобрение и важна стъпка към сближаването на надзорните практики в Съюза. Повечето подкрепят

по-голямата роля на ЕНО с оглед на по-тясното сближаване в областта на надзора. Много от заинтересованите страни отбелязват, че въвеждането на СКП и решението на Обединеното кралство да напусне Съюза пораждат нова ситуация, която изисква да се обмисли засилване на надзора на равнище ЕС, по-специално по отношение на трансграничните дейности и еквивалентността на съответната уредба на трети държави.

По отношение на правомощията на ЕНО, много от респондентите не подкрепят значително увеличаване на правомощията на ЕНО на този етап, но някои признават техните ограничения и биха желали да видят целенасочени подобрения. Повечето респонденти твърдят, че наличните инструменти като цяло са достатъчни; те следва да бъдат по-добри и да се използват по-пълноценно. Налице е широка подкрепа за разширяване/изясняване на правомощията във връзка с наблюдението на еквивалентността.

Организациите на потребителите виждат значителни недостатъци при прилагането на правилата за защита на потребителите, които според тях са неефективни или отдалечени от най-острите проблеми на национално равнище. Те намират за необходимо да се разшири сферата на дейност на ЕНО в областта на защитата на потребителите. Повечето респонденти твърдят, че е трудно да се осигури подходящ баланс в ЕНО при групите заинтересовани страни, както и при географското разпределение. Представителите на потребителите и ползвателите се оплакват, че са значително по-малко от представителите на финансовите институции, което не позволява баланс на становищата на групите заинтересовани страни. Редица организации са на мнение, че правомощията на ЕНО да забранява продукти следва да обхващат и тези, които могат да са вредни за потребителите.

Респондентите в обществената консултация относно ЕНО недвусмислено подкрепят прекия надзор на равнище ЕС над централните контрагенти (ЦК)[16] и над доставчиците на услуги за докладване на данни, които обслужват целия ЕС, а не само отделни национални пазари. Малко респонденти са отговорили на въпроса за прекия надзор. Някои респонденти отговарят утвърдително на въпроса дали ЕОЦКП следва да бъде натоварен с прекия надзор върху паневропейските фондове за колективно инвестиране, но в повечето случаи те не правят разлика между различните видове фондове.

Изразените възгледи срещу разширяването в нови области на преките надзорни правомощия на ЕНО почиват главно на аргумента, че националният надзор е най-подходящ предвид различните пазарни структури на държавите членки. Освен това надзорът от ЕОЦКП може да доведе до конфликт с националната компетентност в областта на защитата на непрофесионалните инвеститори и финансовата стабилност, както и данъчното облагане, съдебните искове и разрешаването на спорове. Съществуват опасения и по отношение на оперативните трудности при контролирането на местните изисквания при споразуменията за разпространение или предлагане на пазара. Вместо това се предлага по-добро използване на съществуващия инструментариум за сближаване на надзорните практики с оглед на задълбочаването на интеграцията на капиталовите пазари.

[16] В настоящата оценка на въздействието не се разглежда предложението на Комисията относно ЦК, тъй като то вече е прието. С него се засилва общоевропейският подход към надзора над ЦК от ЕС с оглед на по-тясното сближаване в областта на надзора и ускоряването на някои процедури. ЕОЦКП ще отговаря за по-съгласувания и последователен надзор над ЦК от ЕС, както и за по-строгия надзор над ЦК в държавите извън ЕС.

Основният аргумент в подкрепа на прекия надзор от ЕОЦКП е фактът, че надзорът от ЕОЦКП на субекти или инструменти с паневропейско измерение потенциално би премахнал разнобоя в надзорните практики, без с това да се пречи дадени пазарни структури да бъдат взимани под внимание, където е необходимо. Тези респонденти считат, че подобни решения са подходящи за преодоляване на регулаторния арбитраж и на фрагментираността, породена от нееднаквото прилагане на съответните норми на ЕС – проблеми, свойствени за настоящия режим.

В областта на общото управление на ЕНО, заинтересованите страни считат, че съветите на ЕНО и председателите работят добре. Около половината респонденти виждат добавена стойност от посоченото в документа за обществената консултация изменение на управленския модел. Повечето публични органи не подкрепят изменение на управленския модел на ЕНО, но някои от тези становища може донякъде да се дължат на нежеланието им да бъде ограничено влиянието им.

Въпросите за добавяне на независими членове с право на глас и за специфичните задачи на съветите на ЕНО срещат различна подкрепа. Публичният сектор (въпреки че тук отговорилите са по-малко от половината) не подкрепя това, а становищата на частния сектор не са единни, като няколко респонденти обръщат внимание на неизменните конфликти на интереси при настоящия модел. Мнозинството, предимно публичните органи, е срещу разширяване на правомощията на председателите, а повечето от браншовите организации настояват за подобрения.

По отношение на финансирането редица заинтересовани страни отчитат настоящите ресурсни ограничения, пред които са изправени ЕНО, както и ограниченията върху бюджета на ЕС и националните бюджети. Голям брой от респондентите са съгласни, че ЕНО ще се нуждаят от адекватно и устойчиво финансиране с оглед на амбициозните цели и засилените им функции. Много респонденти отбелязват, че равнището на финансиране на ЕНО следва да зависи от техните отговорности и да се основава на резултата от прегледите на ЕНО.

Приблизително половината от респондентите заемат позиция по въпроса дали ЕНО следва да бъдат частично или изцяло финансирани от частния сектор. Повечето не подкрепят промяната на настоящия модел на финансиране, при която вноските от националните компетентни органи се заменят с вноски от частния сектор. По-голяма подкрепа, макар и при малцинството, среща идеята за модел на частично финансиране от частния сектор.

- **Оценка на въздействието**

Комисията направи оценка на въздействието на три варианта на политика. Тези варианти бяха оценени спрямо главните общи цели за устойчиво по-стабилна и по-ефективна финансова система на ЕС и по-висока защита на потребителите и инвеститорите.

При подготовката на оценката на въздействието Комисията оцени функционирането на ЕНО и откри някои съществени недостатъци. Те включват следното: а) недостатъчно ясни правомощия за осигуряването на една и съща ефективност на надзора в ЕС; б) липса на правомощия за ефективно преодоляване на трансграничните рискове, които пораждат взаимовръзките както в самия ЕС, така и между ЕС и останалия свят; в) управленски модел, който води до разнопосочни мотивации при взимането на решения;

както и г) модел на финансиране, който е недостатъчен с оглед на възложените на ЕНО задачи.

Оценката на въздействието обхваща: 1) правомощията; 2) управлението; както и 3) финансирането на ЕНО – спрямо установените недостатъци и новите предизвикателства като сближаването в областта на регламентирането и надзора. Недостатъците при управлението и финансирането са общи за трите ЕНО, тъй като тези въпроси са уредени по еднакъв начин. Измененията на правомощията са главно в специфични сектори – за ЕОЦКП, а с оглед на сближаването в областта на надзора – за всички ЕНО.

Разгледаните варианти бяха следните:

при управлението: а) запазване на статуквото: запазва се настоящата управленска структура; б) целенасочени изменения на настоящия управленски модел: разграничаване на правомощията за взимане на решения според естеството им, като се уреди по-добре процедурата за избор на председател; и в) приобщаването към състава на съвета на надзорниците на независими постоянни членове (без право на глас);

при правомощията: а) запазване на статуквото: не се изменят нито настоящите правомощия при задачите във връзка със сближаването в областта на регламентирането и надзора, нито преките надзорни задължения на ЕОЦКП; б) доизясняване на някои съществуващи правомощия и по-добро регламентиране на надзора; в) доизясняване на някои съществуващи правомощия и предоставянето на ЕОЦКП на нови правомощия за пряк надзор в целеви области; и г) централизиране при трите ЕНО на надзора на финансовите, банковите и застрахователните услуги.

при финансирането: а) запазване на статуквото[17]; б) публично финансиране, съобразено с размера на финансовия сектор във всяка държава членка; в) финансиране с участието и на публичния, и на частния сектор, като вноските от частния сектор във всяка държава членка заменят вноските от националните компетентни органи; и г) финансиране изцяло за сметка на частния сектор.

Горепосочените варианти бяха съпоставени с различни критерии[18], за да се изберат най-подходящите за преодоляването на недостатъците, посочени при излагането на проблематиката в оценката на въздействието и при оценяването на действащата уредба.

В резултат на анализа:

- при управлението бе предпочетен вариантът при взимането на решения наред с националните компетентни органи да участват независими членове с право на глас; се въвежда нова процедура по назначаване на председателя, на когото се възлага нова роля, а управителният съвет се заменя с независим изпълнителен съвет, съставен от външно назначавани постоянни членове;

[17] В такъв случай прекият надзор от ЕОЦКП би бил изцяло за сметка на частния сектор.

[18] Сред тях са: устойчивост, съизмеримост и достатъчност на финансирането; модел на управление с подходящи стимули за ефективно упражняване на правомощията и действия в интерес на ЕС; правомощия, с които се осигурява ефикасен и ефективен надзор на трансграничната дейност и субекти.

- при правомощията бе предпочетен вариантът да бъдат доизяснени някои правомощия на ЕНО, както и официално да им се възложи неотклонно да наблюдават еквивалентността на съответната нормативна уредба – чрез което да им се позволи по-добре да следят за подходящото прилагане на законодателството на Съюза, и да им бъдат прехвърлени надзорни правомощия в целеви области, които касаят главно третите държави или в които преобладава трансграничното измерение;
- при финансирането бе предпочетен вариантът да се запази настоящата годишна вноска от ЕС в бюджета на ЕНО, но остатъчното финансиране, досега осигурявано от националните компетентни органи, да бъде поето от частния сектор.

С предпочетените варианти се позволява на ЕНО да се справят по най-добрия начин с нарастващото количество работа, като също така се отчитат предстоящите изменения в надзорната уредба в следствие на секторното законодателство. Освен това с предпочетените варианти се въвеждат главно целенасочени изменения на действащия режим, без той цялостно да се преработва. Това е съобразено със заключенията от оценката на действащата уредба на ЕНО, според които тя се е оказала сравнително подходяща с оглед на значителните предизвикателства, пред които ЕНО са били изправени, и на ресурсите, с които са разполагали, за да изпълняват мандата си.

В оценката на въздействието бе разгледано и общото количествено и качествено въздействие на трите варианта. Според анализа прилагането на предпочетените варианти ще позволи на ЕНО да изпълняват по-добре мандата си и ще доведе до по-тясно сближаване в областта на регламентирането и надзора.

Дейността на ЕНО следва по-специално да се подобри в следните три направления: първо, ще бъде изменена управленската структура на ЕНО с оглед на по-доброто балансиране на стимулите за защита на националните интереси при взимането на решения и в частност – на по-ефективното упражняване на правомощията за насърчаване на сближаването в областта на регламентирането и надзора. Второ, решението за ограничаване на дела на публичното финансиране от националните компетентни органи, като това финансиране бъде допълнено с вноски от частния сектор, ще предостави на ЕНО необходимите ресурси не само за изпълнението на текущите задачи, а и за по-лесното реагиране на бъдещите промени. Трето, целенасочените изменения на някои правомощия на ЕНО ще позволят на ЕНО да изпълняват задачите си ефективно и ефикасно в светлината на натрупания през шестгодишното им функциониране опит и на новите обстоятелства при различните финансови пазари и при законодателството на ЕС. Тези целенасочени изменения са в съответствие и с възгледа на заинтересованите страни в подкрепа на засилен надзор и оптимизирано използване на действащите правомощия от страна на ЕНО.

По отношение на нетното въздействие върху разходите за отделните заинтересовани страни и с изключение на предоставянето на ЕНО на преки правомощия, въздействието на предпочетените варианти върху частния сектор се очаква да бъде ограничено, тъй като неучастието на националните компетентни органи в годишния бюджет на ЕНО ще намали вноските от частния сектор за финансирането им. Нетното въздействие върху бюджета на ЕС ще бъде неутрално: въпреки че за първата година след приемането на предложението ще е необходимо предварително финансиране от бюджета на ЕС, тези аванси ще бъдат върнати в бюджета на ЕС след влизането в сила на новите механизми на финансиране. Въздействието върху бюджетите на националните компетентни

органи също ще бъде неутрално: националните вноски за ЕНО ще бъдат преустановени, но би следвало пропорционално да се намалят и потребностите на компетентните органи от финансиране за покриване на разходите. Не се очаква да възникнат разходи за потребителите.

Оценката на въздействието бе окончателно одобрена от Комитета за регулаторен контрол (КРК) на 14 юни 2017 г. КРК даде отрицателно становище за оценката на въздействието и препоръча редица подобрения. Документът бе съответно преработен и представен отново на 19 юли. На 27 юли КРК даде положително становище с резерви и изложи съображенията си за внасяне на подобрения, които бяха взети предвид в максимална степен. Основните промени в оценката на въздействието, внесени вследствие на препоръките на КРК, са следните:

1. *Следва да се завърши анализът на предизвикателствата пред надзорните системи, породени от очакваното развитие през следващите години на банковото и застраховането дело, както и на пазарите на ценни книжа. Следва да се включи отражението върху основната дейност на ЕНО от излизането на Обединеното кралство от ЕС.*

Оценката на въздействието бе преработена, за да се изясни, че политическата инициатива е в интерес на единния пазар на ЕС и на неговата интегрираност и че следва поетите ангажименти в доклада на петимата президенти, както и ангажимента, посочен в по-новия документ за размисъл относно задълбочаването на ИПС[19], за напредък в изграждането на реален финансов съюз, в т.ч. на създаването на единен надзорен орган за капиталовите пазари. Предизвикателствата, които тези документи открояват за ИПС като цяло и в частност за неговите финансови пазари, представляват скелето на оценката на въздействието. Излизането на Обединеното кралство и неговите последици бяха разгледани по-обстойно в основните части на оценката на въздействието.

2. *Следва да бъде завършена оценката на разходите и на недостига на финансиране на ЕНО при базовия сценарий и различните варианти.*

По въпроса за необходимите на ЕНО ресурси с оглед на допълнителните поети задачи (преки и непреки правомощия), както и за въздействието върху ресурсите на изменения модел на управление и финансиране (за непрекия надзор), бяха представени допълнителни аргументи и количествени изчисления.

Бяха разграничени разходите за прекия и непрекия надзор и за другите дейности и по-добре обяснено кой поема разходите при предпочетените варианти.

Бе доразвита аргументацията за нетното въздействие върху разходите на предпочетените варианти с цел по-добро представяне на проблема с недостига на финансиране и на въздействието върху сектора на общите разходи за надзор.

По-конкретно:

1. Разходната таблица бе актуализирана в съответствие със законодателната финансова обосновка. Разходите и въздействието на двете изменения на

[19] Документ за размисъл относно задълбочаването на икономическия и паричен съюз, COM(2017) 291 от 31 май 2017 г.

настоящата уредба на ЕНО, както и на новите преки правомощия, са разчетени изключително подробно.

2. Изцяло бе преработена частта за финансирането, в която се сравняват вариантите, за да се отразят пълните разходи и ползи при вариант 3 спрямо, в частност, базовия вариант и вариант 2.

3. С цел да се отговори на стандартите в оценката на въздействието частта за механизма на събиране бе изцяло преработена и добавена към основния текст като част от законодателното предложение.

Що се отнася до нетното въздействие върху отделните сектори, това не може да се прецени напълно на този етап, тъй като зависи от модела на финансиране на националните компетентни органи в отделните държави членки. Ако например понастоящем пазарните участници в дадена държава членка не плащат за надзора (т.е. при изцяло публично финансирани национални компетентни органи), методиката за разпределяне при предпочетения вариант ще доведе по дефиниция до увеличаване на разходите за тези пазарни участници в полза на данъкоплатците и националните бюджети в тези държави членки. Ако от друга страна пазарните участници вече плащат за ЕНО чрез вноски в бюджетите на националните си компетентни органи, нетното въздействие (допълнителни разходи/ползи) ще зависи от методиките, които националните компетентни органи използват за таксуване на отделните субекти, както и от теглата във връзка с финансирането на ЕНО, които те прилагат към вноските от тези субекти. Следователно, за да бъдат точно и надеждно оценени допълнителните разходи и ползи в целия ЕС, е необходим задълбочен сравнителен анализ с участието на националните компетентни органи, които прилагат собствени методики за разпределяне на събраните такси. Така или иначе би могло основателно да се твърди, че въвеждането на единен механизъм за таксуване на финансовите субекти би било в крайна сметка от полза на всички пазарни участници, тъй като би създало условия за лоялна конкуренция на единния пазар. В допълнение следва да се отбележи, че необходимите за финансирането на ЕНО средства по принцип не би следвало да излагат на опасност операционните модели на отделните субекти.

3. *Следва да се подобри съпоставянето на вариантите, а изборът на предпочетения вариант – да бъде по-добре подплатен с налични доказателства и анализи.*

Доколкото бе възможно вариантите и анализът бяха изложени по-подробно и по-пълно, главно в частите за правомощията и финансирането, но също и в частта за управлението.

В приложението към оценката на въздействието по темата за правомощията бяха приведени допълнителни сведения и аргументи. Липсата на доказателства в подкрепа на предпочитания вариант в частта за правомощията се дължи донякъде на факта, че в някои случаи политическата насока е била плод на политическо решение.

Вариантите в частта за управлението бяха обсъдени подробно и аргументите бяха подплатени с примери и непроверени сведения, както и с резултатите от оценките на Европейския парламент и на Комисията. Естеството на дефинирания при управлението проблем неимоверно затруднява получаването на твърдо ядро проверими сведения.

Що се отнася до финансирането например, разделът за предпочетения вариант на финансиране 3 бе подобрен с допълнителни оценъчни елементи и с изясняване на приведените аргументи.

4. *Оценката на действащата уредба следва да бъде подплатена с повече сведения и да бъде по-обоснована.*

Оценката на действащата уредба бе преразгледана, за да се разграничат по-добре оценката и аргументацията, изготвена въз основа на обработването на становищата, получени при консултациите със заинтересованите страни. За подобряване на оценката бяха добавени аргументи и включени, където бе възможно, повече сведения. Съществуват ограничения по отношение на вида на използваните сведения; някои части от оценката се базират в голяма степен на непроверени сведения и на опита с ЕНО на заинтересованите страни. За компенсация на това бяха положени усилия за събиране на многобройни примери от различни източници на информация (вж. например в частта за управлението). Други части като тази за финансирането се базират повече на позоваванията и обосновани аргументи.

Оценката е също така ретроспективна, като изминалите няколко години се съпоставят с базовия сценарий, при който няма ЕНО. Следователно поради самото си естество оценката се фокусира по-малко върху необходимостта от допълнителни преки надзорни правомощия за ЕОЦКП.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Предложението не е свързано с REFIT или опростяване. Целта на настоящото предложение е да се подобри уредбата на ЕНО и да се засилят действащите надзорни механизми. С предложените промени в правомощията, управлението и финансирането на ЕНО следва да се повиши ефективността и ефикасността на надзора на равнище ЕС. С подобрената уредба на ЕНО ще се повиши финансовата стабилност и ще се ограничат рисковете, като освен това ще се повишат правната и икономическата сигурност. Това е в съответствие с програмата на Комисията за по-добро законотворчество.

Доколкото с настоящото предложение се цели централизация на равнище ЕС в рамките на ЕОЦКП на някои надзорни дейности, инициативата премахва дублирането на задачи сред националните органи. Това следва да създаде икономии от мащаба на равнище ЕС и да намали необходимостта от заделяне на ресурси на национално равнище. Що се отнася до финансовите институции и участниците на финансовите пазари, те следва да се възползват главно от намалената административна тежест вследствие на въвеждането на единен надзорен орган в някои области.

- **Основни права**

В настоящото предложение са спазени основните права и съблюдавани принципите, признати в частност в Хартата на основните права на Европейския съюз. По-специално, с него се допринася за постигането на целта за високо равнище на опазване на околната среда в съответствие с принципа на устойчиво развитие, както тази цел е формулирана в член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз[20].

## 4. ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Настоящото финансиране на ЕНО се основава на обща вноска от общия бюджет на ЕС (40 %) и вноски от националните компетентни органи (60 %). За ЕОЦКП това разпределение е малко по-различно, тъй като пряко поднадзорните на ЕОЦКП субекти

[20] ОВ C 326, 26.10.2012 г., стр. 391.

(например агенциите за кредитен рейтинг и регистрите на трансакции) също му плащат надзорна такса. С настоящото предложение структурата на финансиране на ЕНО ще се измени. Бюджетът на ЕНО ще се финансира от три различни източника:

- годишни вноски, плащани от финансовите институции, които не са пряко поднадзорни на ЕНО;
- надзорни такси, плащани от пряко поднадзорните на ЕНО субекти. Това е от особено значение за ЕОЦКП, тъй като в законодателното предложение се предвижда ЕОЦКП да поеме от националните компетентни органи преките надзорни правомощия по отношение на някои фондове на ЕС, доставчиците на услуги за докладване на данни, някои администратори на бенчмаркове и някои проспекти;
- изравнителна вноска от ЕС, която не надвишава 40 % от общите приходи на всяка агенция. Размерът на тази изравнителна вноска се определя предварително в Многогодишната финансова рамка (МФР).

От своя страна, новият източник на приходи за ЕНО (т.е. годишните вноски, плащани от финансовите институции, които не са пряко поднадзорни на ЕНО) изисква Комисията да приеме делегиран акт, с който да определи: i) как се разпределя общата сума на годишните вноски сред различните категории финансови институции; и ii) обективни критерии за изчисляване на индивидуалната годишна вноска от всяка финансова институция. По време на преходния период (т.е. до приемането на делегирания акт, с който се определят някои параметри на годишните вноски) ще се запази настоящата структура на финансиране чрез вноска от ЕС (40 %) и вноски от компетентните национални органи (60 %). Това ще се отрази на бюджета на ЕС и на бюджета на отделните национални компетентни органи.

Предложените промени в управленската структура на ЕНО, в правомощията им за пряк и непряк надзор и в системата на финансирането им се нуждаят от допълнителни ресурси. Когато започнат да се прилагат различните разпоредби на предложението, ЕБО, ЕОЗППО и ЕОЦКП ще имат нужда съответно от 29, 35 и 156 допълнителни служители на пълен щат. Следва да се отбележи, че за ЕОЦКП повечето от тези допълнителни позиции на пълен щат касаят преки надзорни задачи (97 от общо 156). ЕНО ще имат и допълнителни разходи за информационно осигуряване (оценявани на 10,2 млн. евро за 2019—2020 г.) и за превод (оценявани на 1,8 млн. евро за 2019—2020 г.).

Следва да се отбележи, че всяко бюджетно искане от страна на ЕНО ще продължи да подлежи на всички механизми за отчитане и одит, предвидени в регламентите за ЕНО, с оглед на изготвянето, приемането и изпълнението на техните годишни бюджети. Освен това годишното решение за изравнителната вноска от ЕС за ЕНО и щатните им разписания (напр. решенията за числеността на персонала) ще продължат да бъдат одобрявани от Парламента и Съвета и ще подлежат на освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета от страна на Парламента по препоръка на Съвета.

Финансовото и бюджетно въздействие на настоящото предложение е подробно изложено в приложената към него законодателна финансова обосновка.

Следва да се отбележи, че предоставената информация в законодателната финансова обосновка не засяга предложението за МФР след 2020 г., което ще бъде представено до май 2018 г. В тази връзка следва също така да се отбележи, че с времето необходимата

численост на персонала с оглед на прекия надзор ще зависи от тенденциите при броя и размера на поднадзорните участници на капиталовите пазари, а свързаните разходи ще бъдат принципно финансирани от таксите, събирани от тези участници.

**ФИНАНСОВОТО И БЮДЖЕТНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА НАСТОЯЩОТО ПРЕДЛОЖЕНИЕ Е ПОДРОБНО ИЗЛОЖЕНО В ПРИЛОЖЕНАТА КЪМ НЕГО ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА.**

## 5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Прилагането на настоящия регламент ще бъде обект на преглед по два начина: в рамките на редовните прегледи на ЕНО – на всеки три години, а в рамките на прегледите на секторните регламенти – в повечето случаи две или три години след съответната дата на прилагане.

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

(1) Изменения на регламентите за ЕНО[21]

Съгласно съображение 11 от регламентите за ЕНО, ЕНО работят за подобряване функционирането на вътрешния пазар, по-специално като осигуряват висококачествено, ефективно и последователно регламентиране и надзор.

Съгласно член 1, параграф 2 от регламентите за ЕНО, ЕНО действат в рамките на обхвата на посочените в тези регламенти актове, т.е. на съответната установена и редовно актуализирана от законодателя на Съюза уредба.

В членове 1, 2 и 3 от настоящия регламент са разгледани измененията съответно в регламента за ЕБО, регламента за ЕОЗППО и регламента за ЕОЦКП.

а) Правомощия

Долупосочените изменения са на общите правомощия на ЕНО, които се засилват с настоящото предложение. В раздели 2—5 са разгледани новите преки надзорни правомощия, поверени на ЕОЦКП.

*Нови области на дейност и фокус*

В член 1 от регламентите за ЕНО са изброени действията, които попадат в обхвата на правомощията на ЕНО. Член 1 е конструиран така, че да е нужно да бъдат изброени само актовете, приети преди създаването на ЕНО, както и актовете, които не предвиждат задачи за ЕНО. Всички актове, приети след регламентите за ЕНО, включително измененията и актовете, основаващи се на правни инструменти, които попадат в сферата на компетентност на ЕНО, както и актовете, които предвиждат задачи за ЕНО, попадат автоматично в сферата на компетентност на ЕНО и следователно няма нужда да фигурират в член 1, за да попаднат в обхвата на правомощията на ЕНО.

[21] Регламент (ЕС) № 1093/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган); Регламент (ЕС) № 1094/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване); Регламент (ЕС) № 1095/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари).

Измененията на отделните регламенти за ЕНО, предложени с оглед на член 1, са, както следва: предлага се в обхвата на регламента за ЕБО да бъдат включени Директива 2008/48/ЕО за потребителските кредити и Директива 2014/92/ЕС за платежните сметки, в обхвата на регламента за ЕОЗППО да бъде включена Директива 2009/103/ЕО за автомобилното застраховане, а в обхвата на регламента за ЕОЦКП да бъде включена Директива 2013/34/ЕС за счетоводството.

С измененията на член 4 от регламента за ЕБО се допълват определенията, които трябва да се използват за целите на прилагането на настоящия регламент. По-специално се изменя определението на „финансова институция“, за да се предвиди, че правомощията на ЕБО се простират върху всички субекти, обхванати от съответното секторно законодателство. Предложеното ново определение на „компетентни органи“ обхваща всички съответни надзорни и други органи, дори когато приложимото законодателство не ги определя като „компетентни органи“.

Предлага се да се измени член 8 от регламента за ЕОЗППО и от регламента за ЕОЦКП, за да се включи задачата за изготвяне и поддържане на актуален наръчник на Съюза за надзора върху финансовите институции в Съюза като цяло. Това приравнява двата регламента с регламента за ЕБО. По отношение на ЕБО се предлага също така да му се възложи задачата да изготви и поддържа актуален наръчник на Съюза за преструктурирането на финансовите институции в Съюза като цяло.

В измененията на членове 8 и 9 от регламентите за ЕНО се посочва, че ЕНО следва да допринасят за повишаване на потребителската защита. От трите ЕНО също така се изисква, когато изпълняват задачите си, да отчитат значението на напредъка на технологиите и на факторите, свързани с опазването на околната среда, с обществото и с управлението. По отношение на ЕОЗППО и ЕОЦКП освен това се уточнява, че при изпълнението на задачите си те трябва да прилагат принципите на по-добро законотворчество. Това приравнява тези регламенти с регламента за ЕБО. Накрая може да се добави, че задачите следва да включват предприемане на задълбочени тематични прегледи на пазарните практики с цел постигане на общо разбиране на тези практики, установяване на потенциалните проблеми и анализ на тяхното въздействие, както и разработване на подробни показатели за риска за непрофесионалните инвеститори с цел своевременно идентифициране на потенциалните неблагоприятни за потребителите фактори.

*Напредък на технологиите*

В член 8, параграф 1а изрично се посочва, че при изпълнението на възложените им с настоящия регламент задачи ЕНО трябва да отчитат значението на напредъка на технологиите. С напредъка на технологиите достъпът се подобрява и става по-удобен. Нововъведенията, с които се ограничават оперативните разходи и пречките за навлизане на пазара, следва да бъдат подкрепяни от ЕНО. От друга страна, за да се разгърне напълно потенциалът на напредъка на технологиите, е необходимо използването на данните да е етично, пазарите да са добре организирани и конкуренцията на тях да е лоялна, а финансовата система да не се използва за незаконни цели и заплаха за киберсигурността.

Освен това, с измененията на член 29 от регламентите за ЕНО се засилва координационната роля на ЕНО по отношение на навлизането на пазара на иновативни дружества и услуги, по-специално чрез обмен на информация между националните надзорни органи и ЕНО.

*Фактори, свързани с опазването на околната среда, с обществото и с управлението*

От трите ЕНО се изисква при изпълнението на задачите си да отчитат рисковете, свързани с опазването на околната среда, с обществото и с управлението. Това също така ще позволи на ЕНО да наблюдават как финансовите институции установяват, докладват и преодоляват рисковете за финансовата стабилност, породени от императивите, свързани с опазването на околната среда, с обществото и с управлението, което от своя страна ще позволи на тези органи да ориентират по-добре действията на финансовите пазари в подкрепа на устойчивото развитие.

ЕНО могат освен това да предоставят насоки за начина, по който съображенията за устойчиво развитие могат да бъдат ефективно заложени в съответното финансово законодателство на ЕС, както и да насърчават еднообразното прилагане на тези разпоредби след приемането им.

*Насоки и препоръки*

Въпреки че правомощието да разработват насоки и препоръки се оказа значим и успешен инструмент за сближаване в областта на надзора, заинтересованите страни изтъкнаха необходимостта при разработването на такива инструменти да не се надхвърля компетентността на ЕНО и да се извършва цялостна оценка на разходите и ползите. С измененията на член 16 от регламентите за ЕНО извършването на такъв анализ на разходите и ползите трябва да се приема за правило. С измененията също така се предвижда, че ако мнозинството от членовете на съответните групи на участниците към ЕНО считат, че ЕНО са надхвърлили правомощията си за издаване на насоки или препоръки, те отправят становище до Комисията. В такъв случай Комисията прави оценка на обхвата на съответните насоки и може да изиска от съответния ЕНО да ги оттегли.

С измененията в тези разпоредби се предвижда и възможността ЕНО да отправят насоки към органи, които не са компетентни органи по смисъла на регламентите за ЕНО, но са оправомощени да осигуряват прилагането на законодателството от компетентността на ЕНО с цел установяването на съгласувани, ефикасни и ефективни надзорни практики в рамките на ЕСФН.

*Нарушение на правото на Съюза*

Комисията предлага да се измени и член 17 от регламентите за ЕНО по отношение на нарушенията на правото на Съюза. С оглед на ефективността на правомощията на ЕНО да разследват правни нарушения, за ЕНО е абсолютно необходимо да имат достъп до цялата съответна информация. С измененията, когато разследват нарушение на правото на Съюза, ЕНО ще могат да отправят надлежно обосновано и мотивирано искане за информация пряко до другите компетентни органи или до съответните финансови институции или участници на финансовите пазари. Ако ЕНО решат да изискат информация пряко от съответната финансова институция или участник на финансовите пазари, те уведомяват националния компетентен орган, който им съдейства да получат тази необходима информация. Освен това следва да се подчертае, че изпълнителният съвет ще бъде натоварен със свързаните с правните нарушения въпроси (вж. по-долу), което ще засили още повече ефективността на тази структура.

*Преодоляване на разногласия*

С цел да се преодоляват разногласията между компетентните органи се предлага да бъде изменен член 19 от регламентите за ЕНО, така че в случай на такива разногласия ЕНО да могат категорично да действат и да се намесват. С измененията се изяснява, че при трансгранични ситуации ЕНО могат да съдействат за преодоляване на разногласията между дадени компетентни органи и по собствена инициатива — ако въз

основа на обективни критерии може да се установи, че между тези компетентни органи има разногласие. В такъв случай се приема, че разногласие е налице, ако по силата на нормативни актове в област от компетентността на ЕНО се предвижда дадени компетентни органи съвместно да вземат решение, но такова не е взето в сроковете, посочени в тези актове. В тази връзка с измененията се въвежда и задължение за компетентните органи да уведомяват ЕНО, когато не могат да се споразумеят. Освен това изпълнителният съвет ще бъде натоварен с въпросите, свързани с преодоляването на разногласия (вж. по-долу), което ще засили още повече ефективността на тази структура.

*Сближаване и координиране в областта на надзора*

С цел да се насърчи оформянето между компетентните органи на обща надзорна култура, с измененията на член 29 от регламента за ЕОЗППО и от регламента за ЕОЦКП от тези два органа се изисква да изготвят и поддържат в актуален вид наръчник за надзора. Това се основава на вече съществуващите правомощия на ЕБО. В областта на банковото дело, с измененията от ЕБО се изисква да изготви подобен наръчник за преструктурирането.

С предложения нов член 29а се разширяват общите координационни правомощия на ЕНО с цел по-силно и по-ефикасно сближаване в целия ЕС на ежедневно извършвания от компетентните органи надзор. От ЕНО ще се изисква да заложат надзорните приоритети на ЕС в „стратегически надзорен план“, спрямо който ще бъдат оценявани всички компетентни органи. От компетентните органи ще се изисква да изготвят годишни работни програми в съответствие със стратегическия план. Това ще позволи на трите ЕНО – и е особено важно за ЕОЗППО – да сближат пруденциалния надзор на финансовите институции, които извършват дейност основно извън държавите членки, в които са установени или са поднадзорни.

С предложението се изменя с оглед на партньорските проверки и настоящият член 30 от регламентите за ЕНО. С цел да се повиши добавената стойност от тези проверки и да се гарантира обективността им, те вече няма да бъдат „партньорски“, а „независими“ под егидата на новия изпълнителен съвет. ЕНО ще изготвят доклади с резултатите от проверките и евентуално ще отправят, като последващи мерки, насоки и препоръки, с които компетентните органи максимално ще се съобразяват.

В предложението се съдържа нов член 31а, с който се цели да се засили координационната роля на ЕНО, така че компетентните органи да могат да упражняват ефективен надзор върху договореностите за възлагане на дейности на външен изпълнител, за делегиране или за прехвърляне на риск в трети държави. Надзорните практики се различават в отделните държави членки. ЕНО ще наблюдават тези договорености както предварително, така и текущо.

*Координационна роля на ЕОЦКП при разследвания за пазарна злоупотреба*

Когато дейността на субектите попада в компетентността на ЕОЦКП и е със силно изразен трансграничен характер, ЕОЦКП е вероятно най-подходящият орган за започване и координиране на разследвания. С предложения нов член 31б на ЕОЦКП се възлага засилена координационна роля: той препоръчва на компетентните органи да започнат разследвания и улеснява обмена на необходимата за тези разследвания информация, когато има основателни причини да подозира наличието на дейност със значително трансгранично въздействие, която застрашава подходящото функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на финансовата система в Съюза.

За тази цел ЕОЦКП поддържа място на съхранение на данните, в което събира цялата съответна информация от компетентните органи и я разпространява между тях.

*Тестове за устойчивост*

С измененията на член 32 от регламентите за ЕНО се постигат две цели. Първо, що се отнася до тестовете за устойчивост, регламентът за ЕОЗППО и регламентът за ЕОЦКП се привеждат в съответствие с регламента за ЕБО. Второ, с оглед на прозрачността при тестовете за устойчивост, с настоящото предложение се позволява публикуването на резултатите за отделните финансови институции или участници на финансовите пазари. В него също така се пояснява, че задълженията на компетентните органи да опазват професионалната тайна не са пречка за това те да предават резултатите от тестовете за устойчивост на ЕНО с цел публикуването им. Второто изменение се отнася до трите ЕНО. Предлага се също така на новите изпълнителни съвети на трите ЕНО да се предоставят правомощия във връзка с решенията относно провежданите тестове за устойчивост, в т.ч. във връзка с методиките и подходите към оповестяване на резултатите, така че в тези решения да бъде отчитано максимално измерението на единния пазар.

*Еквивалентност на съответната уредба на трети държави*

Признаването на съответната уредба на трети държави за еквивалентна е важен инструмент за интеграция на международните пазари при същевременното осигуряване на ефективен надзор (вж. работния документ на службите на Комисията относно решенията за еквивалентност при политиката в областта на финансовите услуги[22]). С измененията на член 33 от регламентите за ЕНО се потвърждава, че ЕНО съдействат на Комисията при изготвянето от нея на решения за еквивалентност, когато тя поиска от тях такова съдействие. След взимането на такива решения е важно да се гарантира, че те ще бъдат адаптирани към последващи промени. Поради това, с измененията на ЕНО се възлага неотклонно да следят промените в нормативната и надзорната уредба, както и в правоприлагането в третите държави, за които Комисията е взела решение за еквивалентност, както и ежегодно да представят на Комисията поверителен доклад за констатациите си. За тази цел ЕНО изготвят и административните споразумения с трети държави.

*Събиране на информация*

Достъпът до цялата съответна информация е от фундаментално значение, за да бъде дейността на ЕНО ефективна. Информацията обикновено се предоставя от националните надзорни органи, които са най-близо до финансовите пазари и институции, но в краен случай ЕНО могат да отправят искания за информация пряко до дадена финансова институция или пазарен участник – например ако националният компетентен орган своевременно не предостави или не може да предостави подобна информация. Целесъобразно е да се осигури на ЕНО достъп до необходимата за изпълнението на задачите им информация. Поради това с предложението се създава механизъм за засилване на ефективното прилагане на правото на ЕНО да събират информация (вж. новите членове 35—35з от регламентите за ЕНО). ЕНО ще разполагат с необходимите средства за осигуряване на спазването на искане или решение за предоставяне на информация. С измененията ЕНО се оправомощават да налагат глоби и наказателни плащания с административен характер на финансовите институции и участници на финансовите пазари, които не предоставят съответната

[22] EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment, SWD(2017)102 final.

информация, при контрол от страна на Съда и при спазване на правото на изслушване на съответния субект.

*Вътрешни модели в застрахователния сектор*

В новия предложен член 21а от регламента за ЕОЗППО се засилва ролята на органа за надзорно сближаване при вътрешните модели. Различията в надзора и одобряването на вътрешните модели могат да доведат до несъответствия и да създадат условия за нелоялна конкуренция. ЕОЗППО ще може при поискване да получава своевременно цялата съответна информация от компетентните органи и да им отправя становища. При разногласие между компетентните органи относно вътрешните модели на дадена група, ЕОЗППО също така ще може по силата на член 19 от учредителния регламент да им съдейства да се споразумеят – по своя собствена инициатива, по искане на един или няколко компетентни органа, или, при определени обстоятелства, по искане на съответната група.

*Други разпоредби*

С измененията на член 37 от регламентите за ЕНО се засилва консултативната роля на конституираните към ЕНО групи на участниците, чиито становища и съвети са ключови за ежедневната работа на ЕНО. Ако членовете на дадена група на участниците не съумеят да постигнат общо становище или съвет, членовете, представляващи дадена група от заинтересовани страни, могат да представят собствено становище или съвет.

В измененията на член 39 от регламентите за ЕНО се посочва, че всяко решение на ЕНО, заедно с обобщение, в което се излагат мотивите за решението, се оповестява публично, с изключение на решенията за започване на разследване при непредоставяне на подходящата информация в изпълнение на искане за информация.

б) Управление

С настоящото предложение управленската структура на ЕНО става по-ефективна, тъй като настоящият управителен съвет се заменя с независим изпълнителен съвет с постоянни членове (членове 45 и 47 от регламентите за ЕНО), а съставът на съвета на надзорниците се изменя (член 40 от регламентите за ЕНО). С настоящото предложение се изясняват съответните правомощия на тези два съвета (членове 43 и 47). Освен това се засилват позицията и правомощията на председателя (член 48).

*Изпълнителен съвет*

Основната функция на изпълнителния съвет е да подготвя взиманите от съвета на надзорниците решения. Това следва да ускори и оптимизира процеса на взимане на решения от съвета на надзорниците. Ще се допринесе и за по-ориентиран към ЕС подход в процеса на взимане на решения. С цел да се отрази специфичното положение при банковия сектор, където повечето държави членки участват в банковия съюз, изрично се изисква съставът на изпълнителния съвет на ЕБО да е балансиран и пропорционален, и да отразява състава на Съюза като цяло.

Изпълнителният съвет ще се състои от председател и няколко постоянни членове. Броят им ще бъде различен за ЕОЦКП, от една страна, и за ЕБО и ЕОЗППО – от друга, тъй като с предложението на ЕОЦКП, за разлика от останалите два ЕНО, се възлагат значителен брой допълнителни задачи в различни области. Постоянните членове ще се назначават по открита покана за представяне на кандидатури, организирана от Комисията. Комисията ще съставя предварителен списък на кандидатите и ще го изпраща на Европейския парламент за одобрение. След одобряване на този списък Съветът ще приема решение за назначаване на постоянните членове. Процедурата за

уволнение е аналогична на тази по назначаване и оставя окончателното решение на Съвета. Един от постоянните членове ще поеме задачите на настоящия изпълнителен директор, чиято специфична длъжност се премахва.

Изпълнителният съвет ще поеме ролята на управителния съвет при изготвянето на работните програми и бюджети на ЕНО.

На изпълнителния съвет ще се предоставят правомощия за взимане на решения в редица области, в които досега са взимали решения някои компетентни органи и към които например спадат несвързани с регламентирането въпроси като преодоляването на разногласия между компетентните органи, нарушенията на правото на Съюза и независимите проверки. Това следва да осигури ефективни, обективни и отчитащи интересите на ЕС решения. На изпълнителния съвет се възлага и определянето в новия „стратегически надзорен план“ на надзорните приоритети за компетентните органи. Изпълнителният съвет ще следи за съгласуваността на работните програми на компетентните органи с приоритетите на ЕС и ще прави преглед на изпълнението на тези програми. Изпълнителният съвет също така ще наблюдава договореностите за делегиране, възлагане на дейности на външен изпълнител и прехвърляне на риск към държави извън ЕС, за да се контролират свързаните с това рискове. Той ще взима решения по тестовете за устойчивост и по подходите за оповестяване на резултатите от тези тестове. Накрая може да се добави, че изпълнителният съвет ще взима и решенията във връзка с исканията за информация. Членовете на изпълнителния съвет ще разполагат с по един глас; председателят ще има решаващ глас. Задачите на изпълнителния съвет са формулирани в предложения вариант на член 47.

С измененията се заменя и позоваването на управителния съвет с позоваване на изпълнителния съвет. Освен това ще бъде премахната длъжността „изпълнителен директор“, като съответните отговорности ще се поемат от един от постоянните членове на изпълнителния съвет.

*Съвет на надзорниците*

Съветът на надзорниците е основният орган на ЕНО; той отговаря за общите насоки и взимането на решения. С предложените изменения на член 40 обаче съставът на съвета на надзорниците се променя: в него се включват постоянните членове на изпълнителния съвет, които обаче са без право на глас. С измененията също така се гарантира, където е необходимо, присъствието на органите за защита на потребителите.

Всеки член на съвета на надзорниците с право на глас има един глас. Решенията по някои несвързани с регламентирането задачи (преодоляване на разногласия, нарушения на правото на Съюза и независими проверки) ще се взимат от изпълнителния съвет, поради което бяха изменени действащите в момента разпоредби за взимане на решения.

Въпреки че с предстоящото напускане на Обединеното кралство ще намалеят броят и тежестта на държавите членки, които не участват в банковия съюз, а и нови държави членки могат да се присъединят към този съюз, предлага се да се запази въведената през 2013 г. като част от пакета „Банков съюз“ система на гласуване с двойно мнозинство при приеманите от съвета на надзорниците на ЕБО мерки и решения, тъй като с този механизъм ще се гарантира, че решенията на ЕБО отразяват специфичното положение както на участващите в банковия съюз държави членки, така и на останалите. Следователно съветът на надзорниците ще продължава да взима решения с квалифицирано мнозинство на членовете си, което следва да включва поне обикновено мнозинство на националните компетентни органи, които участват в банковия съюз, и

обикновено мнозинство на националните компетентни органи, които не участват в банковия съюз.

От друга страна, действащият механизъм на ЕБО за взимане на решения е прекалено тромав, тъй като не може да бъде взето решение, ако повечето неучастващи държави членки не присъстват, тъй като не смятат вота за достатъчно важен. С цел да се осигури ефективен процес на взимане на решения от ЕБО и същевременно да се запази изцяло защитата на интересите на неучастващите държави членки, които обаче присъстват при гласуването, действащите разпоредби за гласуването следва да се изменят, за да не се допусне отлагане на гласуването поради липса на кворум. Така освен това националните компетентни органи ще бъдат недвусмислено заинтересовани да присъстват на заседанията на ЕБО, което от своя страна ще придаде допълнителна представителност на решенията, взети на тези заседания. С изменението следователно се пояснява, че за взимането на решение е необходимо обикновено мнозинство на присъстващите при гласуването национални компетентни органи от неучастващите държави членки и обикновено мнозинство на присъстващите при гласуването национални компетентни органи от участващите държави членки.

*Компетентност на всеки един от двата съвета*

С измененията на членове 43 и 47 от регламентите за ЕНО се пояснява основният принцип на разграничаване на компетентността на съвета на надзорниците и на изпълнителния съвет. Съветът на надзорниците взима всяко посочено в регламента решение, освен ако не е предвидено друго (вж. по-горе във връзка с изпълнителния съвет). Когато ЕОЦКП упражнява пряк надзор, неговият съвет на надзорниците може само да отхвърли с мнозинство от две трети дадено предложено от изпълнителния съвет решение. В такъв случай изпълнителният съвет трябва да преразгледа проекторешението (изменения на член 44 от регламента за ЕОЦКП).

Съветът на надзорниците няма да назначава председателя и съответно няма повече да упражнява дисциплинарен контрол над него (вж. по-долу).

С измененията на член 41 и с новия член 45б на съвета на надзорниците и на изпълнителния съвет се разрешава да образуват вътрешни комитети с оглед на специфични задачи. Създаването на работни групи се премахва.

*Председател*

Председателят е ключов представител на ЕНО. Поради това, за да се засили влиянието на председателя, следва да се засилят позицията и правомощията му.

С измененията на член 48 от регламентите за ЕНО се изяснява процедурата по назначаване на председателя. Председателят ще се назначава по открита покана за представяне на кандидатури, организирана от Комисията. Комисията ще съставя предварителен списък на кандидатите и ще го изпраща на Европейския парламент за одобрение. След като Европейският парламент одобри този списък, Съветът ще приема с квалифицирано мнозинство решение за назначаване на председателя. Процедурата за уволнение е аналогична на тази по назначаване и оставя окончателното решение на Съвета. Така следва да се повишат легитимността и влиянието на председателя. Председателят има и решаващ глас в изпълнителния съвет.

*Други разпоредби*

С измененията на член 54 от регламентите за ЕНО, в обхвата на действие на съвместния комитет бяха включени и въпросите, свързани със защитата на потребителите и инвеститорите.

в) Финансови разпоредби

С цел да се осигури устойчива система на финансиране на ЕНО, която е адекватна на техните настоящи и бъдещи задачи, както и за да се гарантира, че при тази система на финансиране е налице подходящ баланс между таксите и вноските за дейността на ЕНО, се предлага преразглеждане на настоящия модел на финансиране. При предложения модел се запазва предоставяното понастоящем от ЕС публично финансиране, което се комбинира с вноски от националния съответен бранш и другите пазарни участници на мястото на настоящите вноски от националните компетентни органи. Правното основание за създаването на ЕНО (член 114 от ДФЕС) позволява изменение на механизма на финансиране и събиране на вноски от съответния бранш.

Настоящото фиксирано съотношение на вноските от общия бюджет на ЕС и вноските от националните компетентни органи (40 %/60 %) ще бъде премахнато.

В измененията се предвиждат три основни източника на приходи за ЕНО:

Измененията на член 62 предвиждат изравнителна вноска от Съюза. Предложената максимална годишна вноска от ЕС, предварително определена в Многогодишната финансова рамка (МФР), ще покрива до 40 % от годишния бюджет на ЕНО. Това ще бъде съобразено с ограниченията на бюджета на ЕС. В резултат ще се премахне и прилаганото понастоящем фиксирано съотношение (40 %/60 %), което може да ограничи капацитета на ЕНО да увеличават другите си източници на приходи. В тази връзка, при подготвянето на всяка следваща МФР, ЕНО следва да предоставят на Комисията средносрочен разчет (за поне 5 години) на очакваните бюджетни потребности, изготвен по методиките, които те прилагат при изготвянето на своите годишни бюджетни предложения.

Вторият източник на приходи е новодобавен и идва от частния сектор: годишни вноски от финансовите институции. Този източник на приходи ще замени настоящите задължителни вноски в бюджетите на ЕНО от националните компетентни органи. Годишните вноски ще се плащат от финансовите институции, които не са пряко поднадзорни на ЕНО и попадат в обхвата на член 1, параграф 2 от учредителните регламенти. С измененията размерът на годишните вноски от финансовите институции се предвижда да се основава на прогнозното количество работа, което Органът планира да извърши за всяка категория пазарни участници по силата на учредителните регламенти и секторното законодателство. В измененията се посочва, че тези годишни вноски ще се събират от националните органи, определени от държавите членки. В измененията се предвижда и делегиран акт, с който ще се определи как общият размер на годишните вноски се поделя между различните категории финансови институции въз основа на дейността, изисквана от всяка такава категория. За всяка една категория финансови институции в делегирания акт ще бъдат установени и целесъобразни и обективни критерии за изчисляване на платимата действителна годишна вноска. Тези критерии следва да се основават на размера на финансовите институции с цел да се отрази значимостта им на пазара. Накрая, в делегирания акт ще бъдат определени минимални вноски или минимални прагове, под които малките финансови институции няма да дължат финансови вноски.

На трето място, в трите регламента се запазват действащите разпоредби, с които на трите ЕНО се позволява да събират такси от пряко поднадзорните им субекти. Тази разпоредба е в момента особено важна за ЕОЦКП.

При този нов механизъм за финансиране субектите няма да бъдат таксувани два пъти за една и съща услуга. Пряко поднадзорните на ЕНО субекти ще плащат надзорните такси, предвидени от секторното законодателство, а другите финансови институции (пряко поднадзорни на националните компетентни органи и непряко поднадзорни на ЕНО) ще плащат финансови вноски.

В измененията се предвиждат и още два източника на приходи. С измененията се създава възможност за доброволни финансови вноски от държавите членки и наблюдателите, при условие че с такива вноски не се компрометира независимостта и безпристрастността на ЕНО. С тези доброволни вноски може например да се финансират задачите и отговорностите, които националните компетентни органи делегират на ЕНО. С измененията също така се създава възможността ЕНО да събират такси за публикации, обучение и всякакви други услуги, поискани от националните компетентни органи.

г) Общи разпоредби

С измененията на член 70 от регламентите за ЕНО задължението за опазване на професионалната тайна се простира и върху лицата, които не са част от персонала на Органите (т.е. лицата, които предоставят пряко или косвено, постоянно или спорадично, услуга, свързана със задачите на съответния Орган, в т.ч. длъжностните лица и другите лица, упълномощени от изпълнителния съвет и съвета на надзорниците или назначени от компетентните органи за тази цел). Тези изисквания за опазване на професионалната тайна се прилагат и към участващите в дейността на Органа наблюдатели, които присъстват на заседанията на изпълнителния съвет и на съвета на надзорниците. С посоченото изменение следва да се гарантира, че разпоредбите относно професионалната тайна и поверителността се прилагат и спрямо лицата, които понастоящем не са обхванати от задължението за опазване на професионалната тайна, посочено в член 70 от регламентите за ЕНО, и участват в заседанията на съветите, работните групи, подкомитетите, експертните мрежи и др.

С Регламенти (ЕС) № 1093/2010, 1094/2010 и 1095/2010, както и в законодателството в областта на финансовите услуги, от ЕНО се изисква да се стремят да сключват с надзорните органи от трети държави административни споразумения за обмен на информация. Необходимостта от ефективно сътрудничество и обмен на информация ще става все по-осезаема, особено когато по силата на настоящия регламент за изменение някои ЕНО поемат допълнителни или разширени отговорности във връзка с надзора върху субекти и дейности извън ЕС. В тази връзка, когато обработват лични данни, в т.ч. като ги прехвърлят извън Съюза, ЕНО са подвластни на изискванията на Регламент (ЕС) 2018/XXX (регламент относно защитата на данните за институциите и органите на ЕС). Когато няма решение за адекватност или подходящи механизми като например предвидените в административните споразумения по смисъла на член 49, параграф 3 от регламента относно защитата на данните за институциите и органите на ЕС, ЕНО могат да обменят лични данни с органи от трети държави в съответствие с условията за публична дерогация, предвидени в член 51, параграф 1, буква г) от посочения регламент, които в частност се прилагат при обмена на данни между органите за финансов надзор от различни държави.

(2) Членове 4, 5 и 7 се отнасят съответно до измененията в Регламент (ЕС) № 345/2013 (ЕФРК), Регламент (ЕС) № 346/2013 (ЕФСП) и Регламент (ЕС) 2015/760 (ЕФДИ).

С Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейските фондове за рисков капитал[23] (ЕФРК) и Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейски фондове за социално предприемачество[24] (ЕФСП) бяха въведени специализирани фондови структури за улесняване на пазарните участници при набирането и инвестирането на капитал в иновативни малки и средни предприятия (МСП) и социални предприятия в цяла Европа. За лицата, управляващи предприятия за колективно инвестиране, които искат да използват обозначенията „EuVECA“ и „EuSEF“ във връзка с предлагането на допустими фондове за рисков капитал и фондове за социално предприемачество, бяха установени единни изисквания и условия. С Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции[25] бе въведен друг механизъм за финансиране – ЕФДИ, предназначен основно за дългосрочни инвестиции в реалната икономика като например инфраструктурни проекти. С Регламент (ЕС) 2015/760 се установяват еднообразни изисквания, които дългосрочните фондове трябва да удовлетворяват, за да им бъде разрешено да се наричат „ЕФДИ“.

ЕФРК, ЕФСП и ЕФДИ са хармонизирани фондове за колективно инвестиране. С Регламент (ЕС) № 345/2013, Регламент (ЕС) № 346/2013 и Регламент (ЕС) 2015/760 се уреждат допустимите инвестиции, предприятията, допустими да бъдат част от портфейл, концентрацията и допустимите инвеститори. С разпоредбите се определят и надзорните правомощия, в т.ч. изискванията за регистриране и лицензиране, за текущ надзор и за отнемане на регистрацията или лицензa.

Основните цели на Регламент (ЕС) № 345/2013, Регламент (ЕС) № 346/2013 и Регламент (ЕС) 2015/760 са да се насърчат създаването на работни места и растежът, финансирането на МСП, социалните и дългосрочните инвестиции, както и формирането на европейска инвестиционна култура. Въпреки постигнатата с трите регламента хармонизация обаче националните компетентни органи продължават да използват различно правото си на преценка и да имат свойствени административни практики, надзорна култура и резултати. Тези различия нанасят ущърб на лоялната конкуренция, от която се нуждаят лицата, управляващи допустими фондове за рисков капитал, допустими фондове за социално предприемачество и фондове за дългосрочни инвестиции в различни държави членки, като същевременно увеличават трансакционните и оперативните разходи за тези управляващи лица. Определянето на единен надзорен орган за ЕС е в подкрепа на тези цели, тъй като той допълнително ще улесни трансграничното интегриране, развитие и предлагане на такива фондови структури.

С настоящото предложение ще се оптимизират административните процеси на лицензиране и регистриране в Съюза на тези фондове с обозначения от ЕС и ще се благоприятства лоялната конкуренция, тъй като фондовете ще бъдат надзиравани централизирано, независимо от мястото им на установяване или предлагане. Еднообразното прилагане на нормите ще позволи на управляващите лица да намалят

[23] Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейските фондове за рисков капитал (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 1).

[24] Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейски фондове за социално предприемачество (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 18).

[25] Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 98—121).

трансакционните и оперативните си разходи, а на инвеститорите – да разполагат с по-богат избор.

На ЕОЦКП са възложени функциите да лицензира/регистрира и упражнява надзор върху тези фондове от ЕС и върху управляващите ги лица, с което се увеличава ефикасността на тези административни процеси. Лицата, управляващи такива фондове, ще трябва да подават заявление за лиценз/регистрация само до един компетентен орган – ЕОЦКП, който ще следи и за съгласуваното прилагане на нормите, предвидени в посочените регламенти. Ето защо бяха въведени целенасочени промени с цел ЕОЦКП да поеме правомощията на националните компетентни органи.

Тези фондове от ЕС се уреждат от пряко приложими регламенти, в които вече се съдържа набор от правила, които ЕОЦКП ще приведе в изпълнение.

ЕОЦКП ще бъде компетентният орган и за ЕФРК и ЕФСП, които надхвърлят праговете, посочени в член 3, параграф 2, буква б) от Директива 2011/61/ЕС относно ЛУАИФ, и следователно се управляват от лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, лицензирани по същата директива. ЕОЦКП ще се уверява, че тези управляващи лица спазват не само секторните разпоредби на регламентите за ЕФРК или ЕФСП, изброени в член 2, параграф 2 от всеки от тях, а и приетото в изпълнение на директивата относно ЛУАИФ национално законодателство в държавата членка, в която са установени. С този подход се цели постигането на съгласувани надзорни практики и премахване на административното бреме, което би породил за тези субекти надзорът върху един и същ фонд, упражняван едновременно от ЕОЦКП и от националните компетентни органи.

Където е необходимо, в настоящото предложение са предвидени някои оправомощавания за уточняване на изискванията, произтичащи от трите регламента, така че дадени правни задължения, както и степента на преценка на ЕОЦКП, да бъдат достатъчно конкретизирани, за да бъде постигната желаната степен на хармонизация.

Регламент (ЕС) № 345/2013 и Регламент (ЕС) № 346/2013 бяха преразгледани наскоро[26], по-специално някои техни разпоредби относно фондовете, промените в обхвата или допустимите инвестиции. Този преглед не засегна надзорните аспекти. Предложението за регламент за изменение на двата регламента бе съгласувано между съзаконодателите и одобрено от Европейския парламент[27]. Въпреки че приемането от Съвета на посоченото предложение и публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз все още предстоят, за целите на настоящото предложение е уместно като отправна точка да служат изменените и съгласувани между съзаконодателите текстове на двата регламента. Ако в хода на процеса по приемане, който предстои да приключи до броени дни, съгласуваните изменения на двата регламента претърпят допълнителни промени, Комисията има готовност да измени настоящото предложение, за да го приведе в съответствие с такива промени.

В съответствие с член 11, членове 4—6 започват да се прилагат 36 месеца след влизането в сила на регламента, за да има достатъчно време за изготвянето и

---

[26] Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 345/2013 относно европейските фондове за рисков капитал и Регламент (ЕС) № 346/2013 относно европейски фондове за социално предприемачество, COM(2016) 461 final.

[27] Регламент (ЕС) 2017/... на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 345/2013 относно европейските фондове за рисков капитал и Регламент (ЕС) № 346/2013 относно европейски фондове за социално предприемачество, както засега е съгласуван с Европейския парламент, 27 юни 2017 г., 2016/0221/COD.

приемането на предвидените в него делегирани актове и актове за изпълнение. В предложението също така са предвидени преходни мерки за прехвърлянето на компетентност и задължения от националните компетентни органи към ЕОЦКП.

(3) Изменения на Регламент (ЕС) № 600/2014 (РПФИ — доставчици на услуги за докладване на данни)

С член 6 се въвеждат следните изменения:

- в обхвата на Регламент (ЕС) № 600/2014 (РПФИ) се включва лицензирането и надзорът на **доставчиците на услуги за докладване на данни**, както и преки правомощия за събиране на данни за целите на докладването и прозрачността;
- към определенията в РПФИ се добавят трите вида доставчици на услуги за докладване на данни;
- ЕОЦКП се оправомощава да иска необходимата за надзорните му задачи информация;
- ЕОЦКП се определя за надзорния орган на доставчиците на услуги за докладване на данни;
- определят се правомощията и компетентността, с които ЕОЦКП следва да разполага в изпълнение на ролята си на компетентен орган;
- Комисията се задължава да докладва за функционирането на консолидирана система за борсова информация;
- предвижда се прехвърлянето на правомощия от националните компетентни органи на ЕОЦКП.

В настоящото предложение също така изрично се посочва, че предвидените в РПФИ правомощия за намеса се отнасят и до лицата, управляващи ПКИПЦК[28] и алтернативни инвестиционни фондове (АИФ)[29], когато дейността на ПКИПЦК и АИФ се извършва пряко от тези управляващи лица.

По-конкретно, с член 40 от РПФИ на ЕОЦКП временно се предоставят правомощия за намеса, които при определени условия му позволяват временно да забрани или ограничи в Съюза пускането на пазара, разпространението или продажбата на някои финансови инструменти, на финансови инструменти със специално определени характеристики или на определен вид финансова дейност или практика. Тези правомощия за намеса по отношение на продуктите се прилагат спрямо инвестиционните посредници и кредитните институции, които пускат на пазара, разпространяват или продават финансови инструменти, в т.ч. дялове в предприятия за колективно инвестиране. Поради факта, че управляващите дружества на предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), лицензираните по Директива 2009/65/ЕО инвестиционни дружества от тип ПКИПЦК и лицензираните по Директива 2011/61/ЕС лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ), могат директно да предлагат на пазара, разпространяват или продават

[28] Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК).

[29] Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010.

дялове в предприятията за колективно инвестиране, е необходимо изрично да се посочи, че горепосочените правомощия по силата на РПФИ за намеса по отношение на продуктите се прилагат при определени обстоятелства и спрямо управляващите дружества на ПКИПЦК, инвестиционните дружества от тип ПКИПЦК и ЛУАИФ.

С предложението за директива за изменение на Директива 2014/65/ЕС (ДПФИ II) се цели доставчиците на услуги за докладване на данни да се изключат от обхвата на Директива 2014/65/ЕС.

(4) Изменения на Регламент (ЕС) 2016/1011 (бенчмаркове)

С член 8 от настоящия регламент се изменя Регламент (ЕС) 2016/1011 (регламент относно бенчмарковете). В параграф 11 ЕОЦКП се определя за компетентния орган за администраторите на критични **бенчмаркове** и за всички използвани в Съюза бенчмаркове, които се администрират извън Съюза. Параграфи 4, 5, 12, 13, 14, 15, 16, 17 и 19 представляват технически поправки с оглед на това определяне, като в параграф 4 се предвижда, че бенчмарковете, които са референтни за обем над 500 млрд. евро, се определят от Комисията за критични. В параграф 18 се определят правомощията и компетентността, с които ЕОЦКП следва да разполага, за да изпълнява ролята си на компетентен орган.

В параграф 10 се предвижда ЕОЦКП да лицензира администраторите на критични бенчмаркове. С параграф 16 се премахват колегиите от надзорни органи за критичните бенчмаркове, тъй като ЕОЦКП в качеството си на новия надзорен орган за тези бенчмаркове ще разполага, в частност при оценяването на рисковете, с поглед върху целия ЕС.

С параграфи 8 и 9 ЕОЦКП се определя за компетентния орган за признаване на администраторите от трети държави и за приемане на одобрените бенчмаркове от трети държави.

С параграфи 1, 2, 3 и 6 Комисията се оправомощава да доуточни някои разпоредби на Регламент (ЕС) 2016/1011 с цел ЕОЦКП да може пряко да ги прилага.

Накрая може да се добави, че с измененията на член 30 от Регламент (ЕС) 2016/1011 се осигурява постоянното наблюдение на еквивалентността на съответната уредба на трети държави. С оглед на подходящия обмен на информация и сътрудничеството при надзора на администраторите на бенчмаркове в трети държави, ЕОЦКП ще трябва да сключва споразумения за сътрудничество с надзорните органи на тези трети държави. ЕОЦКП обаче не трябва да може да сключва споразумения за сътрудничество с надзорните органи на трета държава, която фигурира в списъка на юрисдикциите, чиято национална уредба на борбата с прането на пари и финансирането на тероризма е обявена за съдържаща стратегически слабости, които представляват съществена заплаха за финансовата система на Съюза.

(5) Изменения на Регламент (ЕС) 2017/1129 (проспекти)

С член 9 от настоящия регламент се изменя Регламент (ЕС) 2017/1129 с цел надзорът върху определени видове **проспекти** да се прехвърли на ЕОЦКП.

Ключовото изменение е включено в параграф 10, с който ЕОЦКП се определя за „компетентния орган на държавата членка по произход“ за четири категории проспекти. За тези проспекти ЕОЦКП поема задачите по проверката и одобрението им, както и по обработката на уведомленията във връзка с паспортите. С оглед на прилагането на разпоредбите на регламента за проспектите в случаите, когато ЕОЦКП

поема прекия надзор, се въвежда „правило за позоваванията“. С параграф 1 се въвеждат редица определения по отношение на специализираните емитенти. С параграф 4 правото на надзор върху рекламните съобщения, свързани с подлежащите на одобрение от ЕОЦКП проспекти, се прехвърля на ЕОЦКП от компетентните органи на приемащите държави членки. Въпреки че ЕОЦКП не е задължен реално да контролира съблюдаването на изискванията при тези рекламни съобщения, той се задължава да го направи за одобрен от него проспект, който се използва за предлагане или допускане до търговия в юрисдикцията на даден компетентен орган, ако последният официално поиска от него да използва контролните си правомощия.

В параграфи 2, 3, 4, 6, 8, 11 и 12 се съдържат пояснения с оглед на новата роля на ЕОЦКП в случаите когато „правилото за позоваванията“ от параграф 10 може да се окаже недостатъчно за постигането на правна яснота (езиков режим, споразумения за сътрудничество, уведомления).

С параграф 7 се пояснява и подобрява действието на режима на еквивалентност при проспектите, изготвени според националните норми на трета държава. Когато такива норми са обявени за еквивалентни от Комисията в решение за изпълнение, проспект от трета държава, който вече е одобрен от надзорния орган на тази трета държава, се подава само до ЕОЦКП, като ЕОЦКП изпраща удостоверение за подаден документ (вместо удостоверение за одобрение, вж. параграф 5, буква б) на компетентния орган на всяка приемаща държава членка, където е нотифициран такъв проспект от „еквивалентна“ трета държава. С оглед на надзора върху проспектите на емитенти от трети държави, ЕОЦКП ще трябва да сключва споразумения за сътрудничество с надзорните органи на тези трети държави. ЕОЦКП обаче не трябва да може да сключва споразумения за сътрудничество с надзорните органи на трета държава, която фигурира в списъка на юрисдикциите, чиято национална уредба на борбата с прането на пари и финансирането на тероризма е обявена за съдържаща стратегически слабости, които представляват съществена заплаха за финансовата система на Съюза (вж. параграф 9, буква а). С параграф 5, буква а) се поправя пропуск в член 25, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/1129, като се уточнява, че в съответствие с изискванията на Директива 2003/71/ЕО компетентните органи трябва да съобщават и по електронен път на ЕОЦКП всички окончателни условия на основните проспекти, след като тези окончателни условия бъдат подадени, дори ако основният проспект не е получил „паспорт“ в приемаща държава членка.

С параграф 13 се поправя грешка в Регламент (ЕС) 2017/1129, като датата, до която държавите членки са длъжни да уведомят Комисията и ЕОЦКП за своята уредба на санкциите, се приравнява към датата, посочена в член 49, параграф 3 от регламента, до която те са длъжни да се съобразят с глава VIII от регламента.

С параграф 14 се въвежда нова глава, в която се определят правомощията и компетентността на ЕОЦКП, които са му необходими с оглед на надзора и прилагането на регламента за проспектите, в т.ч. правомощията за налагане на парични глоби и периодични имуществени санкции.

2017/0230 (COD)

Предложение за

**РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

**за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган); Регламент (ЕС) № 1094/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване); Регламент (ЕС) № 1095/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари); Регламент (ЕС) № 345/2013 относно европейските фондове за рисков капитал; Регламент (ЕС) № 346/2013 относно европейски фондове за социално предприемачество; Регламент (ЕС) № 600/2014 относно пазарите на финансови инструменти; Регламент (ЕС) 2015/760 относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции; Регламент (ЕС) 2016/1011 относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове; и Регламент (ЕС) 2017/1129 относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар**

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта за законодателен акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейската централна банка[30],

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет[31],

в съответствие с обикновената законодателна процедура[32],

като имат предвид, че:

(1) Анализът на финансовата криза и препоръките на ръководената от Жак дьо Ларозиер експертна група на високо равнище позволиха на Съюза съществено да напредне към създаването, под формата на единна нормативна уредба, не само на по-стабилни, но и на по-съгласувани правила за финансовите пазари. Съюзът създаде и Европейска система за финансов надзор (ЕСФН) с две оси: микропруденциален надзор, координиран от Европейските надзорни органи (ЕНО), и макропруденциален надзор – със създадения Европейски съвет за системен риск (ЕССР). Трите ЕНО, които действат от януари 2011 г., са Европейският банков орган (ЕБО), създаден с Регламент (ЕС) № 1093/2010 на

[30] ОВ С […], […] г., стр. […].
[31] ОВ С […], […] г., стр. […].
[32] Позиция на Европейския парламент от ... (ОВ...) и решение на Съвета от ...

Европейския парламент и на Съвета[33], Европейският орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване (ЕОЗППО), създаден с Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета, и Европейският орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), създаден с Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета[34] (общо наричани „учредителните регламенти“). Общата цел на ЕНО е дълготрайно по-стабилна и по-ефективна финансова система на Съюза и по-висока защита на потребителите и инвеститорите.

(2) ЕНО съдействаха на Комисията при нейните инициативи за регламенти и директиви, приемани от Съвета и Европейския парламент, с което неимоверно допринесоха за съгласуването на правилата за финансовите пазари в Съюза. ЕНО предоставяха на Комисията и проекти на подробни технически разпоредби, приемани като делегирани актове и актове за изпълнение.

(3) ЕНО също така отправяха насоки към компетентните органи и координираха прегледи на надзорните практики, с което допринесоха и за сближаването в областта на финансовия надзор и финансовите практики в Съюза. От друга страна, предвидените в учредителните регламенти на ЕНО процеси на взимане на решение, както и ресурсните ограничения и естеството на инструментите, с които ЕНО разполагат, не им позволиха напълно да постигнат общите си цели.

(4) След седемгодишно действие и в светлината на предприетите от Комисията оценки и обществени консултации изглежда, че при действащите норми в самия Съюз и между Съюза и трети държави ЕНО все по-трудно постигат целите си – задълбочаване на интеграцията на финансовите пазари и услуги и повишаване на потребителската защита.

(5) Всяко увеличаване на правомощията на ЕНО с цел да им се позволи да постигнат набелязаните цели изисква както подходящи управленски механизми, така и достатъчно ресурсно осигуряване. Увеличените правомощия сами по себе си няма да позволят на ЕНО да постигнат целите си, ако те не разполагат с достатъчно ресурси и не се управляват ефективно и ефикасно.

(6) В съобщението си от 8 юни 2017 г. относно междинния преглед на Плана за действие за изграждане на съюз на капиталовите пазари Комисията подчерта, че от основно значение за премахването на регулаторния арбитраж между държавите членки при изпълнението на надзорните им задължения, за ускоряването на интеграцията на пазарите, както и за разкриването на произтичащи от единния пазар възможности за финансовите дружества и инвеститорите, е наличието на по-ефективен и съгласуван надзор на финансовите пазари и услуги.

(7) В тази връзка доизграждането на съюза на капиталовите пазари поставя с особена острота въпроса за задълбочаване на интеграцията в областта на

---

[33] Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

[34] Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

надзора. Десет години след началото на финансовата криза и създаването на новата надзорна система влиянието върху финансовите пазари и съюза на капиталовите пазари на два главни фактора – устойчивите финанси и напредъкът на технологиите – е все по-осезаемо. И единият, и другият фактор са с потенциал коренно да преобразуват финансовите услуги, поради което системата ни за финансов надзор трябва да е подготвена за въздействието им.

(8) Постигането на устойчиво развитие поставя огромни предизвикателства, за посрещането на които възлов фактор е пълноценното функциониране на финансовата система. Това налага радикално преобразуване на финансовата система, за което ЕНО следва да допринасят активно, като се започне с реформи за създаване на подходящата нормативна и надзорна уредба за мобилизиране и ориентиране на частния капитал в подкрепа на устойчивите инвестиции.

(9) ЕНО следва да играят важна роля за установяването и оповестяването на рисковете за финансовата стабилност, породени от императивите, свързани с опазването на околната среда, с обществото и с управлението, както и за по-доброто ориентиране на действията на финансовите пазари в подкрепа на устойчивото развитие. ЕНО следва да предоставят насоки за начина, по който съображенията за устойчивост могат да бъдат ефективно заложени в съответното финансово законодателство на ЕС, както и да насърчават еднообразното прилагане на тези разпоредби след приемането им.

(10) Въздействието на напредъка на технологиите върху финансовия сектор е все по-осезаемо и принуди компетентните органи да предприемат различни инициативи. С цел да се насърчат по-тясното сближаване в областта на надзора и обменът на най-добри практики между компетентните органи, от една страна, и между съответните органи и финансовите институции или участниците на финансовите пазари – от друга, надзорната функция на ЕНО и ролята им за сближаване в областта на надзора следва да бъдат засилени.

(11) С напредъка на технологиите на финансовите пазари може да се подобри финансовото приобщаване, да се предостави достъп до финансиране, да се укрепи целостта на пазара, да се повиши оперативната ефикасност, както и да се намалят пречките пред навлизането на тези пазари на нови участници. Доколкото е необходимо с оглед на приложимите материалноправни норми, компетентните органи следва да бъдат обучавани и с оглед на напредъка на технологиите, с което би се намалила вероятността държавите членки да разработят по тези въпроси различаващи се подходи.

(12) Редица национални органи не са определени в учредителните регламенти като компетентни органи, а от друга страна са оправомощени да осигуряват правоприлагането на законодателството на Съюза в областта на финансовите услуги и пазари. С цел постигането на съгласувани, ефикасни и ефективни надзорни практики в рамките на ЕСФН е необходимо те да бъдат определени като такива. Това по-специално би позволило на ЕНО да им отправят насоки и препоръки.

(13) Когато ЕНО упражняват правомощията си за отправяне на насоки и препоръки, интересите на заинтересованите страни следва да бъдат надлежно отчитани, поради което, ако две трети от членовете на дадена група на заинтересовани страни сметнат, че в даден случай съответният ЕНО е превишил правомощията

си, тази група следва да може да изрази становище. Тогава Комисията следва да има правото да поиска от съответния ЕНО, след като е извършила собствена оценка, да оттегли тези насоки или препоръки.

(14) Освен това, с оглед на процедурата, предвидена в член 17 от учредителните регламенти, и в интерес на подходящото прилагане на законодателството на Съюза е уместно да се улесни и ускори достъпът на ЕНО до информация. В тази връзка те следва да могат да отправят надлежно обосновани искания за информация пряко до всички съответни компетентни органи, финансови институции и участници на финансовите пазари, дори когато тези органи, институции и пазарни участници не са нарушили правна норма на Съюза. ЕНО следва да уведомяват съответните компетентни органи за такива искания, а компетентните органи следва от своя страна да им съдействат за получаването на исканата информация.

(15) За постигането на хармонизиран надзор върху финансовия сектор е нужно подходите на компетентните органи да бъдат съгласувани. За тази цел ЕНО, с подкрепата на създаден към всеки един от тях комитет по прегледите, следва да извършват редовни и независими прегледи на действията на компетентните органи ЕНО следва да изготвят и методическа рамка за тези прегледи. Фокусът на независимите прегледи следва да е не само сближаването на надзорните практики, а и капацитетът на компетентните органи да постигат висококачествени резултати от надзора, както и независимостта на тези компетентни органи. Резултатите от тези прегледи следва да бъдат публични – освен ако публикуването не поражда рискове за финансовата стабилност, така че да се насърчи съблюдаването на изискванията и да се повиши прозрачността.

(16) За постигането на хармонизиран надзор върху финансовия сектор е нужно също така в трансграничен план ефикасно да бъдат уреждани разногласията между компетентните органи от различни държави членки. Действащите норми за уреждане на тези разногласия не са оптимални, поради което, с оглед на по-лесното им прилагане, следва да бъдат изменени.

(17) Неразделна част от дейността на ЕНО за сближаване на надзорните практики е изграждането на обща за целия Съюз надзорна култура. ЕНО обаче не разполагат с необходимия за постигането на тази цел инструментариум. Необходимо е ЕНО да могат да набелязват общите надзорни цели и приоритети в многогодишен стратегически надзорен план, който да е от полза за компетентните органи при установяването и акцентирането върху основните рискови области за целостта на пазара и финансовата стабилност в Съюза, в т.ч. във връзка с пруденциалния надзор на дружествата с трансгранична дейност. Стратегическият надзорен план следва да почива върху оценката на риска и да отчита общите икономически и нормативни приоритети на надзорните действия, както и макропруденциалните тенденции, потенциалните рискове и слабостите, установени от ЕНО при прегледа им на компетентните органи и проведените в рамките на целия Съюз тестове за устойчивост. От своя страна, компетентните органи следва да изготвят годишни работни програми за прилагането на стратегическия надзорен план, като от целите и приоритетите на равнище Съюза извлекат свои оперативни цели. С оглед на преследваната от ЕНО цел за хармонизиране на надзорните практики тези органи следва да бъдат оправомощени да контролират ежедневно изпълнението на годишните

работни програми, в т.ч. да контролират на извадков принцип взетите в дадени случаи надзорни мерки.

(18) Понастоящем възприетите от държавите членки надзорни практики по отношение на възлагането на дейности на външен изпълнител, делегирането и прехвърлянето на риск (посредством насрещни операции или посредничество при издаване на застрахователна полица) от едно лицензирано дружество на друго се различават. Тези различаващи се нормативни подходи пораждат сред държавите членки риск от регулаторен арбитраж („ориентиране към минималните изисквания“). Неефективният надзор върху възложените на външен изпълнител и делегираните дейности, както и върху прехвърлянето на риск, излага на опасност финансовата стабилност на Съюза. Опасността е особено осезаема при поднадзорните субекти, които възлагат на външен изпълнител или делегират дейности, или прехвърлят свързан с дейността риск към трети държави, в които е възможно надзорните органи да не разполагат с необходимите средства за подходящия и ефективен надзор върху съществените дейности и ключовите функции. ЕНО следва активно да съдействат за сближаването на надзорните практики, като в съответствие с правото на Съюза и посредством приетите от тях насоки, препоръки и становища изграждат общо разбиране и общи надзорни практики при възлагането на външен изпълнител, делегирането, както и прехвърлянето на свързан с дейността риск, както и на съществени дейности и ключови функции, в трети държави. Поради това ЕНО следва да разполагат с необходимите правомощия, за да могат като част от текущия преглед на надзорните практики ефективно да координират надзорните действия на националните надзорни органи при лицензирането и регистрирането на дружества. Когато изпълняват координационните си функции ЕНО следва да обръщат особено внимание на ситуациите, които биха могли да доведат до заобикаляне на правилата, и да наблюдават финансовите институции и участниците на финансовите пазари, които възнамеряват широко да използват възлагането на външен изпълнител и делегирането на дейности, както и прехвърлянето на свързан с дейността риск в трети държави, с цел да се възползват от паспорта на ЕС, като същевременно извършват голяма част от своята дейност и функции извън Съюза.

(19) С оглед на дългосрочната финансова стабилност е необходимо неотклонно да се следи съответната уредба в третите държави, за които Комисията е приела решения за еквивалентност. В тази връзка ЕНО следва да проверяват дали в тези трети държави все още се изпълняват критериите, въз основа на които са взети решенията за еквивалентност, и всички условия в тях. ЕНО следва да наблюдават и измененията на нормативната и надзорната уредба, както и на правоприлагането в третите държави. В тази връзка ЕНО следва да сключат с компетентните органи на тези трети държави административни споразумения за получаване на информация с оглед на такова наблюдаване, както и с оглед на координирането на надзорните действия. С този засилен надзорен режим еквивалентността, възприета по отношение на съответната уредба на трети държави, ще придобие по-прозрачен характер, ще бъде по-предвидима за съответните трети държави и по-съгласувана сред различните сектори.

(20) Ключов фактор, за да могат ЕНО да изпълняват задълженията и функциите си, както и да постигнат целите си, е да получават и събират точна и пълна информация. С цел да се избегне дублиране на задълженията за финансовите институции и участниците на финансовите пазари да предоставят информация,

тази информация следва да се предоставя от съответните компетентни органи или националните надзорни органи, които са най-близо до финансовите пазари и институции. Когато обаче даден компетентен орган не предостави – или не може да предостави – своевременно тази информация, ЕНО следва да могат да отправят надлежно обосновано и мотивирано искане за информация пряко до дадена финансова институция или участник на финансовите пазари. Освен това, с оглед на ефективното упражняване от ЕНО на правото да получават информация, те трябва да могат да налагат периодични имуществени санкции или глоби на финансовите институции или участниците на финансовите пазари, несъобразили се точно, изцяло и своевременно с искането или решението за предоставяне на информация. Правото на финансовите институции или участниците на финансовите пазари да бъдат изслушвани от ЕНО следва да бъде изрично гарантирано.

(21) В учредителните регламенти на ЕНО за компетентните органи бе предвидена ключова роля в рамките на управленската структура на ЕНО. В тези регламенти се посочваше също така, че за да се избегнат конфликтите на интереси членовете на съвета на надзорниците и на управителния съвет трябва да действат независимо и единствено в интерес на Съюза. Заложените в първоначалната управленска структура на ЕНО механизми обаче не бяха достатъчни, за да бъдат изцяло избегнати конфликтите на интереси, което от своя страна би могло да пречи на ЕНО да взимат всички необходими решения с оглед на сближаването в областта на надзора, както и всецяло да бъдат водени в решенията си от по-общите интереси на Съюза. Поради това следва да се преосмислят правомощията на ЕНО за взимане на решения, така че процесът на взимане на решения от ЕНО да е ефективен и ефикасен.

(22) Съюзното измерение при взимането на решения от съвета на надзорниците също следва да бъде засилено с добавянето в състава му на независими и незасегнати от евентуални конфликти на интереси постоянни членове. Съветът на надзорниците следва изцяло да запази правомощията си да взима решения по въпросите на регламентирането или прекия надзор. Управителният съвет следва да премине в изпълнителен съвет, който да е съставен от постоянни членове и да взима решения по някои несвързани с регламентирането въпроси като независимите прегледи по отношение на компетентните органи; преодоляването на разногласия; нарушенията на правото на Съюза; стратегическия надзорен план; наблюдението върху възлагането на външен изпълнител и делегирането на дейности, както и върху прехвърлянето на свързан с дейността риск в трети държави; тестовете за устойчивост и исканията за предоставяне на информация. Изпълнителният съвет следва също така да разглежда и подготвя всички взимани от съвета на надзорниците решения. Освен това следва да бъдат засилени позицията и ролята на председателя, като му се възложат процедурни задачи и правото на решаващ глас в изпълнителния съвет. Накрая може да се добави, че с цел да се засили съюзното измерение в управленския модел на ЕНО процедурата за избор на председател и членове на изпълнителния съвет следва да се измени, като се предвиди участие на Съвета и на Европейския парламент. Съставът на изпълнителния съвет следва да бъде балансиран.

(23) С цел да се осигури подходяща степен на експертни познания и отчетност, председателят и членовете на изпълнителния съвет следва да бъдат назначавани въз основа на техните качества, умения, познания в областта на

клиринга, операциите след сключване на сделка и финансовите аспекти, както и на опита им в областта на финансовия надзор. С цел да се осигури прозрачност и демократичен контрол, както и за да се запазят правата на институциите на Съюза, председателят и членовете на изпълнителния съвет следва да бъдат назначавани по открита процедура за подбор. Комисията следва да състави предварителен списък на кандидатите и да го изпрати на Европейския парламент за одобрение. След това одобрение Съветът следва да приеме решение за назначаване на членовете на изпълнителния съвет. За всяко решение, прието въз основа на учредителните регламенти, председателят и постоянните членове на изпълнителния съвет следва да се отчитат пред Европейския парламент и пред Съвета.

(24) С цел по-ефикасно разпределяне на оперативните задачи и управление на ежедневните административни дейности, настоящите задачи на изпълнителния директор на всеки един от ЕНО следва да се поемат от член на изпълнителния съвет, избран именно с тази цел.

(25) Общата цел на дейността на ЕНО е насочена към засилване на финансовата стабилност, а чрез съхраняване на лоялната конкуренция – и към подходящото функциониране на единния пазар, поради което е уместно финансовите институции и участниците на финансовите пазари да участват във финансирането на тази дейност. Дейността на ЕНО е от полза за всички финансови институции и участници на финансовите пазари, независимо дали дейността им надхвърля националните граници, или не. ЕНО допринасят за наличието на стабилна делова среда и лоялна конкуренция. Поради това финансовите институции и участниците на финансовите пазари, които не са пряко поднадзорни на ЕНО, но извличат полза от дейността им, следва да участват в нейното финансиране. Освен това ЕНО следва да събират вноски и от пряко поднадзорните им финансови институции и участници на финансовите пазари.

(26) Във всяка категория финансови институции и участници на финансовите пазари размерът на вноските следва да бъде съобразен с ползата, която дадената финансова институция и даденият участник на финансовите пазари извличат от дейността на ЕНО. При определянето на индивидуалните вноски на финансовите институции и на участниците на финансовите пазари следва да се отчита и размерът им, така че да се отразява значението им за съответния пазар. Събирането на най-малките вноски следва да подлежи на минимален праг, така че да бъде икономически целесъобразно, като същевременно се избегнат несъразмерно големи вноски за по-големите дружества.

(27) Комисията следва на основание член 290 от Договора да бъде оправомощена да приеме актове, с които да определи начина на изчисляване на годишните вноски, дължими от финансовите институции и участниците на финансовите пазари. В делегираните актове следва да се посочи методиката за разпределяне на разчетните разходи по категории финансови институции и участници на финансовите пазари, както и критериите за определяне на индивидуалните вноски съобразно размера. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, и тези консултации да бъдат проведени в съответствие с принципите, заложени в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. По-специално, с цел осигуряване на равно участие при подготовката на делегираните актове, Европейският

парламент и Съветът следва да получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, а техните експерти да получават систематично достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, в които се подготвят делегираните актове.

(28) С цел да се съхрани поверителността на работата в рамките на ЕНО, от всяко лице, което пряко или косвено, постоянно или спорадично, предоставя услуга, свързана със задачите на някой от ЕНО, следва да се изисква да пази служебна тайна.

(29) С Регламенти (ЕС) № 1093/2010, 1094/2010 и 1095/2010, както и в законодателството в областта на финансовите услуги, от ЕНО се изисква да се стремят да сключват с надзорните органи от трети държави административни споразумения за обмен на информация. Необходимостта от ефективно сътрудничество и обмен на информация ще става все по-осезаема, особено когато по силата на настоящия регламент за изменение някои ЕНО поемат допълнителни или разширени отговорности във връзка с надзора върху субекти и дейности извън ЕС. В тази връзка, когато обработват лични данни, в т.ч. като ги прехвърлят извън Съюза, ЕНО са подвластни на изискванията на Регламент (ЕС) 2018/XXX (регламент относно защитата на данните за институциите и органите на ЕС). Когато няма решение за адекватност или подходящи механизми като например предвидените в административните споразумения по смисъла на член 49, параграф 3 от Регламента относно защитата на данните за институциите и органите на ЕС, ЕНО могат да обменят лични данни с органи от трети държави в съответствие с условията на дерогацията за защита на обществения интерес, предвидена в член 51, параграф 1, буква г) от посочения регламент, които в частност се прилагат при обмена на данни между органите за финансов надзор от различни държави.

(30) От особена важност е в процедурите на ЕБО за взимане на решение да се предвидят подходящи механизми за защита на интересите на държавите членки, които не участват в банковия съюз, без обаче намаленият брой неучастващи държави членки да се отразява на ефективността на решенията на ЕБО. Следва да бъдат запазени действащите правила за гласуване, според които за да вземе ЕБО решение е необходимо мнозинство от участващите държави членки и мнозинство от неучастващите държави членки. Необходими са обаче допълнителни механизми, за да не се допусне ситуация, в която решение не може да бъде взето само защото дадени национални компетентни органи отсъстват, както и за да се осигури при гласуванията присъствието на колкото се може повече национални компетентни органи, така че вотът да бъде недвусмислен и представителен.

(31) В учредителните регламенти на ЕНО е предвидено тези органи в сътрудничество с ЕССР да започнат и координират провеждането на равнище Съюза на тестове за устойчивост, за да се оцени устойчивостта на финансовите институции и участниците на финансовите пазари на неблагоприятни пазарни тенденции, като прилаганата на национално равнище при тези тестове методика следва от своя страна да е максимално съгласувана. С цел да се осигури подходящ баланс между надзорните съображения на компетентните органи и съюзното измерение е подходящо изпълнителният съвет на ЕНО да поеме правото да започва и координира провеждането на тестовете за устойчивост. По отношение на ЕНО следва също така да се поясни, че когато компетентните органи им предоставят за публикуване резултатите от тестовете

за устойчивост, това не е в разрез със задължението на тези компетентни органи да опазват професионалната тайна.

(32) С цел да се постигне тясно сближаване в областта на надзора и на одобряването на вътрешните модели, ЕОЗППО следва да може да издава становища с оглед на отстраняването на евентуални несъответствия, както и да съдейства на компетентните органи да се споразумяват във връзка с одобряването на вътрешните модели. Компетентните органи от своя страна следва да се съобразяват при решенията си с тези становища или в противен случай да обясняват защо са се отклонили от тях.

(33) Търгуването е с все по-силно изразен трансграничен характер, като в частност дейността на някои инвестиционни посредници от системно значение може да повлияе върху финансовата стабилност в трансграничен мащаб, поради което следва да бъде засилена координационната роля на ЕОЦКП, който да препоръчва на компетентните органи да възбудят съответните разследвания. Освен това ЕОЦКП следва да може да улеснява обмена на необходимата за тези разследвания информация, когато има основателни причини да подозира наличието на дейност със значително трансгранично въздействие, която застрашава подходящото функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на финансовата система в Съюза. За тази цел ЕОЦКП следва да поддържа система за съхранение на данните, в която да събира цялата съответна информация от компетентните органи и да я разпространява между тях.

(34) Основните цели на Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета[35], Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета[36] и Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета[37] са да се насърчат създаването на работни места и растежът, финансирането на МСП, социалните и дългосрочните инвестиции, както и формирането на европейска инвестиционна култура. Въпреки постигнатата с трите регламента хармонизация обаче националните компетентни органи продължават да използват различно правото си на преценка и да имат свойствени административни практики, надзорна култура и резултати. Тези различия нанасят ущърб на лоялната конкуренция, от която се нуждаят лицата, управляващи допустими фондове за рисков капитал, допустими фондове за социално предприемачество и фондове за дългосрочни инвестиции в различни държави членки, като същевременно увеличават трансакционните и оперативните разходи за тези управляващи лица.

(35) С цел да се намалят трансакционните и оперативните разходи, да се обогати изборът за инвеститорите и повиши правната сигурност е уместно ЕОЦКП да поеме от компетентните органи надзорните правомощия по отношение на посочените в Регламент (ЕС) № 345/2013 лица, управляващи допустими фондове за рисков капитал, и тези фондове, по отношение на посочените в Регламент (ЕС) № 346/2013 лица, управляващи допустими фондове за

[35] Регламент (ЕС) № 345/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейските фондове за рисков капитал (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 1).

[36] Регламент (ЕС) № 346/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 април 2013 г. относно европейски фондове за социално предприемачество (ОВ L 115, 25.4.2013 г., стр. 18).

[37] Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции (ОВ L 123, 19.5.2015 г., стр. 98).

социално предприемачество, и тези фондове, както и по отношение на посочените в Регламент (ЕС) 2015/760 европейски фондове за дългосрочни инвестиции, в т.ч. правомощията за регистриране и лицензиране, както и за отрегистриране и отнемане на лиценза. За тази цел ЕОЦКП следва да може да провежда разследвания и проверки на място, както и да налага на съответните лица периодични имуществени санкции с цел да ги принуди да прекратят установено нарушение, да предоставят пълната и вярна информация, която той изисква от тях, или да допуснат провеждането на разследване или проверка на място.

(36) С Регламент (ЕС) 2015/760 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2015 г. относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции се установяват еднообразни изисквания, които дългосрочните фондове трябва да спазват, за да им бъде разрешено да използват обозначението „ЕФДИ“. С Регламент (ЕС) 2015/760 се въвеждат разпоредби относно допустимите инвестиции, предприятията, допустими да бъдат част от портфейл, и допустимите инвеститори. С тези разпоредби се определят и надзорните правомощия, в т.ч. изискванията за издаване на разрешително и упражняването на постоянен надзор. С настоящия регламент се запазват пруденциалните норми на Регламент (ЕС) 2015/760, но на ЕОЦКП се възлагат надзорни правомощия, в т.ч. за издаване и отнемане на разрешително, както и за постоянен надзор. С цел да се определят достатъчно ясно заложените в Регламент (ЕС) 2015/760 правни задължения и компетентност на ЕОЦКП, с настоящия регламент на ЕОЦКП се възлага да изготвя и представя на Комисията проекти на регулаторни технически стандарти, които не се отнасят до политически решения. С оглед на възлагането на надзорни правомощия на ЕОЦКП по подобен начин бяха изменени и Регламент (ЕС) № 345/2013 и Регламент (ЕС) № 346/2013.

(37) С цел да може ефективно да упражнява надзорните си правомощия по отношение на допустимите фондове за рисков капитал, допустимите фондове за социално предприемачество и европейските фондове за дългосрочни инвестиции, както и по отношение на управляващите ги лица, ЕОЦКП следва да е оправомощен да провежда разследвания и проверки на място. В подкрепа на надзорните правомощия на ЕОЦКП следва да се добави правото му да налага на съответните лица периодични имуществени санкции с цел да ги принуди да прекратят установено нарушение, да предоставят пълната и вярна информация, която той изисква от тях, или да допуснат провеждането на разследване или проверка на място. В тази връзка с настоящия регламент следва ясно да се определят границите на тези административни санкции или други административни мерки, които следва да са ефективни, пропорционални и възпиращи, и да гарантират общ подход и възпиращо действие. При своите разследващи и правоприлагащи действия ЕОЦКП следва да разчита на съдействието на националните органи, където такова е необходимо и се изисква. ЕОЦКП следва да бъде оправомощен да делегира някои от тези функции обратно на компетентните органи.

(38) С член 40 от Регламент (ЕС) № 600/2014 на ЕОЦКП временно се предоставят правомощия за намеса, които при определени условия му позволяват временно да забрани или ограничи в Съюза пускането на пазара, разпространението или продажбата на някои финансови инструменти, на финансови инструменти със специално определени характеристики или на определен вид финансова

дейност или практика. Тези правомощия за намеса по силата на Регламент (ЕС) № 600/2014 се прилагат спрямо инвестиционните посредници и кредитните институции, които пускат на пазара, разпространяват или продават финансови инструменти, в т.ч. дялове в предприятия за колективно инвестиране. Поради факта, че управляващите дружества на предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), инвестиционните посредници, лицензирани по Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ), лицензирани по Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, могат директно да пускат на пазара, разпространяват или продават дялове в предприятията за колективно инвестиране, в интерес на засилване на правната сигурност е изрично да се посочи, че горепосочените правомощия по силата на Регламент (ЕС) № 600/2014 се прилагат и спрямо управляващите дружества на ПКИПЦК, инвестиционните дружества от тип ПКИПЦК и ЛУАИФ.

(39) В строго определени и изключителни случаи ЕОЦКП може да използва правомощията си за намеса, за да ограничи или забрани и на управляващите лица на ПКИПЦК и АИФ да пускат на пазара, разпространяват или продават дялове или акции в ПКИПЦК или АИФ. Това би било оправдано, когато целта на предложеното действие е да бъдат отстранени значителни опасения, свързани със защитата на инвеститорите, или заплаха за подходящото функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на финансовата система на Съюза; когато нормативните изисквания съгласно правото на Съюза, приложими към съответния финансов инструмент или дейност, не противодействат в достатъчна степен на заплахата; както и когато компетентен орган или компетентни органи не са предприели действия за преодоляване на заплахата или предприетите действия не са адекватни за преодоляването ѝ.

(40) Различията при данните за сделките по отношение на качеството, форматирането, надеждността и разходите за тях се отразяват неблагоприятно върху прозрачността, защитата на инвеститорите и ефикасността на пазара. С цел да се засили контролирането и възстановяването на данните за сделките, да се повиши съгласуваността и качеството им, както и тяхната наличност и достъпът до тях за съответните места на търговия на приемливи цени в целия Съюз, с Директива 2014/65/ЕС бе въведен нов правен режим за услугите за докладване на данни, включващ лицензирането и надзора върху доставчиците на услуги за докладване на данни.

(41) Качеството на самите данни за сделките, както и на обработването и изготвянето им, в т.ч. в трансграничен план, е ключов фактор за постигането на по-прозрачни финансови пазари, което е основната цел на Регламент (ЕС) № 600/2014. Наличието на услуги за основните данни е следователно абсолютно необходимо, за да могат ползвателите да имат в желаната от тях степен общ поглед върху търгуването на финансовите пазари в Съюза, а компетентните органи – точна и обстойна информация за съответните сделки.

(42) Данните за сделките са също така все по-важен инструмент за ефективното прилагане на изискванията, произтичащи от Регламент (ЕС) № 600/2014. Предвид трансграничното измерение на боравенето с данни, тяхното качество и нуждата да се постигнат икономии от мащаба и да се избегне неблагоприятното въздействие на евентуален разнобой по отношение както на

качеството на данните, така и на задачите на доставчиците на услуги за докладване на данни, е полезно и оправдано правомощията на компетентните органи за лицензиране и надзор на доставчиците на услуги за докладване на данни да бъдат поети от ЕОЦКП и едновременно с това – да се уточнят тези правомощия в Регламент (ЕС) № 600/2014, така че да се консолидира ползата от обединяването в рамките на ЕОЦКП на свързаните с данните правомощия.

(43) Непрофесионалните инвеститори, които решат да инвестират в даден финансов инструмент, следва да бъдат подходящо информирани за потенциалните рискове. С нормативната уредба в Съюза се цели да се ограничи рискът на непрофесионалните инвеститори да бъдат продавани финансови продукти, които не съответстват на потребностите или очакванията им. За тази цел с Директива 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 600/2014 се въвеждат по-стриктни организационни и етични изисквания за инвестиционните посредници, с които да се гарантира, че в действията си те отчитат в максимална степен интересите на клиентите си. Тези изисквания включват по-стриктни правила за информиране на клиентите за рисковете, по-добро оценяване на подходящия и уместен характер на препоръчваните продукти, както и задължение финансовите инструменти да се разпространяват на определения целеви пазар при отчитането на параметри като платежоспособността на емитентите. С оглед на сближаването в областта на надзора и оказването на съдействие на националните органи за постигане на висока степен на защита на инвеститорите и ефективно контролиране на рисковете при финансовите продукти, ЕОЦКП следва да се възползва изцяло от правомощията си.

(44) Важно е необходимите данни за извършване на изчисленията за определяне на изискванията за прозрачност преди и след сключването на сделките, на изискванията за режимите на задължение за търговия, както и за целите на референтните данни съгласно Регламент (ЕС) № 600/2014 и Регламент (ЕС) № 596/2014[38], да бъдат ефективно и ефикасно предоставяни, събирани, анализирани и публикувани. В тази връзка ЕОЦКП следва да бъде оправомощен за целите на изискванията за прозрачност преди и след сключването на сделките да събира данни пряко от пазарните участници, както и да лицензира тези пазарни участници и да надзирава доставчиците на услуги за докладване на данни.

(45) Предоставянето на тези правомощия на ЕОЦКП предполага централизиране на лицензирането и надзора и следователно избягване на настоящото положение, при което множество компетентни органи изискват данни от множество места на търговия, системни интернализатори, ОМП и ДКД и едва после ги предоставят на ЕОЦКП. Такава централизирана система ще бъде изключително полезна за пазарните участници, тъй като ще повиши прозрачността на данните, защитата на инвеститорите и пазарната ефективност.

(46) Поемането от компетентните органи на правомощията за събиране на данни, лицензиране и надзор ще послужи и при другите задачи, които ЕОЦКП изпълнява по силата на Регламент (ЕС) № 600/2014: наблюдаване на пазара,

[38] Регламент (ЕС) № 600/2014 и Регламент (ЕС) № 596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно пазарната злоупотреба (Регламент относно пазарната злоупотреба) и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 1).

упражняване на правомощията за временна намеса и за управление на позиции, както и осигуряване на постоянно спазване на изискванията преди и след сключване на сделките.

(47) За да упражнява ефективно надзорните си правомощия в областта на изготвянето и обработването на данните, ЕОЦКП следва да има право да провежда разследвания и проверки на място. ЕОЦКП следва да има право да налага на доставчиците на услуги за докладване на данни глоби или периодични имуществени санкции с цел да ги принуди да прекратят установено нарушение, да предоставят пълната и вярна информация, която той изисква от тях, или да допуснат провеждането на разследване или проверка на място, а също така да налага административни санкции или други административни мерки, когато констатира, че дадено лице умишлено или поради небрежност е нарушило Регламент (ЕС) № 600/2014.

(48) Финансовите продукти, които използват критични бенчмаркове, се предлагат във всички държави членки. Следователно тези бенчмаркове са от решаващо значение за функционирането на финансовите пазари и стабилността на финансовата система в Съюза. В този контекст надзорът на даден критичен бенчмарк следва да разглежда потенциалното въздействие за целия Съюз, а не само в държавата членка, в която се намира администраторът, и в държавите членки, в които се намират доставчиците на входящи данни. Следователно е целесъобразно ЕОЦКП да надзирава критичните бенчмаркове на равнището на Съюза. С цел да се избегне дублиране на задачите администраторите на критични – и на евентуални некритични – бенчмаркове следва да са поднадзорни само на ЕОЦКП.

(49) От друга страна, когато даден бенчмарк е критичен само за една държава членка, може, поради факта, че компетентният орган на тази държава членка е по-близо до пазара, да е уместно ЕОЦКП изцяло или частично да делегира контрола на този бенчмарк на компетентния орган на държавата членка, в която се намира администраторът, стига да е получил за това предварителното съгласие на този компетентен орган.

(50) Изискванията за администраторите на критични бенчмаркове и доставчиците на входящи данни за тези бенчмаркове са по-строги, отколкото за администраторите на други бенчмаркове и доставчиците на входящи данни за тях, поради което определянето на даден бенчмарк за критичен следва да бъде извършвано от Комисията или ЕОЦКП и следва да бъде кодифицирано от Комисията. Националните компетентни органи имат най-добър достъп до данните и информацията за надзираваните от тях бенчмаркове, поради което следва да имат за задача да уведомяват Комисията или ЕОЦКП за бенчмарковете, които смятат, че удовлетворяват критериите за критичен бенчмарк .

(51) За сближаването на надзорните практики и еднообразното прилагане на разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/1011 бе предвидено да допринасят колегиите от органите, надзиращи критичните бенчмаркове. Поради факта, че ЕОЦКП е в пряк контакт с всички национални надзорни органи или е съставен от такива, тези колегии от надзорни органи вече не са необходими.

(52) Процедурата за определяне на референтната държава членка за установените в трети държави администратори на бенчмаркове, които подават заявление за признаване в Съюза, е тромава и времеемка както за заявителите, така и за

националните компетентни органи. Освен това изгледите за надзорен арбитраж биха могли да накарат тези заявители, както и намиращите се в трети държави администратори на други бенчмаркове, които желаят чрез режима на одобряване да получат достъп до Съюза, да се опитат да повлияят на това определяне. Тези администратори на бенчмаркове биха могли стратегически да изберат своя законен представител в държава членка, в която надзорът според тях е по-малко строг. Единният подход, при който ЕОЦКП е компетентен орган за бенчмарковете на трети държави и за администраторите на тези бенчмаркове, премахва тези рискове, както и разходите за определяне на референтна държава членка и за последващ надзор. Освен това ролята на компетентен орган за бенчмарковете на трети държави прави ЕОЦКП единствения контрагент в Съюза на надзорните органи от трети държави, което повишава ефикасността и ефективността на трансграничното сътрудничество.

(53) Администраторите на бенчмаркове са в голямата си част банки или дружества за финансови услуги, които боравят с клиентски средства. С цел да не се засегне борбата на Съюза срещу прането на пари и финансирането на тероризма, предварително условие за сключването на споразумение за сътрудничество с компетентен орган в рамките на режим на еквивалентност е държавата на този компетентен орган да не фигурира в списъка на юрисдикциите, чиято национална уредба на борбата с прането на пари и финансирането на тероризма съдържа стратегически слабости, които представляват съществена заплаха за финансовата система на Съюза.

(54) Почти всички бенчмаркове се използват при финансови продукти, които се предлагат в няколко държави членки, ако не и в целия Съюз. Компетентните органи и ЕОЦКП следва да си сътрудничат и по целесъобразност да си оказват съдействие с цел установяване на рисковете от изготвени бенчмаркове, които са ненадеждни или непредставителни за пазарната или икономическа действителност, която следва да измерват.

(55) Някои видове проспекти, изготвени в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1129, съдържат, поради естеството на ценните книжа и емитентите, трансгранично измерение в рамките на Съюза, степен на техническа сложност и потенциални рискове от регулаторен арбитраж, поради което централизираният им надзор от ЕОЦКП следва да е по-ефективен и ефикасен, отколкото надзора на национално равнище. С консолидирането при ЕОЦКП на одобряването на тези проспекти, както и на надзорните и правоприлагащи действия, следва да се намалят разходите, свързани със съблюдаването на нормативната уредба, и административните пречки, като същевременно се повиши качеството, съгласуваността и ефикасността на надзора в Съюза.

(56) Частните емисии на ценни книжа, различни от капиталови инструменти, са важен източник на капитал за емитентите и са трансгранични по своя характер. Докато при предназначените за допустими инвеститори частни емисии не се изисква проспект, за последващото допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар се изисква по силата на Регламент (ЕС) 2017/1129 публикуване на проспект. Режимът на проспектите предоставя на емитентите гъвкавост при избора на своя държава членка по произход, ако деноминацията за единица ценни книжа, различни от капиталови инструменти, е над 1 000 евро. Поради факта, че при частните емисии деноминацията за единица ценни книжа, различни от капиталови инструменти, обикновено е над 1 000 евро, това положение поражда потенциал за търсене на най-

благоприятната нормативна уредба. С оправомощаването на ЕОЦКП да одобрява тези предназначени за професионалните инвеститори проспекти за ценни книжа, различни от капиталови инструменти, допуснати до търговия на регулиран пазар или на негов сегмент, до който достъп имат само допустимите инвеститори, следва да се постигне двойната цел за осигуряване на лоялна конкуренция за емитентните и за повишаване на ефикасността чрез значително оптимизиране на процедурите по одобрение.

(57) Одобряването на проспектите, свързани с обезпечени с активи ценни книжа, както и на тези, изготвени от специализирани емитенти като дружества за операции с недвижими имоти, дружества за добив на полезни изкопаеми, дружества за научноизследователска и развойна дейност или корабоплавателни дружества, изисква от националните компетентни органи да разполагат с високо специализиран персонал, като от своя страна обемът на тези проспекти е ограничен. Освен това някои сведения от нефинансов характер, които специализираните емитенти трябва да оповестяват, не са изрично посочени в делегираните актове по член 13 от Регламент (ЕС) 2017/1129, а са оставени на преценката на националните компетентни органи. Това е потенциален източник на неефикасност и регулаторен арбитраж. С оправомощаването на ЕОЦКП да одобрява тези видове проспекти следва, от една страна, да се осигури лоялна конкуренция по отношение на оповестяването на информация и да се отстрани рискът от регулаторен арбитраж, а от друга – да се оптимизира разпределението на ресурсите за надзор на равнището на Съюза и в частност да се повиши ефикасността на надзора на съответните проспекти, тъй като ЕОЦКП ще се превърне в център на експертни познания.

(58) Емитентите от трети държави, които изготвят проспекти в съответствие с правото на Съюза, се ползват с известна гъвкавост при избора на своя държава членка по произход за целите на одобряването на проспектите, което поражда риск от търсене сред държавите членки на най-благоприятната нормативна уредба. С централизирането при ЕОЦКП на тези одобрения би се осигурил единен подход по отношение на емитентите от трети държави и премахнати възможностите за регулаторен арбитраж. Така точката за контакт в Съюза за емитентите от трети държави ще бъде само ЕОЦКП, независимо от това в кои държави членки те предлагат своите ценни книжа или са допуснати до търговия. Това премахва необходимостта за емитентите от трети държави да бъде определяна държава членка по произход.

(59) Режимът на еквивалентност при проспектите, изготвяни съгласно законодателството на трети държави, следва да бъде изменен, за да се постанови, че оценката на еквивалентността и последващото приемане на решение от страна на Комисията се основават не само на изискванията за предоставяне на информация, предвидени от законодателството на тези трети държави, а и от наличието на правна рамка за разглеждане и одобряване на проспекта и евентуалните му допълнения от надзорния орган на третата държава, както и на ефективен надзор и правоприлагане на предлагането и допускането до търговия на обхванатите от такъв проспект ценни книжа. С оглед на подхода си, изложен в работния документ „EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment“ (SWD(2017) 102 final), Комисията следва да може да обвързва решенията си за еквивалентност с допълнителни условия с оглед на запазването на целостта на пазара в Съюза и насърчаването на вътрешния пазар на финансови услуги, както и в международен план – на

общите ценности и споделените нормативни цели. Тези условия могат да представляват изискване за третата държава да осигурява ефективна еквивалентна система за признаване на проспектите, изготвяни в съответствие с Регламент (ЕС) 2017/1129, или възможност за ЕОЦКП да сътрудничи със съответния надзорен орган на тази трета държава с цел текущо наблюдение на съответната нормативна уредба в нея.

(60) Когато Комисията обяви за еквивалентна правната и надзорната уредба на трета държава по отношение на проспектите, изготвяни в съответствие с националното законодателство на тази трета държава, и когато ЕОЦКП и надзорният орган на тази трета държава сключат подходящо споразумение за сътрудничество, всеки проспект, одобрен от надзорния орган на тази трета държава, който се използва в Съюза за публично предлагане на ценни книжа или за допускане до търговия на регулиран пазар, следва да се подава до ЕОЦКП, а разпоредбите за определяне на държавата членка по произход – да престанат да се прилагат.

(61) Предвиденият в Регламент (ЕС) 2017/1129 режим на еквивалентност изисква от компетентните органи и ЕОЦКП да разчитат на надзорните органи от трети държави при извършващото се в Съюза предлагане и допускане до търговия въз основа на проспекти, изготвяни в съответствие със законодателството на тази трета държава, поради което тези компетентни органи и ЕОЦКП трябва да са уверени, че в дадената трета държава финансовата система не се използва за пране на пари, нито за финансиране на тероризма. С оглед на това и с цел да не се засегне борбата на Съюза срещу прането на пари и финансирането на тероризма, предварително условие за сключването на споразумение за сътрудничество между ЕОЦКП и надзорен орган от трета държава в рамките на предвидения в Регламент (ЕС) 2017/1129 режим на еквивалентност е тази трета държава да не фигурира в списъка на юрисдикциите, чиято национална уредба на борбата с прането на пари и финансирането на тероризма е обявена за съдържаща стратегически слабости, които представляват съществена заплаха за финансовата система на Съюза.

(62) ЕОЦКП следва да бъде оправомощен да налага административни санкции или да предприема други административни мерки за нарушения на Регламент (ЕС) 2017/1129 във връзка със специфични видове одобрявани от него проспекти. В тази връзка с настоящия регламент следва ясно да се определят границите на тези административни санкции или други административни мерки, които следва да са ефективни, пропорционални и възпиращи.

(63) ЕОЦКП следва да поеме и надзора върху рекламните съобщения, свързани с тези одобрявани от него проспекти. ЕОЦКП следва да може да избере да контролира спазването на изискванията при тези рекламни съобщения. ЕОЦКП следва обаче винаги да контролира всяко рекламно съобщение за одобрен от него проспект, който се използва за предлагане или допускане до търговия в юрисдикцията на даден компетентен орган, ако последният официално поиска от него да използва контролните си правомощия. За изпълнението на тази задача ЕОЦКП следва да разполага с достатъчен персонал, който да е достатъчно добре запознат със съответните национални норми за защита на потребителите.

(64) От датата на прилагане на настоящия регламент ЕОЦКП следва да разглежда и одобрява всички предоставени му за одобрение проспекти от определените в

настоящия регламент видове. Проспектите от определените в настоящия регламент видове, одобрени от компетентен орган преди датата на прилагане на настоящия регламент или подадени за одобрение от компетентен орган, но все още неодобрени на тази дата, продължават да подлежат на надзор от този компетентен орган. С цел да се избегне всякакво объркване, такъв надзор следва в частност да обхваща приключването на процедурата по разглеждане и одобряване на тези все още неодобрени проспекти, както и, когато е приложимо, всички задачи по одобряване и уведомяване по отношение на допълненията и окончателните условия на тези проспекти.

(65) Уместно е да се предвиди подходящ период за въвеждане на необходимите механизми с оглед на предвидената управленска структура, както и на делегираните актове и актове за изпълнение, така че ЕНО и останалите съответни страни да могат да прилагат въведените с настоящия регламент правила.

(66) Регламент (ЕС) № 1093/2010; Регламент (ЕС) № 1094/2010; Регламент (ЕС) № 1095/2010; Регламент (ЕС) № 345/2013; Регламент (ЕС) № 346/2013; Регламент (ЕС) № 600/2014; Регламент (ЕС) 2015/760; Регламент (ЕС) 2016/2011; Регламент (ЕС) 2017/1129 следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

*Член 1*
*Изменения на Регламент (ЕС) № 1093/2010*

Регламент (ЕС) № 1093/2010 се изменя, както следва:

(1) член 1 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Органът действа в рамките на предоставените му с настоящия регламент правомощия, в рамките на приложното поле на Директива 2002/87/ЕО, Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета*, Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета, Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета**, Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета***, Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета****, Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета*****, а също така — доколкото тези актове се прилагат за кредитните и финансовите институции и компетентните органи, които упражняват надзор над тях — в рамките на приложното поле на съответните части от Директива 2002/65/ЕО и Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета******, както и в съответствие с всички директиви, регламенти и решения, основаващи се на тези актове, и с всеки друг правно обвързващ акт на Съюза, с който на Органа се възлагат задачи. Органът действа също така в съответствие с Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета*******.

* Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 22.5.2008 г., стр. 66).

** Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 149).

*** Директива 2014/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно съпоставимостта на таксите по платежните сметки, прехвърлянето на платежни сметки и достъпа до платежни сметки за основни операции (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 214).

**** Регламент (ЕС) 2015/847 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. относно информацията, придружаваща преводите на средства, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1781/2006 (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 1).

***** Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 година за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

****** Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).

******* Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63)“;

(2) в член 2, параграф 5 се вмъква следната алинея:

„Когато в настоящия регламент се прави препратка към надзора, последният включва действията на всички компетентни органи, които се изискват по силата на посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове.“;

(3) член 4 се изменя, както следва:

а) точка 1 се заменя със следния текст:

„1) „финансова институция“ означава дружество, подлежащо на регламентиране и надзор по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза;“;

б) в точка 2) подточка i) се заменя със следния текст:

„i) компетентните органи по смисъла на член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013, включително Европейската централна банка — по въпросите с отношение към възложените ѝ по силата на Регламент (ЕС) № 1024/2013 задачи;“;

в) в точка 2) подточка ii) се заменя със следния текст:

„ii) по отношение на Директива 2002/65/ЕО и Директива (ЕС) 2015/849 — компетентните органи, които контролират спазването на изискванията на тези директиви от страна на кредитните и финансовите институции;“;

г) в точка 2) подточка iii) се заменя със следния текст:

„iii) по отношение на схемите за гарантиране на депозити — органите, които по силата на Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета управляват схемите за гарантиране на депозити, или, когато функционирането на схемите за гарантиране на депозити се управлява от частно дружество — публичният орган, натоварен по силата на посочената директива с надзора на тези схеми, и съответните административни органи по посочената директива; както и“;

д) в точка 2) се добавят следните подточки iv) и v):

„iv) компетентните органи по Директива 2014/17/ЕС, Регламент 2015/751, Директива (ЕС) 2015/2366, Директива 2009/110/ЕО, Регламент (ЕО) № 924/2009 и Регламент (ЕС) № 260/2012;

v) органите и институциите по член 20 от Директива 2008/48/ЕО.“;

(4) член 6 се изменя, както следва:

а) точка 2 се заменя със следния текст:

„2. изпълнителен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 47;“;

б) точка 4 се заличава;

(5) член 8 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) буква аа) се заменя със следния текст:

„аа) да изготви и поддържа в актуален вид наръчник на Съюза за надзора над финансовите институции в Съюза;“;

ii) вмъква се следната буква аб):

„аб) да изготви и поддържа в актуален вид наръчник на Съюза за преструктурирането на финансовите институции в Съюза, като в този наръчник определи най-добрите надзорни практики, както и висококачествени методики и процеси;“;

iii) букви д) и е) се заменят със следния текст:

„д) да организира и извършва прегледи на компетентните органи и в тази връзка да издава насоки и препоръки, както и да определя най-добрите практики с цел постигане на по-съгласувани резултати от надзора;

е) да наблюдава и оценява пазарните тенденции в рамките на своята компетентност, включително по целесъобразност — тенденциите в областта на кредитирането, в частност на домакинствата и МСП, и тенденциите при иновативните финансови услуги;“;

iv) буква з) се заменя със следния текст:

„з) да допринася за защитата на вложителите, потребителите и инвеститорите;“;

б) в параграф 1а се вмъква следната буква в):

„в) да отчита значението на напредъка на технологиите, на напредничавите и устойчиви модели на стопанска дейност, както и на факторите, свързани с опазването на околната среда, с обществото и с управлението.“;

в) в параграф 2 се изменя следното:

i) вмъква се следната буква ва):

„ва) да издава препоръки, както е предвидено в членове 29а и 31а;“;

ii) буква з) се заменя със следния текст:

„з) да събира необходимата информация за финансовите институции, както е предвидено в членове 35 и 35б;“

(6) член 9 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Органът наблюдава новите и вече съществуващите финансови дейности и може да приема насоки и препоръки за насърчаване на сигурността и стабилността на пазарите и за сближаване на нормативните и надзорните практики.“;

б) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Органът създава като своя неразделна част комитет по финансовите иновации, който обединява всички съответни компетентни органи и органите за защита на потребителите с цел да се постигне координиран подход на третиране от нормативен и надзорен аспект на новите или иновативните финансови дейности и да се предоставят на Органа съвети, които да бъдат представени пред Европейския парламент, Съвета и Комисията. Органът може да включи в комитета и националните органи за защита на данните.“;

(7) член 16 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Органът може също така да отправя насоки и препоръки към органи на държавите членки, които, макар и да не са компетентни органи по смисъла на настоящия регламент, притежават правоприлагащи правомощия по отношение на актовете, посочени в член 1, параграф 2.“;

б) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Органът, освен при изключителни обстоятелства, провежда открити публични консултации по издадените от него насоки и препоръки и анализира потенциалните разходи и ползи от такова тяхно издаване. Тези консултации и анализи са съобразени с обхвата, естеството и въздействието на насоките или препоръките. Органът, освен при изключителни обстоятелства, също така иска становища или съвети от посочената в член 37 Група на участниците от банковия сектор.“;

в) в параграф 4 се добавя следното изречение:

„В доклада също така се обяснява как Органът е обосновал издаването на своите насоки и препоръки и се обобщават резултатите от обществените консултации по тези насоки и препоръки.“;

г) добавя се следният параграф 5:

„5. Ако две трети от членовете на Групата на участниците от банковия сектор са на мнение, че Органът е превишил правомощията си, като е издал някои насоки или препоръки, те могат да изпратят до Комисията мотивирано становище.

Комисията иска от Органа да обоснове издаването на съответните насоки или препоръки. Когато получи обосновката от Органа, Комисията оценява обхвата на насоките или препоръките в светлината на правомощията на Органа. Ако сметне, че Органът е превишил правомощията си и след като му даде възможност да изложи становището си, Комисията може да приеме решение за изпълнение, с което да изиска от Органа да оттегли съответните насоки или препоръки.Решението на Комисията се оповестява публично.“;

(8) в член 17, параграф 2 се добавят следните алинеи:

„Без да се засягат предвидените в член 35 правомощия, всеки път, когато това е необходимо за целите на разследването на предполагаемо нарушение или неприлагане на правото на Съюза, Органът може да отправи надлежно мотивирано искане за информация пряко до други компетентни органи или до съответните финансови институции. Когато мотивираното искане е отправено до финансова институция, в него се обяснява защо информацията е необходима за целите на разследването на предполагаемо нарушение или неприлагане на правото на Съюза.

Адресатът на такова искане незабавно предоставя на Органа ясна, точна и пълна информация.

Когато искането за информация е отправено до финансова институция, Органът уведомява за него съответните компетентни органи. При поискване от Органа компетентните органи му съдействат да получи информацията.“;

(9) член 19 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. В случаите, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, и без да се засягат предвидените в член 17 правомощия, при наличието на някое от следните обстоятелства Органът може по предвидената в параграфи 2—4 процедура да съдейства на компетентните органи да постигнат съгласие:

а) по искане на един или повече от съответните компетентни органи — ако даден компетентен орган възрази процедурно или по същество срещу действие, предложено действие или бездействие на друг компетентен орган;

б) по собствена инициатива — ако въз основа на обективни критерии може да се установи, че между дадени компетентни органи има разногласие.

Когато по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове се изисква компетентните органи съвместно да вземат решение, за разногласие се приема липсата на взето от тези органи съвместно решение в сроковете, посочени в тези актове.“;

б) вмъкват се следните параграфи 1а и 1б:

„1а. Съответните компетентни органи незабавно уведомяват Органа за наличието на разногласие в следните случаи:

а) когато в посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза е предвиден срок за постигане на съгласие между компетентните органи и е настъпило някое от следните събития:

i) срокът е изтекъл;

ii) един или повече от съответните компетентни органи сметнат въз основа на обективни фактори, че има разногласие;

б) когато в посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза не е предвиден срок за постигане на съгласие между компетентните органи и е настъпило някое от следните събития:

i) един или повече от съответните компетентни органи сметнат въз основа на обективни фактори, че има разногласие; или

ii) изтекли са два месеца от датата, на която компетентен орган е получил искане от друг компетентен орган да предприеме дадено действие с оглед на спазването на тези актове на Съюза, и получилият искането орган все още не е приел решение, което да удовлетворява това искане.

1б. Председателят преценява дали Органът следва да действа в съответствие с параграф 1. Когато се намесва по собствена инициатива, Органът уведомява съответните компетентни органи за решението си във връзка с тази намеса.

Когато по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове се изисква съвместно решение, всички участващи в него компетентни органи отлагат индивидуалните си решения, докато Органът не вземе решение по предвидената в член 47, параграф 3а процедура. Ако Органът реши да действа, всички участващи в съвместното решение компетентни органи отлагат решенията си, докато не приключи предвидената в параграфи 2 и 3 процедура.“;

в) параграф 3 се заменя със следния текст:

„Ако съответните компетентни органи не успеят да постигнат съгласие в помирителната фаза, посочена в параграф 2, Органът може да вземе решение, с което да изиска от тези органи да предприемат конкретно действие или да се въздържат от всякакво действие с цел да бъде разрешен въпросът и спазено правото на Съюза. Решението на Органа е със задължителен характер за съответните компетентни органи. . Решението на Органа може да задължи компетентните органи да отменят или изменят прието от тях решение, или да упражнят предоставените им от приложимото право на Съюза правомощия.“;

г) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Органът уведомява съответните компетентни органи за приключването на процедурите по параграфи 2 и 3 и, когато е приложимо, за решението си, взето в съответствие с параграф 3.“;

д) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 от Договора, ако даден компетентен орган не спази решението на Органа, което от своя страна не му позволява да гарантира, че дадена финансова институция спазва пряко приложимите към нея изисквания по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове, Органът може да приеме индивидуално решение за дадена финансова

институция, с което да изиска от нея да предприеме необходимите действия, за да спази произтичащите за нея от правото на Съюза задължения, в т.ч. да прекрати дадена практика.“;

(10) член 22 се изменя, както следва:

а) параграф 1а се заличава;

б) в параграф 4 втората алинея се заменя със следния текст:

„За тази цел Органът може да упражни правомощията, предоставени му по силата на настоящия регламент, в т.ч. по силата на членове 35 и 35б.“;

(11) член 29 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната буква аа):

„аа) издава стратегически надзорен план в съответствие с член 29а;“;

ii) буква б) се заменя със следния текст:

„б) насърчава компетентните органи да осъществяват ефективен двустранен и многостранен обмен на информация по всички съответни въпроси, в т.ч. по целесъобразност — по въпросите на кибернетичната сигурност и кибернетичните атаки, при пълното спазване на приложимите разпоредби от съответното законодателство на Съюза, отнасящи се до поверителността и защитата на данните;“;

iii) буква д) се заменя със следния текст:

„д) изготвя секторни и междусекторни програми за обучение, в т.ч. във връзка с нововъведенията в технологиите, улеснява обмена на персонал и насърчава компетентните органи да използват по-широко схемите за командироване на персонал и други инструменти;“;

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„С цел да се създаде обща надзорна култура Органът, като отчита динамичните практики и модели на стопанска дейност на финансовите институции, изготвя и поддържа в актуален вид наръчник на Съюза за надзора над финансовите институции в Съюза. Органът също така изготвя и поддържа в актуален вид наръчник на Съюза за преструктурирането на финансовите институции в Съюза. В двата наръчника на Съюза — за надзора и за преструктурирането, се определят най-добрите надзорни практики, както и висококачествени методики и процеси.“;

(12) вмъква се следният член 29а:

*„Член 29а*

**Стратегически надзорен план**

1. След като Регламент [XXX — да се сложи препратка към регламента за изменение] започне да се прилага и до 31 март на всеки три години след това, Органът, като взима предвид цялата информация, получена от компетентните органи, отправя до компетентните органи препоръка, в която се определят стратегическите цели и приоритети на надзора („стратегически надзорен

план“). Органът предоставя стратегическия надзорен план за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията и го прави обществено достояние на своя уебсайт.

В стратегическия надзорен план се посочват специфичните приоритети на надзорните действия с оглед насърчаване на съгласуваността, ефикасността и ефективността на надзорните практики, както и на общото, еднообразното и последователното прилагане на правото на Съюза; в този план също така се разискват определените на основание член 32 съответни тенденции в пруденциалния надзор на микроравнище, възможни рискове и слаби места.

2. Ежегодно до 30 септември всеки компетентен орган представя на Органа за разглеждане проект на годишна работна програма, като изрично посочва как тази проектопрограма е съгласувана със стратегическия надзорен план.

В проекта на годишна работна програма се съдържат специфичните цели и приоритети на надзорните действия, както и количествените и качествени критерии, въз основа на които компетентният орган, представящ проекта на годишна работна програма, е подбрал финансовите институции, пазарните практики и поведение, и финансовите пазари, които да прегледа през годината, обхванатата от програмата.

3. Органът извършва оценка на проекта на годишна работна програма и ако установи съществени рискове за постигането на приоритетите, заложени в стратегическия надзорен план, отправя до съответния компетентен орган препоръка за привеждане на годишната му работна програма в съответствие със стратегическия надзорен план.

Ежегодно до 31 декември компетентните органи приемат годишните си работни програми, като се съобразяват с евентуалните препоръки.

4. Ежегодно до 31 март всеки компетентен орган изпраща на Органа доклад за изпълнението на годишната работна програма.

Докладът трябва да съдържа минимум следната информация:

а) описание на надзорните действия, описание на прегледите на финансови институции, на пазарни практики и поведение, както и на финансови пазари, а също така административните мерки и санкции, наложени на финансовите институции, нарушили правото на Съюза и националното право;

б) описание на извършените действия, които не са били предвидени в годишната работна програма;

в) предвидените в годишната работна програма действия, които не са били извършени, и целите на програмата, които не са били изпълнени, с излагане на причините за неизвършването на тези действия и непостигането на тези цели.

5. Органът извършва оценка на представените от компетентните органи доклади за изпълнението. Ако установи съществени рискове за постигането на приоритетите, заложени в стратегическия надзорен план, Органът отправя до съответния компетентен орган препоръка за начина, по който съответните недостатъци в дейността му могат да бъдат отстранени.

Въз основа на докладите и своята собствена оценка на рисковете, Органът определя кои дейности на компетентния орган са възлови за изпълнението на стратегическия надзорен план и по целесъобразност извършва на основание член 30 прегледи на тези дейности.

6. Органът прави обществено достояние най-добрите практики, установени при оценяването на годишните работни програми.“;

(13) член 30 се изменя, както следва:

а) заглавието на члена се заменя със следния текст:

„Прегледи на компетентните органи“;

б) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Органът периодично извършва преглед на някои или на всички дейности на компетентните органи с оглед на постигането на все по-висока съгласуваност на резултатите от надзора. За тази цел Органът разработва методи, позволяващи обективна оценка и сравнение между проверяваните органи. Когато провежда прегледите Органът взима предвид вече направените оценки на съответния компетентен орган и наличната информация, в т.ч. цялата информация, която му е била предоставена по силата на член 35, както и всяка информация от заинтересованите страни.“;

в) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. За целите на настоящия член Органът създава комитет по прегледите, съставен изключително от служители на Органа. Органът може да делегира определени задачи или решения на комитета по прегледите.“;

г) параграф 2 се изменя, както следва:

i) уводното изречение се заменя със следния текст:

„Прегледът включва, без да се ограничава само до това, оценка на:“;

ii) буква а) се заменя със следния текст:

„а) адекватността на ресурсите, степента на независимост и управленските механизми на компетентния орган с фокус върху ефективното прилагане на посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза и на капацитета за реагиране на пазарната динамика;“;

д) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Органът изготвя доклад за резултатите от прегледа. В доклада се посочват и обясняват предвидените в резултат на прегледа мерки. Тези последващи мерки могат да бъдат приети под формата на насоки и препоръки — на основание член 16, и на становища — на основание член 29, параграф 1, буква а).

По силата на член 16, параграф 3 компетентните органи полагат всички усилия за спазване на отправените им насоки и препоръки. Ако компетентните органи не предприемат действия във връзка с посочените в доклада последващи мерки, Органът изготвя последващ доклад.

С цел да се осигури приближаване до най-висококачествените надзорни практики, Органът взима предвид резултата от прегледа, както и всяка друга информация, която е получил при изпълнението на задачите си, когато разработва проекти на регулаторни технически стандарти или на технически

стандарти за изпълнение — на основание членове 10—15, или изготвя насоки или препоръки — на основание член 16.“;

е) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Органът представя становище на Комисията когато, предвид резултата от прегледа, както и всяка друга информация, която е получил при изпълнението на задачите си, счита, че е необходимо приложимите за финансовите институции или за компетентните органи норми да бъдат допълнително хармонизирани.“;

ж) параграф 4 се заменя със следния текст:

4. „Органът публикува посочените в параграф 3 доклади, включително евентуалните последващи доклади, освен ако публикуването не би изложило на риск стабилността на финансовата система. Преди всяко публикуване на доклад компетентният орган, който е обект на преглед, се приканва да представи коментари. Тези коментари се оповестяват публично, освен ако публикуването не би изложило на риск стабилността на финансовата система.“;

(14) В член 31 се добавя следният параграф:

„По отношение на действията на компетентните органи, насочени към улесняване навлизането на пазара на субекти или продукти, възникващи поради напредъка на технологиите, Органът насърчава сближаването на надзорните практики, по-специално чрез обмен на информация и на най-добри практики. На основание член 16 Органът може по целесъобразност да приема насоки или препоръки.“;

(15) вмъква се следният член 31а:

*„Член 31а*

*Координация във връзка с делегирането и възлагането на дейности на външни изпълнители, както и с прехвърлянето на риск*

1. Органът непрекъснато координира в съответствие с параграфи 2, 3, 4 и 5 надзорните дейности на компетентните органи с цел да се насърчи сближаването в надзора на извършваното от финансовите институции делегиране и възлагане на дейности на външни изпълнители, както и прехвърляне на риск.

2. Когато възнамерява да лицензира или регистрира финансова институция, която му е поднадзорна по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове, компетентният орган уведомява Органа, ако бизнес планът на тази финансова институция предвижда съществена част от дейността ѝ или някоя нейна ключова функция да бъде делегирана или възложена на външен изпълнител, или свързаният със съществена част от дейността ѝ риск да бъде прехвърлен в трети държави, така че да може да се възползва от паспорта на ЕС, като същевременно основно извършва съществена дейност и функции извън Съюза. Уведомлението до Органа е достатъчно подробно, за да му позволи да направи подходяща преценка.

Ако Органът сметне, че дадено лицензиране или регистриране от компетентен орган, за което е бил уведомен по силата на първа алинея, не е в съответствие с правото на Съюза или с отправените от него насоки, препоръки или становища,

и това налага негово становище, той уведомява за това компетентния орган в рамките на 20 работни дни, считано от датата, на която е получил уведомлението от този компетентен орган. В такъв случай даденият компетентен орган не пристъпва към лицензиране или регистриране, преди да е получил становището на Органа.

По искане на Органа компетентният орган предоставя в рамките на 15 работни дни, считано от получаването на искането, информация за решението си да лицензира или регистрира дадена финансова институция, която му е поднадзорна по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове.

Без да се засягат определените в правото на Съюза срокове, Органът издава становище най-късно до 2 месеца, считано от датата, на която по силата на първа алинея е получил уведомление.

3. Всяка финансова институция уведомява компетентния орган, когато възлага на външен изпълнител или делегира съществена част от дейността си или някоя своя ключова функция, както и когато прехвърля на друго дружество или свой клон, установен в трета държава, свързания със съществена част от дейността ѝ риск. Всеки шест месеца съответният компетентен орган информира Органа за такива уведомления.

Без да се засяга член 35, компетентният орган информира Органа по негово искане за договореностите на финансовите институции за възлагане на дейности на външен изпълнител, делегиране или прехвърляне на риск.

Органът контролира дали компетентните органи проверяват, че посочените в първа алинея договорености за възлагане на дейности на външен изпълнител, делегиране или прехвърляне на риск се сключват в съответствие с правото на Съюза и с насоките, препоръките или становищата на Органа и не възпрепятстват ефективния надзор от компетентните органи, нито правоприлагането в трети държави.

4. Органът може да отправя препоръки до даден компетентен орган, в т.ч. за преразглеждане на решение или за отнемане на лиценз. Ако не се съобрази със съответната препоръка на Органа в рамките на 15 работни дни, даденият компетентен орган посочва основанията си, а Органът оповестява публично своята препоръка и посочените основания.“;

(16) член 32 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Най-малко веднъж годишно Органът преценява дали е подходящо да извърши оценките за целия Съюз, посочени в параграф 2, и уведомява Европейския парламент, Съвета и Комисията за своите основания. Когато са извършени такива оценки за целия Съюз Органът, ако прецени за подходящо, оповестява резултатите за всяка оценена финансова институция.

Задълженията на компетентните органи за запазване на професионалната тайна не ги възпрепятстват да публикуват резултатите от посочените в параграф 2 оценки за целия Съюз на устойчивостта на финансовите институции, нито да предоставят тези резултати на Органа с цел той да ги публикува.“;

б) параграфи 3а и 3б се заменят със следния текст:

„3а. Органът може да изисква от компетентните органи да правят специални прегледи. Той може да изисква от компетентните органи да извършват инспекции на място и може да участва в тях на основание член 21 и при спазване на посочените в него условия, за да се осигури съпоставимост и надеждност на методите, практиките и резултатите.

(17) член 33 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. По искане на Комисията за предоставяне на становище или по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове Органът съдейства на Комисията да изготвя решения относно еквивалентността на нормативните и надзорните режими на трети държави.“;

б) вмъкват се следните параграфи 2а, 2б и 2в:

„2а. По силата на посочените в член 1, параграф 2 правни актове Органът наблюдава промените в нормативната и надзорната уредба, както и в правоприлагането в третите държави, за които Комисията е приела решение за еквивалентност, а също така и съответното развитие на пазара в тях, за да провери дали все още са налице критериите, въз основа на които са взети тези решения, и всички посочени в решенията условия. Органът представя констатациите си в годишен поверителен доклад до Комисията.

Без да се засягат специалните изисквания на посочените в член 1, параграф 2 правни актове и при спазване на условията, посочени във второто изречение на параграф 1, Органът сътрудничи със съответните компетентни органи, а по целесъобразност — и с органите за преструктуриране в третите държави, чиято правна и надзорна уредба е била призната за еквивалентна. Това сътрудничество протича въз основа на административни спогодби, сключени със съответните органи на тези трети държави. При договарянето на тези административни спогодби Органът включва разпоредби относно следното:

а) механизмите, които му позволяват да получава съответната информация, в т.ч. информация за нормативните разпоредби, за надзорния подход, за съответните пазарни промени и за всички промени, които биха могли да засегнат решението за еквивалентност;

б) ако — и доколкото — е необходимо с оглед на последващи действия във връзка с тези решения за еквивалентност — процедурите за координиране на надзорните действия, които действия при необходимост включват проверки на място.

Органът уведомява Комисията, ако компетентен орган на трета държава откаже да сключи такива административни спогодби или да сътрудничи ефективно. Комисията взима под внимание тази информация при преразглеждането на съответните решения за еквивалентност.

2б. Органът незабавно и поверително уведомява Комисията, ако установи, че в третите държави са настъпили посочените в параграф 2а промени в нормативната или надзорната уредба, или в правоприлагането, които промени могат да окажат въздействие върху финансовата стабилност на Съюза или на една или повече от неговите държави членки, както и върху защитата на инвеститорите, целостта на пазара или функционирането на вътрешния пазар.

Органът ежегодно представя на Комисията поверителен доклад за посочените в параграф 2а: промени в нормативната и надзорната уредба на третите държави; промени в правоприлагането в тях; развитие на пазара в тях — като обърне специално внимание на последиците от всички тези промени за финансовата стабилност, целостта на пазара, защитата на инвеститорите или функционирането на вътрешния пазар.

2в. Компетентните органи предварително уведомяват Органа за намеренията си да сключат административни спогодби с надзорните органи на трети държави във всяка област, обхваната от актовете, посочени в член 1, параграф 2, включително по отношение на клонове на субекти от трети държави. Едновременно с това те предоставят на Органа проект на тези планирани спогодби.

Органът може да изготви образци на административни спогодби с цел да се създадат съгласувани, ефикасни и ефективни надзорни практики в рамките на Съюза и да се засили международната координация на надзора. По силата на член 16, параграф 3 компетентните органи полагат всички усилия, за да се съобразят с такива образци на спогодби.

В доклада по член 43, параграф 5 Органът включва сведения за сключените административни спогодби с надзорни органи, международни организации или администрации в трети държави, за съдействието, което е предоставил на Комисията при изготвянето от нея на решения за еквивалентност, както и за действията по наблюдение, които е предприел по силата на параграф 2а.“;

(18) в член 34 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. По отношение на оценките по член 22 от Директива 2013/36/ЕС, за които по същата директива се изисква консултация между компетентните органи на две или повече държави членки, Органът може по молба на един от съответните компетентни органи да отправи или публикува становище по такава оценка, без обаче да се произнася по критериите, посочени в член 23, параграф 1, буква д) от посочената директива. Становището се представя без излишно забавяне и във всеки случай преди да е изтекъл определеният в посочената директива срок за извършване на оценката. По отношение на областите, в които Органът може да представя становище, се прилагат членове 35 и 35б.“;

(19) член 35 се изменя, както следва:

а) параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следния текст:

„1. По искане на Органа компетентните органи му предоставят цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява възложените му с настоящия регламент задачи, стига да имат правомерен достъп до нея.

Информацията, която се предоставя на Органа, е точна и пълна; тя му се изпраща в определения от него срок.

2. Органът може да поиска информацията да му се предоставя периодично, както и да бъде в определен формат или да му се представя посредством съпоставими образци, които е одобрил. Когато е възможно, за тези искания се използват общи формати за докладване.

3. При надлежно обосновано искане от компетентен орган Органът му предоставя всяка необходима информация за изпълнението на неговите задачи,

като спазва задълженията за опазване на професионалната тайна, предвидени в секторното законодателство и в член 70 от настоящия регламент.“;

б) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Ако информацията, поискана по силата на параграф 1, не е налична или не бъде предоставена от компетентните органи в определения от Органа срок, Органът може да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане до някой от следните органи:

а) до други органи с надзорни функции;

б) до министерството, натоварено с финансите, в съответната държава членка, ако то разполага с пруденциална информация;

в) до националната централна банка на съответната държава членка;

г) до статистическото ведомство на съответната държава членка.

По искане на Органа компетентните органи му съдействат да получи информацията.“;

в) параграфи 6 и 7а се заличават;

(20) вмъкват се следните членове 35а—35з:

*„Член 35а*

*Упражняване на правомощията, посочени в член 35б*

Правомощията, предоставени по силата на член 35б на Органа, на негово длъжностно лице или на друго оправомощено от Органа лице, не се използват, за да се изисква разкриването на информация или на документи, които са предмет на правно призната привилегия.

*Член 35б*

*Искане за информация от финансови институции, холдингови дружества или клонове на съответна финансова институция и нерегулирани оперативни структури в рамките на дадена финансова група или конгломерат*

1. Ако информацията, поискана по силата на параграф 1 или параграф 5 от член 35 не е налична или не бъде предоставена в определения от Органа срок, Органът може с обикновено искане или с решение да задължи следните институции и органи да му предоставят цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява възложените му с настоящия регламент задачи:

а) съответни финансови институции;

б) холдингови дружества или клонове на съответна финансова институция;

в) нерегулирани оперативни структури в рамките на дадена финансова група или конгломерат, които са значими за финансовите дейности на съответните финансови институции.

2. Във всяко посочено в параграф 1 обикновено искане за предоставяне на информация:

а) се посочва настоящият член като правно основание за отправянето му;

б) се посочва целта на искането;

в) се уточнява каква информация се изисква;

г) се определя срок за предоставянето на информацията;

д) се включва изявление, че лицето, от което се иска да предостави тази информация, не е задължено да го направи, но ако го направи доброволно в отговор на искането, предоставената информация не трябва да бъде неточна или подвеждаща;

е) се посочва размерът на налаганата в съответствие с член 35в глоба за неточна или подвеждаща информация.

3. Когато иска информация с решение, Органът:

а) посочва настоящия член като правно основание за отправянето му;

б) посочва целта на искането;

в) уточнява каква информация се иска;

г) определя срок за предоставяне на информацията;

д) посочва предвидените в член 35г периодични имуществени санкции за предоставяне на непълна информация;

е) посочва предвидената в член 35в глоба за неточни отговори или за подвеждаща информация;

ж) посочва правото на обжалване на решението пред апелативния съвет, както и правото решението да бъде обжалвано пред Съда на Европейския съюз по силата на членове 60 и 61.

4. Исканата информация се предоставя от посочените в параграф 1 съответни институции и субекти или от техните представители, а при юридическите лица или лицата без правосубектност — от лицата, оправомощени да ги представляват по закон или по силата на учредителен акт. Надлежно упълномощените адвокати могат да предоставят информацията от името на своите упълномощители. Последните носят пълна отговорност за предоставена непълна, неточна или подвеждаща информация.

5. Органът незабавно изпраща копие на обикновеното искане или решението до компетентния орган на държавата членка на установяване или местопребиваване на посочените в параграф 1 лица, от които е поискана информацията.

6. Органът може да използва поверителната информация, получена в съответствие с настоящия член, единствено в рамките на изпълнението на възложените му с настоящия регламент задачи.

*Член 35в*

*Процедурни разпоредби за налагането на глоби*

1. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да

представляват едно или повече от нарушенията, изброени в член 35г, параграф 1, Органът назначава свой независим служител, който да разследва случая. Назначеният разследващ служител не участва и не трябва пряко или непряко да е участвал в прекия или непрекия надзор на изброените в член 35б, параграф 1 институции или субекти; той изпълнява функциите си независимо от съвета на надзорниците.

2. Разследващият служител по параграф 1 разследва предполагаемите нарушения, като взима предвид коментарите на разследваните лица; той предоставя на съвета на надзорниците пълна преписка с констатациите си.

3. С оглед на възложените му задачи разследващият служител има право да иска информация в съответствие с член 35б.

4. Когато изпълнява възложените му задачи разследващият служител има достъп до всички документи и до цялата информация, събрана от Органа в хода на осъществяваната от него надзорна дейност.

5. След приключване на разследването и преди да предостави на съвета на надзорниците преписката с констатациите си, разследващият служител предоставя на разследваните лица възможност да бъдат изслушани по въпросите, които се разследват. Разследващият служител основава констатациите си само на фактите, по които засегнатите лица са имали възможност да изразят становище.

6. При разследването, което се провежда по силата на настоящия член, се зачита изцяло правото на защита на разследваните лица.

7. След като предостави на съвета на надзорниците преписката с констатациите си, разследващият служител уведомява за това разследваните лица. Разследваните лица имат право на достъп до преписката, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не се отнася до поверителната информация, засягаща трети лица.

8. Въз основа на преписката с констатациите на разследващия служител, а при поискване от разследваните лица — след като по силата на член 35е ги изслуша, Органът решава дали разследваните лица са извършили едно или повече от посочените в член 35г, параграф 1 нарушения и ако са — предприема мярка в съответствие с посочения член.

9. Разследващият служител не участва в обсъжданията на съвета на надзорниците, нито се намесва по друг начин в процеса на взимане на решение от този съвет.

10. По силата на член 75а Комисията приема делегирани актове, с които определя процедурните разпоредби за упражняване на правомощието за налагане на глоби или периодични имуществени санкции, в т.ч. разпоредбите относно:

а) правото на защита;

б) сроковете;

в) начина на събиране на глобите или периодичните имуществени санкции;

г) давностните срокове за налагането и принудителното изпълнение на глоби и периодични имуществени санкции.

11. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент Органът установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват престъпно деяние, той сезира компетентните национални органи с оглед образуване на наказателно производство. Освен това Органът не налага глоба, нито периодична имуществена санкция при влязла в сила оправдателна или осъдителна присъда в резултат от наказателно производство в държава членка, произнесена за същите или сходни по същество факти.

*Член 35г*

*Глоби*

1. Органът приема решение за налагане на глоба, когато установи, че посочена в член 35б, параграф 1 институция или субект умишлено или поради небрежност не са предоставили информация в отговор на отправено по силата на член 35б, параграф 3 решение, с което такава се изисква, или са предоставили непълна, неточна или подвеждаща информация в отговор на отправено по силата на член 35б, параграф 2 обикновено искане на информация или решение.

2. Основният размер на глобата по параграф 1 е от 50 000 до 200 000 евро.

3. При определяне на посочения в параграф 2 основен размер на глобата Органът взима предвид годишния оборот на съответната институция или субект за предходната финансова година; този размер е:

а) в долния край на диапазона — за дружествата с годишен оборот под 10 милиона евро;

б) в средата на диапазона — за дружествата с годишен оборот между 10 и 50 милиона евро;

в) в горния край на диапазона — за дружествата с годишен оборот над 50 милиона евро.

При необходимост основният размер на глобите, определен в посочените в параграф 2 граници, се изменя със съответните коефициенти, предвидени в параграф 4, в зависимост от взетите предвид утежняващи или смекчаващи обстоятелства.

Съответните утежняващи коефициенти се прилагат един по един към основния размер на глобата. Ако е приложим повече от един утежняващ коефициент, разликата между основния размер и размера, получен след прилагането на всеки отделен утежняващ коефициент, се добавя към основния размер.

Съответните смекчаващи коефициенти се прилагат един по един към основния размер на глобата. Ако е приложим повече от един смекчаващ коефициент, разликата между основния размер и размера, получен след прилагането на всеки отделен смекчаващ коефициент, се изважда от основния размер.

4. Към основния размер на глобите, посочен в параграф 2, се прилагат кумулативно следните коригиращи коефициенти въз основа на следното:

а) коригиращите коефициенти, свързани с утежняващи обстоятелства, са следните:

i) ако нарушението е извършено повторно, при всяко ново нарушение се прилага допълнителен коефициент 1,1;

ii) ако нарушението е траело над шест месеца се прилага коефициент 1,5;

iii) ако нарушението е извършено умишлено се прилага коефициент 2;

iv) ако след установяване на нарушението не са предприети коригиращи мерки се прилага коефициент 1,7;

v) ако висшето ръководство на субекта не е оказвало съдействие на Органа се прилага коефициент 1,5;

б) коригиращите коефициенти, свързани със смекчаващи обстоятелства, са следните:

i) ако нарушението е траело по-малко от 10 работни дни се прилага коефициент 0,9;

ii) ако висшето ръководство на институцията или субекта може да докаже, че е взело всички необходими мерки, за да не допусне несъобразяване с искане, отправено по силата на член 35, параграф 6а, се прилага коефициент 0,7;

iii) ако субектът е уведомил Органа за нарушението бързо, ефективно и обстойно се прилага коефициент 0,4;

iv) ако субектът доброволно е предприел мерки, за да не допусне подобно нарушение в бъдеще, се прилага коефициент 0,6.

5. Независимо от предвиденото в параграфи 2 и 3, общият размер на глобата не превишава 20 % от годишния оборот на съответния субект за предходната финансова година, стига този субект да не се е облагодетелствал финансово пряко или непряко от нарушението. В такъв случай общият размер на глобата се равнява най-малко на размера на финансовата полза.

*Член 35д*

*Периодични имуществени санкции*

1. Органът приема решения за налагане на периодична имуществена санкция, за да принуди посочените в член 35б, параграф 1 институции или субекти да предоставят информацията, поискана с решение в съответствие с член 35б, параграф 3.

2. Периодичната имуществена санкция е ефективна и пропорционална. Периодичната имуществена санкция се налага за всеки ден, докато засегнатата институция или субект не започне да спазва съответното решение, посочено в параграф 1.

3. Независимо от параграф 2, размерът на периодичната имуществена санкция е 3 % от средния дневен оборот на засегнатата институция или субект за

предходната финансова година. Той се изчислява от датата, посочена в решението за налагане на периодична имуществена санкция.

4. Периодична имуществена санкция може да бъде наложена за не повече от шест месеца, считано от информирането за решението на Органа.

*Член 35е*

*Право на изслушване*

1. Преди да вземе решение за налагане на глоба и периодична имуществена санкция по силата на членове 35г и 35д, Органът предоставя на институцията или субекта, от които е била поискана информация, възможност да бъдат изслушани.

Органът основава констатациите си само на фактите, по които засегнатите институция или субект са имали възможност да изразят становище.

2. При процедурата се зачита изцяло правото на защита на посочената в параграф 1 институция или субект. Институцията или субектът имат право на достъп до преписката на Органа, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не включва достъп до поверителна информация, нито до вътрешни подготвителни документи на Органа.

*Член 35ж*

*Оповестяване, естество, принудително изпълнение и разпределение на глобите и периодичните имуществени санкции*

1. Глоба или периодична имуществена санкция, наложена по силата на членове 35г и 35д, е с административен характер и подлежи на принудително изпълнение.

2. Принудителното изпълнение на глоба или периодична имуществена санкция се урежда от гражданскопроцесуалните норми на държавата членка, на чиято територия се осъществява. Заповедта за принудително изпълнение се прилага към решението за налагане на глоба или периодична имуществена санкция, без да се изисква допълнителна формалност, освен проверка на автентичността на решението от органа, който всяка държава членка е определила за целта и за който е съобщила на Органа и на Съда на Европейския съюз.

3. След приключването на посочените в параграф 2 формалности по молба на заинтересованата страна, последната може да пристъпи към принудително изпълнение съгласно националното законодателство, като сезира директно компетентния орган.

4. Принудителното изпълнение на глоба или на периодична имуществена санкция може да бъде спряно само с решение на Съда на Европейския съюз. Независимо от това съдилищата на държавата членка са компетентни да разглеждат жалби по редовността на принудителното изпълнение на глоба или периодична имуществена санкция.

5. Органът оповестява публично всяка наложена по силата на членове 35г и 35д глоба и периодична имуществена санкция, освен ако такова оповестяване би застрашило сериозно финансовите пазари или би причинило несъразмерно голяма вреда на засегнатите лица.

6. Глобите и периодичните имуществени санкции се отнасят към общия бюджет на Европейския съюз.

*Член 35з*

*Обжалване пред Съда на Европейския съюз*

Съдът на Европейския съюз разполага с неограничени контролни правомощия по отношение на решенията, с които Органът е наложил глоба или периодична имуществена санкция. Той може да отмени, намали или увеличи размера на наложената от Органа глоба или периодична имуществена санкция.“;

(21) в член 36, параграф 5 първата алинея се заменя със следния текст:

„При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР, отправени към компетентен орган, Органът при необходимост използва предоставените му с настоящия регламент правомощия, за да осигури предприемането на навременни последващи действия в отговор на предупреждението или препоръката.“;

(22) член 37 се изменя, както следва:

а) в параграф 4 последното изречение от първа алинея се заменя със следния текст:

„Мандатът на членовете на Групата на участниците от банковия сектор е четири години, след което се провежда нова процедура за избор.“;

б) в параграф 5 се добавят следните алинеи:

„Ако членовете на Групата на участниците от банковия сектор не съумеят да постигнат общо становище или съвет, на членовете, представляващи дадена група от заинтересовани страни, се разрешава да представят отделно становище или съвет.

По силата на член 56 от настоящия регламент относно съвместните позиции и общите действия, Групата на участниците от банковия сектор, Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, Групата на участниците от сектора на застраховането и презастраховането и Групата на участниците от професионалните пенсионни фондове могат да представят съвместни становища и съвети по въпроси във връзка с работата на европейските надзорни органи.“;

(23) член 39 се заменя със следния текст:

*„Член 39*

*Процедури за взимане на решения*

1. Когато приема предвидените в настоящия регламент решения, Органът действа в съответствие с параграфи 2—6, освен при решенията, приети в съответствие с членове 35б, 35г и 35д.

2. Когато възнамерява да вземе решение, Органът уведомява за това всички негови адресати; той определя срок, в който те могат да изразят становището си по предмета на решението, като отчита неговия неотложен характер, сложността му и възможните последици. Разпоредбата в първото изречение се прилага *mutatis mutandis* за препоръките, посочени в член 17, параграф 3.

3. Органът обосновава решенията си.

4. Адресатите на решенията на Органа се уведомяват за правните средства за защита, предвидени за тях в настоящия регламент.

5. Органът преразглежда на подходящи интервали от време решенията си, приети по силата на член 18, параграф 3 или 4.

6. Органът публично оповестява решенията, които е приел по силата на членове 17, 18 или 19. В публичното оповестяване се посочва въпросният компетентен орган или засегнатата финансова институция и се излага основното съдържание на решението, освен ако с такова оповестяване се накърнява законният интерес на тази финансова институция да защитава търговските си тайни или може сериозно да се застраши подходящото функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.“;

(24) член 40 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната буква аа):

„аа) посочените в член 45, параграф 1 постоянни членове на изпълнителния съвет са без право на глас;“;

б) в параграф 7 втората алинея се заличава;

в) добавя се следният параграф 8:

„8. Ако посоченият в параграф 1, буква б) национален публичен орган не е натоварен с правоприлагането на нормите в областта на защитата на потребителите, посоченият в същата буква член на съвета на надзорниците може да реши да покани представител на органа за защита на потребителите на държавата членка, който е без право на глас. Ако в дадена държава членка със защитата на потребителите са натоварени няколко органа, тези органи се споразумяват да имат общ представител.“;

(25) член 41 се заменя със следния текст:

*„Член 41*

*Вътрешни комитети*

„Съветът на надзорниците може да създаде вътрешни комитети във връзка със специфични свои задачи. Съветът на надзорниците може да делегира на вътрешните комитети, на изпълнителния съвет или на председателя някои ясно определени задачи и решения.“;

(26) в член 42 първа алинея се заменя със следния текст:

„При изпълнението на възложените им с настоящия регламент задачи членовете на съвета на надзорниците с право на глас действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държавите членки или от друг публичен или частен орган.“;

(27) член 43 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Съветът на надзорниците дава насоки за работата на Органа. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, съветът на надзорниците приема становищата, препоръките, насоките и решенията на Органа и отправя посочените в глава II съвети по предложение на изпълнителния съвет.“;

б) параграфи 2 и 3 се заличават;

в) в параграф 4 първа алинея се заменя със следния текст:

„Всяка година преди 30 септември, по предложение от изпълнителния съвет, съветът на надзорниците приема работната програма на Органа за следващата година и я предава за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията.“;

г) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. По предложение на изпълнителния съвет и въз основа на посочения в член 53, параграф 7 проектодоклад съветът на надзорниците приема годишния доклад за дейността на Органа, включително за изпълнението на задълженията от председателя, и най-късно до 15 юни всяка година го предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Сметната палата и Европейския икономически и социален комитет. Докладът се оповестява публично.“;

д) параграф 8 се заличава;

(28) член 44 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 втора алинея се заменя със следния текст:

„По отношение на актовете, посочени в членове 10—16, и мерките и решенията, приети по силата на член 9, параграф 5, трета алинея и глава VI, и чрез дерогация от първа алинея от настоящия параграф, съветът на надзорниците взима решения с квалифицирано мнозинство от членовете си, както то е определено в член 16, параграф 4 от Договора за Европейския съюз и което включва най-малко обикновено мнозинство от присъстващите на гласуването членове от страна на компетентните органи на държавите членки, които са участващи държави членки по смисъла на член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 (участващи държави членки), и обикновено

мнозинство от присъстващите на гласуването членове от страна на компетентните органи на държавите членки, които не са участващи държави членки по смисъла на член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 (неучастващи държави членки).

Постоянните членове на изпълнителния съвет и председателят не гласуват по тези решения.“;

б) в параграф 1 се заличават трета, четвърта, пета и шеста алинея;

в) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Членовете без право на глас и наблюдателите не присъстват на разискванията на съвета на надзорниците относно отделни финансови институции, освен ако не е предвидено друго в член 75, параграф 3 или в посочените в член 1, параграф 2 актове.“;

Първа алинея не се прилага за председателя, за членовете, които са и членове на изпълнителния съвет, и за представителя на Европейската централна банка, назначен от нейния надзорен съвет.“;

(29) в глава III заглавието на раздел 2 се заменя със следния текст:

**„РАЗДЕЛ 2**

**ИЗПЪЛНИТЕЛЕН СЪВЕТ“**

(30) член 45 се заменя със следния текст:

*„Член 45*

*Състав*

1. Изпълнителният съвет се състои от председател и трима постоянни членове. Председателят възлага на всеки от постоянните членове ясно определени стратегически и управленски задачи. Един от постоянните членове бива натоварен с бюджетните въпроси и въпросите, свързани с работната програма на Органа („отговорен член“). Един от постоянните членове действа като заместник-председател и в съответствие с настоящия регламент изпълнява функциите на председателя, когато последният отсъства или е обективно възпрепятстван.

2. Постоянните членове се назначават въз основа на техните качества, умения, познания за финансовите институции и пазарите, както и опит в областта на надзора и регламентирането на финансовия сектор. Постоянните членове имат богат управленски опит. Подборът се извършва чрез открита покана за представяне на кандидатури, която се публикува в Официален вестник на Европейския съюз, след което Комисията изготвя списък с отговарящите на изискванията кандидати.

Комисията предава списъка на Европейския парламент за одобрение. След одобряване на този списък Съветът приема решение за назначаване на постоянните членове на изпълнителния съвет, в т.ч. на отговорния член.

Съставът на изпълнителния съвет е балансиран и пропорционален и отразява състава на Съюза като цяло.

3. Ако постоянен член на изпълнителния съвет вече не удовлетворява условията по член 46 или виновно извърши сериозно нарушение, Съветът след предложение от Комисията, одобрено от Европейския парламент, може да приеме решение за отстраняването му от длъжност.

4. Мандатът на постоянните членове е 5 години и може да бъде подновен еднократно. През деветте месеца преди края на петгодишния мандат на съответния постоянен член съветът на надзорниците оценява:

а) резултатите, постигнати през първия мандат, и начина, по който са били постигнати;

б) задълженията на Органа и изискванията към него през предстоящите години.

Въз основа на оценката Комисията изготвя и предава на Съвета списък с постоянните членове, чийто мандат да бъде подновен. Въз основа на този списък и предвид оценката, Съветът може да удължи мандата на постоянните членове.“;

(31) вмъква се следният член 45а:

*„Член 45а*

*Взимане на решения*

1. Изпълнителният съвет приема решенията си с обикновено мнозинство на членовете си. Всеки член разполага с един глас. При равен брой гласове решаващ глас има председателят.

2. Представителят на Комисията участва в заседанията на изпълнителния съвет; той няма право на глас, освен по отношение на посочените в член 63 въпроси.

3. Изпълнителният съвет приема свой процедурен правилник, който оповестява публично.

4. Заседанията на изпълнителния съвет се свикват от председателя по негова инициатива или по искане на някой член и се ръководят от председателя.

Изпълнителният съвет заседава преди всяко заседание на съвета на надзорниците и толкова често, колкото прецени за необходимо. Изпълнителният съвет заседава най-малко пет пъти годишно.

5. Членовете на изпълнителния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или експерти при спазване на процедурния правилник. Членовете без право на глас не присъстват на разискванията на изпълнителния съвет относно отделни финансови институции.“;

(32) вмъква се следният член 45б:

*„Член 45б*

*Вътрешни комитети*

Изпълнителният съвет може да създаде вътрешни комитети във връзка със специфични свои задачи.“;

(33) член 46 се заменя със следния текст:

*„Член 46*

*Независимост*

Членовете на изпълнителния съвет действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държави членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на изпълнителния съвет при изпълнението на техните задачи.“;

(34) член 47 се заменя със следния текст:

*„Член 47*

*Задачи*

1. Изпълнителният съвет гарантира, че Органът осъществява мисията си и изпълнява възложените му по силата на настоящия регламент задачи. Изпълнителният съвет предприема в съответствие с настоящия регламент всички необходими мерки за функционирането на Органа, и по-специално приема вътрешни административни указания и публикува съобщения.

2. Изпълнителният съвет предлага годишна и многогодишна работна програма, която се приема от съвета на надзорниците.

3. Изпълнителният съвет упражнява бюджетните си правомощия в съответствие с членове 63 и 64.

За целите на членове 17, 19, 22, 29а, 30, 31а, 32 и 35б—35з изпълнителният съвет има компетентност да действа и решава. Изпълнителният съвет уведомява за решенията си съвета на надзорниците.

3а. Изпълнителният съвет разглежда, дава становища и прави предложения по всички въпроси, които ще се решават от съвета на надзорниците.

4. Изпълнителният съвет приема стратегическия план на Органа за персонала, както и по силата на член 68, параграф 2 — необходимите изпълнителни мерки от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности („Правилника за длъжностните лица“).

5. Изпълнителният съвет приема по силата на член 72 специалните разпоредби относно правото на достъп до документите на Органа.

6. Изпълнителният съвет предлага за одобрение от съвета на надзорниците годишен доклад за дейността на Органа, включително за задълженията на председателя, въз основа на проектодоклада, посочен в член 53, параграф 7.

7. Изпълнителният съвет назначава и отстранява от длъжност членовете на апелативния съвет в съответствие с член 58, параграфи 3 и 5.

8. Членовете на изпълнителния съвет публично оповестяват всички проведени срещи и евентуалните приети жестове на гостоприемство. Разходите се отчитат публично в съответствие с Правилника за длъжностните лица.

9. Отговорният член е натоварен със следните задачи:

а) изпълнява годишната работна програма на Органа под ръководството на съвета на надзорниците и под контрола на изпълнителния съвет;

б) предприема в съответствие с настоящия регламент всички необходими мерки за функционирането на Органа, и по-специално приема вътрешни административни указания и публикува съобщения;

в) изготвя посочената в член 47, параграф 2 многогодишна работна програма;

г) до 30 юни всяка година изготвя посочената в член 47, параграф 2 работна програма за следващата година;

д) по силата на член 63 съставя предварителния проектобюджет на Органа и по силата на член 64 изпълнява бюджета на Органа;

е) изготвя проектодоклад, в който част е посветена на регулаторните и надзорните действия на Органа и част — на финансовите и административните въпроси;

ж) упражнява по отношение на персонала на Органа правомощията, предвидени в член 68, и решава свързаните с персонала въпроси.“;

(35) член 48 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 втората алинея се заменя със следния текст:

„Председателят отговаря за подготовката на работата на съвета на надзорниците и ръководи заседанията на съвета на надзорниците и на изпълнителния съвет.“;

б) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Председателят се назначава чрез открита покана за представяне на кандидатури, която се публикува в Официален вестник на Европейския съюз, въз основа на неговите качества, умения, познания за финансовите институции и пазарите, както и опит в областта на надзора и регламентирането на финансовия сектор. Комисията представя на Европейския парламент за одобрение списък с предварително подбрани кандидати за длъжността председател. След одобряване на този списък Съветът приема решение за назначаване на председателя.

Ако председателят вече не удовлетворява условията по член 49 или виновно извърши сериозно нарушение, Съветът след предложение от Комисията, одобрено от Европейския парламент, може да приеме решение за отстраняването му от длъжност.“;

в) в параграф 4 втората алинея се заменя със следния текст:

„По предложение на Комисията и предвид оценката Съветът може да поднови мандата на председателя еднократно.“;

г) параграф 5 се заличава;

(36) член 49а се заменя със следния текст:

*„Член 49а*

*Разходи*

Председателят публично оповестява всички проведени срещи и евентуалните приети жестове на гостоприемство. Разходите се отчитат публично в съответствие с Правилника за длъжностните лица.“;

(37) членове 51, 52, 52а и 53 се заличават;

(38) в член 54, параграф 2 се добавя следното тире:

„— въпроси, свързани със защитата на вложителите, потребителите и инвеститорите“;

(39) в член 55 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Член на изпълнителния съвет, представителят на Комисията и на ЕССР се поканват да присъстват като наблюдатели на заседанията на съвместния комитет и на посочените в член 57 подкомитети.“;

(40) член 58 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. След консултация със съвета на надзорниците изпълнителният съвет на Органа назначава двама членове на апелативния съвет и двама заместници, които избира от предложен от Комисията списък с предварително подбрани кандидати, съставен в резултат на публикувана в Официален вестник на Европейския съюз покана за изразяване на интерес.“;

б) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Член на апелативния съвет, назначен от изпълнителния съвет на Органа, не може да бъде отстранен по време на мандата си, освен ако виновно не извърши сериозно нарушение и изпълнителният съвет не вземе решение за това, след като се допита до съвета на надзорниците.“;

(41) в член 59 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Членовете на апелативния съвет са независими при взимането на решения. Те не могат да бъдат обвързани от никакви указания. Те не изпълняват никакви други задължения по отношение на Органа, неговия изпълнителен съвет или съвет на надзорниците.“;

(42) в член 60 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Всяко физическо или юридическо лице, включително компетентните органи, може да обжалва решение на Органа по членове 17, 18, 19 и 35, както и всяко друго решение, взето от Органа по силата на посочените в член 1,

параграф 2 актове на Съюза, чийто адресат е това лице, или решение, което, макар и адресирано към друго лице, го засяга пряко и лично.“;

(43) член 62 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Приходите на Органа се състоят, без да се засягат другите видове приходи, от комбинация на някои от следните елементи:

а) изравнителна вноска от Съюза, включена в общия бюджет на Съюза (в раздела за Комисията), която не надвишава 40 % от разчетните приходи на Органа;

б) годишни вноски от финансовите институции, въз основа на разчетните годишни разходи за дейностите, които се изискват от настоящия регламент и от актовете на Съюза, посочени в член 1, параграф 2, за всяка категория участници в рамките на компетентност на Органа;

в) такси, платени на Органа в случаите, посочени в съответните инструменти на правото на Съюза;

г) доброволни вноски от държави членки или наблюдатели;

д) такси, получени за публикации, обучение и всякакви други услуги, поискани от компетентните органи.“;

б) добавят се следните параграфи 5 и 6:

„5. Всяка година определените от всяка държава членка органи събират от отделните финансови институции годишните вноски по параграф 1, буква б). До 31 март всяка финансова година всяка държава членка изплаща на Органа сумата, която е длъжна да събере в съответствие с критериите, определени в делегираните актове по член 62а.

6. Посочените в параграф 1, буква г) доброволни вноски от държави членки и наблюдатели не се приемат, ако приемането им би хвърлило съмнение върху независимостта и безпристрастността на Органа.“;

(44) вмъква се следният член 62а:

*„Член 62а*

*Делегирани актове относно изчисляването на годишните вноски от финансовите институции*

По силата на член 75а Комисията се оправомощава да приеме делегирани актове, с които да определи начина на изчисляване на посочените в член 62, буква д) годишни вноски на отделните финансови институции, като определи следното:

а) методика за разпределяне на разчетните разходи по категории финансови институции като основа за определяне на дела на вноските на финансовите институции от всяка категория;

б) подходящи и обективни критерии за определяне на годишните вноски, които отделните финансови институции, обхванати от посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, дължат — в зависимост от размера на

тези институции, така че да отразяват приблизително значението им на пазара.

Критериите по буква б) от първа алинея могат да представляват минимални прагове, под които не се дължат вноски, или минимални вноски.“;

(45) член 63 се заменя със следния текст:

*„Член 63*

*Съставяне на бюджета*

1. Всяка година въз основа на годишното и многогодишното програмиране отговорният член съставя предварителен проект на единен програмен документ на Органа за следващите три финансови години с разчет на приходите и разходите, както и на щата; той го изпраща заедно с щатното разписание на изпълнителния съвет и на съвета на надзорниците.

1а. Въз основа на одобрения от съвета на надзорниците проект изпълнителният съвет приема проекта на единен програмен документ за следващите три финансови години.

1б. До 31 януари изпълнителният съвет изпраща на Комисията, Европейския парламент и Съвета проекта на единен програмен документ.

2. Въз основа на проекта на единен програмен документ Комисията включва в проектобюджета на Европейския съюз разчетите, които сметне за необходими за щатното разписание, както и размера на изравнителната вноска, която да бъде предоставена от общия бюджет на Европейския съюз в съответствие с членове 313 и 314 от Договора.

3. Бюджетният орган приема щатното разписание на Органа. Бюджетният орган одобрява бюджетните кредити за предназначената за Органа изравнителна вноска.

4. Бюджетът на Органа се приема от съвета на надзорниците. Той става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Съюза. При необходимост той се коригира съответно.

5. Изпълнителният съвет незабавно уведомява бюджетния орган, ако възнамерява да осъществи проект, който може да има значителни финансови последици върху финансирането на неговия бюджет, и по-специално свързан с имущество — например наем или покупка на сгради.“;

(46) член 64 се заменя със следния текст:

*„Член 64*

*Изпълнение и контрол върху бюджета*

„1. Отговорният член действа като разпоредител с бюджетни кредити и изпълнява бюджета на Органа.

2. До 1 март всяка следваща година счетоводителят на Органа изпраща своите междинни отчети на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата.

3. До 1 март всяка следваща година счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията по определени от последния начин и формат изискваната за целите на консолидирането счетоводна информация.

4. До 31 март всяка следваща година счетоводителят на Органа също така изпраща на членовете на съвета на надзорниците, на Европейския парламент, на Съвета и на Сметната палата отчет за бюджетното и финансовото управление.

5. След като получи в съответствие с член 148 от Финансовия регламент забележките на Сметната палата относно междинните отчети на Органа, счетоводителят на Органа изготвя окончателните отчети на Органа. Отговорният член ги изпраща на съвета на надзорниците, които излизат със становище по тях.

6. До 1 юли всяка следваща година счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията, на Европейския парламент, на Съвета и на Сметната палата окончателните отчети, заедно със становището на съвета на надзорниците.

Също така до 1 юли счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията в определен от последния стандартен формат отчетен пакет за целите на консолидирането.

7. Окончателният отчет се публикува в Официален вестник на Европейския съюз не по-късно от 15 ноември всяка следваща година.

8. До 30 септември отговорният член изпраща на Сметната палата отговор на нейните забележки. Той изпраща копие от този отговор на изпълнителния съвет и на Комисията.

9. По искане на Европейския парламент и в съответствие с член 165, параграф 3 от Финансовия регламент отговорният член му предоставя всяко сведение, необходимо за гладкото протичане на процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за съответната финансова година.

10. До 15 май на година N+2 Европейският парламент — по препоръка на Съвета, решаващ с квалифицирано мнозинство — освобождава Органа от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансова година N.“;

(47) член 65 се заменя със следния текст:

*„Член 65*

*Финансови разпоредби*

Изпълнителният съвет след консултация с Комисията приема приложимите за Органа финансови разпоредби. Тези разпоредби не могат да се отклоняват от Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията за органите, посочени в член 208 от Регламент (ЕО, Евратом) № 966/2012*, освен ако специфичните оперативни нужди на Органа не го налагат и само след предварителното съгласие на Комисията.

* Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията от 30 септември 2013 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в

член 208 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 7.12.2013 г., стр. 42).“;

(48) в член 66 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. За целите на борбата с измамите, корупцията и всякакви други незаконни дейности, за Органа се прилага без ограничения Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета**.

** Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).“;

(49) член 68 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. Правилникът за длъжностните лица, Условията за работа на другите служители и разпоредбите за прилагането им, приети съвместно от институциите на Съюза, се прилагат към персонала на Органа, включително към постоянните членове на изпълнителния съвет и неговия председател.

2. Изпълнителният съвет в съгласие с Комисията приема необходимите изпълнителни мерки в съответствие с разпоредбите в член 110 от Правилника за длъжностните лица.“;

б) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Изпълнителният съвет приема разпоредби, позволяващи командироването към Органа на национални експерти от държавите членки.“;

(50) член 70 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Изискванията за професионална тайна по член 339 от ДФЕС и съответните разпоредби в законодателството на Съюза се прилагат за членовете на съвета на надзорниците и всички служители на Органа, включително временно командированите от държавите членки служители, както и за всички други лица, изпълняващи по договор задачи за Органа, дори след като са преустановили изпълнението на задълженията си.“;

б) в параграф 2 втората алинея се заменя със следния текст:

„Освен това задължението по параграф 1 и първа алинея на настоящия параграф не възпрепятства Органа, нито компетентните органи да използват информацията с оглед правоприлагане на актовете, посочени в член 1, параграф 2, и по-специално във връзка с правни процедури за приемане на решения.“;

в) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Изпълнителният съвет и съветът на надзорниците се уверяват, че лицата, които предоставят пряко или косвено, постоянно или спорадично, услуга, свързана със задачите на Органа, в т.ч. длъжностните лица и другите лица, упълномощени от изпълнителния съвет и съвета на надзорниците или назначени от компетентните органи за тази цел, подлежат на изисквания за

опазване на професионалната тайна, които са равностойни на посочените в предходните параграфи.

Тези изисквания за опазване на професионалната тайна се прилагат и към участващите в дейността на Органа наблюдатели, които присъстват на заседанията на изпълнителния съвет и на съвета на надзорниците.“;

г) в параграф 3 първа алинея се заменя със следния текст:

„Параграфи 1 и 2 не възпрепятстват Органа да обменя информация с компетентните органи в съответствие с настоящия регламент и с другото законодателство на Съюза, приложимо към финансовите институции.“;

(51) член 71 се заменя със следния текст:

„Настоящият регламент не засяга задълженията на държавите членки по Регламент (ЕС) 2016/679, свързани с обработването на лични данни от тяхна страна, нито задълженията на Органа по Регламент (ЕС) № 2018/XXX (Регламент относно защитата на данните за институциите и органите на ЕС), свързани с обработването на лични данни от негова страна при изпълнение на отговорностите си.“;

(52) в член 72 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Изпълнителният съвет приема необходимите мерки за прилагането на Регламент (ЕО) № 1049/2001.“;

(53) в член 73 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Изпълнителният съвет решава какъв да бъде вътрешният езиков режим на Органа.“;

(54) в член 74 първа алинея се заменя със следния текст:

„Необходимите договорености относно установяването на Органа в държавата членка, в която се намира седалището му, и услугите, които трябва да бъдат предоставени от тази държава членка, както и специалните разпоредби, приложими в тази държава членка към служителите на Органа и членовете на техните семейства, се излагат в Споразумение за седалището между Органа и държавата членка, което се сключва след одобрение от изпълнителния съвет.“;

(55) вмъква се следният член 75а:

*„Член 75а*

*Упражняване на правомощията*

1. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Посоченото в членове 35в и 62а правомощие да приема делегирани актове се предоставя на Комисията за неограничен срок.

3. Европейският парламент или Съветът може във всеки един момент да оттегли посоченото в членове 35в и 62а правомощие. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него правомощие. Оттеглянето поражда действие в деня след деня на публикуването на решението в Официален вестник на

Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди да приеме делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 година.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за него едновременно Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет по силата на член 35в или 62а, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът не представи възражения в срок от три месеца, след като са били уведомени за него, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът уведомят Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

(56) член 76 се заменя със следния текст:

*„Член 76*

*Отношения с CEBS*

Органът се счита за правоприемник на CEBS. До датата на създаване на Органа всички активи и пасиви и всички текущи операции на CEBS се прехвърлят автоматично на Органа. CEBS изготвя окончателен финансов отчет за състоянието на неговите активи и пасиви към датата на прехвърлянето. Финансовият отчет се одитира и одобрява от CEBS и от Комисията.“;

(57) вмъква се нов член 77а:

*„Член 77а*

*Преходни разпоредби*

Задачите и длъжността на изпълнителния директор, който е назначен в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010, последно изменен с Директива (ЕС) 2015/2366, и заема длъжността на [Служба за публикации: да се въведе дата: 3 месеца след влизане в сила на настоящия регламент], се прекратяват на посочената дата.

Задачите и длъжността на председателя, който е назначен в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010, последно изменен с Директива (ЕС) 2015/2366, и заема длъжността на [Служба за публикации: да се въведе дата: 3 месеца след влизане в сила на настоящия регламент], се запазват до изтичането им.

Задачите и длъжността на членовете на управителния съвет, които са назначени в съответствие с Регламент (ЕС) № 1093/2010, последно изменен с Директива (ЕС) 2015/2366, и заемат длъжността на [Служба за публикации: да се въведе дата: 3 месеца след влизане в сила на настоящия регламент], се прекратяват на посочената дата.“.

***Член 2***

*Изменения на Регламент (ЕС) № 1094/2010*

Регламент (ЕС) № 1094/2010 се изменя, както следва:

(1) параграф 2 от член 1 се заменя със следния текст:

„2. Органът действа в рамките на предоставените му с настоящия регламент правомощия, в рамките на приложното поле на Директива 2009/138/ЕО — с изключение на дял IV от нея, на директиви 2002/92/ЕО, 2003/41/ЕО, 2002/87/ЕО и на Директива 2009/103/ЕО*, а също така — доколкото тези актове се прилагат за застрахователните и презастрахователните дружества, институциите за професионално пенсионно осигуряване и застрахователните посредници — в рамките на приложното поле на съответните части на директиви (ЕС) 2015/849 и 2002/65/ЕО, както и в съответствие с всички директиви, регламенти и решения, основаващи се на тези актове, и с всеки друг правно обвързващ акт на Съюза, с който на Органа се възлагат задачи.

* Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 263, 7.10.2009 г., стр. 11).“;

(2) в член 2, параграф 5 се добавя следната алинея:

„Когато в настоящия регламент се прави препратка към надзора, последният включва действията на всички компетентни органи, които се изискват по силата на посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове.“;

(3) в член 4, точка 2 подточка ii) се заменя със следното:

„ii) по отношение на Директива 2002/65/ЕО и Директива (ЕС) 2015/849 – органите, компетентни за осигуряване на спазването на изискванията на тези директиви от страна на финансовите институции по смисъла на точка 1;“;

(4) член 6 се изменя, както следва:

а) точка 2 се заменя със следния текст:

„2. изпълнителен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 47;“;

б) точка 4 се заличава;

(5) член 8 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната буква аа):

„аа) да изготви и поддържа в актуален вид наръчник на Съюза за надзора над финансовите институции в Съюза;“;

ii) букви д) и е) се заменят със следния текст:

„д) да организира и извършва прегледи на компетентните органи и в тази връзка да издава насоки и препоръки, както и да определя най-

добрите практики с цел постигане на по-съгласувани резултати от надзора;

е) да наблюдава и оценява пазарните тенденции в рамките на своята компетентност, включително по целесъобразност — тенденциите при иновативните финансови услуги;“;

iii) буква з) се заменя със следния текст:

„з) да допринася за защитата на титулярите на полици, членовете и бенефициерите на пенсионни схеми, както и потребителите и инвеститорите;“;

iv) буква л) се заличава;

v) вмъква се следната буква м):

„м) да отправя становища във връзка с исканията относно вътрешните модели, да улеснява взимането на решения и да съдейства, както е предвидено в член 21а;“;

б) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. Когато изпълнява задачите си в съответствие с настоящия регламент органът отчита значението на напредъка на технологиите, на напредничавите и устойчиви модели на стопанска дейност, както и на факторите, свързани с опазването на околната среда, с обществото и с управлението.“;

в) в параграф 2 се изменя следното:

i) вмъква се следната буква ва):

„ва) да издава препоръки, както е предвидено в членове 29а и 31а;“;

ii) буква з) се заменя със следния текст:

„з) да събира необходимата информация за финансовите институции, както е предвидено в членове 35 и 35б;“

г) добавя се следният параграф 3:

„3. При осъществяване на задачите, посочени в параграф 1, и при упражняване на посочените в параграф 2 правомощия Органът се съобразява надлежно с принципите за по-добро регулиране, включително с резултатите от анализа на разходите и ползите, изготвен съгласно настоящия регламент.“;

(6) член 9 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавят следните букви аа) и аб):

„аа) извършване на задълбочени тематични прегледи на поведението на пазара с цел постигане на общо разбиране на пазарните практики, за да се установят потенциалните проблеми и анализира тяхното въздействие;

аб) разработване на показатели за риска за индивидуалните инвеститори, за да може своевременно да се установят потенциалните причини за ущърб на потребителите;“;

б) в параграф 1 буква г) се заменя със следния текст:

„г) разработване на общи правила за оповестяване на информация.“;

в) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Органът наблюдава новите и вече съществуващите финансови дейности и може да приема насоки и препоръки за насърчаване на сигурността и стабилността на пазарите и за сближаване на нормативните и надзорните практики.“;

а) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Органът създава като своя неразделна част комитет по финансовите иновации, който обединява всички съответни компетентни национални надзорни органи и органите за защита на потребителите с цел да се постигне координиран подход на третиране от нормативен и надзорен аспект на новите или иновативните финансови дейности и да се предоставят на Органа съвети, които да бъдат представени пред Европейския парламент, Съвета и Комисията. Органът може да включи в комитета и националните органи за защита на данните.“;

(7) член 16 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Органът може също така да отправя насоки и препоръки към органи на държавите членки, които, макар и да не са компетентни органи по смисъла на настоящия регламент, притежават правоприлагащи правомощия по отношение на актовете, посочени в член 1, параграф 2.“;

б) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Органът, освен при изключителни обстоятелства, провежда открити публични консултации по издадените от него насоки и препоръки и анализира потенциалните разходи и ползи от такова тяхно издаване. Тези консултации и анализи са съобразени с обхвата, естеството и въздействието на насоките или препоръките. Органът, освен при изключителни обстоятелства, също така иска становища или съвети от Групата на участниците от сектора на застраховането и презастраховането и от Групата на участниците от професионалните пенсионни фондове.“;

в) в края на параграф 4 се добавя следното изречение:

„В доклада също така се обяснява как Органът е обосновал издаването на своите насоки и препоръки и се обобщават резултатите от обществените консултации по тези насоки и препоръки.“;

г) добавя се следният параграф 5:

„5. Ако две трети от членовете на Групата на участниците от сектора на застраховането и презастраховането или Групата на участниците от професионалните пенсионни фондове са на мнение, че Органът е превишил правомощията си, като е издал някои насоки или препоръки, те могат да изпратят до Комисията мотивирано становище.

Комисията иска от Органа да обоснове издаването на съответните насоки или препоръки. Когато получи обосновката от Органа, Комисията оценява обхвата на насоките или препоръките в светлината на правомощията на Органа. Ако сметне, че Органът е превишил правомощията си и след като му даде възможност да изложи становището си, Комисията може да приеме решение за изпълнение, с което да изиска от Органа да оттегли съответните насоки или препоръки. Решението на Комисията се оповестява публично.“;

(8) в член 17, параграф 2 се добавят следните алинеи:

„Без да се засягат предвидените в член 35 правомощия, всеки път, когато това е необходимо за целите на разследването на предполагаемо нарушение или неприлагане на правото на Съюза, Органът може да отправи надлежно мотивирано искане за информация пряко до други компетентни органи или до съответните финансови институции. Когато мотивираното искане е отправено до финансова институция, в него се обяснява защо информацията е необходима за целите на разследването на предполагаемо нарушение или неприлагане на правото на Съюза.

Адресатът на такова искане незабавно предоставя на Органа ясна, точна и пълна информация.

Когато искането за информация е отправено до финансова институция, Органът уведомява за него съответните компетентни органи. При поискване от Органа компетентните органи му съдействат да получи информацията.“;

(9) член 19 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. В случаите, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, и без да се засягат предвидените в член 17 правомощия, при наличието на някое от следните обстоятелства Органът може по предвидената в параграфи 2—4 процедура да съдейства на компетентните органи да постигнат съгласие:

а) по искане на един или повече от съответните компетентни органи — ако даден компетентен орган възрази процедурно или по същество срещу действие, предложено действие или бездействие на друг компетентен орган;

б) по собствена инициатива — ако въз основа на обективни критерии може да се установи, че между дадени компетентни органи има разногласие.

Когато по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове се изисква съвместно взимане на решение от компетентните органи, за разногласие се приема липсата на взето от тези органи съвместно решение в сроковете, посочени в тези актове.“;

б) вмъкват се следните параграфи 1а и 1б:

„1а. Съответните компетентни органи незабавно уведомяват Органа за наличието на разногласие в следните случаи:

а) когато в посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза е предвиден срок за постигане на съгласие между компетентните органи и е настъпило някое от следните събития:

i) срокът е изтекъл;

ii) един или повече от съответните компетентни органи сметнат въз основа на обективни фактори, че има разногласие;

б) когато в посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза не е предвиден срок за постигане на съгласие между компетентните органи и е настъпило някое от следните събития:

i) един или повече от съответните компетентни органи сметнат въз основа на обективни фактори, че има разногласие; или

ii) изтекли са два месеца от датата, на която компетентен орган е получил искане от друг компетентен орган да предприеме дадено действие с цел съблюдаване на законодателството на Съюза, и получилият искането орган все още не е приел решение, което да удовлетворява това искане.“;

в) в параграф 1 се заличава втора алинея;

1б. Председателят преценява дали Органът следва да действа в съответствие с параграф 1. Когато се намесва по собствена инициатива, Органът уведомява съответните компетентни органи за решението си във връзка с тази намеса.

Когато по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове се изисква съвместно решение, всички участващи в него компетентни органи отлагат индивидуалните си решения, докато Органът не вземе решение по предвидената в член 47, параграф 3а процедура. Ако Органът реши да действа, всички участващи в съвместното решение компетентни органи отлагат решенията си, докато не приключи предвидената в параграфи 2 и 3 процедура.“;

г) параграф 3 се заменя със следния текст:

„Ако съответните компетентни органи не успеят да постигнат съгласие в помирителната фаза, посочена в параграф 2, Органът може да вземе решение, с което да изиска от тези органи да предприемат конкретно действие или да се въздържат от всякакво действие с цел да бъде разрешен въпросът и спазено правото на Съюза. Решението на Органа е със задължителен характер за съответните компетентни органи. Решението на Органа може да задължи компетентните органи да отменят или изменят прието от тях решение, или да упражнят предоставените им от приложимото право на Съюза правомощия.“;

д) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Органът уведомява съответните компетентни органи за приключването на процедурите по параграфи 2 и 3 и, когато е приложимо, за решението си, взето в съответствие с параграф 3.“;

е) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 от Договора, ако даден компетентен орган не спази решението на Органа, което от своя страна не му позволява да гарантира, че дадена финансова институция спазва пряко приложимите към нея изисквания по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове, Органът може да приеме индивидуално решение за дадена финансова институция, с което да изиска от нея да предприеме необходимите действия, за да спази произтичащите за нея от правото на Съюза задължения, в т.ч. да прекрати дадена практика.“;

(10) член 21 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

Органът насърчава и наблюдава ефективната, ефикасна и последователна работа на предвидените в Директива 2009/138/ЕО колегии от надзорници и работи за подобряване на съгласуваното прилагане на правото на Съюза от

колегиите от надзорници. С цел да се сближат най-добрите надзорни практики, членовете на персонала на Органа трябва да могат да участват или по целесъобразност — да играят водеща роля в действията на колегиите от надзорници, в т.ч. в проверките на място, извършвани съвместно от два или повече компетентни органа.

б) в параграф 2 втора алинея се заменя със следния текст:

„За целите на настоящия параграф и на параграф 1 от настоящия член Органът е „компетентен орган“ или „надзорен орган“ по смисъла на съответното законодателство.“;

(11) вмъква се следният член 21а:

*„Член 21а*

*Вътрешни модели*

1. С цел да допринесе за установяването на висококачествени общи надзорни стандарти и практики Органът по своя инициатива или по искане на един или повече надзорни органа:

а) отправя до съответните надзорни органи становища относно исканията за използване или изменение на вътрешен модел. ЕОЦКП може да изиска от съответните надзорни органи цялата необходима за тази цел информация; както и

б) при разногласие във връзка с одобряването на даден модел съдейства на съответните надзорни органи да постигнат съгласие, по предвидената в член 19 процедура.

2. При предвидените в член 231, параграф 6а от Директива 2009/138/ЕО обстоятелства дружествата могат да поискат от ЕОЦКП да съдейства на компетентните органи да постигнат съгласие, по предвидената в член 19 процедура.

(12) в член 22, параграф 4 втора алинея се заменя със следния текст:

„За тази цел Органът може да упражни правомощията, предоставени му по силата на настоящия регламент, в т.ч. по силата на членове 35 и 35б.“;

(13) член 29 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната буква аа):

„аа) издава стратегически надзорен план в съответствие с член 29а;“;

ii) буква б) се заменя със следния текст:

„б) насърчава компетентните органи да осъществяват ефективен двустранен и многостранен обмен на информация по всички съответни въпроси, в т.ч. по целесъобразност — по въпросите на кибернетичната сигурност и кибернетичните атаки, при пълното спазване на приложимите разпоредби от съответното законодателство на Съюза, отнасящи се до поверителността и защитата на данните;“;

iii) буква д) се заменя със следния текст:

„д) създава секторни и междусекторни програми за обучение, в т.ч. във връзка с нововъведенията в технологиите, улеснява обмена на персонал и насърчава компетентните органи да използват по-широко схемите за командироване на персонал и други инструменти;“;

б) в параграф 2 се добавя следната втора алинея:

„С цел да се създаде обща надзорна култура Органът, като отчита динамичните практики и модели на стопанска дейност на финансовите институции, изготвя и поддържа в актуален вид наръчник на Съюза за надзора над финансовите институции в Съюза. В наръчника на Съюза за надзора се определят най-добрите надзорни практики, както и висококачествени методики и процеси.“;

(14) вмъква се следният член 29а:

*„Член 29а*

*Стратегически надзорен план*

1. След като Регламент [XXX — да се сложи препратка към регламента за изменение] започне да се прилага и до 31 март на всеки три години след това, Органът, като взима предвид цялата информация, получена от компетентните органи, отправя до компетентните органи препоръка, в която се определят стратегическите цели и приоритети на надзора („стратегически надзорен план“). Органът предоставя стратегическия надзорен план за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията и го прави обществено достояние на своя уебсайт.

В стратегическия надзорен план се посочват специфичните приоритети на надзорните действия с оглед насърчаване на съгласуваността, ефикасността и ефективността на надзорните практики, както и на общото, еднообразното и последователното прилагане на правото на Съюза; в този план също така се разискват определените на основание член 32 съответни тенденции в пруденциалния надзор на микроравнище, възможни рискове и слаби места.

2. Ежегодно до 30 септември всеки компетентен орган представя на Органа за разглеждане проект на годишна работна програма, като изрично посочва как тази проектопрограма е съгласувана със стратегическия надзорен план.

В проекта на годишна работна програма се съдържат специфичните цели и приоритети на надзорните действия, както и количествените и качествени критерии, въз основа на които компетентният орган, представящ проекта на годишна работна програма, е подбрал финансовите институции, пазарните практики и поведение, и финансовите пазари, които да прегледа през годината, обхванати от програмата.

3. Органът извършва оценка на проекта на годишна работна програма и ако установи съществени рискове за постигането на приоритетите, заложени в стратегическия надзорен план, отправя до съответния компетентен орган препоръка за привеждане на годишната му работна програма в съответствие със стратегическия надзорен план.

Ежегодно до 31 декември компетентните органи приемат годишните си работни програми, като се съобразяват с евентуалните препоръки.

4. Ежегодно до 31 март всеки компетентен орган изпраща на Органа доклад за изпълнението на годишната работна програма.

Докладът трябва да съдържа минимум следната информация:

а) описание на надзорните действия, описание на прегледите на финансови институции, на пазарни практики и поведение, както и на финансови пазари, а също така административните мерки и санкции, наложени на финансовите институции, нарушили правото на Съюза и националното право;

б) описание на извършените действия, които не са били предвидени в годишната работна програма;

в) предвидените в годишната работна програма действия, които не са били извършени, и целите на програмата, които не са били изпълнени, с излагане на причините за неизвършването на тези действия и непостигането на тези цели.

5. Органът извършва оценка на представените от компетентните органи доклади за изпълнението. Ако установи съществени рискове за постигането на приоритетите, заложени в стратегическия надзорен план, Органът отправя до съответния компетентен орган препоръка за начина, по който съответните недостатъци в дейността му могат да бъдат отстранени.

Въз основа на докладите и своята собствена оценка на рисковете, Органът определя кои дейности на компетентния орган са възлови за изпълнението на стратегическия надзорен план и по целесъобразност на основание член 30 извършва прегледи на тези дейности.

6. Органът прави обществено достояние най-добрите практики, установени при оценяването на годишните работни програми.“;

(15) член 30 се изменя, както следва:

а) заглавието на настоящия член се заменя със следния текст:

„Прегледи на компетентните органи“;

б) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Органът периодично извършва преглед на някои или на всички дейности на компетентните органи с оглед на постигането на все по-висока съгласуваност на резултатите от надзора. За тази цел Органът разработва методи, позволяващи обективна оценка и сравнение между проверяваните органи. Когато провежда прегледите Органът взима предвид вече направените оценки на съответния компетентен орган и наличната информация, в т.ч. цялата информация, която му е била предоставена по силата на член 35, както и всяка информация от заинтересованите страни.“;

в) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. За целите на настоящия член орган се създава комитет по прегледите, съставен изключително от служители на Органа. Органът може да делегира определени задачи или решения на комитета по прегледите.“;

г) параграф 2 се изменя, както следва:

i) уводното изречение се заменя със следния текст:

„Прегледът включва, без да се ограничава само до това, оценка на:“;

ii) буква а) се заменя със следния текст:

„а) адекватността на ресурсите, степента на независимост и управленските механизми на компетентния орган с фокус върху ефективното прилагане на посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза и на капацитета за реагиране на пазарната динамика;“;

д) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Органът изготвя доклад за резултатите от прегледа. В доклада се посочват и обясняват предвидените в резултат на прегледа мерки. Тези последващи мерки могат да бъдат приети под формата на насоки и препоръки — на основание член 16, и на становища — на основание член 29, параграф 1, буква а).

По силата на член 16, параграф 3 компетентните органи полагат всички усилия за спазване на отправените им насоки и препоръки. Ако компетентните органи не предприемат действия във връзка с посочените в доклада последващи мерки, Органът изготвя последващ доклад.

С цел да се осигури приближаване до най-висококачествените надзорни практики, Органът взима предвид резултата от прегледа, както и всяка друга информация, която е получил при изпълнението на задачите си, когато разработва проекти на регулаторни технически стандарти или на технически стандарти за изпълнение — на основание членове 10—15, или изготвя насоки или препоръки — на основание член 16.“;

е) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Органът представя становище на Комисията когато, предвид резултата от прегледа, както и всяка друга информация, която е получил при изпълнението на задачите си, счита, че е необходимо приложимите за финансовите институции или за компетентните органи норми да бъдат допълнително хармонизирани.“;

ж) параграф 4 се заменя със следния текст:

4. Органът публикува посочения в параграф 3 доклад и евентуалните последващи доклади, освен ако публикуването не би изложило на риск стабилността на финансовата система. Преди всяко публикуване на доклад компетентният орган, който е обект на преглед, се приканва да представи коментари. Тези коментари се оповестяват публично, освен ако публикуването не би изложило на риск стабилността на финансовата система.“;

(16) в член 31 се вмъква следният параграф 2:

„2. По отношение на действията на компетентните органи, насочени към улесняване навлизането на пазара на субекти или продукти, възникващи поради напредъка на технологиите, Органът насърчава сближаването на надзорните практики, по-специално чрез обмен на информация и на най-добри практики. На основание член 16 Органът може по целесъобразност да приема насоки или препоръки.“;

(17) вмъква се следният член 31а:

*„Член 31а*

*Координация във връзка с делегирането и възлагането на дейности на външни изпълнители, както и с прехвърлянето на риск*

1. Органът непрекъснато координира в съответствие с параграфи 2, 3 и 4 надзорните дейности на компетентните органи с цел да се насърчи сближаването в надзора на извършваното от финансовите институции делегиране и възлагане на дейности на външни изпълнители, както и прехвърляне на риск.

2. Когато възнамерява да лицензира или регистрира финансова институция, която му е поднадзорна по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове, компетентният орган уведомява Органа, ако бизнес планът на тази финансова институция предвижда съществена част от дейността ѝ или някоя нейна ключова функция да бъде делегирана или възложена на външен изпълнител, или свързаният със съществена част от дейността ѝ риск да бъде прехвърлен в трети държави, така че да може да се възползва от паспорта на ЕС, като същевременно основно извършва съществена дейност и функции извън Съюза. Уведомлението до Органа е достатъчно подробно, за да му позволи да направи подходяща преценка.

Ако Органът сметне, че дадено лицензиране или регистриране от компетентен орган, за което е бил уведомен по силата на първа алинея, не е в съответствие с правото на Съюза или с отправените от него насоки, препоръки или становища, и това налага негово становище, той уведомява за това компетентния орган в рамките на 20 работни дни, считано от датата, на която е получил уведомлението от този компетентен орган. В такъв случай даденият компетентен орган не пристъпва към лицензиране или регистриране, преди да е получил становището на Органа.

По искане на Органа компетентният орган предоставя в рамките на 15 работни дни, считано от получаването на искането, информация за решението си да лицензира или регистрира дадена финансова институция, която му е поднадзорна по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове.

Без да се засягат определените в правото на Съюза срокове, Органът издава становище най-късно до 2 месеца, считано от датата, на която по силата на първа алинея е получил уведомление.

3. Всяка финансова институция уведомява компетентния орган, когато възлага на външен изпълнител или делегира съществена част от дейността си или някоя своя ключова функция, както и когато прехвърля на друго дружество или свой клон, установен в трета държава, свързания със съществена част от дейността ѝ риск. Всеки шест месеца съответният компетентен орган информира Органа за такива уведомления.

Без да се засяга член 35, компетентният орган информира Органа по негово искане за договореностите на финансовите институции за възлагане на дейности на външен изпълнител, делегиране или прехвърляне на риск.

Органът контролира дали компетентните органи проверяват, че посочените в първа алинея договорености за възлагане на дейности на външен изпълнител, делегиране или прехвърляне на риск се сключват в съответствие с правото на Съюза и с насоките, препоръките или становищата на Органа и не

възпрепятстват ефективния надзор от компетентните органи, нито правоприлагането в трети държави.

4. Органът може да отправя препоръки до даден компетентен орган, в т.ч. за преразглеждане на решение или за отнемане на лиценз. Ако не се съобрази със съответната препоръка на Органа в рамките на 15 работни дни, даденият компетентен орган посочва основанията си, а Органът оповестява публично своята препоръка и посочените основания.“;

(18) член 32 се изменя, както следва:

(19) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Най-малко веднъж годишно Органът преценява дали е подходящо да извърши оценките за целия Съюз, посочени в параграф 2, и уведомява Европейския парламент, Съвета и Комисията за своите основания. Когато са извършени такива оценки за целия Съюз Органът, ако прецени за подходящо, оповестява резултатите за всяка оценена финансова институция.

Задълженията на компетентните органи за запазване на професионалната тайна не ги възпрепятстват да публикуват резултатите от посочените в параграф 2 оценки за целия Съюз на устойчивостта на финансовите институции, нито да предоставят тези резултати на Органа с цел той да ги публикува.“;

(20) член 33 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. По искане на Комисията за предоставяне на становище или по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове Органът съдейства на Комисията да изготвя решения относно еквивалентността на нормативните и надзорните режими на трети държави.“;

б) вмъкват се следните параграфи 2а, 2б и 2в:

„2а. По силата на посочените в член 1, параграф 2 правни актове Органът наблюдава промените в нормативната и надзорната уредба, както и в правоприлагането в третите държави, за които Комисията е приела решение за еквивалентност, а също така и съответното развитие на пазара в тях, за да провери дали все още са налице критериите, въз основа на които са взети тези решения, и всички посочени в решенията условия. Той взима предвид пазарното значение на съответните трети държави. Органът представя констатациите си в годишен поверителен доклад до Комисията.

Без да се засягат специалните изисквания на посочените в член 1, параграф 2 правни актове и при спазване на условията, посочени във второто изречение на параграф 1, Органът по възможност сътрудничи със съответните компетентни органи, а по целесъобразност — и с органите за преструктуриране в третите държави, чиято правна и надзорна уредба е била призната за еквивалентна. Това сътрудничество протича въз основа на административни спогодби, сключени със съответните органи на тези трети държави. При договарянето на тези административни спогодби Органът включва разпоредби относно следното:

а) механизмите, които му позволяват да получава съответната информация, в т.ч. информация за нормативните разпоредби, за

надзорния подход, за съответните пазарни промени и за всички промени, които биха могли да засегнат решението за еквивалентност;

б) доколкото е необходимо с оглед на последващи действия във връзка с тези решения за еквивалентност — процедурите за координиране на надзорните действия, които действия при необходимост включват проверки на място.

Органът уведомява Комисията, ако компетентен орган на трета държава откаже да сключи такива административни спогодби или да сътрудничи ефективно. Комисията взима под внимание тази информация при преразглеждането на съответните решения за еквивалентност.

2б. Органът незабавно и поверително уведомява Комисията, ако установи, че в третите държави са настъпили посочените в параграф 2а промени в нормативната или надзорната уредба, или в правоприлагането, които промени могат да окажат въздействие върху финансовата стабилност на Съюза или на една или повече от неговите държави членки, както и върху защитата на инвеститорите, целостта на пазара или функционирането на вътрешния пазар.

Органът ежегодно представя на Комисията поверителен доклад за посочените в параграф 2а: промени в нормативната и надзорната уредба на третите държави; промени в правоприлагането в тях; развитие на пазара в тях — като обърне специално внимание на последиците от всички тези промени за финансовата стабилност, целостта на пазара, защитата на инвеститорите или функционирането на вътрешния пазар.

2в. Компетентните органи предварително уведомяват Органа за намеренията си да сключат административни спогодби с надзорните органи на трети държави във всяка област, обхванатa от актовете, посочени в член 1, параграф 2, включително по отношение на клонове на субекти от трети държави. Едновременно с това те предоставят на Органа проект на тези планирани спогодби.

Органът може да изготви образци на административни спогодби с цел да се създадат съгласувани, ефикасни и ефективни надзорни практики в рамките на Съюза и да се засили международната координация на надзора. По силата на член 16, параграф 3 компетентните органи полагат всички усилия, за да се съобразят с такива образци на спогодби.

В доклада по член 43, параграф 5 Органът включва сведения за сключените административни спогодби с надзорни органи, международни организации или администрации в трети държави, за съдействието, което е предоставил на Комисията при изготвянето от нея на решения за еквивалентност, както и за действията по наблюдение, които е предприел по силата на параграф 2а.“;

(21) в член 34 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. По отношение на пруденциалната оценка на сливанията и придобиванията от обхвата на Директива 2009/138/ЕО, за което по същата директива се изисква консултация между компетентните органи на две или повече държави членки, Органът може по молба на един от съответните компетентни органи да отправи или публикува становище по такава оценка, без обаче да се произнася по критериите, посочени в член 59, параграф 1, буква д) от Директива 2009/138/ЕО. Становището се представя без излишно забавяне и във всеки случай преди да е изтекъл определеният в Директива 2009/138/ЕО срок за

извършване на оценката. По отношение на областите, в които Органът може да представя становище, се прилагат членове 35 и 35б.“;

(22) член 35 се изменя, както следва:

а) параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следния текст:

„1. По искане на Органа компетентните органи му предоставят цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява възложените му с настоящия регламент задачи, стига да имат правомерен достъп до нея.

Информацията, която се предоставя на Органа, е точна и пълна; тя му се изпраща в определения от него срок.

2. Органът може да поиска информацията да му се предоставя периодично, както и да бъде в определен формат или да му се представя посредством съпоставими образци, които е одобрил. Когато е възможно, за тези искания се използват общи формати за докладване.

3. При надлежно обосновано искане от компетентен орган Органът му предоставя всяка необходима информация за изпълнението на неговите задачи, като спазва задълженията за опазване на професионалната тайна, предвидени в секторното законодателство и в член 70 от настоящия регламент.“;

б) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Ако информацията, поискана по силата на параграф 1, не е налична или не бъде предоставена от компетентните органи в определения от Органа срок, Органът може да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане до някой от следните органи:

а) до други органи с надзорни функции;

б) до министерството, натоварено с финансите, в съответната държава членка, ако то разполага с пруденциална информация;

в) до националната централна банка на съответната държава членка;

г) до статистическото ведомство на съответната държава членка.

По искане на Органа компетентните органи му съдействат да получи информацията.“;

в) параграфи 6 и 7 се заличават;

(23) вмъкват се следните членове 35а—35з:

*„Член 35а*

*Упражняване на правомощията, посочени в член 35б*

Правомощията, предоставени по силата на член 35б на Органа, на негово длъжностно лице или на друго оправомощено от Органа лице, не се използват, за да се изисква разкриването на информация или на документи, които са предмет на правно призната привилегия.

*Член 35б*

*Искане за информация от финансовите институции*

1. Ако информацията, поискана по силата на параграф 1 или параграф 5 от член 35 не е налична или не бъде предоставена в определения от Органа срок, Органът може с обикновено искане или с решение да задължи съответните финансови институции да му предоставят цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява възложените му с настоящия регламент задачи.

2. Във всяко посочено в параграф 1 обикновено искане за предоставяне на информация:

а) се посочва настоящият член като правно основание за отправянето му;

б) се посочва целта на искането;

в) се уточнява каква информация се иска;

г) се определя срок за предоставянето на информацията;

д) се включва изявление, че лицето, от което се иска да предостави тази информация, не е задължено да го направи, но ако го направи доброволно в отговор на искането, предоставената информация не трябва да бъде неточна или подвеждаща;

е) се посочва размерът на налаганата в съответствие с член 35в глоба за неточна или подвеждаща информация.

3. Когато иска информация с решение, Органът:

а) посочва настоящият член като правно основание за отправянето му;

б) посочва целта на искането;

в) уточнява каква информация се иска;

г) определя срок за предоставяне на информацията;

д) посочва предвидените в член 35г периодични имуществени санкции за предоставяне на непълна информация;

е) посочва предвидената в член 35в глоба за неточни отговори или за подвеждаща информация;

ж) посочва правото на обжалване на решението пред апелативния съвет, както и правото решението да бъде обжалвано пред Съда на Европейския съюз по силата на членове 60 и 61.

4. Финансовите институции или техните представители, а в случай на юридически лица или лица без правосубектност — лицата, оправомощени да ги представляват по закон или по силата на учредителни актове, предоставят изискваната информация. Надлежно упълномощените адвокати могат да предоставят информацията от името на своите упълномощители. Последните носят пълна отговорност за предоставена непълна, неточна или подвеждаща информация.

5. Органът незабавно изпраща копие на обикновеното искане или решението до компетентния орган на държавата членка на установяване или местопребиваване на посочените в параграф 1 лица, от които е поискана информацията.

6. Органът може да използва поверителната информация, получена в съответствие с настоящия член, единствено в рамките на изпълнението на възложените му с настоящия регламент задачи.“;

*Член 35в*

*Процедурни разпоредби за налагането на глоби*

1. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват едно или повече от нарушенията, изброени в член 35г, параграф 1, Органът назначава свой независим служител, който да разследва случая. Назначеният разследващ служител не участва и не трябва пряко или непряко да е участвал в прекия или непрекия надзор на съответните финансови институции; той изпълнява функциите си независимо от съвета на надзорниците.

2. Разследващият служител по параграф 1 разследва предполагаемите нарушения, като взима предвид коментарите на разследваните лица; той предоставя на съвета на надзорниците пълна преписка с констатациите си.

3. С оглед на възложените му задачи разследващият служител има право да иска информация в съответствие с член 35б.

4. Когато изпълнява възложените му задачи разследващият служител има достъп до всички документи и до цялата информация, събрана от Органа в хода на осъществяваната от него надзорна дейност.

5. След приключване на разследването и преди да предостави на съвета на надзорниците преписката с констатациите си, разследващият служител предоставя на разследваните лица възможност да бъдат изслушани по въпросите, които се разследват. Разследващият служител основава констатациите си само на фактите, по които засегнатите лица са имали възможност да изразят становище.

6. При разследването, което се провежда по силата на настоящия член, се зачита изцяло правото на защита на разследваните лица.

7. След като предостави на съвета на надзорниците преписката с констатациите си, разследващият служител уведомява за това разследваните лица. Разследваните лица имат право на достъп до преписката, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не се отнася до поверителната информация, засягаща трети лица.

8. Въз основа на преписката с констатациите на разследващия служител, а при поискване от разследваните лица — след като по силата на член 35е ги изслуша, Органът решава дали разследваните лица са извършили едно или повече от посочените в член 35г, параграф 1 нарушения и ако са — предприема мярка в съответствие с посочения член.

9. Разследващият служител не участва в обсъжданията на съвета на надзорниците, нито се намесва по друг начин в процеса на взимане на решение от този съвет.

10. По силата на член 75а Комисията приема делегирани актове, с които определя процедурните разпоредби за упражняване на правомощието за налагане на глоби или периодични имуществени санкции, в т.ч. разпоредбите относно:

а) правото на защита;

б) сроковете;

в) начина на събиране на глобите или периодичните имуществени санкции;

г) давностните срокове за налагането и принудителното изпълнение на глоби и периодични имуществени санкции.

11. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент Органът установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват престъпно деяние, той сезира компетентните национални органи с оглед образуване на наказателно производство. Освен това Органът не налага глоба, нито периодична имуществена санкция при влязла в сила оправдателна или осъдителна присъда в резултат от наказателно производство в държава членка, произнесена за същите или сходни по същество факти.

*Член 35г*

*Глоби*

1. Органът приема решение за налагане на глоба, когато установи, че посочена в член 35б финансова институция умишлено или поради небрежност не са предоставили информация в отговор на отправено по силата на член 35б, параграф 3 решение, с което такава се изисква, или са предоставили непълна, неточна или подвеждаща информация в отговор на отправено по силата на член 35б, параграф 2 обикновено искане на информация или решение.

2. Основният размер на глобата по параграф 1 е от 50 000 до 200 000 евро.

3. При определяне на посочения в параграф 2 основен размер на глобата Органът взима предвид годишния оборот на засегнатата финансова институция за предходната финансова година; този размер е:

а) в долния край на диапазона — за дружествата с годишен оборот под 10 милиона евро;

б) в средата на диапазона — за дружествата с годишен оборот между 10 и 50 милиона евро;

в) в горния край на диапазона — за дружествата с годишен оборот над 50 милиона евро.

При необходимост основният размер на глобите, определен в посочените в параграф 2 граници, се изменя със съответните коефициенти, предвидени в

параграф 4, в зависимост от взетите предвид утежняващи или смекчаващи обстоятелства.

Съответните утежняващи коефициенти се прилагат един по един към основния размер на глобата. Ако е приложим повече от един утежняващ коефициент, разликата между основния размер и размера, получен след прилагането на всеки отделен утежняващ коефициент, се добавя към основния размер.

Съответните смекчаващи коефициенти се прилагат един по един към основния размер на глобата. Ако е приложим повече от един смекчаващ коефициент, разликата между основния размер и размера, получен след прилагането на всеки отделен смекчаващ коефициент, се изважда от основния размер.

4. Към основния размер на глобите, посочен в параграф 2, се прилагат кумулативно следните коригиращи коефициенти въз основа на следното:

а) коригиращите коефициенти, свързани с утежняващи обстоятелства, са следните:

i) ако нарушението е извършено повторно, при всяко ново нарушение се прилага допълнителен коефициент 1,1;

ii) ако нарушението е траело над шест месеца се прилага коефициент 1,5;

iii) ако нарушението е извършено умишлено се прилага коефициент 2;

iv) ако след установяване на нарушението не са предприети коригиращи мерки се прилага коефициент 1,7;

v) ако висшето ръководство на финансовата институция не е оказвало съдействие на Органа се прилага коефициент 1,5;

б) коригиращите коефициенти, свързани със смекчаващи обстоятелства, са следните:

i) ако нарушението е траело по-малко от 10 работни дни се прилага коефициент 0,9;

ii) ако висшето ръководство на финансовата институция може да докаже, че е взело всички необходими мерки, за да не допусне несъобразяване с искане, отправено по силата на член 35, параграф 6а, се прилага коефициент 0,7;

iii) ако финансовата институция е уведомила Органа за нарушението бързо, ефективно и обстойно се прилага коефициент 0,4;

iv) ако финансовата институция доброволно е предприела мерки, за да не допусне подобно нарушение в бъдеще, се прилага коефициент 0,6.

5. Независимо от предвиденото в параграфи 2 и 3, общият размер на глобата не превишава 20 % от годишния оборот на засегнатата финансова институция за предходната финансова година, стига тя да не се е облагодетелствала финансово пряко или непряко от нарушението. В такъв случай общият размер на глобата се равнява най-малко на размера на финансовата полза.

*Член 35д*

*Периодични имуществени санкции*

1. Органът приема решения за налагане на периодична имуществена санкция, за да принуди посочените в член 35б, параграф 1 институции или субекти да предоставят информацията, поискана с решение в съответствие с член 35б, параграф 3.

2. Периодичната имуществена санкция е ефективна и пропорционална. Периодичната имуществена санкция се налага за всеки ден, докато засегнатата финансова институция не започне да спазва съответното решение, посочено в параграф 1.

3. Независимо от параграф 2, размерът на периодичната имуществена санкция е 3 % от средния дневен оборот на засегнатата финансова институция за предходната финансова година. Той се изчислява от датата, посочена в решението за налагане на периодична имуществена санкция.

4. Периодична имуществена санкция може да бъде наложена за не повече от шест месеца, считано от информирането за решението на Органа.

*Член 35е*

*Право на изслушване*

1. Преди да вземе решение за налагане на глоба и периодична имуществена санкция по силата на членове 35г и 35д, Органът предоставя на финансовата институция, от която е била поискана информация, възможност да бъде изслушана.

Органът основава констатациите си само на фактите, по които засегнатата финансова институция е имала възможност да изрази становище.

2. При процедурата се зачита изцяло правото на защита на посочената в параграф 1 финансова институция. Финансовата институция има право на достъп до преписката на Органа, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не включва достъп до поверителна информация, нито до вътрешни подготвителни документи на Органа.

*Член 35ж*

*Оповестяване, естество, принудително изпълнение и разпределение на глобите и периодичните имуществени санкции*

1. Глоба или периодична имуществена санкция, наложена по силата на членове 35г и 35д, е с административен характер и подлежи на принудително изпълнение.

2. Принудителното изпълнение на глоба или периодична имуществена санкция се урежда от гражданскопроцесуалните норми на държавата членка, на чиято територия се осъществява. Заповедта за принудително изпълнение се прилага към решението за налагане на глоба или периодична имуществена санкция, без

да се изисква допълнителна формалност, освен проверка на автентичността на решението от органа, който всяка държава членка е определила за целта и за който е съобщила на Органа и на Съда на Европейския съюз.

3. След приключването на посочените в параграф 2 формалности по молба на заинтересованата страна, последната може да пристъпи към принудително изпълнение съгласно националното законодателство, като сезира директно компетентния орган.

4. Принудителното изпълнение на глоба или на периодична имуществена санкция може да бъде спряно само с решение на Съда на Европейския съюз. Независимо от това съдилищата на държавата членка са компетентни да разглеждат жалби по редовността на принудителното изпълнение на глоба или периодична имуществена санкция.

5. Органът оповестява публично всяка наложена по силата на членове 35г и 35д глоба и периодична имуществена санкция, освен ако такова оповестяване би застрашило сериозно финансовите пазари или би причинило несъразмерно голяма вреда на засегнатите лица.

6. Глобите и периодичните имуществени санкции се отнасят към общия бюджет на Европейския съюз.

*Член 35з*

*Обжалване пред Съда на Европейския съюз*

Съдът на Европейския съюз разполага с неограничени контролни правомощия по отношение на решенията, с които Органът е наложил глоба или периодична имуществена санкция. Той може да отмени, намали или увеличи размера на наложената от Органа глоба или периодична имуществена санкция.“;

(24) в член 36, параграф 5 първата алинея се заменя със следния текст:

„При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР, отправени към компетентен орган, Органът при необходимост използва предоставените му с настоящия регламент правомощия, за да осигури предприемането на навременни последващи действия в отговор на предупреждението или препоръката.“;

(25) член 37 се изменя, както следва:

а) в параграф 5 последното изречение от първа алинея се заменя със следния текст:

„Мандатът на членовете на Групата на участниците от сектора на застраховането и презастраховането и на Групата на участниците от професионалните пенсионни фондове е четири години, след което се провежда нова процедура за избор.“;

б) в параграф 6 се добавят следните алинеи:

„Ако членовете на Групата на участниците от банковия сектор не съумеят да постигнат общо становище или съвет, на членовете, представляващи дадена група от заинтересовани страни, се разрешава да представят отделно становище или съвет.

По силата на член 56 от настоящия регламент относно съвместните позиции и общите действия, Групата на участниците от банковия сектор, Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, Групата на участниците от сектора на застраховането и презастраховането и Групата на участниците от професионалните пенсионни фондове могат да представят съвместни становища и съвети по въпроси във връзка с работата на европейските надзорни органи.“;

(26) член 39 се заменя със следния текст:

*„Член 39*

*Процедури за взимане на решения*

1. Когато приема предвидените в настоящия регламент решения, Органът действа в съответствие с параграфи 2—6, освен при решенията, приети в съответствие с членове 35б, 35г и 35д.

2. Когато възнамерява да вземе решение, Органът уведомява за това всички негови адресати; той определя срок, в който те могат да изразят становището си по предмета на решението, като отчита неговия неотложен характер, сложността му и възможните последици. Разпоредбата в първото изречение се прилага *mutatis mutandis* за препоръките, посочени в член 17, параграф 3.

3. Органът обосновава решенията си.

4. Адресатите на решенията на Органа се уведомяват за правните средства за защита, предвидени за тях в настоящия регламент.

5. Органът преразглежда на подходящи интервали от време решенията си, приети по силата на член 18, параграф 3 или 4.

6. Органът публично оповестява решенията, които е приел по силата на членове 17, 18 или 19. В публичното оповестяване се посочва въпросният компетентен орган или засегнатата финансова институция и се излага основното съдържание на решението, освен ако с такова оповестяване се накърнява законният интерес на тази финансова институция да защитава търговските си тайни или може сериозно да се застраши подходящото функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.“;

(27) член 40 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната буква аа):

„аа) посочените в член 45, параграф 1 постоянни членове на изпълнителния съвет са без право на глас;“;

б) в параграф 7 втората алинея се заличава;

в) добавя се следният параграф 8.

„8. Ако посоченият в параграф 1, буква б) национален публичен орган не е натоварен с правоприлагането на нормите в областта на защитата на потребителите, посоченият в същата буква член на съвета на надзорниците може да реши да покани представител на органа за защита на потребителите на

държавата членка, който е без право на глас. Ако в дадена държава членка със защитата на потребителите са натоварени няколко органа, тези органи се споразумяват да имат общ представител.“;

(28) член 41 се заменя със следния текст:

*„Член 41*

*Вътрешни комитети*

„Съветът на надзорниците може да създаде вътрешни комитети във връзка със специфични свои задачи. Съветът на надзорниците може да делегира на вътрешните комитети, на изпълнителния съвет или на председателя някои ясно определени задачи и решения.“;

;

(29) в член 42 първа алинея се заменя със следния текст:

„При изпълнението на възложените им с настоящия регламент задачи членовете на съвета на надзорниците с право на глас действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държавите членки или от друг публичен или частен орган.“;

(30) член 43 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Съветът на надзорниците дава насоки за работата на Органа. Освен ако не е предвидено друго в настоящия регламент, съветът на надзорниците приема становищата, препоръките, насоките и решенията на Органа и отправя посочените в глава II съвети по предложение на изпълнителния съвет.“;

б) параграфи 2 и 3 се заличават;

в) в параграф 4 първата алинея се заменя със следния текст:

„Всяка година преди 30 септември, по предложение от изпълнителния съвет, съветът на надзорниците приема работната програма на Органа за следващата година и я предава за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията.“;

г) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. По предложение на изпълнителния съвет и въз основа на посочения в член 53, параграф 7 проектодоклад съветът на надзорниците приема годишния доклад за дейността на Органа, включително за изпълнението на задълженията от председателя, и най-късно до 15 юни всяка година го предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Сметната палата и Европейския икономически и социален комитет. Докладът се оповестява публично.“;

д) д) параграф 8 се заличава;

(31) член 44 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, втора алинея се добавя следното изречение:

„Постоянните членове на изпълнителния съвет и председателят не гласуват по тези решения.“;

б) в параграф 1 се заличават трета и четвърта алинея;

в) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Членовете без право на глас и наблюдателите не присъстват на разискванията на съвета на надзорниците относно отделни финансови институции, освен ако не е предвидено друго в член 75, параграф 3 или в посочените в член 1, параграф 2 актове.“;

Първа алинея не се прилага за председателя, за членовете, които са и членове на изпълнителния съвет, и за представителя на Европейската централна банка, назначен от нейния надзорен съвет.“;

(32) в глава III заглавието на раздел 2 се заменя със следния текст:

„Изпълнителен съвет“;

(33) член 45 се заменя със следния текст:

*„ Член 45*

*Състав*

„1. Изпълнителният съвет се състои от председател и трима постоянни членове. Председателят възлага на всеки от постоянните членове ясно определени стратегически и управленски задачи. Един от постоянните членове бива натоварен с бюджетните въпроси и въпросите, свързани с работната програма на Органа („отговорен член“). Един от постоянните членове действа като заместник-председател и в съответствие с настоящия регламент изпълнява функциите на председателя, когато последният отсъства или е обективно възпрепятстван. .

2. Постоянните членове се назначават въз основа на техните качества, умения, познания за финансовите институции и пазарите, както и опит в областта на надзора и регламентирането на финансовия сектор. Постоянните членове имат богат управленски опит. Подборът се извършва чрез открита покана за представяне на кандидатури, която се публикува в Официален вестник на Европейския съюз, след което Комисията изготвя списък с отговарящите на изискванията кандидати.

Комисията предава списъка на Европейския парламент за одобрение. След одобряване на този списък Съветът приема решение за назначаване на постоянните членове на изпълнителния съвет, в т.ч. на отговорния член.

3. Ако постоянен член на изпълнителния съвет вече не удовлетворява условията по член 46 или виновно извърши сериозно нарушение, Съветът след предложение от Комисията, одобрено от Европейския парламент, може да приеме решение за отстраняването му от длъжност.

4. Мандатът на постоянните членове е 5 години и може да бъде подновен еднократно. През деветте месеца преди края на петгодишния мандат на съответния постоянен член съветът на надзорниците оценява:

а) резултатите, постигнати през първия мандат, и начина, по който са били постигнати;

б) задълженията на Органа и изискванията към него през предстоящите години.

Въз основа на оценката Комисията изготвя и предава на Съвета списък с постоянните членове, чийто мандат да бъде подновен. Въз основа на този списък и предвид оценката, Съветът може да удължи мандата на постоянните членове.“;

(34) вмъква се следният член 45а:

*„Член 45а*

*Взимане на решения*

1. Изпълнителният съвет приема решенията си с обикновено мнозинство на членовете си. Всеки член разполага с един глас. При равен брой гласове решаващ глас има председателят.

2. Представителят на Комисията участва в заседанията на изпълнителния съвет; той няма право на глас, освен по отношение на посочените в член 63 въпроси.

3. Изпълнителният съвет приема свой процедурен правилник, който оповестява публично.

4. Заседанията на изпълнителния съвет се свикват от председателя по негова инициатива или по искане на някой член и се ръководят от председателя.

Изпълнителният съвет заседава преди всяко заседание на съвета на надзорниците и толкова често, колкото прецени за необходимо. Изпълнителният съвет заседава най-малко пет пъти годишно.

5. Членовете на изпълнителния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или експерти при спазване на процедурния правилник. Членовете без право на глас не присъстват на разискванията на изпълнителния съвет относно отделни финансови институции.“;

(35) вмъква се следният член 45б:

*„Член 45б*

*Вътрешни комитети*

Изпълнителният съвет може да създаде вътрешни комитети във връзка със специфични свои задачи.“;

(36) член 46 се заменя със следния текст:

*„Член 46*

*Независимост*

Членовете на изпълнителния съвет действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държави членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на изпълнителния съвет при изпълнението на техните задачи.“;

(37) член 47 се заменя със следния текст:

*„Член 47*

*Задачи*

1. Изпълнителният съвет гарантира, че Органът осъществява мисията си и изпълнява възложените му по силата на настоящия регламент задачи. Изпълнителният съвет предприема в съответствие с настоящия регламент всички необходими мерки за функционирането на Органа, и по-специално приема вътрешни административни указания и публикува съобщения.

2. Изпълнителният съвет предлага годишна и многогодишна работна програма, която се приема от съвета на надзорниците.

3. Изпълнителният съвет упражнява бюджетните си правомощия в съответствие с членове 63 и 64.

За целите на членове 17, 19, 22, 29а, 30, 31а, 32 и 35б—35з изпълнителният съвет има компетентност да действа и решава. Изпълнителният съвет уведомява за решенията си съвета на надзорниците.

3а. Изпълнителният съвет разглежда, дава становища и прави предложения по всички въпроси, които ще се решават от съвета на надзорниците.

4. Изпълнителният съвет приема стратегическия план на Органа за персонала, както и по силата на член 68, параграф 2 — необходимите изпълнителни мерки от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности („Правилника за длъжностните лица“).

5. Изпълнителният съвет приема по силата на член 72 специалните разпоредби относно правото на достъп до документите на Органа.

6. Изпълнителният съвет предлага за одобрение от съвета на надзорниците годишен доклад за дейността на Органа, включително за задълженията на председателя, въз основа на проектодоклада, посочен в член 53, параграф 7.

7. Изпълнителният съвет назначава и отстранява от длъжност членовете на апелативния съвет в съответствие с член 58, параграфи 3 и 5.

8. Членовете на изпълнителния съвет публично оповестяват всички проведени срещи и евентуалните приети жестове на гостоприемство. Разходите се отчитат публично в съответствие с Правилника за длъжностните лица.

9. Отговорният член е натоварен със следните задачи:

а) изпълнява годишната работна програма на Органа под ръководството на съвета на надзорниците и под контрола на изпълнителния съвет;

б) предприема в съответствие с настоящия регламент всички необходими мерки за функционирането на Органа, и по-специално приема вътрешни административни указания и публикува съобщения;

в) изготвя посочената в член 47, параграф 2 многогодишна работна програма;

г) до 30 юни всяка година изготвя посочената в член 47, параграф 2 работна програма за следващата година;

д) по силата на член 63 съставя предварителния проектобюджет на Органа и по силата на член 64 изпълнява бюджета на Органа;

е) изготвя проектодоклад, в който част е посветена на регулаторните и надзорните действия на Органа и част — на финансовите и административните въпроси;

ж) упражнява по отношение на персонала на Органа правомощията, предвидени в член 68, и решава свързаните с персонала въпроси.“;

(38) член 48 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 втората алинея се заменя със следния текст:

„Председателят отговаря за подготовката на работата на съвета на надзорниците и ръководи заседанията на съвета на надзорниците и на изпълнителния съвет.“;

б) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Председателят се назначава чрез открита покана за представяне на кандидатури, която се публикува в Официален вестник на Европейския съюз, въз основа на неговите качества, умения, познания за финансовите институции и пазарите, както и опит в областта на надзора и регламентирането на финансовия сектор. Комисията представя на Европейския парламент за одобрение списък с предварително подбрани кандидати за длъжността председател. След одобряване на този списък Съветът приема решение за назначаване на председателя.

Ако председателят вече не удовлетворява условията по член 49 или виновно извърши сериозно нарушение, Съветът след предложение от Комисията, одобрено от Европейския парламент, може да приеме решение за отстраняването му от длъжност.“;

в) в параграф 4 втората алинея се заменя със следния текст:

„По предложение на Комисията и предвид оценката Съветът може да поднови мандата на председателя еднократно.“;

г) параграф 5 се заличава;

(39) вмъква се следният член 49а:

*„Член 49а*

*Разходи*

Председателят публично оповестява всички проведени срещи и евентуалните приети жестове на гостоприемство. Разходите се отчитат публично в съответствие с Правилника за длъжностните лица.“;

(40) членове 51, 52 и 53 се заличават;

(41) в член 54, параграф 2 се добавя следното тире:

„— въпроси, свързани със защитата на потребителите и инвеститорите;“;

(42) в член 55 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Член на изпълнителния съвет, отговорният член по член 47, параграф 8а, представителят на Комисията и на ЕССР се поканват да присъстват като наблюдатели на заседанията на съвместния комитет и на посочените в член 57 подкомитети.“;

(43) член 58 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. След консултация със съвета на надзорниците изпълнителният съвет на Органа назначава двама членове на апелативния съвет и двама заместници, които избира от предложен от Комисията списък с предварително подбрани кандидати, съставен в резултат на публикувана в Официален вестник на Европейския съюз покана за изразяване на интерес.“;

б) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Член на апелативния съвет, назначен от изпълнителния съвет на Органа, не може да бъде отстранен по време на мандата си, освен ако виновно не извърши сериозно нарушение и изпълнителният съвет не вземе решение за това, след като се допита до съвета на надзорниците.“;

(44) в член 59 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Членовете на апелативния съвет са независими при взимането на решения. Те не могат да бъдат обвързани от никакви указания. Те не изпълняват никакви други задължения по отношение на Органа, неговия изпълнителен съвет или съвет на надзорниците.“;

(45) в член 60 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Всяко физическо или юридическо лице, включително компетентните органи, може да обжалва решение на Органа по членове 17, 18, 19 и 35, както и всяко друго решение, взето от Органа по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, чийто адресат е това лице, или решение, което, макар и адресирано към друго лице, го засяга пряко и лично.“;

(46) член 62 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Приходите на Органа се състоят, без да се засягат другите видове приходи, от комбинация на някои от следните елементи:

а) изравнителна вноска от Съюза, включена в общия бюджет на Съюза (в раздела за Комисията), която не надвишава 40 % от разчетните приходи на Органа;

б) годишни вноски от финансовите институции, въз основа на разчетните годишни разходи за дейностите, които се изискват от настоящия регламент и от актовете на Съюза, посочени в член 1, параграф 2, за всяка категория участници в рамките на компетентност на Органа;

в) такси, платени на Органа в случаите, посочени в съответните инструменти на правото на Съюза;

г) доброволни вноски от държави членки или наблюдатели;

д) такси, получени за публикации, обучение и всякакви други услуги, поискани от компетентните органи.“;

б) добавят се следните параграфи 5 и 6:

„5. Всяка година определените от всяка държава членка органи събират от отделните финансови институции годишните вноски по параграф 1, буква б). До 31 март всяка финансова година всяка държава членка изплаща на Органа сумата, която е длъжна да събере в съответствие с критериите, определени в делегираните актове по член 62а.

6. Посочените в параграф 1, буква г) доброволни вноски от държави членки и наблюдатели не се приемат, ако приемането им би хвърлило съмнение върху независимостта и безпристрастността на Органа.“;

(47) вмъква се следният член 62а:

*„Член 62а*

*Делегирани актове относно изчисляването на годишните вноски от финансовите институции*

По силата на член 75а Комисията се оправомощава да приеме делегирани актове, с които да определи начина на изчисляване на посочените в член 62, буква д) годишни вноски на отделните финансови институции, като определи следното:

а) методика за разпределяне на разчетните разходи по категории финансови институции като основа за определяне на дела на вноските на финансовите институции от всяка категория;

б) подходящи и обективни критерии за определяне на годишните вноски, които отделните финансови институции, обхванати от посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, дължат — в зависимост от размера на тези институции, така че да отразяват приблизително значението им на пазара.

Критериите по буква б) от първа алинея могат да представляват минимални прагове, под които не се дължат вноски, или минимални вноски.“;

(48) член 63 се заменя със следния текст:

*„Член 63*

*Съставяне на бюджета*

1. Всяка година въз основа на годишното и многогодишното програмиране отговорният член съставя предварителен проект на единен програмен документ на Органа за следващите три финансови години с разчет на приходите и разходите, както и на щата; той го изпраща заедно с щатното разписание на изпълнителния съвет и на съвета на надзорниците.

1а. Въз основа на одобрения от съвета на надзорниците проект изпълнителният съвет приема проекта на единен програмен документ за следващите три финансови години.

1б. До 31 януари изпълнителният съвет изпраща на Комисията, Европейския парламент и Съвета проекта на единен програмен документ.

2. Въз основа на проекта на единен програмен документ Комисията включва в проектобюджета на Европейския съюз разчетите, които сметне за необходими за щатното разписание, както и размера на изравнителната вноска, която да бъде предоставена от общия бюджет на Европейския съюз в съответствие с членове 313 и 314 от Договора.

3. Бюджетният орган приема щатното разписание на Органа. Бюджетният орган одобрява бюджетните кредити за предназначената за Органа изравнителна вноска.

4. Бюджетът на Органа се приема от съвета на надзорниците. Той става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Съюза. При необходимост той се коригира съответно.

5. Изпълнителният съвет незабавно уведомява бюджетния орган, ако възнамерява да осъществи проект, който може да има значителни финансови последици върху финансирането на неговия бюджет, и по-специално свързан с имущество — например наем или покупка на сгради.“;

(49) член 64 се заменя със следния текст:

*Член 64*

*Изпълнение и контрол върху бюджета*

1. Отговорният член действа като разпоредител с бюджетни кредити и изпълнява бюджета на Органа.

2. До 1 март всяка следваща година счетоводителят на Органа изпраща своите междинни отчети на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата.

3. До 1 март всяка следваща година счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията по определени от последния начин и формат изискваната за целите на консолидирането счетоводна информация.

4. До 31 март всяка следваща година счетоводителят на Органа изпраща на членовете на съвета на надзорниците, на Европейския парламент, на Съвета и на Сметната палата отчет за бюджетното и финансовото управление.

5. След като получи в съответствие с член 148 от Финансовия регламент забележките на Сметната палата относно междинните отчети на Органа, счетоводителят на Органа изготвя окончателните отчети на Органа. Отговорният член ги изпраща на съвета на надзорниците, които излизат със становище по тях.

6. До 1 юли всяка следваща година счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията, на Европейския парламент, на Съвета и на Сметната палата окончателните отчети, заедно със становището на съвета на надзорниците.

Също така до 1 юли счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията в определен от последния стандартен формат отчетен пакет за целите на консолидирането.

7. Окончателният отчет се публикува в Официален вестник на Европейския съюз не по-късно от 15 ноември всяка следваща година.

8. До 30 септември отговорният член изпраща на Сметната палата отговор на нейните забележки. Той изпраща копие от този отговор на изпълнителния съвет и на Комисията.

9. По искане на Европейския парламент и в съответствие с член 165, параграф 3 от Финансовия регламент отговорният член му предоставя всяко сведение, необходимо за гладкото протичане на процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за съответната финансова година.

10. До 15 май на година N+2 Европейският парламент — по препоръка на Съвета, решаващ с квалифицирано мнозинство — освобождава Органа от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансова година N.“;

(50) член 65 се заменя със следния текст:

*„Член 65*

*Финансови разпоредби*

Изпълнителният съвет след консултация с Комисията приема приложимите за Органа финансови разпоредби. Тези разпоредби не могат да се отклоняват от Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията за органите, посочени в член 208 от Регламент (ЕО, Евратом) № 966/2012*, освен ако специфичните оперативни нужди на Органа не го налагат и само след предварителното съгласие на Комисията.

* Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията от 30 септември 2013 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 208 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 7.12.2013 г., стр. 42).“;

(51) в член 66 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. За целите на борбата с измамите, корупцията и всякакви други незаконни дейности, за Органа се прилага без ограничения Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета*.

* Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).“;

(52) член 68 се изменя, както следва:

в) параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. Правилникът за длъжностните лица, Условията за работа на другите служители и разпоредбите за прилагането им, приети съвместно от институциите на Съюза, се прилагат към персонала на Органа, включително към постоянните членове на изпълнителния съвет и неговия председател.

2. Изпълнителният съвет в съгласие с Комисията приема необходимите изпълнителни мерки в съответствие с разпоредбите в член 110 от Правилника за длъжностните лица.“;

б) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Изпълнителният съвет приема разпоредби, позволяващи командироването към Органа на национални експерти от държавите членки.“;

(53) член 70 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първата алинея се заменя със следния текст:

„1. Изискванията за професионална тайна по член 339 от ДФЕС и съответните разпоредби в законодателството на Съюза се прилагат за членовете на съвета на надзорниците и всички служители на Органа, включително временно командированите от държавите членки служители, както и за всички други лица, изпълняващи по договор задачи за Органа, дори след като са преустановили изпълнението на задълженията си.“;

б) в параграф 2 втората алинея се заменя със следния текст:

„Освен това задължението по параграф 1 и първа алинея на настоящия параграф не възпрепятства Органа, нито компетентните органи да използват информацията с оглед правоприлагане на актовете, посочени в член 1, параграф 2, и по-специално във връзка с правни процедури за приемане на решения.“;

в) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Изпълнителният съвет и съветът на надзорниците се уверяват, че лицата, които предоставят пряко или косвено, постоянно или от време на време, услуга, свързана със задачите на Органа, в т.ч. длъжностните лица и другите лица, упълномощени от изпълнителния съвет и съвета на надзорниците или назначени от компетентните органи за тази цел, подлежат на изисквания за опазване на професионалната тайна, които са равностойни на посочените в предходните параграфи.

Тези изисквания за опазване на професионалната тайна се прилагат и към участващите в дейността на Органа наблюдатели, които присъстват на заседанията на изпълнителния съвет и на съвета на надзорниците.“;

г) в параграф 3 първата алинея се заменя със следния текст:

„Параграфи 1 и 2 не възпрепятстват Органа да обменя информация с компетентните органи в съответствие с настоящия регламент и с другото законодателство на Съюза, приложимо към финансовите институции.“;

(54) член 71 се заменя със следния текст:

„Настоящият регламент не засяга задълженията на държавите членки по Регламент (ЕС) 2016/679, свързани с обработването на лични данни от тяхна страна, нито задълженията на Органа по Регламент (ЕС) № 2018/XXX (Регламент относно защитата на данните за институциите и органите на ЕС), свързани с обработването на лични данни от негова страна при изпълнение на отговорностите си.“;

(55) в член 72 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Изпълнителният съвет приема необходимите мерки за прилагането на Регламент (ЕО) № 1049/2001.“;

(56) в член 73 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Изпълнителният съвет решава какъв да бъде вътрешният езиков режим на Органа.“;

(57) в член 74 първа алинея се заменя със следния текст:

„Необходимите договорености относно установяването на Органа в държавата членка, в която се намира седалището му, и услугите, които трябва да бъдат предоставени от тази държава членка, както и специалните разпоредби, приложими в тази държава членка към служителите на Органа и членовете на техните семейства, се излагат в Споразумение за седалището между Органа и държавата членка, което се сключва след одобрение от изпълнителния съвет.“;

(58) вмъква се следният член 75а:

*„Член 75а*

*Упражняване на правомощията*

1. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Посоченото в членове 35в и 62а правомощие да приема делегирани актове се предоставя на Комисията за неограничен срок.

3. Европейският парламент или Съветът може във всеки един момент да оттегли посоченото в членове 35в и 62а правомощие. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него правомощие. Оттеглянето поражда действие в деня след деня на публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди да приеме делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 година.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за него едновременно Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет по силата на член 35в или 62а, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът не представи възражения в срок от три месеца, след като са били уведомени за него, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът уведомят Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

(59) член 76 се заменя със следния текст:

*„Член 76*

*Отношения с КЕЗППН*

Органът се счита за правоприемник на КЕЗППН. До датата на създаване на Органа всички активи и пасиви и всички текущи операции на КЕЗППН се прехвърлят автоматично на Органа. КЕЗППН изготвя окончателен финансов отчет за състоянието на неговите активи и пасиви към датата на прехвърлянето. Финансовият отчет се одитира и одобрява от КЕЗППН и от Комисията.“;

(60) вмъква се нов член 77а:

*„Член 77а*

*Преходни разпоредби*

Задачите и длъжността на изпълнителния директор, който е назначен в съответствие с Регламент (ЕС) № 1094/2010, последно изменен с Директива 2014/51/ЕС, и заема длъжността на [Служба за публикации: да се въведе дата: 3 месеца след влизане в сила на настоящия регламент], се прекратяват на посочената дата.

Задачите и длъжността на председателя, който е назначен в съответствие с Регламент (ЕС) № 1094/2010, последно изменен с Директива 2014/51/ЕС, и заема длъжността на [Служба за публикации: да се въведе дата: 3 месеца след влизане в сила на настоящия регламент], се запазват до изтичането им.

Задачите и длъжността на членовете на управителния съвет, които са назначени в съответствие с Регламент (ЕС) № 1094/2010, последно изменен с Директива 2014/51/ЕС, и заемат длъжността на [Служба за публикации: да се въведе дата: 3 месеца след влизане в сила на настоящия регламент], се прекратяват на посочената дата.“.

***Член 3***

*Изменения на Регламент (ЕС) № 1095/2010*

Регламент (ЕС) № 1095/2010 се изменя, както следва:

(1) член 1 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Органът действа в рамките на предоставените му с настоящия регламент правомощия, в рамките на приложното поле на Директива 97/9/ЕО, Директива 98/26/ЕО, Директива 2001/34/ЕО, Директива 2002/47/ЕО, Директива 2003/71/ЕО, Директива 2004/39/ЕО, Директива 2004/109/ЕО, Директива 2009/65/ЕО, Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета*, Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета**, Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета*** и Регламент (ЕО) № 1060/2009, а също така — доколкото тези актове се прилагат за дружествата, които предоставят инвестиционни услуги, предприятията за колективно инвестиране, които предлагат на пазара своите дялове или акции, и компетентните органи, които упражняват надзор над тях — в рамките на

приложното поле на съответните части от Директива 2002/87/ЕО, Директива (ЕС) 2015/849, Директива 2002/65/ЕО, както и в съответствие с всички директиви, регламенти и решения, основаващи се на тези актове, и с всеки друг правно обвързващ акт на Съюза, с който на Органа се възлагат задачи.

* Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

** Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти (ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1).

*** Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).“;

б) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Настоящият регламент се прилага без да се засягат другите актове на Съюза, с които на Органа се възлагат функции по лицензиране или надзор, както и съответните правомощия.“;

(2) в член 2, параграф 5 се вмъква следната алинея:

„Когато в настоящия регламент се прави препратка към надзора, последният включва действията на всички компетентни органи, които се изискват по силата на посочените в член 1, параграф 2 законодателни актове.“;

(3) в член 4, точка 3 подточка ii) се заменя със следния текст:

„ii) по отношение на Директива 2002/65/ЕО и Директива (ЕС) 2015/849 — органите, компетентни за осигуряване на спазването на изискванията на тези директиви от страна на дружествата, които предоставят инвестиционни услуги, и от предприятията за колективно инвестиране, които предлагат на пазара своите дялове или акции;“;

(4) член 6 се изменя, както следва:

а) точка 2 се заменя със следния текст:

„2. изпълнителен съвет, който изпълнява задачите, определени в член 47;“;

б) точка 4 се заличава;

(5) член 8 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната буква аа):

„аа) да изготви и поддържа в актуален вид наръчник на Съюза за надзора над участниците на финансовите пазари в Съюза;“;

ii) букви д) и е) се заменят със следния текст:

„д) да организира и извършва прегледи на компетентните органи и в тази връзка да издава насоки и препоръки, както и да определя най-добрите практики с цел постигане на по-съгласувани резултати от надзора;

е) да наблюдава и оценява пазарните тенденции в рамките на своята компетентност, включително по целесъобразност — тенденциите при иновативните финансови услуги;“;

iii) буква з) се заменя със следния текст:

„з) да допринася за защитата на потребителите и инвеститорите;“;

iv) буква л) се заличава;

б) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. Когато изпълнява задачите си в съответствие с настоящия регламент органът отчита значението на напредъка на технологиите, на напредничавите и устойчиви модели на стопанска дейност, както и на факторите, свързани с опазването на околната среда, с обществото и с управлението.“;

в) в параграф 2 се изменя следното:

i) вмъква се следната буква ва):

„ва) да издава препоръки, както е предвидено в членове 29а и 31а;“;

ii) буква з) се заменя със следния текст:

„з) да събира необходимата информация за финансовите институции, както е предвидено в членове 35 и 35б;“

г) добавя се следният параграф 3:

„3. При осъществяване на задачите, посочени в параграф 1, и при упражняване на посочените в параграф 2 правомощия Органът се съобразява надлежно с принципите за по-добро регулиране, включително с резултатите от анализа на разходите и ползите, изготвен съгласно настоящия регламент.“;

(6) член 9 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавят следните букви аа) и аб):

„аа) извършване на задълбочени тематични прегледи на поведението на пазара с цел постигане на общо разбиране на пазарните практики, за да се установят потенциалните проблеми и анализира тяхното въздействие;

аб) разработване на показатели за риска за индивидуалните инвеститори, за да може своевременно да се установят потенциалните причини за ущърб на потребителите и инвеститорите;“;

б) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Органът наблюдава новите и вече съществуващите финансови дейности и може да приема насоки и препоръки за насърчаване на сигурността и стабилността на пазарите и за сближаване на нормативните и надзорните практики.“;

в) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Органът създава като своя неразделна част комитет по финансовите иновации, който обединява всички съответни компетентни национални

надзорни органи и органите за защита на потребителите с цел да се постигне координиран подход на третиране от нормативен и надзорен аспект на новите или иновативните финансови дейности и да се предоставят на Органа съвети, които да бъдат представени пред Европейския парламент, Съвета и Комисията. Органът може да включи в комитета и националните органи за защита на данните.“;

(7) член 16 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Органът може също така да отправя насоки и препоръки към органи на държавите членки, които, макар и да не са компетентни органи по смисъла на настоящия регламент, притежават правоприлагащи правомощия по отношение на актовете, посочени в член 1, параграф 2.“;

б) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Органът, освен при изключителни обстоятелства, провежда открити публични консултации по издадените от него насоки и препоръки и анализира потенциалните разходи и ползи от такова тяхно издаване. Тези консултации и анализи са съобразени с обхвата, естеството и въздействието на насоките или препоръките. Органът, освен при изключителни обстоятелства, също така иска становища или съвети от посочената в член 37 Група на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите.“;

в) в параграф 4 се добавя следното изречение:

„В доклада също така се обяснява как Органът е обосновал издаването на своите насоки и препоръки и се обобщават резултатите от обществените консултации по издадените насоки и препоръки.“;

г) добавя се следният параграф 5:

„5. Ако две трети от членовете на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите са на мнение, че Органът е превишил правомощията си, като е издал някои насоки или препоръки, те могат да изпратят до Комисията мотивирано становище.

Комисията иска от Органа да обоснове издаването на съответните насоки или препоръки. Когато получи обосновката от Органа, Комисията оценява обхвата на насоките или препоръките в светлината на правомощията на Органа. Ако сметне, че Органът е превишил правомощията си и след като му даде възможност да изложи становището си, Комисията може да приеме решение за изпълнение, с което да изиска от Органа да оттегли съответните насоки или препоръки. Решението на Комисията се оповестява публично.“;

(8) в член 17, параграф 2 се добавят следните алинеи:

„Без да се засягат предвидените в член 35 правомощия, всеки път, когато това е необходимо за целите на разследването на предполагаемо нарушение или неприлагане на правото на Съюза, Органът може да отправи надлежно мотивирано искане за информация пряко до други компетентни органи или до съответните участници на финансовите пазари. Когато мотивираното искане е отправено до участник на финансовите пазари, в него се обяснява защо информацията е необходима за целите на разследването на предполагаемо нарушение или неприлагане на правото на Съюза.

Адресатът на такова искане незабавно предоставя на Органа ясна, точна и пълна информация.

Когато искането за информация е отправено до участник на финансовите пазари, Органът уведомява за него съответните компетентни органи. При поискване от Органа компетентните органи му съдействат да получи информацията.“;

(9) член 19 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. В случаите, предвидени в посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, и без да се засягат предвидените в член 17 правомощия, при наличието на някое от следните обстоятелства Органът може по предвидената в параграфи 2—4 процедура да съдейства на компетентните органи да постигнат съгласие:

а) по искане на един или повече от съответните компетентни органи — ако даден компетентен орган възрази процедурно или по същество срещу действие, предложено действие или бездействие на друг компетентен орган;

б) по собствена инициатива — ако въз основа на обективни критерии може да се установи, че между дадени компетентни органи има разногласие.

Когато по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове се изисква съвместно взимане на решение от компетентните органи, за разногласие се приема липсата на взето от тези органи съвместно решение в сроковете, посочени в тези актове.“;

б) вмъкват се следните параграфи 1а и 1б:

„1а. Съответните компетентни органи незабавно уведомяват Органа за наличието на разногласие в следните случаи:

а) когато в посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза е предвиден срок за постигане на съгласие между компетентните органи и е настъпило някое от следните събития:

i) срокът е изтекъл;

ii) един или повече от компетентните органи сметнат въз основа на обективни фактори, че има разногласие;

б) когато в посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза не е предвиден срок за постигане на съгласие между компетентните органи и е настъпило някое от следните събития:

i) един или повече от съответните компетентни органи сметнат въз основа на обективни фактори, че има разногласие; или

ii) изтекли са два месеца от датата, на която компетентен орган е получил искане от друг компетентен орган да предприеме дадено действие с цел съблюдаване на законодателството на Съюза, и получилият искането орган все още не е приел решение, което да удовлетворява това искане.

1б. Председателят преценява дали Органът следва да действа в съответствие с параграф 1. Когато се намесва по собствена инициатива, Органът уведомява съответните компетентни органи за решението си във връзка с тази намеса.

Когато по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове се изисква съвместно решение, всички участващи в него компетентни органи отлагат индивидуалните си решения, докато Органът не вземе решение по предвидената в член 47, параграф 3а процедура. Ако Органът реши да действа, всички участващи в съвместното решение компетентни органи отлагат решенията си, докато не приключи предвидената в параграфи 2 и 3 процедура.“;

в) параграф 3 се заменя със следния текст:

„Ако съответните компетентни органи не успеят да постигнат съгласие в помирителната фаза, посочена в параграф 2, Органът може да вземе решение, с което да изиска от тези органи да предприемат конкретно действие или да се въздържат от всякакво действие с цел да бъде разрешен въпросът и спазено правото на Съюза. Решението на Органа е със задължителен характер за съответните компетентни органи. Решението на Органа може да задължи компетентните органи да отменят или изменят прието от тях решение, или да упражнят предоставените им от приложимото право на Съюза правомощия.“;

г) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Органът уведомява съответните компетентни органи за приключването на процедурите по параграфи 2 и 3 и, когато е приложимо, за решението си, взето в съответствие с параграф 3.“;

д) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Без да се засягат правомощията на Комисията по член 258 от Договора, ако даден компетентен орган не спази решението на Органа, което от своя страна не му позволява да гарантира, че даден участник на финансовите пазари спазва пряко приложимите към него изисквания по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове, Органът може да приеме индивидуално решение за даден участник на финансовите пазари, с което да изиска от него да предприеме необходимите действия, за да спази произтичащите за него от правото на Съюза задължения, в т.ч. да прекрати дадена практика.“;

(10) в член 22, параграф 4 втора алинея се заменя със следния текст:

„За тази цел Органът може да упражни правомощията, предоставени му по силата на настоящия регламент, в т.ч. по силата на членове 35 и 35б.“;

(11) член 29 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната буква аа):

„аа) издава стратегически надзорен план в съответствие с член 29а;“;

ii) буква б) се заменя със следния текст:

„б) насърчава компетентните органи да осъществяват ефективен двустранен и многостранен обмен на информация по всички съответни въпроси, в т.ч. по въпросите на кибернетичната сигурност и кибернетичните атаки — по целесъобразност, при пълното

спазване на приложимите разпоредби от съответното законодателство на Съюза, отнасящи се до поверителността и защитата на данните;“;

iii) буква д) се заменя със следния текст:

„д) създава секторни и междусекторни програми за обучение, в т.ч. във връзка с нововъведенията в технологиите, улеснява обмена на персонал и насърчава компетентните органи да използват по-широко схемите за командироване на персонал и други инструменти;“;

б) в параграф 2 се добавя следната алинея:

„С цел да се създаде обща надзорна култура Органът, като наред с другото отчита динамичните практики и модели на стопанска дейност на участниците на финансовите пазари в Съюза, в т.ч. дължащите се на нововъведения в технологиите, изготвя и поддържа в актуален вид наръчник на Съюза за надзора над участниците на финансовите пазари в Съюза. В наръчника на Съюза за надзора се определят най-добрите надзорни практики, както и висококачествени методики и процеси.“;

(12) вмъква се следният член 29а:

*„Член 29а*

*Стратегически надзорен план*

1. След като Регламент [XXX — да се сложи препратка към регламента за изменение] започне да се прилага и до 31 март на всеки три години след това, Органът, като взима предвид цялата информация, получена от компетентните органи, отправя до компетентните органи препоръка, в която се определят стратегическите цели и приоритети на надзора („стратегически надзорен план“). Органът предоставя стратегическия надзорен план за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията и го прави обществено достояние на своя уебсайт.

В стратегическия надзорен план се посочват специфичните приоритети на надзорните действия с оглед насърчаване на съгласуваността, ефикасността и ефективността на надзорните практики, както и на общото, еднообразното и последователното прилагане на правото на Съюза; в този план също така се разискват определените на основание член 32 съответни тенденции в пруденциалния надзор на микроравнище, възможни рискове и слаби места.

2. Ежегодно до 30 септември всеки компетентен орган представя на Органа за разглеждане проект на годишна работна програма, като изрично посочва как тази проектопрограма е съгласувана със стратегическия надзорен план.

В проекта на годишна работна програма се съдържат специфичните цели и приоритети на надзорните действия, както и количествените и качествени критерии, въз основа на които компетентният орган, представящ проекта на годишна работна програма, е подбрал участниците на финансовите пазари, пазарните практики и поведение, и финансовите пазари, които да прегледа през годината, обхванатата от програмата.

3. Органът извършва оценка на проекта на годишна работна програма и ако установи съществени рискове за постигането на приоритетите, заложени в

стратегическия надзорен план, отправя до съответния компетентен орган препоръка за привеждане на годишната му работна програма в съответствие със стратегическия надзорен план.

Ежегодно до 31 декември компетентните органи приемат годишните си работни програми, като се съобразяват с евентуалните препоръки.

4. Ежегодно до 31 март всеки компетентен орган изпраща на Органа доклад за изпълнението на годишната работна програма.

Докладът трябва да съдържа минимум следната информация:

а) описание на надзорните действия, описание на прегледите на финансови институции, на пазарни практики и поведение, както и на финансови пазари, а също така административните мерки и санкции, наложени на финансовите институции, нарушили правото на Съюза и националното право;

б) описание на извършените действия, които не са били предвидени в годишната работна програма;

в) предвидените в годишната работна програма действия, които не са били извършени, и целите на програмата, които не са били изпълнени, с излагане на причините за неизвършването на тези действия и непостигането на тези цели.

5. Органът извършва оценка на представените от компетентните органи доклади за изпълнението. Ако установи съществени рискове за постигането на приоритетите, заложени в стратегическия надзорен план, Органът отправя до съответния компетентен орган препоръка за начина, по който съответните недостатъци в дейността му могат да бъдат отстранени.

Въз основа на докладите и своята собствена оценка на рисковете, Органът определя кои дейности на компетентния орган са възлови за изпълнението на стратегическия надзорен план и по целесъобразност на основание член 30 извършва прегледи на тези дейности.

6. Органът прави обществено достояние най-добрите практики, установени при оценяването на годишните работни програми.“;

(13) член 30 се изменя, както следва:

а) заглавието на члена се заменя със следния текст:

„Прегледи на компетентните органи“;

б) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Органът периодично извършва преглед на някои или на всички дейности на компетентните органи с оглед на постигането на все по-висока съгласуваност на резултатите от надзора. За тази цел Органът разработва методи, позволяващи обективна оценка и сравнение между проверяваните органи. Когато провежда прегледите Органът взима предвид вече направените оценки на съответния компетентен орган и наличната информация, в т.ч. цялата информация, която му е била предоставена по силата на член 35, както и всяка информация от заинтересованите страни.“;

в) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. За целите на настоящия член Органът създава комитет по прегледите, съставен изключително от служители на Органа. Органът може да делегира определени задачи или решения, свързани с прегледите на компетентните органи, на комитета по прегледите.“;

г) параграф 2 се изменя, както следва:

i) уводното изречение се заменя със следния текст:

„Прегледът включва, без да се ограничава само до това, оценка на:“;

ii) буква а) се заменя със следния текст:

„а) адекватността на ресурсите, степента на независимост и управленските механизми на компетентния орган с фокус върху ефективното прилагане на посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза и на капацитета за реагиране на пазарната динамика;“;

д) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Органът изготвя доклад за резултатите от прегледа. В доклада се посочват и обясняват предвидените в резултат на прегледа мерки. Тези последващи мерки могат да бъдат приети под формата на насоки и препоръки — на основание член 16, и на становища — на основание член 29, параграф 1, буква а).

По силата на член 16, параграф 3 компетентните органи полагат всички усилия за спазване на отправените им насоки и препоръки. Ако компетентните органи не предприемат действия във връзка с посочените в доклада последващи мерки, Органът изготвя последващ доклад.

С цел да се осигури приближаване до най-висококачествените надзорни практики, Органът взима предвид резултата от прегледа, както и всяка друга информация, която е получил при изпълнението на задачите си, когато разработва проекти на регулаторни технически стандарти или на технически стандарти за изпълнение — на основание членове 10—15, или изготвя насоки или препоръки — на основание член 16.“;

е) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Органът представя становище на Комисията когато, предвид резултата от прегледа, както и всяка друга информация, която е получил при изпълнението на задачите си, счита, че е необходимо приложимите за участниците на финансовите пазари или за компетентните органи норми да бъдат допълнително хармонизирани.“;

ж) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Органът публикува посочения в параграф 3 доклад, включително евентуалните последващи доклади, освен ако публикуването не би изложило на риск стабилността на финансовата система. Преди всяко публикуване на доклад компетентният орган, който е обект на преглед, се приканва да представи коментари. Тези коментари се оповестяват публично, освен ако публикуването не би изложило на риск стабилността на финансовата система.“;

(14) в член 31 се добавя следният параграф:

„По отношение на действията на компетентните органи, насочени към улесняване навлизането на пазара на субекти или продукти, възникващи поради напредъка на технологиите, Органът насърчава сближаването на

надзорните практики, по-специално чрез обмен на информация и на най-добри практики. На основание член 16 Органът може по целесъобразност да приема насоки или препоръки.“;

(15) вмъква се следният член 31а:

*„Член 31а*

*Координация във връзка с делегирането и възлагането на дейности на външни изпълнители, както и с прехвърлянето на риск*

„1. Органът непрекъснато координира в съответствие с параграфи 2, 3 и 4 надзорните дейности на компетентните органи с цел да се насърчи сближаването в надзора на извършваното от участниците на финансовите пазари делегиране и възлагане на дейности на външни изпълнители, както и прехвърляне на риск.

2. Когато възнамерява да лицензира или регистрира участник на финансовите пазари, който му е поднадзорен по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове, компетентният орган уведомява Органа, ако бизнес планът на този участник на финансовите пазари предвижда съществена част от дейността му или някоя негова ключова функция да бъде делегирана или възложена на външен изпълнител, или свързаният със съществена част от дейността му риск да бъде прехвърлен в трети държави, така че да може да се възползва от паспорта на ЕС, като същевременно основно извършва съществена дейност и функции извън Съюза. Уведомлението до Органа е достатъчно подробно, за да му позволи да направи подходяща преценка.

Ако Органът сметне, че дадено лицензиране или регистриране от компетентен орган, за което е бил уведомен по силата на първа алинея, не е в съответствие с правото на Съюза или с отправените от него насоки, препоръки или становища, и това налага негово становище, той уведомява за това компетентния орган в рамките на 20 работни дни, считано от датата, на която е получил уведомлението от този компетентен орган. В такъв случай даденият компетентен орган не пристъпва към лицензиране или регистриране, преди да е получил становището на Органа.

По искане на Органа компетентният орган предоставя в рамките на 15 работни дни, считано от получаването на искането, информация за решението си да лицензира или регистрира даден участник на финансовите пазари, който му е поднадзорен по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове.

Без да се засягат определените в правото на Съюза срокове, Органът издава становище най-късно до 2 месеца, считано от датата, на която по силата на първа алинея е получил уведомление.

3. Всеки участник на финансовите пазари уведомява компетентния орган, когато възлага на външен изпълнител или делегира съществена част от дейността си или някоя своя ключова функция, и когато прехвърля на друго дружество или свой клон, установен в трета държава, риска за съществена част от дейността си. Всеки шест месеца съответният компетентен орган информира Органа за такива уведомления.

Без да се засяга член 35, компетентният орган информира Органа по негово искане за договореностите на участниците на финансовите пазари за възлагане на дейности на външен изпълнител, делегиране или прехвърляне на риск.

Органът контролира дали компетентните органи проверяват, че посочените в първа алинея договорености за възлагане на дейности на външен изпълнител, делегиране или прехвърляне на риск се сключват в съответствие с правото на Съюза и с насоките, препоръките или становищата на Органа и не възпрепятстват ефективния надзор от компетентните органи, нито правоприлагането в трети държави.

4. Органът може да отправя препоръки до даден компетентен орган, в т.ч. за преразглеждане на решение или за отнемане на лиценз. Ако не се съобрази със съответната препоръка на Органа в рамките на 15 работни дни, даденият компетентен орган посочва основанията си, а Органът оповестява публично своята препоръка и посочените основания.“;

(16) вмъква се следният член 31б:

*„Член 31б*

*Координационни функции във връзка с нареждания, сделки и дейности със значително трансгранично въздействие*

1. Ако Органът има разумни основания да предполага, че дадени нареждания, сделки или други дейности със значително трансгранично въздействие представляват заплаха за подходящото функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на финансовата система в Съюза, той препоръчва на компетентните органи на съответните държави членки да започват разследване, като предоставя на тези компетентни органи съответната информация.

2. Ако компетентен орган има разумни основания да предполага, че дадени нареждания, сделки или други дейности със значително трансгранично въздействие представляват заплаха за подходящото функциониране и целостта на финансовите пазари или за стабилността на финансовата система в Съюза, той незабавно уведомява Органа и му предоставя съответната информация. Органът може да препоръча на компетентните органи на държавите членки, в които е възникнала възбудилата опасения дейност, да предприемат действия, след като предостави на тези компетентни органи съответната информация.

3. С цел да се улесни обменът на информация между Органа и компетентните органи, Органът създава и поддържа предназначено за тази цел място на съхранение на данните.“;

(17) в член 32 се вмъква следният параграф 2а:

„2а. Най-малко веднъж годишно Органът преценява дали е подходящо да извърши оценките за целия Съюз, посочени в параграф 2, и уведомява Европейския парламент, Съвета и Комисията за своите основания. Когато са извършени такива оценки за целия Съюз Органът, ако прецени за подходящо, оповестява резултатите за всяка оценена финансова институция.

Задълженията на компетентните органи за запазване на професионалната тайна не ги възпрепятстват да публикуват резултатите от посочените в параграф 2

оценки за целия Съюз на устойчивостта на финансовите институции, нито да предоставят тези резултати на Органа с цел той да ги публикува.“;

(18) член 33 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. По искане на Комисията за предоставяне на становище или по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове Органът съдейства на Комисията да изготвя решения относно еквивалентността на нормативните и надзорните режими на трети държави.“;

б) вмъкват се следните параграфи 2а, 2б и 2в:

„2а. По силата на посочените в член 1, параграф 2 правни актове Органът наблюдава промените в нормативната и надзорната уредба, както и в правоприлагането в третите държави, за които Комисията е приела решение за еквивалентност, а също така и съответното развитие на пазара в тях, за да провери дали все още са налице критериите, въз основа на които са взети тези решения, и всички посочени в решенията условия. Той взима предвид пазарното значение на съответните трети държави. Органът представя констатациите си в годишен поверителен доклад до Комисията.

Без да се засягат специалните изисквания на посочените в член 1, параграф 2 правни актове и при спазване на условията, посочени във второто изречение на параграф 1, Органът по възможност сътрудничи със съответните компетентни органи, а по целесъобразност — и с органите за преструктуриране в третите държави, чиято нормативна и надзорна уредба е била призната за еквивалентна. Това сътрудничество протича въз основа на административни спогодби, сключени със съответните органи на тези трети държави. При договарянето на тези административни спогодби Органът се стреми да включи разпоредби относно следното:

а) механизмите, които биха му позволили да получава съответната информация, в т.ч. информация за нормативните разпоредби, за надзорния подход, за съответните пазарни промени и за всички промени, които биха могли да засегнат решението за еквивалентност;

б) доколкото е необходимо с оглед на последващи действия във връзка с тези решения — процедурите за координиране на надзорните действия, които действия при необходимост включват проверки на място.

Органът уведомява Комисията, ако компетентен орган на трета държава откаже да сключи такива административни спогодби или да сътрудничи ефективно. Комисията взима под внимание тази информация при преразглеждането на съответните решения за еквивалентност.

2б. Органът незабавно и поверително уведомява Комисията, ако установи, че в третите държави са настъпили посочените в параграф 2а промени в нормативната или надзорната уредба, или в правоприлагането, които промени могат да окажат въздействие върху финансовата стабилност на Съюза или на една или повече от неговите държави членки, както и върху защитата на инвеститорите, целостта на пазара или функционирането на вътрешния пазар.

Органът ежегодно представя на Комисията поверителен доклад за посочените в параграф 2а: промени в нормативната и надзорната уредба на третите държави; промени в правоприлагането в тях; развитие на пазара в тях — като обърне

специално внимание на последиците от всички тези промени за финансовата стабилност, целостта на пазара, защитата на инвеститорите или функционирането на вътрешния пазар.

2в. Компетентните органи предварително уведомяват Органа за намеренията си да сключат административни спогодби с надзорните органи на трети държави във всяка област, обхванатата от актовете, посочени в член 1, параграф 2, включително по отношение на клонове на субекти от трети държави. Едновременно с това те предоставят на Органа проект на тези планирани спогодби.

Органът може да изготви образци на административни спогодби с цел да се създадат съгласувани, ефикасни и ефективни надзорни практики в рамките на Съюза и да се засили международната координация на надзора. По силата на член 16, параграф 3 компетентните органи полагат всички усилия, за да се съобразят с такива образци на спогодби.

В доклада по член 43, параграф 5 Органът включва сведения за сключените административни спогодби с надзорни органи, международни организации или администрации в трети държави, за съдействието, което е предоставил на Комисията при изготвянето от нея на решения за еквивалентност, както и за действията по наблюдение, които е предприел по силата на параграф 2а.“;

(19) В член 34, параграф 2 последното изречение се заменя със следния текст:

„По отношение на областите, в които Органът може да представя становище, се прилагат членове 35 и 35б.“;

(20) член 35 се изменя, както следва:

а) параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следния текст:

„1. По искане на Органа компетентните органи му предоставят цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява възложените му с настоящия регламент задачи, стига да имат правомерен достъп до нея.

Информацията, която се предоставя на Органа, е точна и пълна; тя му се изпраща в определения от него срок.

2. Органът може да поиска информацията да му се предоставя периодично, както и да бъде в определен формат или да му се представя посредством съпоставими образци, които е одобрил. Когато е възможно, за тези искания се използват общи формати за докладване.

3. При надлежно обосновано искане от компетентен орган Органът може да му предостави всяка необходима информация за изпълнението на неговите задачи, като спазва задълженията за опазване на професионалната тайна, предвидени в секторното законодателство и в член 70 от настоящия регламент.“;

б) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Ако информацията, поискана по силата на параграф 1, не е налична или не бъде предоставена от компетентните органи в определения от Органа срок, Органът може да отправи надлежно обосновано и мотивирано искане до някой от следните органи:

а) до други органи с надзорни функции;

б) до министерството, натоварено с финансите, в съответната държава членка, ако то разполага с пруденциална информация;

в) до националната централна банка или статистическото ведомство на съответната държава членка;

г) до статистическото ведомство на съответната държава членка.

По искане на Органа компетентните органи му съдействат да получи информацията.“;

в) параграфи 6 и 7 се заличават;

(21) вмъкват се следните членове 35а—35з:

*„Член 35а*

*Упражняване на правомощията, посочени в член 35б*

Правомощията, предоставени по силата на член 35б на Органа, на негово длъжностно лице или на друго оправомощено от Органа лице, не се използват, за да се изисква разкриването на информация или на документи, които са предмет на правно призната привилегия.

*Член 35б*

*Искане за информация от участниците на финансовите пазари*

1. Ако информацията, поискана по силата на параграф 1 или параграф 5 от член 35 не е налична или не бъде предоставена в определения от Органа срок, Органът може с обикновено искане или с решение да задължи съответните участници на финансовите пазари да му предоставят цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява възложените му с настоящия регламент задачи.

2. Във всяко посочено в параграф 1 обикновено искане за предоставяне на информация:

а) се посочва настоящият член като правно основание за отправянето му;

б) се посочва целта на искането;

в) се уточнява каква информация се иска;

г) се определя срок за предоставянето на информацията;

д) се включва изявление, че лицето, от което се иска да предостави тази информация, не е задължено да го направи, но ако го направи доброволно в отговор на искането, предоставената информация не трябва да бъде неточна или подвеждаща;

е) се посочва размерът на налаганата в съответствие с член 35в глоба за неточна или подвеждаща информация.

3. Когато иска информация с решение, Органът:

а) посочва настоящият член като правно основание за отправянето му;

б) посочва целта на искането;

в) уточнява каква информация се иска;

г) определя срок за предоставяне на информацията;

д) посочва предвидените в член 35г периодични имуществени санкции за предоставяне на непълна информация;

е) посочва предвидената в член 35в глоба за неточни отговори или за подвеждаща информация;

ж) посочва правото на обжалване на решението пред апелативния съвет, както и правото решението да бъде обжалвано пред Съда на Европейския съюз по силата на членове 60 и 61.

4. Участниците на финансовите пазари или техните представители, а в случай на юридически лица или лица без правосубектност — лицата, оправомощени да ги представляват по закон или по силата на учредителни актове, предоставят изискваната информация. Надлежно упълномощените адвокати могат да предоставят информацията от името на своите упълномощители. Последните носят пълна отговорност за предоставена непълна, неточна или подвеждаща информация.

5. Органът незабавно изпраща копие на обикновеното искане или решението до компетентния орган на държавата членка на установяване или местопребиваване на участниците на финансовите пазари, от които е поискана информацията.

6. Органът може да използва поверителната информация, получена в съответствие с настоящия член, единствено в рамките на изпълнението на възложените му с настоящия регламент задачи.“;

*Член 35в*

*Процедурни разпоредби за налагането на глоби*

1. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват едно или повече от нарушенията, изброени в член 35г, параграф 1, Органът назначава свой независим служител, който да разследва случая. Назначеният разследващ служител не участва и не трябва пряко или непряко да е участвал в прекия или непрекия надзор на съответните участници на финансовите пазари; той изпълнява функциите си независимо от съвета на надзорниците.

2. Разследващият служител по параграф 1 разследва предполагаемите нарушения, като взима предвид коментарите на разследваните лица; той предоставя на съвета на надзорниците пълна преписка с констатациите си.

3. С оглед на възложените му задачи разследващият служител има право да иска информация в съответствие с член 35б.

4. Когато изпълнява възложените му задачи разследващият служител има достъп до всички документи и до цялата информация, събрана от Органа в хода на осъществяваната от него надзорна дейност.

5. След приключване на разследването и преди да предостави на съвета на надзорниците преписката с констатациите си, разследващият служител предоставя на разследваните лица възможност да бъдат изслушани по въпросите, които се разследват. Разследващият служител основава констатациите си само на фактите, по които засегнатите лица са имали възможност да изразят становище.

6. При разследването, което се провежда по силата на настоящия член, се зачита изцяло правото на защита на разследваните лица.

7. След като предостави на съвета на надзорниците преписката с констатациите си, разследващият служител уведомява за това разследваните лица. Разследваните лица имат право на достъп до преписката, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не се отнася до поверителната информация, засягаща трети лица.

8. Въз основа на преписката с констатациите на разследващия служител, а при поискване от разследваните лица — след като по силата на член 35е ги изслуша, Органът решава дали разследваните лица са извършили едно или повече от посочените в член 35г, параграф 1 нарушения и ако са — предприема мярка в съответствие с посочения член.

9. Разследващият служител не участва в обсъжданията на съвета на надзорниците, нито се намесва по друг начин в процеса на взимане на решение от този съвет.

10. По силата на член 75а Комисията приема делегирани актове, с които определя процедурните разпоредби за упражняване на правомощието за налагане на глоби или периодични имуществени санкции, в т.ч. разпоредбите относно:

а) правото на защита;

б) сроковете;

в) начина на събиране на глобите или периодичните имуществени санкции;

г) давностните срокове за налагането и принудителното изпълнение на глоби и периодични имуществени санкции.

11. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент Органът установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват престъпно деяние, той сезира компетентните национални органи с оглед образуване на наказателно производство. Освен това Органът не налага глоба, нито периодична имуществена санкция при влязла в сила оправдателна или осъдителна присъда в резултат от наказателно производство в държава членка, произнесена за същите или сходни по същество факти.

*Член 35г*

*Глоби*

1. Органът приема решение за налагане на глоба, когато установи, че участник на финансовите пазари умишлено или поради небрежност не е предоставил информация в отговор на отправено по силата на член 35б, параграф 3 решение, с което такава се изисква, или е предоставил непълна, неточна или подвеждаща информация в отговор на отправено по силата на член 35б, параграф 2 обикновено искане на информация или решение.

2. Основният размер на глобата по параграф 1 е от 50 000 до 200 000 евро.

3. При определяне на посочения в параграф 2 основен размер на глобата Органът взима предвид годишния оборот на засегнатия участник на финансовите пазари за предходната финансова година; този размер е:

а) в долния край на диапазона — за дружествата с годишен оборот под 10 милиона евро;

б) в средата на диапазона — за дружествата с годишен оборот между 10 и 50 милиона евро;

в) в горния край на диапазона — за дружествата с годишен оборот над 50 милиона евро.

При необходимост основният размер на глобите, определен в посочените в параграф 2 граници, се изменя със съответните коефициенти, предвидени в параграф 4, в зависимост от взетите предвид утежняващи или смекчаващи обстоятелства.

Съответните утежняващи коефициенти се прилагат един по един към основния размер на глобата. Ако е приложим повече от един утежняващ коефициент, разликата между основния размер и размера, получен след прилагането на всеки отделен утежняващ коефициент, се добавя към основния размер.

Съответните смекчаващи коефициенти се прилагат един по един към основния размер на глобата. Ако е приложим повече от един смекчаващ коефициент, разликата между основния размер и размера, получен след прилагането на всеки отделен смекчаващ коефициент, се изважда от основния размер.

4. Към основния размер на глобите, посочен в параграф 2, се прилагат кумулативно следните коригиращи коефициенти въз основа на следното:

а) коригиращите коефициенти, свързани с утежняващи обстоятелства, са следните:

i) ако нарушението е извършено повторно, при всяко ново нарушение се прилага допълнителен коефициент 1,1;

ii) ако нарушението е траело над шест месеца се прилага коефициент 1,5;

iii) ако нарушението е извършено умишлено се прилага коефициент 2;

iv) ако след установяване на нарушението не са предприети коригиращи мерки се прилага коефициент 1,7;

v) ако висшето ръководство на участника на финансовите пазари не е оказвало съдействие на Органа се прилага коефициент 1,5;

б) коригиращите коефициенти, свързани със смекчаващи обстоятелства, са следните:

i) ако нарушението е траело по-малко от 10 работни дни се прилага коефициент 0,9;

ii) ако висшето ръководство на участника на финансовите пазари може да докаже, че е взело всички необходими мерки, за да не допусне несъобразяване с искане, отправено по силата на член 35, параграф 6а, се прилага коефициент 0,7;

iii) ако участникът на финансовите пазари е уведомил Органа за нарушението бързо, ефективно и обстойно се прилага коефициент 0,4;

iv) ако участникът на финансовите пазари доброволно е предприел мерки, за да не допусне подобно нарушение в бъдеще, се прилага коефициент 0,6.

5. Независимо от предвиденото в параграфи 2 и 3, общият размер на глобата не превишава 20 % от годишния оборот на засегнатия участник на финансовите пазари за предходната финансова година, стига той да не се е облагодетелствал финансово пряко или непряко от нарушението. В такъв случай общият размер на глобата се равнява най-малко на размера на финансовата полза.

*Член 35д*

*Периодични имуществени санкции*

1. Органът приема решения за налагане на периодична имуществена санкция, за да принуди посочените в член 35б, параграф 1 участници на финансовите пазари да предоставят информацията, поискана с решение в съответствие с член 35б, параграф 3.

2. Периодичната имуществена санкция е ефективна и пропорционална. Периодичната имуществена санкция се налага за всеки ден, докато засегнатият участник на финансовите пазари не започне да спазва съответното решение, посочено в параграф 1.

3. Независимо от параграф 2, размерът на периодичната имуществена санкция е 3 % от средния дневен оборот на засегнатия участник на финансовите пазари за предходната финансова година. Той се изчислява от датата, посочена в решението за налагане на периодична имуществена санкция.

4. Периодична имуществена санкция може да бъде наложена за не повече от шест месеца, считано от информирането за решението на Органа.

*Член 35е*

*Право на изслушване*

1. Преди да вземе решение за налагане на глоба и периодична имуществена санкция по силата на членове 35г и 35д, Органът предоставя на участника на финансовите пазари, от който е била поискана информация, възможност да бъде изслушан.

Органът основава констатациите си само на фактите, по които засегнатият участник на финансовите пазари е имал възможност да изрази становище.

2. При процедурата се зачита изцяло правото на защита на посочения в параграф 1 участник на финансовите пазари. Участникът на финансовите пазари има право на достъп до преписката на Органа, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не включва достъп до поверителна информация, нито до вътрешни подготвителни документи на Органа.

*Член 35ж*

*Оповестяване, естество, принудително изпълнение и разпределение на глобите и периодичните имуществени санкции*

1. Глоба или периодична имуществена санкция, наложена по силата на членове 35г и 35д, е с административен характер и подлежи на принудително изпълнение.

2. Принудителното изпълнение на глоба или периодична имуществена санкция се урежда от гражданскопроцесуалните норми на държавата членка, на чиято територия се осъществява. Заповедта за принудително изпълнение се прилага към решението за налагане на глоба или периодична имуществена санкция, без да се изисква допълнителна формалност, освен проверка на автентичността на решението от органа, който всяка държава членка е определила за целта и за който е съобщила на Органа и на Съда на Европейския съюз.

3. След приключването на посочените в параграф 2 формалности по молба на заинтересованата страна, последната може да пристъпи към принудително изпълнение съгласно националното законодателство, като сезира директно компетентния орган.

4. Принудителното изпълнение на глоба или на периодична имуществена санкция може да бъде спряно само с решение на Съда на Европейския съюз. Независимо от това съдилищата на държавата членка са компетентни да разглеждат жалби по редовността на принудителното изпълнение на глоба или периодична имуществена санкция.

5. Органът оповестява публично всяка наложена по силата на членове 35г и 35д глоба и периодична имуществена санкция, освен ако такова оповестяване би застрашило сериозно финансовите пазари или би причинило несъразмерно голяма вреда на засегнатите лица.

6. Глобите и периодичните имуществени санкции се отнасят към общия бюджет на Европейския съюз.

*Член 35з*

*Обжалване пред Съда на Европейския съюз*

Съдът на Европейския съюз разполага с неограничени контролни правомощия по отношение на решенията, с които Органът е наложил глоба или периодична имуществена санкция. Той може да отмени, намали или увеличи размера на наложената от Органа глоба или периодична имуществена санкция.“;

(22) в член 36, параграф 5 първата алинея се заменя със следния текст:

„При получаването на предупреждение или препоръка от ЕССР, отправени към компетентен орган, Органът при необходимост използва предоставените му с настоящия регламент правомощия, за да осигури предприемането на навременни последващи действия в отговор на предупреждението или препоръката.“;

(23) член 37 се изменя, както следва:

а) в параграф 4 последното изречение от първа алинея се заменя със следния текст:

„Мандатът на членовете на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите е четири години, след които се провежда нова процедура за избор.“;

б) в параграф 5 се добавят следните алинеи:

„Ако членовете на Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите не съумеят да постигнат общо становище или съвет, на членовете, представляващи дадена група от заинтересовани страни, се разрешава да представят отделно становище или съвет.

По силата на член 56 от настоящия регламент относно съвместните позиции и общите действия, Групата на участниците от банковия сектор, Групата на участниците от сектора на ценните книжа и пазарите, Групата на участниците от сектора на застраховането и презастраховането и Групата на участниците от професионалните пенсионни фондове могат да представят съвместни становища и съвети по въпроси във връзка с работата на европейските надзорни органи.“;

(24) член 39 се заменя със следния текст:

*„Член 39*

*Процедура за вземане на решения*

„1. Когато приема предвидените в настоящия регламент решения, Органът действа в съответствие с параграфи 2—6, освен при решенията, приети в съответствие с членове 35б, 35г и 35д.

2. Когато възнамерява да вземе решение, Органът уведомява за това всички негови адресати; той определя срок, в който те могат да изразят становището си по предмета на решението, като отчита неговия неотложен характер, сложността му и възможните последици. Разпоредбата в първото изречение се прилага *mutatis mutandis* за препоръките, посочени в член 17, параграф 3.

3. Органът обосновава решенията си.

4. Адресатите на решенията на Органа се уведомяват за правните средства за защита, предвидени за тях в настоящия регламент.

5. Органът преразглежда на подходящи интервали от време решенията си, приети по силата на член 18, параграф 3 или 4.

6. Органът публично оповестява решенията, които е приел по силата на членове 17, 18 или 19. В публичното оповестяване се посочва въпросният компетентен орган или засегнатият участник на финансовите пазари и се излага основното съдържание на решението, освен ако с такова оповестяване се накърнява законният интерес на този участник на финансовите пазари да защитава търговските си тайни или може сериозно да се застраши подходящото функциониране и целостта на финансовите пазари или стабилността на цялата финансова система на Съюза или на част от нея.“;

(25) член 40 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) вмъква се следната буква аа):

„аа) посочените в член 45, параграф 1 постоянни членове на изпълнителния съвет са без право на глас;“;

б) в параграф 6 втората алинея се заличава;

в) добавя се следният параграф 7:

„7. Ако посоченият в параграф 1, буква б) национален публичен орган не е натоварен с правоприлагането на нормите в областта на защитата на потребителите, посоченият в същата буква член на съвета на надзорниците може да реши да покани представител на органа за защита на потребителите на държавата членка, който е без право на глас. Ако в дадена държава членка със защитата на потребителите са натоварени няколко органа, тези органи се споразумяват да имат общ представител.“;

(26) член 41 се заменя със следния текст:

*„Член 41*

*Вътрешни комитети*

(27) „Съветът на надзорниците може да създаде вътрешни комитети във връзка със специфични свои задачи. Съветът на надзорниците може да делегира на вътрешните комитети, на изпълнителния съвет или на председателя някои ясно определени задачи и решения.“;

(28) в член 42 първа алинея се заменя със следния текст:

„При изпълнението на възложените им с настоящия регламент задачи членовете на съвета на надзорниците с право на глас, както и постоянните членове и членовете за всеки ЦК на изпълнителната сесия за ЦК с право на глас, действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държавите членки или от друг публичен или частен орган.“;

(29) член 43 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„Съветът на надзорниците дава насоки за работата на Органа.

Той приема становищата, препоръките, насоките и решенията на Органа и отправя посочените в глава II съвети, с изключение на задачите и правомощията, с които по силата на член 44б е натоварена изпълнителната сесия за ЦК, а по силата на член 47 — изпълнителният съвет. Той действа по предложение на изпълнителния съвет.“;

б) параграфи 2 и 3 се заличават;

в) в параграф 4 първата алинея се заменя със следния текст:

„Всяка година преди 30 септември, по предложение от изпълнителния съвет, съветът на надзорниците приема работната програма на Органа за следващата година и я предава за информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията.“;

г) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. По предложение на изпълнителния съвет и въз основа на посочения в член 53, параграф 7 проектодоклад съветът на надзорниците приема годишния доклад за дейността на Органа, включително за изпълнението на задълженията от председателя, и най-късно до 15 юни всяка година го предава на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Сметната палата и Европейския икономически и социален комитет. Докладът се оповестява публично.“;

д) параграф 8 се заличава;

(30) член 44 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, втора алинея се добавя следното изречение:

„Постоянните членове на изпълнителния съвет и председателят не гласуват по тези решения.“;

б) в параграф 1 се заличават трета и четвърта алинея;

в) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Членовете без право на глас и наблюдателите не присъстват на разискванията на съвета на надзорниците относно отделни финансови институции, освен ако не е предвидено друго в член 75, параграф 3 или в посочените в член 1, параграф 2 актове.“;

Първа алинея не се прилага за председателя, за членовете, които са и членове на изпълнителния съвет, и за представителя на Европейската централна банка, назначен от нейния надзорен съвет.“;

(31) в глава III заглавието на раздел 2 се заменя със следния текст:

„Изпълнителен съвет“;

(32) член 45 се заменя със следния текст:

*„Член 45*

*Състав*

„1. Изпълнителният съвет се състои от председател и петима постоянни членове. Председателят възлага на всеки от постоянните членове ясно определени стратегически и управленски задачи. Един от постоянните членове бива натоварен с бюджетните въпроси и въпросите, свързани с работната програма на Органа („отговорен член“). Един от постоянните членове действа като заместник-председател и в съответствие с настоящия регламент изпълнява функциите на председателя, когато последният отсъства или е обективно възпрепятстван. Ръководителят на изпълнителната сесия за ЦК участва като наблюдател на всички заседания на изпълнителния съвет.

2. Постоянните членове се назначават въз основа на техните качества, умения, познания за участниците на финансовите пазари и пазарите, както и опит в областта на надзора и регламентирането на финансовия сектор. Постоянните членове имат богат управленски опит. Подборът се извършва чрез открита покана за представяне на кандидатури, която се публикува в Официален вестник на Европейския съюз, след което Комисията изготвя списък с отговарящите на изискванията кандидати.

Комисията предава списъка на Европейския парламент за одобрение. След одобряване на този списък Съветът приема решение за назначаване на постоянните членове на изпълнителния съвет, в т.ч. на отговорния член. Съставът на изпълнителния съвет е балансиран и пропорционален и отразява състава на Съюза като цяло.

3. Ако постоянен член на изпълнителния съвет вече не удовлетворява условията по член 46 или виновно извърши сериозно нарушение, Съветът след предложение от Комисията, одобрено от Европейския парламент, може да приеме решение за отстраняването му от длъжност.

4. Мандатът на постоянните членове е 5 години и може да бъде подновен еднократно. През деветте месеца преди края на петгодишния мандат на съответния постоянен член съветът на надзорниците оценява:

а) резултатите, постигнати през първия мандат, и начина, по който са били постигнати;

б) задълженията на Органа и изискванията към него през предстоящите години.

Въз основа на оценката Комисията изготвя и предава на Съвета списък с постоянните членове, чийто мандат да бъде подновен. Въз основа на този списък и предвид оценката, Съветът може да удължи мандата на постоянните членове.“;

(33) вмъква се следният член 45а:

*„Член 45а*

*Взимане на решения*

1. Изпълнителният съвет приема решенията си с обикновено мнозинство на членовете си. Всеки член разполага с един глас. При равен брой гласове решаващ глас има председателят.

2. Представителят на Комисията участва в заседанията на изпълнителния съвет; той няма право на глас, освен по отношение на посочените в член 63 въпроси.

3. Изпълнителният съвет приема свой процедурен правилник, който оповестява публично.

4. Заседанията на изпълнителния съвет се свикват от председателя по негова инициатива или по искане на някой член и се ръководят от председателя.

Изпълнителният съвет заседава преди всяко заседание на съвета на надзорниците и толкова често, колкото прецени за необходимо. Изпълнителният съвет заседава най-малко пет пъти годишно.

5. Членовете на изпълнителния съвет могат да бъдат подпомагани от съветници или експерти при спазване на процедурния правилник. Членовете без право на глас не присъстват на разискванията на изпълнителния съвет относно отделни участници на финансовите пазари.“;

(34) вмъква се следният член 45б:

*„Член 45б*

*Вътрешни комитети*

Изпълнителният съвет може да създаде вътрешни комитети във връзка със специфични свои задачи.“;

(35) член 46 се заменя със следния текст:

*„Член 46*

*Независимост*

Членовете на изпълнителния съвет действат независимо и обективно единствено в интерес на Съюза като цяло, като нямат право да искат, нито да приемат указания от институциите или органите на Съюза, от правителства на държави членки или от друг публичен или частен орган.

Нито държавите членки, нито институциите или органите на Съюза, нито друг публичен или частен орган имат право да се опитват да въздействат върху членовете на изпълнителния съвет при изпълнението на техните задачи.“;

(36) член 47 се заменя със следния текст:

*„Член 47*

*Задачи*

„1. Изпълнителният съвет гарантира, че Органът осъществява мисията си и изпълнява възложените му по силата на настоящия регламент задачи. Изпълнителният съвет предприема в съответствие с настоящия регламент всички необходими мерки за функционирането на Органа, и по-специално приема вътрешни административни указания и публикува съобщения.

2. Изпълнителният съвет предлага годишна и многогодишна работна програма, която се приема от съвета на надзорниците и която включва част, посветена на свързани с ЦК въпроси.

3. Изпълнителният съвет упражнява бюджетните си правомощия в съответствие с членове 63 и 64.

За целите на членове 17, 19, 22, 29а, 30, 31а, 32 и 35б—35з изпълнителният съвет има компетентност да действа и решава, освен по свързаните с ЦК въпроси, по които е компетентна изпълнителната сесия за ЦК. Изпълнителният съвет уведомява за решенията си съвета на надзорниците.

3а. Изпълнителният съвет разглежда, дава становища и прави предложения по всички въпроси, които ще се решават от съвета на надзорниците.

4. Изпълнителният съвет разглежда и подготвя за приемане от съвета на надзорниците решенията по всички въпроси, по които с посочените в член 1, параграф 2 актове на Органа са възложени функции по лицензиране или надзор, както и съответните правомощия. 4. Изпълнителният съвет приема стратегическия план на Органа за персонала, както и по силата на член 68, параграф 2 — необходимите изпълнителни мерки от Правилника за длъжностните лица на Европейските общности („Правилника за длъжностните лица“).

5. Изпълнителният съвет приема по силата на член 72 специалните разпоредби относно правото на достъп до документите на Органа.

6. Изпълнителният съвет предлага за одобрение от съвета на надзорниците годишен доклад за дейността на Органа, включително за задълженията на председателя, въз основа на проектодоклада, посочен в член 53, параграф 7.

7. Изпълнителният съвет назначава и отстранява от длъжност членовете на апелативния съвет в съответствие с член 58, параграфи 3 и 5.

8. Членовете на изпълнителния съвет публично оповестяват всички проведени срещи и приети жестове на гостоприемство. Разходите се отчитат публично в съответствие с Правилника за длъжностните лица. .

9. Отговорният член е натоварен със следните задачи:

а) изпълнява годишната работна програма на Органа под ръководството на съвета на надзорниците и под контрола на изпълнителния съвет, както и под ръководството на изпълнителната сесия за ЦК — за задачите и правомощията, посочени в член 44б, параграф 1;

б) предприема в съответствие с настоящия регламент всички необходими мерки за функционирането на Органа, и по-специално приема вътрешни административни указания и публикува съобщения;

в) изготвя посочената в параграф 2 многогодишна работна програма;

г) до 30 юни всяка година изготвя посочената в член 47, параграф 2 работна програма за следващата година;

д) по силата на член 63 съставя предварителния проектобюджет на Органа и по силата на 64 изпълнява бюджета на Органа;

е) изготвя проектодоклад, в който част е посветена на регулаторните и надзорните действия на Органа и част — на финансовите и административните въпроси;

ж) упражнява по отношение на персонала на Органа правомощията, предвидени в член 68, и решава свързаните с персонала въпроси.

По отношение на свързаните с ЦК въпроси обаче, както е посочено в параграф 2, задачите, посочени в букви в) и г) от първа алинея, се изпълняват от изпълнителната сесия за ЦК.

По отношение на проекта на годишен доклад, посочен в първа алинея, буква е), изпълнителната сесия за ЦК изпълнява възложените ѝ задачи по въпросите във връзка с ЦК.

.“;

(37) заглавието на раздел 3 от глава III се заменя със следния текст:

„Председател, ръководител на изпълнителната сесия за ЦК и директори на изпълнителната сесия за ЦК“;

(38) член 48 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 втората алинея се заменя със следното:

„Председателят отговаря за подготовката на работата на съвета на надзорниците и ръководи заседанията на съвета на надзорниците и на изпълнителния съвет.“;

б) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Председателят се назначава чрез открита покана за представяне на кандидатури, която се публикува в Официален вестник на Европейския съюз, въз основа на неговите качества, умения, познания за участниците на финансовите пазари и пазарите, както и опит в областта на надзора и регламентирането на финансовия сектор. Комисията представя на Европейския парламент за одобрение списък с предварително подбрани кандидати за длъжността председател. След одобряване на този списък Съветът приема решение за назначаване на председателя.

Ако председателят вече не удовлетворява условията по член 49 или виновно извърши сериозно нарушение, Съветът след предложение от Комисията, одобрено от Европейския парламент, може да приеме решение за отстраняването му от длъжност.“;

в) в параграф 4 втората алинея се заменя със следния текст:

„По предложение на Комисията и предвид оценката Съветът може да поднови мандата на председателя еднократно.“;

г) параграф 5 се заличава;

(39) вмъква се следният член 49а:

*„Член 49а*

*Разходи*

Председателят публично оповестява всички проведени срещи и евентуалните приети жестове на гостоприемство. Разходите се отчитат публично в съответствие с Правилника за длъжностните лица.“;

(40) членове 51, 52 и 53 се заличават;

(41) в член 54, параграф 2 се добавя следното тире:

„— въпроси, свързани със защитата на потребителите и инвеститорите;“;

(42) в член 55 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Член на изпълнителния съвет, представителят на Комисията и на ЕССР се поканват да присъстват като наблюдатели на заседанията на съвместния комитет и на посочените в член 57 подкомитети.“;

(43) член 58 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. След консултация със съвета на надзорниците изпълнителният съвет на Органа назначава двама членове на апелативния съвет и двама заместници, които избира от предложен от Комисията списък с предварително подбрани кандидати, съставен в резултат на публикувана в Официален вестник на Европейския съюз покана за изразяване на интерес.“;

б) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Член на апелативния съвет, назначен от изпълнителния съвет на Органа, не може да бъде отстранен по време на мандата си, освен ако виновно не извърши сериозно нарушение и изпълнителният съвет не вземе решение за това, след като се допита до съвета на надзорниците.“;

(44) в член 59 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Членовете на апелативния съвет са независими при взимането на решения. Те не могат да бъдат обвързани от никакви указания. Те не изпълняват никакви други задължения по отношение на Органа, неговия изпълнителен съвет или съвет на надзорниците.“;

(45) в член 60 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Всяко физическо или юридическо лице, включително компетентните органи, може да обжалва решение на Органа по членове 17, 18, 19 и 35, както и всяко друго решение, взето от Органа по силата на посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, чийто адресат е това лице, или решение, което, макар и адресирано към друго лице, го засяга пряко и лично.“;

(46) член 62 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Приходите на Органа се състоят, без да се засягат другите видове приходи, от комбинация на някои от следните елементи:

а) изравнителна вноска от Съюза, включена в общия бюджет на Съюза (в раздела за Комисията), която не надвишава 40 % от разчетните приходи на Органа;

б) годишни вноски от финансовите институции, въз основа на разчетните годишни разходи за дейностите, които се изискват от настоящия регламент и от актовете на Съюза, посочени в член 1, параграф 2, за всяка категория участници в рамките на компетентност на Органа;

в) такси, платени на Органа в случаите, посочени в съответните инструменти на правото на Съюза;

г) доброволни вноски от държави членки или наблюдатели;

д) такси, получени за публикации, обучение и всякакви други услуги, поискани от компетентните органи.“;

б) добавят се следните параграфи 5 и 6:

„5. Всяка година определените от всяка държава членка органи събират от отделните финансови институции годишните вноски по параграф 1, буква б). До 31 март всяка финансова година всяка държава членка изплаща на Органа сумата, която е длъжна да събере в съответствие с критериите, определени в делегираните актове по член 62а.

6. Посочените в параграф 1, буква г) доброволни вноски от държави членки и наблюдатели не се приемат, ако приемането им би хвърлило съмнение върху независимостта и безпристрастността на Органа.“;

(47) вмъква се следният член 62а:

*„Член 62а*

*Делегирани актове относно изчисляването на годишните вноски от финансовите институции*

По силата на член 75а Комисията се оправомощава да приеме делегирани актове, с които да определи начина на изчисляване на посочените в член 62, буква д) годишни вноски на отделните финансови институции, като определи следното:

а) методика за разпределяне на разчетните разходи по категории финансови институции като основа за определяне на дела на вноските на финансовите институции от всяка категория;

б) подходящи и обективни критерии за определяне на годишните вноски, които отделните финансови институции, обхванати от посочените в член 1, параграф 2 актове на Съюза, дължат — в зависимост от размера на тези институции, така че да отразяват приблизително значението им на пазара.

Критериите по буква б) от първа алинея могат да представляват минимални прагове, под които не се дължат вноски, или минимални вноски.“;

(48) член 63 се заменя със следния текст:

*„Член 63*

*Съставяне на бюджета*

1. Всяка година въз основа на годишното и многогодишното програмиране отговорният член съставя предварителен проект на единен програмен документ на Органа за следващите три финансови години с разчет на приходите и разходите, както и на щата; той го изпраща заедно с щатното разписание на изпълнителния съвет и на съвета на надзорниците.

Таксите и разходите на ЕОЦКП, свързани със задачите и правомощията по член 44б, параграф 1, се вписват отделно в разчета по първа алинея. Преди приемането на този разчет, проекторазчетът за тези такси и разходи, изготвен от отговорния член, се одобрява от изпълнителната сесия за ЦК.

В годишните отчети на ЕОЦКП, изготвени и публикувани в съответствие с член 64, параграф 6, се включват приходите и разходите, свързани със задачите по член 44б, параграф 1.

1а. Въз основа на проект, одобрен от съвета на надзорниците и от изпълнителната сесия за ЦК — по отношение на разходите и таксите, свързани с задачите и правомощията, посочени в член 44б, параграф 1, изпълнителният съвет приема проекта на единен програмен документ за следващите три финансови години.

1б. До 31 януари изпълнителният съвет изпраща на Комисията, Европейския парламент и Съвета проекта на единен програмен документ.

2. Въз основа на проекта на единен програмен документ Комисията включва в проектобюджета на Европейския съюз разчетите, които сметне за необходими за щатното разписание, както и размера на изравнителната вноска, която да бъде предоставена от общия бюджет на Европейския съюз в съответствие с членове 313 и 314 от Договора.

3. Бюджетният орган приема щатното разписание на Органа. Бюджетният орган одобрява бюджетните кредити за предназначената за Органа изравнителна вноска.

4. Бюджетът на Органа се приема от съвета на надзорниците. Той става окончателен след окончателното приемане на общия бюджет на Съюза. При необходимост той се коригира съответно.

5. Изпълнителният съвет незабавно уведомява бюджетния орган, ако възнамерява да осъществи проект, който може да има значителни финансови последици върху финансирането на неговия бюджет, и по-специално свързан с имущество — например наем или покупка на сгради.“;

(49) член 64 се заменя със следния текст:

*„Член 64*

*Изпълнение и контрол върху бюджета*

1. Отговорният член действа като разпоредител с бюджетни кредити и изпълнява бюджета на Органа.

2. До 1 март всяка следваща година счетоводителят на Органа изпраща междинните отчети на счетоводителя на Комисията и на Сметната палата.

3. До 1 март всяка следваща година счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията по определени от последния начин и формат изискваната за целите на консолидирането счетоводна информация.

4. До 31 март всяка следваща година счетоводителят на Органа изпраща на членовете на съвета на надзорниците, на Европейския парламент, на Съвета и на Сметната палата отчет за бюджетното и финансовото управление.

5. След като получи в съответствие с член 148 от Финансовия регламент забележките на Сметната палата относно междинните отчети на Органа, счетоводителят на Органа изготвя окончателните отчети на Органа. Отговорният член ги изпраща на съвета на надзорниците, които излизат със становище по тях.

6. До 1 юли всяка следваща година счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията, на Европейския парламент, на Съвета и на Сметната палата окончателните отчети, заедно със становището на съвета на надзорниците.

Също така до 1 юли счетоводителят на Органа изпраща на счетоводителя на Комисията в определен от последния стандартен формат отчетен пакет за целите на консолидирането.

7. Окончателният отчет се публикува в Официален вестник на Европейския съюз не по-късно от 15 ноември всяка следваща година.

8. До 30 септември отговорният член изпраща на Сметната палата отговор на нейните забележки. Той изпраща копие от този отговор на изпълнителния съвет и на Комисията.

9. По искане на Европейския парламент и в съответствие с член 165, параграф 3 от Финансовия регламент отговорният член му предоставя всяко сведение, необходимо за гладкото протичане на процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за съответната финансова година.

10. До 15 май на година N+2 Европейският парламент — по препоръка на Съвета, решаващ с квалифицирано мнозинство — освобождава Органа от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансова година N.“;

(50) член 65 се заменя със следния текст:

*„Член 65*

*Финансови правила*

Изпълнителният съвет след консултация с Комисията приема приложимите за Органа финансови разпоредби. Тези разпоредби не могат да се отклоняват от Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията за органите, посочени в член 208 от Регламент (ЕО, Евратом) № 966/2012*, освен ако специфичните оперативни нужди на Органа не го налагат и само след предварителното съгласие на Комисията.

* Делегиран регламент (ЕС) № 1271/2013 на Комисията от 30 септември 2013 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 208 от Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 7.12.2013 г., стр. 42).“;

(51) в член 66 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. За целите на борбата с измамите, корупцията и всякакви други незаконни дейности, за Органа се прилага без ограничения Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета*.

* Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1073/1999 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (Евратом) № 1074/1999 на Съвета (ОВ L 248, 18.9.2013 г., стр. 1).“;

(52) член 68 се изменя, както следва:

а) параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. Правилникът за длъжностните лица, Условията за работа на другите служители и разпоредбите за прилагането им, приети съвместно от институциите на Съюза, се прилагат към персонала на Органа, включително към постоянните членове на изпълнителния съвет, председателя, ръководителя на изпълнителната сесия за ЦК и директорите на изпълнителната сесия за ЦК, посочени в член 44а, параграф 1, буква а), подточка i).

2. Изпълнителният съвет в съгласие с Комисията приема необходимите изпълнителни мерки в съответствие с разпоредбите в член 110 от Правилника за длъжностните лица.“;

б) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Изпълнителният съвет приема разпоредби, позволяващи командироването към Органа на национални експерти от държавите членки.“;

(53) член 70 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Изискванията за професионална тайна по член 339 от ДФЕС и съответните разпоредби в законодателството на Съюза се прилагат за членовете на съвета на надзорниците и всички служители на Органа, включително временно командированите от държавите членки служители, както и за всички други лица, изпълняващи по договор задачи за Органа, дори след като са преустановили изпълнението на задълженията си.“;

б) в параграф 2 втората алинея се заменя със следния текст:

„Освен това задължението по параграф 1 и първа алинея на настоящия параграф не възпрепятства Органа, нито компетентните органи да използват информацията с оглед правоприлагане на актовете, посочени в член 1, параграф 2, и по-специално във връзка с правни процедури за приемане на решения.“;

в) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Изпълнителният съвет, изпълнителната сесия за ЦК и съветът на надзорниците се уверяват, че лицата, които предоставят пряко или косвено,

постоянно или от време на време, услуга, свързана със задачите на Органа, в т.ч. длъжностните лица и другите лица, упълномощени от изпълнителния съвет и съвета на надзорниците или назначени от компетентните органи за тази цел, подлежат на изисквания за опазване на професионалната тайна, които са равностойни на посочените в предходните параграфи.

Тези изисквания за опазване на професионалната тайна се прилагат и към наблюдателите, които присъстват на заседанията на изпълнителния съвет, на изпълнителната сесия за ЦК и на съвета на надзорниците, които участват в дейността на Органа.“;

г) в параграф 3 първата алинея се заменя със следния текст:

„Параграфи 1 и 2 не възпрепятстват Органа да обменя информация с компетентните органи в съответствие с настоящия регламент и с другото законодателство на Съюза, приложимо към финансовите институции.“;

(54) член 71 се заменя със следния текст:

„Настоящият регламент не засяга задълженията на държавите членки по Регламент (ЕС) 2016/679, свързани с обработването на лични данни от тяхна страна, нито задълженията на Органа по Регламент (ЕС) № 2018/XXX (Регламент относно защитата на данните за институциите и органите на ЕС), свързани с обработването на лични данни от негова страна при изпълнение на отговорностите си.“;

(55) в член 72 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Изпълнителният съвет приема необходимите мерки за прилагането на Регламент (ЕО) № 1049/2001.“;

(56) в член 73 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Изпълнителният съвет решава какъв да бъде вътрешният езиков режим на Органа.“;

(57) в член 74 първа алинея се заменя със следния текст:

„Необходимите договорености относно установяването на Органа в държавата членка, в която се намира седалището му, и услугите, които трябва да бъдат предоставени от тази държава членка, както и специалните разпоредби, приложими в тази държава членка към служителите на Органа и членовете на техните семейства, се излагат в Споразумение за седалището между Органа и държавата членка, което се сключва след одобрение от изпълнителния съвет.“;

(58) вмъква се следният член 75а:

*„Член 75а*

*Упражняване на правомощията*

1. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Посоченото в членове 35в и 62а правомощие да приема делегирани актове се предоставя на Комисията за неограничен срок.

3. Европейският парламент или Съветът може във всеки един момент да оттегли посоченото в членове 35в и 62а правомощие. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него правомощие. Оттеглянето поражда действие в деня след деня на публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди да приеме делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 година.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за него едновременно Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет по силата на член 35в или член 62, параграф 2а, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът не представи възражения в срок от три месеца, след като са били уведомени за него, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът уведомят Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с три месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

(59) член 76 се заменя със следния текст:

*„Член 76*

*Отношения с CESR*

Органът се счита за правоприемник на CESR. Най-късно на датата на създаване на Органа всички активи и пасиви и всички текущи операции на CESR се прехвърлят автоматично на Органа. CESR изготвя отчет за състоянието на своите активи и пасиви към датата на прехвърлянето. Финансовият отчет се одитира и одобрява от CESR и от Комисията.“;

(60) вмъква се нов член 77а:

*„Член 77а*

*Преходни разпоредби*

Задачите и длъжността на изпълнителния директор, който е назначен в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010, последно изменен с Директива 2014/51/ЕС, и заема длъжността на [Служба за публикации: да се въведе дата: 3 месеца след влизане в сила на настоящия регламент], се прекратяват на посочената дата.

Задачите и длъжността на председателя, който е назначен в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010, последно изменен с Директива 2014/51/ЕС, и заема длъжността на [Служба за публикации: да се въведе дата: 3 месеца след влизане в сила на настоящия регламент], се запазват до изтичането им.

Задачите и длъжността на членовете на управителния съвет, които са назначени в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010, последно изменен с Директива 2014/51/ЕС, и заемат длъжността на [Служба за публикации: да се

въведе дата: 3 месеца след влизане в сила на настоящия регламент], се прекратяват на посочената дата.“.

*Член 4*

*Изменения на Регламент (ЕС) № 345/2013 относно европейските фондове за рисков капитал*

Регламент (ЕС) № 345/2013 се изменя, както следва:

(1) Член 2 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се заличава буква в);

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Членове 3—6, член 12, член 13, параграф 1, букви в) и и), членове 14а—19, 19а—19в, член 20, членове 20а—20в, член 21, членове 21а—21г и член 25 от настоящия регламент се прилагат за лицата, управляващи предприятия за колективно инвестиране, получили разрешение съгласно член 6 от Директива 2011/61/ЕС, които управляват портфейли на допустими фондове за рисков капитал и възнамеряват да използват обозначението „EuVECA“ във връзка с предлагането на тези фондове на пазара в Съюза.“;

(2) в член 3 първата алинея се изменя, както следва:

а) буква м) се заменя със следното:

„м) „компетентен орган“ означава който и да е компетентен орган от посочените в член 4, параграф 1, букви е) и з) от Директива 2011/61/ЕС;“;

б) буква н) се заличава;

(3) в член 7 се добавят следните алинеи:

„ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, определящи критериите за оценка на това дали управителите на допустими фондове за рисков капитал изпълняват своите задължения в съответствие с параграф 1, букви а)—ж), с които се гарантира съгласуваност с член 12, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС.

ЕОЦКП представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [[СП: Моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила]].

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(4) в член 8 се добавя следният параграф 3:

„3. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 25 за определяне на изискванията за делегиране на функции, посочени в параграф 2, с които се гарантира съгласуваност с изискванията, приложими към делегирането на функции, посочени в член 20 от Директива 2011/61/ЕС.“;

(5) член 10 се изменя, както следва:

а) във второто и в последното изречение на параграф 3 изразът „компетентният орган на държавата членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

б) в параграф 5 изразът „компетентният орган на държавата членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

в) добавя се следният параграф 7:

„7. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, определящи подходящи човешки и технически ресурси, необходими за правилното управление на допустимите фондове за рисков капитал по параграф 1.

ЕОЦКП представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила].

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(6) в член 11 се добавят следните параграфи 3 и 4:

„3. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на правилата и процедурите за остойностяване на активи по параграф 1, като се гарантира съгласуваност с изискванията, приложими към остойностяването на активи, посочени в член 19 от Директива 2011/61/ЕС.

ЕОЦКП представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила].

На Комисията се делегират правомощия за приемане на регулаторните технически стандарти по първа алинея в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(7) член 12 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, първа алинея, първо изречение изразът „компетентния орган на държавата членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. ЕОЦКП предоставя своевременно на компетентните органи информацията, събрана по силата на настоящия член, при поискване от тяхна страна.“;

(8) член 14 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) в уводното изречение изразът „компетентния орган на своята държава членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

ii) вмъква се следната буква -а):

„-а) държавата членка, в която е седалището на управителя на допустим фонд за рисков капитал“;

iii) буква б) се заменя със следното:

„б) идентичността и адреса на допустимите фондове за рисков капитал, чиито дялове или акции ще се предлагат на пазара, както и техните инвестиционни стратегии;“

б) в уводното изречение на параграф 2 изразът „компетентният орган на държавата членка по произход“ се заменят с „ЕОЦКП“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. ЕОЦКП информира всички изброени по-долу лица за това дали управителят по параграф 1е регистриран като управител на допустим фонд за рисков капитал не по-късно от два месеца, след като е предоставил цялата информация, посочена в същия параграф:

а) управителя по параграф 1;

б) компетентните органи на държавите членки по параграф 1, буква - а);

в) компетентните органи на държавите членки по параграф 1, буква г)“;

г) параграф 6 се изменя, както следва:

i) в първата алинея изразът „компетентния орган на държавата членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

ii) втората алинея се заменя със следното:

„Когато ЕОЦКП възразява срещу измененията, посочени в първа алинея, той информира управителя на допустимия фонд за рисков капитал в срок от два месеца от уведомяването за тези промени и посочва причините за възражението. Промените, посочени в първата алинея, могат да се прилагат само при условие, че ЕОЦКП не повдига възражения срещу тези изменения в рамките на същия период.“;

д) параграфи 7 и 8 се заменят със следното:

„7. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на критериите, по които се оценява дали са налице достатъчно добрата репутация и достатъчният опит, посочени в параграф 2, буква а).

ЕОЦКП представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила].

На Комисията се делегират правомощия да допълва настоящия регламент чрез приемане на регулаторни технически стандарти, посочени в първа алинея от настоящия параграф, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

8. ЕОЦКП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за уточняване на формуляри, образци и процедури за предоставянето на информацията по параграф 1, включително информацията, която следва да се предоставя за целите на параграф 2, буква а).

ЕОЦКП представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила].

На Комисията се делегират правомощия да приема техническите стандарти за изпълнение по първа алинея от настоящия параграф в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(9) член 14а се изменя, както следва:

а) в уводното изречение на параграф 2 изразът „компетентния орган за допустимия фонд за рисков капитал“ се заменя с „ЕОЦКП“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. За целите на оценката на заявление за регистрация, съгласно параграф 1, ЕОЦКП прави запитване до компетентния орган на управителя, подаващ заявлението, дали допустимият фонд за рисков капитал попада в обхвата на разрешението на управителя за управление на предприятия за колективно инвестиране, и дали са изпълнени условията, предвидени в член 14, параграф 2, буква а).

ЕОЦКП може да изиска пояснения и информация относно документацията и информацията, предоставяна по силата на първа алинея.

Компетентният орган, отговарящ за управителя, дава отговор в срок от един месец от датата на получаване на искането, отправено от ЕОЦКП съгласно първа или втора алинея.“;

в) в параграф 5 изразът „компетентният орган за допустимия фонд за рисков капитал“ се заменят с „ЕОЦКП“;

г) параграф 6 се заменя със следното:

„6. ЕОЦКП информира всички изброени по-долу субекти за това дали фондът е регистриран като допустим фонд за рисков капитал не по-късно от два месеца, след като управителите на тези фондове са предоставили цялата информация по параграф 2:

а) управителя по параграф 1;

б) компетентните органи на държавата членка по член 14, параграф 1, буква -а);

в) компетентните органи на държавите членки по член 14, параграф 1, буква г);

г) компетентните органи на държавите членки по член 14а, параграф 2, буква г).“;

д) параграф 8 се заменя със следното:

„8. ЕОЦКП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с цел определяне на стандартни формуляри, образци и процедури за предоставянето на информацията, посочена в съответствие с параграф 2.

ЕОЦКП представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила].

На Комисията се делегират правомощия да приема техническите стандарти за изпълнение по първа алинея от настоящия параграф в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“ ;

е) параграфи 9 и 10 се заличават;

(10) член 14б се заменя със следното:

*„Член 14б*

За всяко решение за отказ на регистрация на управител по член 14 или на фонд по член 14а ЕОЦКП уведомява управителите, посочени в тези членове.“;

(11) вмъква се следният член 14в:

*„Член 14в*

1. Без да се засяга член 20, ЕОЦКП отменя регистрацията на EuVECA, когато неговият управител отговаря на някое от следните условия:

а) управителят изрично се е отказал от разрешението или не е използвал разрешението в срок от шест месеца след неговото предоставяне;

б) управителят е получил разрешение посредством неверни твърдения или по всякакъв друг неправомерен начин;

в) EuVECA вече не отговаря на условията, при които е получил разрешение.

2. Отнемането на разрешението влиза в сила незабавно на цялата територия на Съюза.“;

(12) в член 15 изразът „компетентния орган на държавата членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

(13) член 16 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. ЕОЦКП уведомява незабавно компетентните органи по член 14, параграф 4 и член 14а, параграф 6 за всяка регистрация или заличаване от регистъра на управител на допустим фонд за рисков капитал, всяко добавяне или заличаване от регистъра на допустим фонд за рисков капитал и за всяко добавяне или заличаване от списъка на държавите членки, в които управителят на допустим фонд за рисков капитал възнамерява да предлага тези фондове.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. С цел да се осигури еднакво прилагане на настоящия член ЕОЦКП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с оглед определяне на формàта на уведомлението по настоящия член.

ЕОЦКП представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила].

На Комисията се делегират правомощия да приема техническите стандарти за изпълнение по параграф 3 от настоящия член в съответствие с процедурата, посочена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

в) параграфи 4 и 5 се заличават:

(14) член 16а се заличава;

(15) член 18 се заменя със следното:

*„Член 18*

1. ЕОЦКП следи за непрекъснатото прилагане на настоящия регламент.

2. За управляващите лица, посочени в член 2, параграф 1, ЕОЦКП упражнява надзор върху съответствието с изискванията, определени в настоящия регламент.

3. За управителите, посочени в член 2, параграф 2, ЕОЦКП упражнява надзор върху спазването на правилата, изложени в разпоредбите, посочени в член 2, параграф 2, и съответните изисквания на Директива 2011/61/ЕС по отношение на допустимите фондове за рисков капитал.

ЕОЦКП отговаря за контрола над допустимите фондове за рисков капитал във връзка със спазването на задълженията, определени в правилниците на фондовете и в учредителните документи.

4. За целите на изпълнение на задачите, възложени му по силата на настоящия регламент, и с цел да гарантира високи стандарти на надзор, ЕОЦКП прилага цялото приложимо законодателство на Съюза, а когато то се състои от директиви — националното законодателство за транспониране на тези директиви.

5. Компетентните органи наблюдават предприятията за колективно инвестиране, установени или предлагани на тяхна територия, да не използват обозначението „EuVECA“ или да не внушават, че са EuVECA, освен ако са регистрирани в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

Когато компетентен орган счита, че предприятие за колективно инвестиране използва обозначението „EuVECA“ или внушава, че то представлява „EuVECA“, без да е регистрирано в съответствие с настоящия регламент, той незабавно уведомява ЕОЦКП за това.“;

(16) член 19 се заменя със следното:

*„Член 19*

Правомощията, предоставени на ЕОЦКП или на длъжностно лице, или на друго оправомощено от ЕОЦКП лице по силата на членове 19а—19в, не се използват, за да се изисква разкриването на информация или документи, които са предмет на поверителност.“;

(17) вмъкват се следните членове 19а, 19б и 19в:

*„Член 19а*

1. ЕОЦКП може чрез обикновено искане или с решение да поиска от следните лица да предоставят цялата информация, необходима на ЕОЦКП за изпълнението на задълженията му съгласно настоящия регламент:

а) управителите на допустими фондове за рисков капитал;

б) лицата, участващи в управлението на допустими фондове за рисков капитал;

в) трети страни, на които управителят на допустим фонд за рисков капитал е делегирал функции;

г) лица, които по друг начин в голяма степен са тясно свързани или обвързани с управлението на допустими фондове за рисков капитал.

2. Във всяко обикновено искане за предоставяне на информация по параграф 1:

а) се посочва настоящият член като правно основание за искането;

б) се посочва целта на искането;

в) се уточнява изискваната информация;

г) се посочват срокове, в рамките на които информацията трябва да се предостави;

д) се включва изявление, че лицето, от което се иска да предостави тази информация, не е задължено да го направи, но ако го направи доброволно в отговор на искането, предоставената информация не трябва да бъде неточна или подвеждаща;

д) се посочва размерът на глобата, която трябва да бъде наложена в съответствие с член 20а, когато предоставената информация е невярна или подвеждаща.

3. Когато изисква информация съгласно параграф 1 с решение, ЕОЦКП:

а) се позовава на настоящия член като правно основание за искането;

б) посочва целта на искането;

в) уточнява изискваната информация;

г) посочва срок, в рамките на който информацията трябва да се предостави;

д) посочва периодичните имуществени санкции, предвидени в член 20б, в случай че предоставената информация е непълна;

е) посочва глобата, предвидена в член 20а, в случай че отговорите на поставените въпроси са неточни или подвеждащи;

ж) посочва правото на обжалване на решението пред Апелативния съвет на ЕОЦКП, както и правото решението да бъде преразгледано от Съда на Европейския съюз („Съда“) в съответствие с членове 60 и 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

4. Изискваната информация се предоставя от посочените в параграф 1 лица или техни представители, а в случай на юридически лица или лица без правосубектност — лицата, оправомощени да ги представляват по закон или от учредителни актове. Надлежно упълномощени адвокати могат да предоставят информацията от името на своите клиенти. Последните остават изцяло отговорни, в случай че предадената информация е непълна, неточна или подвеждаща.

5. ЕОЦКП незабавно изпраща копие от обикновеното искане или от решението до компетентния орган на държавата членка, в която имат местожителство или са установени посочените в параграф 1 лица, до които се отнася искането за информация.

*Член 19б*

1. Във връзка с изпълнението на задълженията си съгласно настоящия регламент ЕОЦКП може да извършва необходимите разследвания на лицата, посочени в член 19а, параграф 1. За целта служителите и други упълномощени от ЕОЦКП лица имат правомощия:

а) да проверяват всички документи, данни, процедури и всякакви други материали, отнасящи се до изпълнението на техните задачи, независимо от носителя, на който се съхраняват;

б) да вземат или получават заверени копия или извлечения от такива документи, данни, процедури и други материали;

в) да призовават и да искат от лицата, посочени в член 19а, параграф 1, от техните представители или служители да дадат устно или писмено обяснение на факти или документи, свързани с предмета и целта на проверката, и да запишат отговорите;

г) да отправят въпроси на всяко друго физическо или юридическо лице, което е съгласно да отговори, с цел да съберат информация, свързана с предмета на разследването;

д) да искат записи на телефонни разговори или предоставени данни.

2. Служителите и други лица, оправомощени от ЕОЦКП за целите на разследванията, посочени в параграф 1, упражняват своите правомощия след представяне на писмено разрешение, уточняващо предмета и целта на разследването. В разрешението се посочват и периодичните имуществени санкции, предвидени в член 20б, в случай че изискваните документи, данни, процедури или други материали, или отговорите на въпросите, поставени на лицата по член 19а, параграф 1, не са представени или са непълни, както и глобите, предвидени в член 20, в случай че отговорите на въпросите, поставени на посочените в член 19а, параграф 1 лица, са неточни или подвеждащи.

3. От лицата, посочени в член 19а, параграф 1, се изисква да допуснат провеждането на разследванията, водени по решение на ЕОЦКП. В решението се посочват предметът и целта на разследването, периодичните имуществени санкции, предвидени в член 20б, средствата за правна защита, предвидени в Регламент (ЕС) № 1095/2010, както и правото на обжалване на решението пред Съда.

4. В разумен срок преди започване на разследването по параграф 1 ЕОЦКП уведомява компетентния орган на държавата членка, в която то ще се води, за предстоящото разследване и за самоличността на оправомощените лица. Служителите на съответния компетентен орган, по искане на ЕОЦКП, подпомагат оправомощените служители да изпълняват своите задължения. При поискване, служители на съответния компетентен орган също могат да присъстват по време на разследването.

5. Ако за искането за предоставяне на съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, посочено в параграф 1, буква д), е необходимо разрешение от националния съдебен орган съгласно приложимото национално законодателство, се подава искане за такова разрешение. Искане за такова разрешение може да се внесе и като предохранителна мярка.

6. Когато национален съдебен орган получи заявление за разрешение на искането за предоставяне на съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, посочено в параграф 1, буква д), този орган проверява следното:

а) дали приетото от ЕОЦКП решение, посочено в параграф 3, е автентично;

б) дали мерките, които следва да се предприемат, са пропорционални и не са произволни или прекомерни.

7. За целите на буква б) националният съдебен орган може да поиска от ЕОЦКП подробно обяснение, по-специално относно основанията на ЕОЦКП, на които се базира подозрението за нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на подозираното нарушение и естеството на участие на лицето, което е обект на принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да преразглежда необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информацията, съдържаща се в преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП подлежи на преглед единствено от Съда на Европейския съюз съгласно процедурата, предвидена в член 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

*Член 19в*

1. В изпълнение на задълженията си съгласно настоящия регламент, ЕОЦКП може да извършва всички необходими проверки на място в служебните помещения на лицата, посочени в член 19а, параграф 1.

2. Длъжностните лица и други лица, упълномощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, могат да влизат в служебните помещения на лицата, предмет на приетото от ЕОЦКП решение за разследване, и разполагат с всички правомощия, предвидени в член 19б, параграф 1. Те разполагат и с правомощието да запечатват всички служебни помещения, счетоводни книги или документи за срока и в степента, необходими за проверката.

3. В разумен срок преди извършване на проверката ЕОЦКП уведомява за нея компетентния орган на държавата членка, на чиято територия ще се проведе проверката. ЕОЦКП, след като информира съответния компетентен орган, може да извършва проверки на място без предизвестие, когато надлежното провеждане и ефикасността на проверките налагат това. Проверките в съответствие с настоящия член се извършват при условие, че съответният орган е потвърдил, че не се противопоставя на посочените проверки.

4. Длъжностните лица и други лица, упълномощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, упражняват своите правомощия след представяне на писмено разрешение, уточняващо предмета и целта на проверката и предвидените в член 20б периодични имуществени санкции, когато съответните лица не се подчинят на проверката.

5. Посочените в член 19а, параграф 1 лица се подлагат на проверката на място, разпоредена по силата на решение на ЕОЦКП. В решението се посочват предметът и целта на проверката, насрочва се дата, на която тя ще започне, и се посочват периодичните имуществени санкции, предвидени в член 20б, средствата за правна защита, предвидени в Регламент (ЕС) № 1095/2010, както и правото на обжалване на решението пред Съда.

6. Длъжностните лица, както и лицата, упълномощени или назначени от компетентния орган на държавата членка, където ще се извърши проверката, по искане на ЕОЦКП, подпомагат активно длъжностните лица и другите лица, упълномощени от ЕОЦКП. Служителите на съответния компетентен орган също могат да присъстват на проверките на място, ако отправят искане за това.

7. ЕОЦКП може също да изиска от компетентните органи да извършат от негово име конкретни задачи по разследването и проверки на място, както е предвидено в настоящия член и в член 19б, параграф 1. За целта компетентните органи се ползват със същите правомощия както ЕОЦКП, предвидени в настоящия член и в член 19б, параграф 1.

8. Когато длъжностните лица и другите придружаващи лица, упълномощени от ЕОЦКП, установят, че дадено лице се противопоставя на проверка, разпоредена съгласно настоящия член, компетентният орган на съответната държава членка им оказва необходимото съдействие, като иска, когато е необходимо, съдействие от полицията или от равностоен правоохранителен орган, с което да им даде възможност да извършат проверката на място.

9. Ако за проверката на място, предвидена в параграф 1, или за съдействието, предвидено в параграф 7, се изисква разрешение от национален съдебен орган съгласно приложимото национално законодателство, се подава искане за такова разрешение. Искане за такова разрешение може да се внесе и като предохранителна мярка.

10. Когато национален съдебен орган получи искане за разрешение на проверките на място, предвидени в параграф 1, или за съдействието, предвидено в параграф 7, този орган проверява следното:

а) дали приетото от ЕОЦКП решение, посочено в параграф 4, е автентично;

б) дали мерките, които следва да се предприемат, са пропорционални и не са произволни или прекомерни.

11. За целите на буква б) националният съдебен орган може да поиска от ЕОЦКП подробно обяснение, по-специално относно основанията на ЕОЦКП, на които се базира подозрението за нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на подозираното нарушение и естеството на участие на лицето, което е обект на принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да преразглежда необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информацията, съдържаща се в преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП подлежи на преглед единствено от Съда съгласно процедурата, предвидена в член 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(18) Член 20 се заменя със следното:

*„Член 20*

1. Когато в съответствие с член 21, параграф 5 ЕОЦКП установи, че дадено лице е извършило едно от нарушенията, изброени в член 20а, параграф 2, той предприема едно или няколко от следните действия:

а) отменя регистрацията на управителя на допустим фонд за рисков капитал или на допустимия фонд за рисков капитал;

б) приема решение, с което задължава лицето да сложи край на нарушението;

в) приеме решение за налагане на глоби;

г) публикува съобщения.

2. При предприемане на действията, посочени в параграф 1, ЕОЦКП отчита естеството и тежестта на нарушението, като взема под внимание следните критерии:

а) продължителността и честотата на нарушението;

б) дали нарушението е предизвикало, спомогнало или по друг начин довело до финансово престъпление;

в) дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност;

г) степента на отговорност на лицето, отговорно за нарушението;

д) финансовата мощ на отговорното за нарушението лице в зависимост от общия оборот на отговорното юридическо лице или годишния доход и нетните активи на отговорното физическо лице;

е) отражението на нарушението върху интересите на инвеститорите на дребно;

ж) размера на реализираната печалба, съответно избегнатата загуба за лицето, отговорно за нарушението, или причинените загуби за трети страни вследствие на нарушението, доколкото размерът им може да бъде определен;

з) степента на съдействие на отговорното за нарушението лице с ЕОЦКП, без да се засяга необходимостта от осигуряване на принудително връщане на натрупани печалби или нереализирани загуби от това лице;

и) предишни нарушения от страна на лицето, отговорно за нарушението;

й) предприетите мерки след нарушението от страна на лицето, отговорно за нарушението, за предотвратяване на повторно извършване на нарушението.

3. ЕОЦКП възможно най-бързо уведомява отговорното за нарушението лице, както и компетентните органи на държавите членки и Комисията, за всяко предприето действие на основание параграф 1. Той обявява публично това действие на уебсайта си в рамките на 10 работни дни от датата, на която то е взето.

4. Разкриването пред обществеността, посочено в първа алинея, включва следното:

а) изявление, в което се потвърждава правото на отговорното за нарушението лице да обжалва решението;

б) когато е приложимо, изявление, указващо, че е внесена жалба и че обжалването няма суспенсивно действие;

в) изявление, че Апелативният съвет на ЕОЦКП може да спре изпълнението на обжалваното решение в съответствие с член 60, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1095/20101.“;

(19) вмъкват се следните членове 20а, 20б и 20в:

*„Член 20а*

1. Когато в съответствие с член 21, параграф 8 ЕОЦКП установи, че дадено лице умишлено или поради небрежност е извършило едно или няколко от нарушенията, изброени в параграф 2, той взема решение за налагане на глоба в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

Счита се, че нарушението е извършено умишлено, ако ЕОЦКП установи обективни фактори, които показват, че дадено лице е действало съзнателно с цел извършване на нарушение.

2. Нарушенията, посочени в параграф 1, са следните:

а) неспазване на изискванията, приложими към състава на портфейла, в нарушение на член 5;

б) търговия на дялове и акции на допустим фонд за рисков капитал с инвеститори, които не отговарят на изискванията за допустимост — в нарушение на член 6;

в) използване на обозначението „EuVECA“ без регистрация в съответствие с член 14 или без регистрация на предприятие за колективно инвестиране в съответствие с член 14а;

г) използване на обозначението „EuVECA“ за търговия с фондове, които не са установени в съответствие с член 3, алинея първа, буква б), подточка iii);

д) получаване на регистрация чрез представяне на невярна информация или друг неправомерен начин в нарушение на член 14 или член 14а;

е) стопанската дейност не се извършва честно и коректно, с необходимите умения, грижа или старание — в нарушение на член 7, алинея първа, буква а);

ж) неприлагане на подходящи политики и процедури за предотвратяване на злоупотреби в нарушение на член 7, алинея първа, буква б);

з) повторно неизпълнение на изискванията по член 12 по отношение на годишния отчет;

и) повторно неизпълнение на задължението да уведомява инвеститорите в съответствие с член 13.

3. Размерът на посочените в параграф 1 глоби е най-малко 500 000 и не надхвърля 5 млн. EUR за нарушенията, посочени в параграф 2, букви а) — и).

4. При определянето на размера на глобата по параграф 3 ЕОЦКП взема предвид критериите, предвидени в член 20, параграф 2.

5. Независимо от параграф 3, когато лице, което пряко или косвено се е облагодетелствало финансово от нарушението, размерът на глобата трябва да е равен поне на размера на ползата.

В случай че действие или бездействие на дадено лице представлява повече от едно нарушение, посочено в параграф 2, се налага само по-голямата глоба, изчислена в съответствие с параграф 4 и свързана с едно от тези нарушения.

*„Член 20б*

1. ЕОЦКП налага с решение периодични имуществени санкции с цел да принуди:

а) дадено лице да прекрати нарушение в съответствие с решение, взето на основание член 20, параграф 1, буква б);

б) лице, посочено в член 19а, параграф 1:

i) да предостави пълната информация, която е била изискана по силата на решение по член 19а;

ii) да допусне разследване, и по-специално да предостави всички документи, данни, процедури или други изискани материали, както и да допълни и коригира друга информация, предоставена в хода на разследването, започнато по силата на решение, взето на основание член19б;

iii) да допусне проверката на място, наредена с решение, взето на основание член 19в.

2. Периодичната имуществена санкция е ефективна и пропорционална. Периодичната имуществена санкция се налага за всеки ден от забавянето.

3. Независимо от предвиденото в параграф 2, размерът на периодичните имуществени санкции е 3 % от средния дневен оборот през предходната финансова година, а при физическите лица — 2 % от средния дневен доход през предходната календарна година. Той се изчислява от датата, посочена в решението за налагане на периодична имуществена санкция.

Периодичната имуществена санкция се налага за максимален срок от шест месеца след уведомяването за взетото от ЕОЦКП решение. След края на този срок ЕОЦКП преразглежда тази мярка.

*„Член 20в*

1. ЕОЦКП оповестява публично всяка наложена по силата на членове 20а и 20б глоба и периодична имуществена санкция, освен ако такова оповестяване би застрашило сериозно финансовите пазари или би причинило несъразмерно голяма вреда на засегнатите лица.

2. Наложените по силата на членове 20а и 20б глоби и периодични имуществени санкции са с административен характер.

3. Ако ЕОЦКП реши да не налага глоби, нито имуществени санкции, той уведомява съответно Европейския парламент, Съвета, Комисията и компетентните органи на заинтересованите държави членки, като посочва основанията за решението си.

4. Наложените по силата на членове 20а и 20б глоби и периодични имуществени санкции подлежат на принудително изпълнение.

Принудителното изпълнение се урежда от гражданскопроцесуалните норми, които са в сила в държавата членка или в третата държава, на чиято територия то се прилага.

5. Глобите и периодичните имуществени санкции се отнасят към общия бюджет на Европейския съюз.“;

(20) членове 21 и 21а се заменят със следния текст:

*„Член 21*

1. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват едно или повече от нарушенията, изброени в член 20а, параграф 2, той назначава свой независим служител, който да разследва случая. Назначеният разследващ служител не участва и не трябва пряко или косвено да е участвал в одобряването на проспектите, за които се отнася нарушението; той изпълнява функциите си независимо от съвета на надзорниците на ЕОЦКП.

2. Разследващият служител по параграф 1 разследва предполагаемите нарушения, като взима предвид коментарите на разследваните лица; той предоставя на съвета на надзорниците на ЕОЦКП пълна преписка с констатациите си.

3. За да изпълнява задълженията си, разследващият служител е оправомощен да изисква информация в съответствие с член 19а и да провежда разследвания и проверки на място в съответствие с членове 19б и 19в.

4. При изпълнение на задълженията си разследващият служител има достъп до всички документи и до цялата информация, събрана от ЕОЦКП в хода на надзорната дейност.

5. След приключване на разследването и преди да представи на Съвета на надзорниците на ЕОЦКП преписката с констатациите, разследващият служител дава на лицата, по отношение на които се провежда разследването, възможност да бъдат изслушани по въпросите, свързани с предмета на разследването. Разследващият служител базира констатациите си само на онези факти, по които засегнатите лица са имали възможност да изразят становище.

6. Правото на защита на разследваните лица се зачита напълно в хода на разследванията по настоящия член.

7. След като предостави на съвета на надзорниците на ЕОЦКП преписката с констатациите си, разследващият служител уведомява за това разследваните лица. Разследваните лица имат право на достъп до преписката, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не се отнася до поверителната информация, засягаща трети лица.

8. Въз основа на преписката с констатациите на разследващия служител, а при поискване от разследваните лица — след като по силата на член 20б ги изслуша, ЕОЦКП решава дали разследваните лица са извършили едно или повече от посочените в член 20а, параграф 2 нарушения и ако са — предприема надзорна мярка в съответствие с член 20.

9. Разследващият служител не участва в обсъжданията на съвета на надзорниците на ЕОЦКП, нито се намесва по друг начин в процеса на вземане на решение от този съвет.

10. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 25 до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след влизането в сила], с които определя процедурата за упражняване на правомощието за налагане на глоби или на периодични имуществени санкции, в т.ч. разпоредбите относно правото на защита, сроковете, събирането на глобите или на периодичните имуществени санкции и давностните срокове за налагането и принудителното изпълнение на тези глоби или санкции.

11. ЕОЦКП се обръща към компетентните национални органи с цел започване на наказателно преследване, когато при изпълнение на своите задължения съгласно настоящия регламент установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват престъпления. Освен това ЕОЦКП не налага глоба, нито периодична имуществена санкция при влязла в сила оправдателна или осъдителна присъда в резултат от наказателно производство в държава членка, произнесена за същите или сходни по същество факти.“

*„Член 21а*

1. Преди да вземе решение в съответствие с членове 20, 20а и 20б, ЕОЦКП дава възможност на разследваните лица да бъдат изслушани във връзка с неговите констатации. ЕОЦКП основава решенията си само на констатациите, по които разследваните лица са имали възможност да изразят становище.

Първа алинея не се прилага, ако по силата на член 20 са необходими спешни действия с цел да се предотврати съществена и неизбежна вреда на финансовата система. В такъв случай ЕОЦКП може да приеме временно решение и да предостави на разследваните лица възможност да бъдат изслушани възможно най-бързо след приемане на решението.

2. Правото на защита на лицата, по отношение на които е започнато производство, се съблюдава строго в хода на производството. Те имат право на достъп до преписката на ЕОЦКП при зачитане на законния интерес на други лица във връзка с опазване на търговските им тайни. Правото на достъп до документацията не включва поверителна информация и вътрешни подготвителни документи на ЕОЦКП.“;

(21) вмъкват се следните членове 21б, 21в и 21г:

*„Член 21б*

Съдът разполага с неограничена компетентност да осъществява контрол върху решенията, с които ЕОЦКП е наложил глоба или периодична имуществена санкция. Той може да отмени, намали или увеличи размера на наложената глоба или на периодичната имуществена санкция.

*Член 21в*

1. В съответствие с настоящия регламент и с приетите по силата на параграф 3 делегирани актове ЕОЦКП начислява такси на управителите на допустими

фондове за рисков капитал. Тези такси изцяло покриват необходимите разходи на ЕОЦКП по регистрирането, издаването на разрешение и надзора на управителите на допустими фондове за рисков капитал, както и по възстановяването на разходите, които могат да възникнат за компетентните органи в изпълнение на задълженията им по настоящия регламент, по-специално при предвиденото в член 21д делегиране на задачи.

2. Размерът на отделната такса, начислена на управител на допустим фонд за рисков капитал, покрива всички административни разходи на ЕОЦКП при действията му във връзка с регистрацията и текущия надзор над управителя на допустим фонд за рисков капитал, както и над самия фонд. Той е съобразен с управляваните от съответния допустим фонд за рисков капитал активи или където е приложимо — със собствените средства на управителя на допустим фонд за рисков капитал.

3. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 25 до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила], с цел уточняване на вида на таксите, услугите, за които се дължат такси, размера на таксите и начина, по който те следва да се заплащат.

*Член 21г*

1. Когато е необходимо за правилното изпълнение на надзорните задачи, ЕОЦКП може да делегира конкретни надзорни задачи на компетентния орган на държава членка в съответствие с насоките, издадени от ЕОЦКП по силата на член 16 от Регламент (ЕС) № 1095/2010. Такива конкретни надзорни задачи могат по-специално да включват правомощието за изискване на информация в съответствие с член 19а и за провеждане на разследвания и проверки на място в съответствие с член 19б и член 19в.

Чрез дерогация от първа алинея не се делегират регистрациите съгласно членове 14 и 14а.

2. Преди да делегира определена задача на основание параграф 1, ЕОЦКП се допитва до съответния компетентен орган относно:

а) обхвата на задачата, която ще се делегира;

б) срока за изпълнение на задачата; както и

в) предоставянето на необходимата информация от и на ЕОЦКП.

3. ЕОЦКП възстановява на компетентния орган разходите, направени във връзка с изпълнението на делегираните задачи, в съответствие с делегирания акт по член 21в, параграф 3.

4. През подходящи интервали от време ЕОЦКП прави преглед на всяко делегиране, предприето по силата на параграф 1. Делегирането може да бъде отменено във всеки един момент.

5. Делегирането на задачи не засяга отговорностите на ЕОЦКП и не ограничава способността на органа да провежда и наблюдава делегираната дейност.“;

(22) член 25 се заменя със следното:

*„Член 25*

1. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. За неограничен срок на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 8, параграф 3, член 21, параграф 10 и член 21в, параграф 3, считано от [Служба за публикации: моля, въведете датата на влизане в сила].

3. Оправомощаването, посочено в член 8, параграф 3, член 21, параграф 10 и член 21в, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него правомощие. Оттеглянето поражда действие в деня след деня на публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди да приеме делегиран акт, Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 година.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за него едновременно Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет по силата на член 8, параграф 3, член 21, параграф 10, член 21в, параграф 3, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът повдигне възражения в срок от [два месеца], след като са били уведомени за него, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът уведомят Комисията, че няма да повдигнат възражения. Посоченият срок може да се удължи с [два месеца] по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

(23) член 26 се изменя, както следва:

а) в параграф 1:

i) буква е) се заменя със следния текст:

„е) ефективността, пропорционалността и прилагането на предвидените в настоящия регламент глоби и периодични имуществени санкции;“

ii) добавя се следната буква к):

„к) оценка на ролята на ЕОЦКП, разследващите му правомощия, делегирането на задачи на компетентните органи, както и ефективността на предприетите надзорни мерки.“;

б) в параграф 2 се добавя следната буква в):

„в) до [Служба за публикации: моля, въведете дата 84 месеца след влизането в сила] по отношение на букви е) и к).“;

(24) вмъква се следният член 27а:

*„Член 27а*

1. Цялата компетентност и всички задължения за надзор и правоприлагане по отношение на допустимите фондове за рисков капитал, с които са натоварени компетентните органи, се прекратяват на [Служба за публикации: моля, въведете дата 36 месеца след влизането в сила]. Тази компетентност и тези задължения се поемат на същата дата от ЕОЦКП.

2. На посочената в параграф 1 дата ЕОЦКП поема всички преписки и работни документи, или техни заверени копия, свързани с надзора и правоприлагането по отношение на допустимите фондове за рисков капитал, включително текущите проучвания и правоприлагащи действия.

Заявленията за регистрация, получени от компетентните органи преди [Служба за публикации: моля, въведете дата 30 месеца след влизането в сила], обаче не се поемат от ЕОЦКП, а решението за регистрация или за отказ от регистрация се взима от съответния орган.

3. Посочените в параграф 1 компетентни органи подсигуряват възможно най-бързото предаване на ЕОЦКП на всички налични материали и работни документи, или техните заверени копия, във всички случаи от страна на допустимите фондове за рисков капитал. Същите компетентни органи оказват на ЕОЦКП необходимото съдействие и консултации с оглед на ефективното и ефикасно прехвърляне и поемане от него на надзора и правоприлагането по отношение на допустимите фондове за рисков капитал.

4. ЕОЦКП е законен правоприемник на посочените в параграф 1 компетентни органи по всички административни или съдебни производства, произтичащи от надзорните и правоприлащите действия на тези компетентни органи по въпросите от приложното поле на настоящия регламент.

5. Всяка регистрация на управител на допустим фонд за рисков капитал или на допустим фонд за рисков капитал, извършена от посочен в параграф 1 компетентен орган, остава валидна след прехвърлянето на правомощията към ЕОЦКП.“.

*Член 5*

*Изменения на Регламент (ЕС) № 346/2013 относно европейски фондове за социално предприемачество*

Регламент (ЕС) № 346/2013 се изменя, както следва:

(1) член 2 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се заличава буква в);

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Членове 3—6, член 10, член 13, член 14, параграф 1, букви г), д) и е), членове 15а—20, 20а—20в, член 21, членове 21а—21в, член 22, членове 22а—22г и член 26 от настоящия регламент се прилагат за лицата, управляващи предприятия за колективно инвестиране, получили разрешение съгласно член 6 от Директива 2011/61/ЕС, които управляват портфейли на допустими фондове за социално предприемачество и възнамеряват да използват обозначението „EuSEF“ във връзка с предлагането на тези фондове на пазара в Съюза.“;

(2) в член 3 първата алинея се изменя, както следва:

а) буква м) се заменя със следното:

„м) „компетентен орган“ означава който и да е компетентен орган от посочените в член 4, параграф 1, букви е) и з) от Директива 2011/61/ЕС;“;

б) буква н) се заличава;

(3) в член 7 се добавят следните алинеи:

„ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, определящи критериите за оценка на това дали управителите на допустими фондове за социално предприемачество изпълняват своите задължения в съответствие с параграф 1, букви а)—ж), с които се гарантира съгласуваност с член 12, параграф 1 от Директива 2011/61/ЕС.

ЕОЦКП представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила].

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(4) в член 8 се добавя следният параграф 3:

„3. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 26 за определяне на изискванията за делегиране на функции, посочени в параграф 2, с които се гарантира съгласуваност с изискванията, приложими към делегирането на функции, посочени в член 20 от Директива 2011/61/ЕС.“;

(5) член 11 се изменя, както следва:

а) във второто и в последното изречение на параграф 3 изразът „компетентният орган на държавата членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

б) в параграф 5 изразът „компетентният орган на държавата членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

в) добавя се следният параграф 7:

„7. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, определящи подходящи човешки и технически ресурси, необходими за правилното управление на допустимите фондове за социално предприемачество по параграф 1.

ЕОЦКП представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила].

На Комисията се делегират правомощия да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(6) в член 12 се добавят следните параграфи 3 и 4:

„3. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на правилата и процедурите за остойностяване на активи по

параграф 1, като се гарантира съгласуваност с изискванията, приложими към остойностяването на активи, посочени в член 19 от Директива 2011/61/ЕС.

ЕОЦКП представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила].

На Комисията се делегират правомощия за приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(7) член 13 се изменя, както следва:

а) в параграф 1, първа алинея, първо изречение изразът „компетентния орган на държавата членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. ЕОЦКП предоставя своевременно на компетентните органи информацията, събрана по силата на настоящия член, при поискване от тяхна страна.“;

(8) член 15 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) в уводното изречение изразът „компетентния орган в своята държава членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

ii) вмъква се следната буква -а):

„-а) държавата членка, в която е седалището на управителя на допустим фонд за социално предприемачество“;

iii) буква б) се заменя със следния текст:

„б) идентичността и адреса на допустимите фондове за социално предприемачество, чиито дялове или акции ще се предлагат на пазара, както и техните инвестиционни стратегии;“

б) в уводната част на параграф 2 изразът „компетентният орган на държавата членка се заменя с „ЕОЦКП“;

в) параграф 4 се заменя със следното:

„4. ЕОЦКП информира всички изброени по-долу лица за това дали управителят по параграф 1е регистриран като управител на допустим фонд за социално предприемачество не по-късно от два месеца, след като е предоставил цялата информация, посочена в същия параграф.

а) управителят по параграф 1;

б) компетентните органи на държавите членки по параграф 1, буква -а);

в) компетентните органи на държавите членки по параграф 1, буква г)“;

г) параграф 6 се изменя, както следва:

i) в първата алинея изразът „компетентния орган на държавата членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

ii) втората алинея се заменя със следното:

„Когато ЕОЦКП възразява срещу измененията, посочени в първа алинея, той информира управителя на допустимия фонд за социално предприемачество в срок от два месеца от уведомяването за тези промени и посочва причините за възражението. Промените, посочени в първата алинея, могат да се прилагат само при условие, че ЕОЦКП не повдига възражения срещу тези изменения в рамките на същия период.“;

д) параграфи 7 и 8 се заменят със следното:

„7. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за уточняване на критериите, по които се оценява дали са налице достатъчно добрата репутация и достатъчния опит, посочени в параграф 2, буква а).

ЕОЦКП представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент].

На Комисията се делегират правомощия да допълва настоящия регламент чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея от настоящия параграф, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

8. ЕОЦКП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за уточняване на формуляри, образци и процедури за предоставянето на информацията по параграф 1, включително информацията, която следва да се предоставя за целите на параграф 2, буква а).

ЕОЦКП представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент].

На Комисията се делегират правомощия да приема техническите стандарти за изпълнение по първа алинея от настоящия параграф в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“ ;

(9) член 15а се изменя, както следва:

а) в уводното изречение на параграф 2 изразът „компетентния орган за допустимия фонд за социално предприемачество“ се заменя с „ЕОЦКП“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. За целите на оценката на заявление за регистрация, съгласно параграф 1, ЕОЦКП прави запитване до компетентния орган на управителя, подаващ заявлението, дали допустимият фонд за социално предприемачество попада в обхвата на разрешението на управителя за управление на предприятия за колективно инвестиране и дали са изпълнени условията, предвидени в член 15, параграф 2, буква а).

ЕОЦКП може да изиска пояснения и информация относно документацията и информацията, предоставяна по силата на първа алинея.

Компетентният орган, отговарящ за управителя, дава отговор в срок от един месец от датата на получаване на искането, отправено от ЕОЦКП съгласно първа или втора алинея.“;

в) в параграф 5 изразът „компетентният орган за допустимия фонд за социално предприемачество“ се заменя с „ЕОЦКП“;

г) параграф 6 се заменя със следното:

„6. ЕОЦКП информира всички изброени по-долу субекти за това дали фондът е регистриран като допустим фонд за социално предприемачество не по-късно от два месеца, след като управителите на тези фондове са предоставили цялата информация по параграф 2:

а) управителят по параграф 1;

б) компетентните органи на държавата членка по член 15, параграф 1, буква -а);

в) компетентните органи на държавите членки по член 15, параграф 1, буква г);

г) компетентните органи на държавите членки по член 15а, параграф 2, буква г).“;

д) в параграф 8 първата алинея се заменя със следния текст:

„8. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти с цел уточняване на информацията, която се предоставя съгласно параграф 2.

ЕОЦКП представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент].

На Комисията се делегират правомощия да допълва настоящия регламент чрез приемане на регулаторните технически стандарти, посочени в първа алинея от настоящия параграф, в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

е) параграфи 9 и 10 се заличават;

(10) член 15б се заменя със следното:

*„Член 15б*

За всяко решение за отказ на регистрация на управител по член 15 или на фонд по член 15а ЕОЦКП уведомява управителите, посочени в тези членове.“;

(11) вмъква се следният член 15в:

*„Член 15в*

1. Без да се засяга член 21, ЕОЦКП отменя регистрацията на EuSEF, когато неговият управител отговаря на някое от следните условия:

а) управителят изрично се е отказал от разрешението или не го е използвал в рамките на шест месеца след предоставянето му;

б) управителят е получил разрешение посредством неверни твърдения или по всякакъв друг неправомерен начин;

в) EuSEF вече не отговаря на условията, при които е получил разрешение.

2. Отнемането на разрешението влиза в сила незабавно на цялата територия на Съюза.“;

(12) в член 16 изразът „компетентния орган на държавата членка по произход“ се заменя с „ЕОЦКП“;

(13) член 17 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. ЕОЦКП уведомява незабавно компетентните органи по член 15, параграф 4 и член 15а, параграф 6 за всяка регистрация или заличаване от регистъра на управител на допустим фонд за социално предприемачество, всяко добавяне или заличаване от регистъра на допустим фонд за социално предприемачество и за всяко добавяне или заличаване от списъка на държавите членки, в които управителят на допустим фонд за социално предприемачество възнамерява да предлага тези фондове.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. С цел да се осигури еднакво прилагане на настоящия член ЕОЦКП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение с оглед определяне на формàта на уведомлението по настоящия член.

ЕОЦКП представя тези проекти на технически стандарти за изпълнение на Комисията до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент].

На Комисията се делегират правомощия да приема техническите стандарти за изпълнение по параграф 3 от настоящия член в съответствие с процедурата, посочена в член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“ ;

в) параграфи 4 и 5 се заличават;

(14) член 17а се заличава;

(15) член 19 се заменя със следното:

„*Член 19*

1. ЕОЦКП следи за прилагането на настоящия регламент на текуща база.

2. За управителите, посочени в член 2, параграф 1, ЕОЦКП упражнява надзор върху съответствието с изискванията, определени в настоящия регламент.

3. За управителите, посочени в член 2, параграф 2, ЕОЦКП упражнява надзор върху спазването на правилата, изложени в разпоредбите, посочени в член 2, параграф 2, и съответните изисквания на Директива 2011/61/ЕС по отношение на допустимите фондове за социално предприемачество.

ЕОЦКП отговаря за контрола над допустимите фондове за социално предприемачество във връзка със спазването на задълженията, определени в правилниците на фондовете и в учредителните документи.

4. За целите на изпълнение на задачите, възложени му по силата на настоящия регламент, и с цел да гарантира високи стандарти на надзор, ЕОЦКП прилага цялото приложимо законодателство на Съюза, а когато то се състои от директиви — националното законодателство за транспониране на тези директиви.

5. Компетентните органи наблюдават предприятията за колективно инвестиране, установени или предлагани на тяхна територия, да не използват обозначението „EuSEF“ или да не внушават, че са EuSEF, освен ако са регистрирани в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент.

Когато компетентен орган счита, че предприятие за колективно инвестиране използва обозначението „EuSEF“ или внушава, че то представлява „EuSEF“ без да е регистрирано в съответствие с настоящия регламент, той незабавно уведомява ЕОЦКП за това.“;

(16) член 20 се заменя със следното:

*„Член 20*

Правомощията, предоставени на ЕОЦКП или на длъжностно лице, или на друго оправомощено от ЕОЦКП лице, по силата на членове 20а—20в, не се използват, за да се изисква разкриването на информация или документи, които са предмет на поверителност.“;

(17) вмъкват се следните членове 20а, 20б и 20в:

*„Член 20а*

1. ЕОЦКП може чрез обикновено искане или с решение да поиска от следните лица да предоставят цялата информация, необходима на ЕОЦКП за изпълнението на задълженията му съгласно настоящия регламент:

а) управителите на допустими фондове за социално предприемачество;

б) лицата, участващи в управлението на допустими фондове за социално предприемачество;

в) трети страни, на които управителят на допустим фонд за социално предприемачество е делегирал функции;

г) лица, които по друг начин в голяма степен са тясно свързани или обвързани с управлението на допустими фондове за социално предприемачество.

2. Всяко обикновено искане за предоставяне на информация по параграф 1:

а) се позовава на настоящия член като правно основание за искането;

б) посочва целта на искането;

в) уточнява изискваната информация;

г) посочва срокове, в рамките на които информацията трябва да се предостави;

д) включва декларация, че лицето, от което се изисква тази информация, не е задължено да я предостави, но че при доброволен отговор от негова

страна, предоставената информация не трябва да бъде неточна или подвеждаща;

е) посочва размерът на налаганата в съответствие с член 21а глоба, когато предоставената информация е неточна или подвеждаща.

3. Когато изисква информация съгласно параграф 1 с решение, ЕОЦКП:

а) се позовава на настоящия член като правно основание за искането;

б) посочва целта на искането;

в) уточнява изискваната информация;

г) посочва срок, в рамките на който информацията трябва да се предостави;

д) посочва периодичните имуществени санкции, предвидени в член 21б, в случай че предоставената информация е непълна;

е) посочва глобата, предвидена в член 21а, в случай че отговорите на поставените въпроси са неточни или подвеждащи;

ж) посочва правото на обжалване на решението пред Апелативния съвет на ЕОЦКП, както и правото решението да бъде преразгледано от Съда на Европейския съюз („Съда“) в съответствие с членове 60 и 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

4. Изискваната информация се предоставя от посочените в параграф 1 лица или техни представители, а в случай на юридически лица или лица без правосубектност — лицата, оправомощени да ги представляват по закон или от учредителни актове. Надлежно упълномощени адвокати могат да предоставят информацията от името на своите клиенти. Последните остават изцяло отговорни, в случай че предадената информация е непълна, неточна или подвеждаща.

5. ЕОЦКП незабавно изпраща копие от обикновеното искане или от решението до компетентния орган на държавата членка, в която са установени или в която живеят посочените в параграф 1 лица, до които се отнася искането за информация.

*Член 20б*

1. С цел да изпълнява задълженията си съгласно настоящия регламент ЕОЦКП може да извършва необходимите разследвания срещу лицата, посочени в член 20а, параграф 1. За целта служителите и други упълномощени от ЕОЦКП лица имат правомощия:

а) да проверяват всички документи, данни, процедури и всякакви други материали, отнасящи се до изпълнението на техните задачи, независимо от носителя, на който се съхраняват;

б) да вземат или получават заверени копия или извлечения от такива документи, данни, процедури и други материали;

в) да призоват и да искат от всяко лице, посочено в член 20а, параграф 1, от неговия представител или неговите служители да дадат устно или писмено обяснение на факти или документи, свързани с предмета и целта на проверката, и да запишат отговорите;

г) да задават въпроси на всяко друго физическо или юридическо лице, което е съгласно да отговори, с цел да съберат информация, свързана с предмета на разследването;

д) да искат записи на телефонни разговори или предоставени данни.

2. Служителите и други лица, оправомощени от ЕОЦКП за целите на разследванията, посочени в параграф 1, упражняват своите правомощия след представяне на писмено разрешение, уточняващо предмета и целта на разследването. В разрешението се посочват и периодичните имуществени санкции, предвидени в член 21б, в случай че изискваните документи, данни, процедури или други материали, или отговорите на въпросите, поставени на лицата, посочени в член 20а, параграф 1, не са представени или са непълни, и глобите, предвидени в член 21, в случай че отговорите на въпросите, поставени на посочените в член 20а, параграф 1 лица, са неточни или подвеждащи.

3. От лицата, посочени в член 20а, параграф 1, се изисква да допуснат провеждането на разследванията, водени по решение на ЕОЦКП. В решението се посочват предметът и целта на разследването, периодичните имуществени санкции, предвидени в член 21б, средствата за правна защита, предвидени в Регламент (ЕС) № 1095/2010, както и правото на обжалване на решението пред Съда.

4. В разумен срок преди разследването по параграф 1 ЕОЦКП уведомява компетентния орган на държавата членка, в която то ще се води, за предстоящото разследване и за самоличността на оправомощените лица. Служителите на съответния компетентен орган, по искане на ЕОЦКП, подпомагат оправомощените служители да изпълняват своите задължения. При поискване, служители на съответния компетентен орган също могат да присъстват по време на разследването.

5. Ако за искането за предоставяне на съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, посочено в параграф 1, буква д), е необходимо разрешение от националния съдебен орган съгласно приложимото национално законодателство, се подава искане за такова разрешение. Искане за такова разрешение може да се внесе и като предохранителна мярка.

6. Когато национален съдебен орган получи заявление за разрешение на искането за предоставяне на съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, посочено в параграф 1, буква д), този орган проверява следното:

а) дали приетото от ЕОЦКП решение, посочено в параграф 3, е автентично;

б) Дали мерките, които следва да се предприемат, са пропорционални и не са произволни или прекомерни.

За целите на буква б) националният съдебен орган може да поиска от ЕОЦКП подробно обяснение, по-специално относно основанията на ЕОЦКП, на които се базира подозрението за нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на подозираното нарушение и естеството на участие на лицето, което е обект на принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да преразглежда необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информацията, съдържаща се в преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП подлежи на преглед

единствено от Съда на Европейския съюз съгласно процедурата, предвидена в член 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

*Член 20в*

1. С цел да изпълнява задълженията си съгласно настоящия регламент, ЕОЦКП може да извършва всички необходими проверки на място в служебните помещения на лицата, посочени в член 20а, параграф 1.

2. Длъжностните лица и други лица, упълномощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, могат да влизат в служебните помещения на лицата, предмет на приетото от ЕОЦКП решение за разследване, и разполагат с всички правомощия, предвидени в член 20б, параграф 1. Те разполагат и с правомощието да запечатват всички служебни помещения, счетоводни книги или документи за срока и в степента, необходими за проверката.

3. В разумен срок преди извършване на проверката ЕОЦКП уведомява за нея компетентния орган на държавата членка, на чиято територия ще се проведе проверката. ЕОЦКП, след като информира съответния компетентен орган, може да извършва проверки на място без предизвестие, когато надлежното провеждане и ефикасността на проверките налагат това. Проверките в съответствие с настоящия член се извършват при условие, че съответният орган е потвърдил, че не се противопоставя на посочените проверки.

4. Длъжностните лица и други лица, упълномощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, упражняват своите правомощия след представяне на писмено разрешение, уточняващо предмета и целта на проверката и предвидените в член 21б периодични имуществени санкции, когато съответните лица не се подчинят на проверката.

5. Посочените в член 20а, параграф 1 лица позволяват проверката на място, разпоредена по силата на решение на ЕОЦКП. В решението се посочват предметът и целта на проверката, насрочва се дата, на която тя ще започне, и се посочват периодичните имуществени санкции, предвидени в член 21б, средствата за правна защита, предвидени в Регламент (ЕС) № 1095/2010, както и правото на обжалване на решението пред Съда.

6. Длъжностните лица, както и лицата, упълномощени или назначени от компетентния орган на държавата членка, където ще се извърши проверката, по искане на ЕОЦКП, подпомагат активно длъжностните лица и другите лица, упълномощени от ЕОЦКП. Служителите на съответния компетентен орган също могат да присъстват на проверките на място, ако отправят искане за това.

7. ЕОЦКП може също да изиска от компетентните органи да извършат от негово име конкретни задачи по разследването и проверки на място, както е предвидено в настоящия член и в член 20б, параграф 1. За целта компетентните органи се ползват със същите правомощия както ЕОЦКП, както е предвидено в настоящия член и в член 20б, параграф 1.

8. Когато длъжностните лица и другите придружаващи лица, упълномощени от ЕОЦКП, установят, че дадено лице се противопоставя на проверка, разпоредена съгласно настоящия член, компетентният орган на съответната държава членка им оказва необходимото съдействие, като иска, когато е необходимо, съдействие от полицията или от равностоен правоохранителен орган, с което да им даде възможност да извършат проверката на място.

9. Ако за проверката на място, предвидена в параграф 1, или за съдействието, предвидено в параграф 7, се изисква разрешение от национален съдебен орган съгласно приложимото национално законодателство, се подава искане за такова разрешение. Искане за такова разрешение може да се внесе и като предохранителна мярка.

10. Когато национален съдебен орган получи заявление за разрешение на проверките на място, предвидени в параграф 1, или за съдействието, предвидено в параграф 7, този орган проверява следното:

а) дали приетото от ЕОЦКП решение, посочено в параграф 4, е автентично;

б) дали мерките, които следва да се предприемат, са пропорционални и не са произволни или прекомерни.

11. За целите на буква б) националният съдебен орган може да поиска от ЕОЦКП подробно обяснение, по-специално относно основанията на ЕОЦКП, на които се базира подозрението за нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на подозираното нарушение и естеството на участие на лицето, което е обект на принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да преразглежда необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информацията, съдържаща се в преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП подлежи на преглед единствено от Съда съгласно процедурата, предвидена в член 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(18) член 21 се заменя със следното:

*„Член 21*

1. Когато в съответствие с член 22, параграф 5 ЕОЦКП установи, че дадено лице е извършило едно от нарушенията, изброени в член 21а, параграф 2, той предприема едно или повече от следните действия:

а) отменя регистрацията на управителя на допустим фонд за социално предприемачество или на допустимия фонд за социално предприемачество;

б) приема решение, с което задължава лицето да сложи край на нарушението;

в) приема решение за налагане на глоби;

г) публикува съобщения.

2. При предприемане на действията, посочени в параграф 1, ЕОЦКП отчита естеството и тежестта на нарушението, като взема под внимание следните критерии:

а) продължителността и честотата на нарушението;

б) дали нарушението е предизвикало, спомогнало или по друг начин довело до финансово престъпление;

в) дали нарушението е извършено умишлено или по небрежност;

г) степента на отговорност на лицето, отговорно за нарушението;

д) финансовата мощ на отговорното за нарушението лице в зависимост от общия оборот на отговорното юридическо лице или годишния доход и нетните активи на отговорното физическо лице;

е) отражението на нарушението върху интересите на инвеститорите на дребно;

ж) размера на реализираната печалба, съответно избегнатата загуба за лицето, отговорно за нарушението, или причинените загуби за трети страни вследствие на нарушението, доколкото размерът им може да бъде определен;

з) степента на съдействие на отговорното за нарушението лице с ЕОЦКП, без да се засяга необходимостта от осигуряване на принудително връщане на натрупани печалби или нереализирани загуби от това лице;

и) предишни нарушения от страна на лицето, отговорно за нарушението;

й) предприетите мерки след нарушението от страна на лицето, отговорно за нарушението, за предотвратяване на повторно извършване на нарушението.

3. ЕОЦКП без неоправдано забавяне уведомява за всяко действие, предприето в съответствие с параграф 1, лицето, отговорно за нарушението, и съобщава за него на компетентните органи на държавите членки и на Комисията. Той обявява публично това действие на уебсайта си в рамките на 10 работни дни от датата, на която то е взето.

4. Разкриването пред обществеността, посочено в първа алинея, включва следното:

а) изявление за утвърждаване на правото на лицето, отговорно за нарушението, да обжалва решението;

б) когато е приложимо, изявление, указващо, че е внесена жалба и че обжалването няма суспенсивно действие;

в) изявление, че Апелативният съвет на ЕОЦКП може да спре изпълнението на обжалваното решение в съответствие с член 60, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1095/20101.“;

(19) вмъкват се следните членове 21а, 21б и 21в:

*„Член 21а*

1. Когато в съответствие с член 22, параграф 8 ЕОЦКП установи, че дадено лице умишлено или поради небрежност е извършило едно или няколко от нарушенията, изброени в параграф 2, той взема решение за налагане на глоба в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

Счита се, че нарушението е извършено умишлено, ако ЕОЦКП установи обективни фактори, които показват, че дадено лице е действало съзнателно с цел извършване на нарушение.

3. Нарушенията, посочени в параграф 1, са следните:

а) неспазване на изискванията, приложими към състава на портфейла, в нарушение на член 5;

б) предлагане на дялове и акции на допустим фонд за социално предприемачество на инвеститори, които не отговарят на условията за допустимост, в нарушение на член 6;

в) използване на обозначението „EuSEF“ без регистрация в съответствие с член 15 или без регистрация в предприятие за колективно инвестиране в съответствие с член 15а;

г) използване на обозначението „EuSEF“ за предлагане на фондове, които не са учредени в съответствие с член 3, параграф 1, буква б), подточка iii);

д) получаване на регистрация чрез представяне на невярна информация или друг неправомерен начин в нарушение на член 15 или член 15а;

е) стопанската дейност не се извършва честно и коректно, с необходимите умения, грижа или старание — в нарушение на член 7, параграф 1, буква а);

ж) неприлагане на подходящи политики и процедури за предотвратяване на злоупотреби в нарушение на член 7, параграф 1, буква б);

з) продължаващо неизпълнение на изискванията по член 13 по отношение на годишния доклад;

i) продължаващо неизпълнение на задължението да уведомява инвеститорите в съответствие с член 14.

3. Размерът на посочените в параграф 1 глоби е най-малко 500 000 и не надхвърля 5 млн. EUR за нарушенията, посочени в параграф 2, букви а) — и).

4. При определянето на размера на глобата по параграф 3 ЕОЦКП взема предвид критериите, предвидени в член 21, параграф 2.

5. Независимо от параграф 3, когато лице, което пряко или косвено се е облагодетелствало финансово от нарушението, размерът на глобата трябва да е равен поне на размера на ползата.

6. В случай че действие или бездействие на дадено лице представлява повече от едно нарушение, посочено в параграф 2, се налага само по-голямата глоба, изчислена в съответствие с параграф 4 и свързана с едно от тези нарушения.

*Член 21б*

1. ЕОЦКП налага с решение периодични имуществени санкции с цел да принуди:

а) дадено лице да прекрати нарушение в съответствие с решение, взето на основание член 21, параграф 1, буква б);

б) лице, посочено в член 20а, параграф 1:

i) да предостави пълната информация, която е била изискана по силата на решение по член 20а;

ii) да допусне разследване, и по-специално да предостави всички документи, данни, процедури или други изискани

материали, както и да допълни и коригира друга информация, предоставена в хода на разследването, започнато по силата на решение, взето на основание член 20б;

iii) да допусне проверката на място, наредена с решение, взето на основание член 20в.

2. Периодичната имуществена санкция е ефективна и пропорционална. Периодичната имуществена санкция се налага за всеки ден от забавянето.

3. Независимо от предвиденото в параграф 2, размерът на периодичните имуществени санкции е 3 % от средния дневен оборот през предходната финансова година, а при физическите лица — 2 % от средния дневен доход през предходната календарна година. Той се изчислява от датата, посочена в решението за налагане на периодична имуществена санкция.

Периодичната имуществена санкция се налага за максимален срок от шест месеца след уведомяването за взетото от ЕОЦКП решение. След края на този срок ЕОЦКП преразглежда тази мярка.

*Член 21в*

1. ЕОЦКП оповестява публично всяка наложена по силата на членове 21а и 21б глоба и периодична имуществена санкция, освен ако такова оповестяване би застрашило сериозно финансовите пазари или би причинило несъразмерно голяма вреда на засегнатите лица.

2. Глобите и периодичните имуществени санкции, наложени съгласно членове 21а и 21б, са от административно естество.

3. Ако ЕОЦКП реши да не налага глоби, нито имуществени санкции, той уведомява съответно Европейския парламент, Съвета, Комисията и компетентните органи на заинтересованите държави членки, като посочва основанията за решението си.

4. Глобите и периодичните имуществени санкции, наложени съгласно членове 21а и 21б, могат да се изпълняват принудително.

Принудителното изпълнение се урежда от гражданскопроцесуалните норми, които са в сила в държавата членка или в третата държава, на чиято територия то се прилага.

5. Глобите и периодичните имуществени санкции се отнасят към общия бюджет на Европейския съюз.“;

(20) членове 22 и 22а се заменят със следния текст:

*„Член 22*

1. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват едно или повече от нарушенията, изброени в член 21а, параграф 2, той назначава свой независим служител, който да разследва случая. Назначеният разследващ служител не участва и не трябва пряко или косвено да е участвал в одобряването на проспектите, за които се отнася нарушението; той изпълнява функциите си независимо от съвета на надзорниците на ЕОЦКП.

2. Разследващият служител по параграф 1 разследва предполагаемите нарушения, като взима предвид коментарите на разследваните лица; той предоставя на съвета на надзорниците на ЕОЦКП пълна преписка с констатациите си.

3. За да изпълнява задълженията си, разследващият служител е оправомощен да изисква информация в съответствие с член 20а и да провежда разследвания и проверки на място в съответствие с членове 20б и 20в.

4. При изпълнение на задълженията си разследващият служител има достъп до всички документи и до цялата информация, събрана от ЕОЦКП в хода на надзорната дейност.

5. След приключване на разследването и преди да представи на Съвета на надзорниците на ЕОЦКП преписката с констатациите, разследващият служител дава на лицата, по отношение на които се провежда разследването, възможност да бъдат изслушани по въпросите, свързани с предмета на разследването. Разследващият служител базира констатациите си само на онези факти, по които засегнатите лица са имали възможност да изразят становище.

6. Правото на защита на разследваните лица се зачита напълно в хода на разследванията по настоящия член.

7. След като предостави на съвета на надзорниците на ЕОЦКП преписката с констатациите си, разследващият служител уведомява за това разследваните лица. Разследваните лица имат право на достъп до преписката, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не се отнася до поверителната информация, засягаща трети лица.

8. Въз основа на преписката с констатациите на разследващия служител, а при поискване от разследваните лица — след като по силата на член 21б ги изслуша, ЕОЦКП решава дали разследваните лица са извършили едно или повече от посочените в член 21а, параграф 2 нарушения и ако са — предприема надзорна мярка в съответствие с член 21.

9. Разследващият служител не участва в обсъжданията на съвета на надзорниците на ЕОЦКП, нито се намесва по друг начин в процеса на вземане на решение от този съвет.

Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 26 до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след влизането в сила], с които определя процедурата за упражняване на правомощието за налагане на глоби или на периодични имуществени санкции, в т.ч. разпоредбите относно правото на защита, сроковете, събирането на глобите или на периодичните имуществени санкции и давностните срокове за налагането и принудителното изпълнение на тези глоби или санкции.

11. ЕОЦКП се обръща към компетентните национални органи с цел започване на наказателно преследване, когато при изпълнение на своите задължения съгласно настоящия регламент установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват престъпления. Освен това ЕОЦКП не налага глоба, нито периодична имуществена санкция при влязла в сила оправдателна или осъдителна присъда в резултат от наказателно производство в държава членка, произнесена за същите или сходни по същество факти.“;

*Член 22а*

1. Преди да вземе решение в съответствие с членове 21, 21а и 21б, ЕОЦКП дава на лицата, срещу които има открита процедура, възможността да бъдат изслушани във връзка с неговите констатации. ЕОЦКП основава решенията си само на констатациите, по които разследваните лица са имали възможност да изразят становище.

2. Първа алинея не се прилага, ако по силата на член 21 са необходими спешни действия с цел да се предотврати съществена и неизбежна вреда на финансовата система. В такъв случай ЕОЦКП може да приеме временно решение и да предостави на разследваните лица възможност да бъдат изслушани възможно най-бързо след приемане на решението.

3. Правото на защита на лицата, по отношение на които е започнато производство, се съблюдава строго в хода на производството. Те имат право на достъп до преписката на ЕОЦКП при зачитане на законния интерес на други лица във връзка с опазване на търговските им тайни. Правото на достъп до документацията не включва поверителна информация и вътрешни подготвителни документи на ЕОЦКП.“;

(21) вмъкват се следните членове 22б, 22в и 22г:

*„Член 22б*

Съдът разполага с неограничена компетентност да осъществява контрол върху решенията, с които ЕОЦКП е наложил глоба или периодична имуществена санкция. Той може да отмени, намали или увеличи размера на наложената глоба или на периодичната имуществена санкция.

*Член 22в*

1. В съответствие с настоящия регламент и с приетите по силата на параграф 3 делегирани актове ЕОЦКП начислява такси на управителите на допустими фондове за социално предприемачество. Тези такси изцяло покриват необходимите разходи на ЕОЦКП по регистрирането, издаването на разрешение и надзора на управителите на допустими фондове за социално предприемачество, както и по възстановяването на разходите, които могат да възникнат за компетентните органи в изпълнение на задълженията им по настоящия регламент, по-специално при предвиденото в член 22г делегиране на задачи.

2. Размерът на отделната такса, начислена на управител на допустим фонд за социално предприемачество, покрива всички административни разходи на ЕОЦКП при действията му във връзка с регистрацията и текущия надзор над управителя на допустим фонд за социално предприемачество, както и над самия фонд. Той е съобразен с управляваните от съответния допустим фонд за социално предприемачество активи или където е приложимо — със собствените средства на управителя на допустим фонд за социално предприемачество.

3. Комисията приема делегирани актове в съответствие с член 26 до [СП: моля, въведете дата 24 месеца след влизането в сила], с цел уточняване на вида на

таксите, услугите, за които се дължат такси, размера на таксите и начина, по който те следва да се заплащат.

*Член 22г*

1. Когато е необходимо за правилното изпълнение на надзорните задачи, ЕОЦКП може да делегира конкретни надзорни задачи на компетентния орган на държава членка в съответствие с насоките, издадени от ЕОЦКП по силата на член 16 от Регламент (ЕС) № 1095/2010. Такива конкретни надзорни задачи могат по-специално да включват правомощието за изискване на информация в съответствие с член 20а и да провежда разследвания и проверки на място в съответствие с член 20б и член 20в.

Чрез дерогация от първа алинея не се делегират регистрациите съгласно членове 15 и 15а.

2. Преди да делегира определена задача на основание параграф 1, ЕОЦКП се допитва до съответния компетентен орган относно:

а) обхвата на задачата, която ще се делегира;

б) срока за изпълнение на задачата; както и

в) предоставянето на необходимата информация от и на ЕОЦКП.

3. ЕОЦКП възстановява на компетентния орган разходите, направени във връзка с изпълнението на делегираните задачи, в съответствие с делегирания акт по член 22в, параграф 3.

4. През подходящи интервали от време ЕОЦКП прави преглед на всяко делегиране, предприето по силата на параграф 1. Делегирането може да бъде отменено във всеки един момент.

5. Делегирането на задачи не засяга отговорностите на ЕОЦКП и не ограничава способността на органа да провежда и наблюдава делегираната дейност.“;

(22) член 26 се заменя със следното:

*„Член 26*

1. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. За неограничен срок на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове по член 8, параграф 3, член 22, параграф 10 и член 22в, параграф 3, считано от [Служба за публикации: моля, въведете датата на влизане в сила].

3. Оправомощаването, посочено в член 8, параграф 3, член 22, параграф 10 и член 22в, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него правомощие. Оттеглянето поражда действие в деня след деня на публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди да приеме делегиран акт, Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в

Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 година.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за него едновременно Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет по силата на член 8, параграф 3, член 22, параграф 10, член 22в, параграф 3, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът повдигне възражения в срок от [два месеца], след като са били уведомени за него, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът уведомят Комисията, че няма да повдигнат възражения. Посоченият срок може да се удължи с [два месеца] по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.“;

(23) член 27 се изменя, както следва:

а) в параграф 1:

i) добавя се буква н):

„н) ефективността, пропорционалността и прилагането на предвидените в настоящия регламент глоби и периодични имуществени санкции;“;

ii) добавя се следната буква о):

„о) оценка на ролята на ЕОЦКП, разследващите му правомощия, делегирането на задачи на компетентните органи, както и ефективността на предприетите надзорни мерки.“;

б) б) в параграф 2 се добавя следната буква в):

„в) до [Служба за публикации: моля, въведете дата 84 месеца след влизането в сила] по отношение на букви н) и о).“;

(24) вмъква се следният член 28а:

*„Член 28а*

1. Цялата компетентност и всички задължения за надзор и правоприлагане по отношение на допустимите фондове за социално предприемачество, с които са натоварени компетентните органи, се прекратяват на [Служба за публикации: моля, въведете дата 36 месеца след влизането в сила]. Тази компетентност и тези задължения се поемат на същата дата от ЕОЦКП.

2. На посочената в параграф 1 дата ЕОЦКП поема всички преписки и работни документи, или техни заверени копия, свързани с надзора и правоприлагането по отношение на допустимите фондове за социално предприемачество, включително текущите проучвания и правоприлагащи действия.

Заявленията за регистрация, получени от компетентните органи преди [Служба за публикации: моля, въведете дата 30 месеца след влизането в сила], обаче не се поемат от ЕОЦКП, а решението за регистрация или за отказ от регистрация се взима от съответния орган.

3. Посочените в параграф 1 компетентни органи подсигуряват възможно най-бързото предаване на ЕОЦКП на всички налични материали и работни документи, или техните заверени копия, във всички случаи от страна на допустимите фондове за социално предприемачество. Същите компетентни органи оказват на ЕОЦКП необходимото съдействие и консултации с оглед на

ефективното и ефикасно прехвърляне и поемане от него на надзора и правоприлагането по отношение на допустимите фондове за социално предприемачество.

4. ЕОЦКП е законен правоприемник на посочените в параграф 1 компетентни органи по всички административни или съдебни производства, произтичащи от надзорните и правоприлащите действия на тези компетентни органи по въпросите от приложното поле на настоящия регламент.

5. Всяка регистрация на управител на допустим фонд за социално предприемачество или на допустим фонд за социално предприемачество, извършена от посочен в параграф 1 компетентен орган, остава валидна след прехвърлянето на правомощията към ЕОЦКП.“.

“.

*Член 6*

*Изменения на Регламент (ЕС) № 600/2014 относно пазарите на финансови инструменти*

Регламент (ЕС) № 600/2104 се изменя, както следва:

(25) член 1 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната буква ж):

„ж) лицензиране и надзор на доставчиците на услуги за докладване на данни“;

б) в член 1 се вмъква следният параграф 5а:

„5а. Членове 40 и 42 се прилагат и за управляващите дружества на предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа („ПКИПЦК“), за лицензираните по Директива 2009/65/ЕО инвестиционни дружества от тип ПКИПЦК, и за лицензираните по Директива 2011/61/ЕС лица, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ).“;

(26) член 2, параграф 1 се изменя, както следва:

а) точки 34), 35) и 36) се заменят със следния текст:

„34) „одобрен механизъм за публикуване“ или „ОМП“ означава лице, лицензирано по настоящия регламент да предоставя услугата по оповестяване на отчети за сделките от името на инвестиционните посредници, каквото оповестяване се изисква в членове 20 и 21;

35) „доставчик на консолидирани данни“ или „ДКД“ означава лице, лицензирано по настоящия регламент да предоставя услугата по събиране от регулираните пазари, МСТ, ОСТ и ОМП на данни за сделките с изброените в членове 6, 7, 10, 12, 13, 20 и 21 финансови инструменти и по консолидиране на тези данни в непрекъснат електронен поток от обновявани в реално време данни за цените и обемите при всеки отделен финансов инструмент;

36) „одобрен механизъм за докладване“ или „ОМД“ означава лице, лицензирано по настоящия регламент да предоставя услугата по докладване на компетентните органи или ЕОЦКП на информация за сделките, от името на инвестиционните посредници;“;

б) вмъква се следната точка 36а):

„36а) „доставчици на услуги за докладване на данни“ означава лицата, посочени в точки 34)—36), и лицата, посочени в член 38а27а(2)];“;

(27) член 22 се заменя със следния текст:

*„ Член 22*

*Предоставяне на информация за целите на прозрачността и други изчисления*

1. С оглед извършването на изчисленията за определяне на изискванията за прозрачност преди и след сключването на сделките, на изискванията за режимите на задължението за търговия, посочени в членове 3—11, членове 14—21 и член 32, които се прилагат за финансовите инструменти, както и на това дали даден инвестиционен посредник е систематичен участник, ЕОЦКП и компетентните органи могат да изискват информация от:

а) местата на търговия;

б) ОМП; както и

в) ДКД.

2. Местата на търговия, ОМП и ДКД съхраняват необходимите данни за достатъчен период от време.

3. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определят: съдържанието и периодичността на исканията за данни; форматите и сроковете, в които местата на търговия, ОМП и ДКД трябва да отговарят на посочените в параграф 1 искания за данни; видовете данни, подлежащи на съхранение, както и минималният срок, за който местата на търговия, ОМП и ДКД трябва да съхраняват данните, за да могат да отговарят на исканията за данни, съблюдавайки параграф 2.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(28) член 26 се заменя със следния текст:

*„ Член 26*

*Задължение за докладване на сделките*

1. Инвестиционните посредници, които сключват сделки с финансови инструменти, докладват на ЕОЦКП изчерпателна и точна информация за тези сделки възможно най-бързо, но не по-късно от края на следващия работен ден.

ЕОЦКП предоставя на компетентните органи всяка информация, докладвана по силата на настоящия член.

2. Посоченото в параграф 1 задължение се прилага за:

а) финансовите инструменти, които са допуснати до търговия или се търгуват на място на търговия, или за които е подадено заявление за допускане до търговия;

б) финансовите инструменти, при които базовият инструмент е финансов инструмент, търгуван на място на търговия; както и

в) финансовите инструменти, при които базовият инструмент е индекс или кошница от финансови инструменти, търгувани на място на търговия.

Задължението се прилага за сделките с посочените в букви а)—в) финансови инструменти, независимо дали тези сделки са сключени, или не на място на търговия.

3. В докладваната информация се посочват по-специално имената и броят на купените или продадените финансови инструменти; количеството; датите и часовете на сключване на сделките; цените, по които са сключени сделките; идентификаторите на клиентите, от чието име инвестиционният посредник е сключил дадените сделки; идентификаторите на лицата при инвестиционния посредник, отговорни за дадените инвестиционни решения и за сключването на дадените сделки, както и на използвания компютърен алгоритъм; идентификаторът на приложимото освобождаване, съгласно което са сключени дадените сделки; начините за идентифициране на съответните инвестиционни посредници, както и идентификаторите на късите продажби по смисъла на член 2, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 236/2012 на акции и държавни дългови инструменти в обхвата на членове 12, 13 и 17 от посочения регламент. За сделките, които не са сключени на място на търговия, в докладваната информация се съдържат идентификатори на видовете сделки според мерките, които се изисква да бъдат приети по силата на член 20, параграф 3, буква а) и член 21, параграф 5, буква а). За стоковите деривати в докладваната информация се посочва дали сделката води до намаляване на риска по обективно измерим начин, както е посочено в член 57 от Директива 2014/65/ЕС.

4. Инвестиционните посредници, които предават нареждания, включват при предаването на тези нареждания всички данни, както е посочено в параграфи 1 и 3. Вместо да включват споменатата информация, когато предават нареждания, инвестиционните посредници могат да решат да докладват предаденото нареждане, стига да е изпълнено, като сделка при съобразяване с изискванията в параграф 1. В този случай в докладваната от инвестиционния посредник информация за дадената сделка се посочва, че става въпрос за предадено нареждане.

5. Операторът на място на търговия изготвя по силата на параграфи 1 и 3 подробна информация за сделките с финансови инструменти, търгувани на неговата платформа, сключвани чрез системите му от дружество, което не е обхванато от настоящия регламент.

6. Когато инвестиционните посредници посочват по силата на параграфи 3 и 4 идентификаторите на клиентите, които са юридически лица, те използват съответния идентификационен код на правен субект.

По силата на член 16 от Регламент (ЕС) № 1095/2010, до [Служба за публикации: да се въведе дата: 24 месеца след датата на влизане в сила] ЕОЦКП изготвя насоки с цел използването в Съюза на идентификационните кодове на правен субект да съответства на международните стандарти, и по-специално на стандартите, установени от Съвета за финансова стабилност.

7. Изискваната по силата на параграфи 1, 3 и 9 информация за сделките се предоставя на ЕОЦКП от самия инвестиционен посредник, от ОМД, който действа от негово име, или от мястото на търговия, чрез чиито системи са били сключени сделките.

Инвестиционните посредници носят отговорност за изчерпателността, точността и навременното докладване на ЕОЦКП на информацията за сделките.

Чрез дерогация от тази отговорност, когато докладва информация за тези сделки чрез ОМД, който действа от негово име, или чрез място на търговия, инвестиционният посредник не носи отговорност за грешки в изчерпателността, точността или навременното докладване на информацията по вина на ОМД или мястото на търговия. В тези случаи и при условията на член 66, параграф 4 от Директива 2014/65/ЕС отговорност за тези грешки носят ОМД или мястото на търговия.

Независимо от това инвестиционните посредници трябва добросъвестно да проверяват изчерпателността, точността и навременността на докладваната от тяхно име информация за сделките.

Държавата членка по произход изисква от мястото на търговия, което докладва информация за сделките от името на инвестиционния посредник, да разполага с ефективни механизми за установяване на автентичността и осигуряване на защитата на средствата, чрез които се предава информацията, така че да се сведе до минимум рискът от подправяне на данните и непозволеният достъп, както и да се предотврати изтичането на информация, като същевременно се осигурява непрекъснато поверителността на данните. Държавата членка по произход изисква от мястото на търговия да поддържа необходимите ресурси и да разполага с резервно оборудване, за да може да предлага и поддържа услугите си по всяко време.

ЕОЦКП може да одобри като ОМД системите за съпоставяне на сделките или за докладване, в т.ч. регистрираните или признати по дял VI от Регламент (ЕС) № 648/2012 регистри на трансакции, с оглед докладване на ЕОЦКП на изискваната в параграфи 1, 3 и 9 информация за сделките.

Когато по силата на член 9 от Регламент (ЕС) № 648/2012 сделките са били докладвани на одобрен като ОМД регистър на трансакции, като докладваната информация съдържа изискваните в параграфи 1, 3 и 9 елементи, а регистърът на трансакции от своя страна е предал на ЕОЦКП в посочения в параграф 1 срок докладваната информация, задължението на инвестиционния посредник, посочено в параграф 1, се счита за изпълнено.

При грешки или пропуски в докладваната информация за дадена сделка, докладващият за сделката ОМД, инвестиционен посредник или място на търговия коригира информацията и предоставя на ЕОЦКП коригираните данни.

8. Когато на основание член 35, параграф 8 от Директива 2014/65/ЕС предвидената по настоящия член информация за сделките се предоставя на ЕОЦКП, последният предава тази информация на компетентните органи на държавата членка по произход на инвестиционния посредник, освен ако компетентните органи на държавата членка по произход не решат, че не искат да получават тази информация.

9. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за определяне на:

а) изискваните стандарти и формати за данните при докладваната информация по силата на параграфи 1 и 3, в т.ч. методите и условията за докладване на финансовите сделки, както и формата и съдържанието на тези доклади;

б) критериите за определяне на съответния пазар в съответствие с параграф 1;

в) референтни данни на купените или продадени финансови инструменти; количеството; датите и часовете на сключване на сделките; цените, по които са сключени сделките; подробните сведения за самоличността на клиентите, идентификаторите на клиентите, от чието име инвестиционният посредник е сключил дадените сделки; идентификаторите на лицата при инвестиционния посредник, отговорни за дадените инвестиционни решения и за сключването на дадените сделки, както и на използвания компютърен алгоритъм; идентификаторът на приложимото освобождаване, съгласно което са сключени дадените сделки; начините за идентифициране на съответните инвестиционни посредници; начинът, по който са сключени дадените сделки, както и полетата с данни, необходими за обработването и анализирането на изискваната в параграф 3 информация за сделките; както и

г) идентификаторите на късите продажби на акции и държавни дългови инструменти, както е посочено в параграф 3;

д) съответните класове финансови инструменти, които подлежат на докладване по силата на параграф 2;

е) условията, при които държавите членки в съответствие с параграф 6 създават, предоставят и поддържат идентификационни кодове на правен субект, и условията, при които инвестиционните посредници използват тези идентификационни кодове на правен субект, за да посочат изискваните от параграфи 3, 4 и 5 идентификатори на клиентите в информацията за сделките, която по силата на параграф 1 са задължени да изготвят;

ж) прилагането на задълженията за докладване на сделките спрямо клоновете на инвестиционни посредници;

з) какво означава сделка и сключване на сделка за целите на настоящия член;

и) кога за целите на параграф 4 се счита, че даден инвестиционен посредник е предал нареждане.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

10. До [Служба за публикации: да се въведе дата: 24 месеца след датата на влизане в сила] ЕОЦКП представя на Комисията доклад за функционирането на настоящия член, включително неговото взаимодействие със свързаните задължения за докладване по силата на Регламент (ЕС) № 648/2012, и за това дали съдържанието и форматът на получената и предоставена на

компетентните органи информация за сделките им позволяват цялостно да следят дейността на инвестиционните посредници, както се изисква в член 24 от настоящия регламент. Комисията може да предприеме стъпки, за да предложи промени в това отношение. Комисията препраща на Европейския парламент и на Съвета доклада на ЕОЦКП.“;

(29) член 27 се заменя със следния текст:

*„Член 27*

*Задължение за предоставяне на референтни данни за финансовите инструменти*

1. За финансовите инструменти, допуснати до търговия на регулирани пазари или търгувани на МСТ или ОСТ, местата на търговия предоставят на ЕОЦКП идентификационни референтни данни за целите на докладването на сделките, изисквано от член 26.

За другите финансови инструменти, обхванати от член 26, параграф 2, търгувани чрез неговата система, всеки системен участник предоставя на ЕОЦКП референтните данни за тези финансови инструменти.

Идентификационните референтни данни се подготвят за предаване на ЕОЦКП в електронен и стандартизиран формат, преди да започне търговията с финансовия инструмент, за който се отнасят. Референтните данни за даден финансов инструмент се актуализират при всяко тяхно изменение. ЕОЦКП публикува без забавяне тези референтни данни на своя уебсайт. ЕОЦКП осигурява на компетентните органи незабавен достъп до тези референтни данни.

2. За да могат компетентните органи да следят, на основание член 26, дейността на инвестиционните посредници, за да се уверят, че последните действат почтено, безпристрастно и професионално и по начин, който способства за целостта на пазара, ЕОЦКП, след консултация с компетентните органи, въвежда необходимите механизми, така че:

а) ефективно да получава референтните данни за финансовите инструменти в изпълнение на параграф 1;

б) качеството на така получените данни да е подходящо за целите на докладването на сделките, изисквано от член 26;

в) референтните данни за финансовите инструменти, получени в изпълнение на параграф 1, да бъдат ефективно и незабавно предадени на съответните компетентни органи;

г) да са налице ефективни механизми между ЕОЦКП и компетентните органи за разрешаване на проблеми във връзка с подаването на данни или с качеството на данните.

3. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определят:

а) в изпълнение на параграф 1 — стандартите и форматите за референтните данни за финансовите инструменти, в т.ч. методите и условията за предаване на данните и техните актуализации на ЕОЦКП,

както и за препращането им на компетентните органи; форматът и съдържанието на тези данни;

б) техническите мерки, които са необходими във връзка с въведените в изпълнение на параграф 2 механизми от ЕОЦКП и компетентните органи.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(30) вмъква се следният дял IVa:

„ДЯЛ IVa

## УСЛУГИ ЗА ДОКЛАДВАНЕ НА ДАННИ

### ГЛАВА I

### Лицензиране на доставчиците на услуги за докладване на данни

*Член 27а*

*Изискване за лицензиране*

1. Експлоатацията на ОМП, ДКД или ОМД като редовна професионална или стопанска дейност подлежи на предварително лицензиране от ЕОЦКП в съответствие с настоящия дял.

2. Инвестиционен посредник или пазарен оператор, управляващ място на търговия, може също така да предоставя услуги на ОМП, ДКД или ОМД след предварителна проверка от ЕОЦКП, че инвестиционният посредник или пазарният оператор спазва разпоредбите на настоящия дял. Предоставянето на тези услуги се включва в лицензa.

3. ЕОЦКП създава регистър на всички доставчици в Съюза на услуги за докладване на данни. Регистърът е достъпен за обществеността и съдържа информация за услугите, за които е лицензиран даден доставчик на услуги за докладване на данни; регистърът редовно се актуализира.

Ако на основание член 27г ЕОЦКП отнеме лицензa, отнемането се публикува в регистъра за период от 5 години.

4. Доставчиците на услуги за докладване на данни предоставят услугите си под надзора на ЕОЦКП. ЕОЦКП редовно проверява дали доставчиците на услуги за докладване на данни спазват разпоредбите на настоящия дял. ЕОЦКП следи доставчиците на услуги за докладване на данни да удовлетворяват във всеки един момент посочените в настоящия дял условия за първоначалното им лицензиране.

*Член 27б*

*Лицензиране на доставчиците на услуги за докладване на данни*

1. Доставчиците на услуги за докладване на данни се лицензират от ЕОЦКП за целите на дял IVa, когато:

а) доставчикът на услуги за докладване на данни е юридическо лице, установено в Съюза; както и

б) доставчикът на услуги за докладване на данни удовлетворява посочените в дял IVa изисквания.

2. В лицензa по параграф 1 се посочва услугата за докладване на данни, която доставчикът на услуги за докладване на данни е лицензиран да предоставя. Когато лицензиран доставчик на услуги за докладване на данни желае да включи в дейността си допълнителни услуги за докладване на данни, той подава до ЕОЦКП заявление за разширяване на лицензa си.

3. Лицензираните доставчици на услуги за докладване на данни във всеки един момент удовлетворяват посочените в дял IVa условия за лицензиране. Лицензираните доставчици на услуги за докладване на данни незабавно уведомяват ЕОЦКП, ако условията за лицензиране се променят съществено.

4. Лицензът по параграф 1 поражда действие и е валиден за цялата територия на Съюза; той позволява на дадения доставчик на услуги за докладване на данни да предоставя в целия Съюз услугите, за които е лицензиран.

*Член 27в*

*Процедури за издаване на лиценз и за отказ от лицензиране*

1. Кандидатстващият за лицензиране доставчик на услуги за докладване на данни подава заявление, в което предоставя цялата информация, необходима на ЕОЦКП, за да потвърди, че към момента на първоначалното лицензиране този доставчик е въвел всички необходими механизми, за да изпълнява задълженията си в съответствие с разпоредбите на настоящия дял, в т.ч. програма за дейността, в която наред с другото са изложени видовете услуги, които са предвидени, както и организационната структура.

2. В срок от 20 работни дни от получаване на заявлението за издаване на лиценз ЕОЦКП преценява дали то е пълно.

Ако заявлението е непълно, ЕОЦКП определя срок, в рамките на който доставчикът на услуги за докладване на данни трябва да предостави допълнителна информация.

След като прецени, че заявлението е пълно, ЕОЦКП уведомява за това доставчика на услуги за докладване на данни.

3. След като получи пълно заявление, ЕОЦКП в рамките на шест месеца преценява доколко кандидатстващият за лицензиране доставчик на услуги за докладване на данни удовлетворява изискванията в настоящия дял и приема надлежно обосновано решение, с което го лицензира или отказва да го лицензира, след което в рамките на пет работни дни го уведомява за това.

4. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определя:

а) информацията, която трябва да се предостави по силата на параграф 6, включително програмата за дейността;

б) информацията, която трябва да се посочи в уведомленията по член 27б, параграф 3.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

5. ЕОЦКП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение, с които се определят стандартните формуляри, образци и процедури за предвидените в параграф 2 от настоящия член и в член 27д, параграф 3 уведомления или предоставяне на информация.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея проекти на технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

*Член 27г*

*Отнемане на лиценз*

1. ЕОЦКП може да отнеме лиценза на доставчик на услуги за докладване на данни, ако последният:

а) не е използвал лиценза в рамките на 12 месеца, изрично се откаже от лиценза или през предходните шест месеца не е предоставял услуги;

б) е получил лиценза въз основа на неверни твърдения или по друг неправомерен начин;

в) вече не удовлетворява условията, при които е бил лицензиран;

г) съществено и системно е нарушавал разпоредбите на настоящия регламент.

2. ЕОЦКП незабавно уведомява компетентния орган в държавата членка на установяване на доставчика на услуги за докладване на данни, чийто лиценз е решил да отнеме.

*Член 27д*

*Изисквания към ръководния орган на доставчик на услуги за докладване на данни*

1. Членовете на ръководния орган на доставчик на услуги за докладване на данни във всеки един момент са с достатъчно добра репутация, притежават достатъчно знания, умения и опит, и отделят достатъчно време за изпълнение на задълженията си.

Членовете на ръководния орган притежават достатъчно знания, умения и опит, които им позволяват да разбират дейността на доставчика на услуги за докладване на данни. Всеки член на ръководния орган действа честно, почтено и независимо, за да може при необходимост ефективно да възразява срещу решенията на висшето ръководство, както и, ако се наложи, ефективно да следи и контролира взимането на управленски решения.

Когато пазарен оператор, кандидатстващ в съответствие с член 27в за лиценз за управляване на ОМП, ДКД или ОМД, и членовете на ръководния орган на тези ОМП, ДКД или ОМД са едновременно и членовете на ръководния орган на регулирания пазар, се счита, че тези лица изпълняват изискванията по първа алинея.

2. Всеки доставчик на услуги за докладване на данни уведомява ЕОЦКП за всички членове на ръководния си орган, както и за всяка промяна в него; той предоставя и цялата информация, която е нужна на ЕОЦКП, за да оценява дали субектът съблюдава изискванията в параграф 1.

3. Ръководният орган на доставчик на услуги за докладване на данни определя управленските механизми за ефективно и благоразумно управление на организацията, в т.ч. за разделяне на задълженията и предотвратяване на конфликтите на интереси, и контролира прилагането им — като извършва и двете по начин, който подпомага целостта на пазара и е в интерес на клиентите.

4. ЕОЦКП отказва лицензиране, ако не е убеден, че лицата, които фактически ръководят стопанската дейност на доставчика на услуги за докладване на данни, са с достатъчно добра репутация или ако са налице обективни и очевидни причини да се счита, че предложените промени в ръководството на доставчика представляват заплаха за неговото стабилно и благоразумно управление, както и за подходящото отчитане на интереса на клиентите му и целостта на пазара.

5. До [Служба за публикации: да се въведе дата: 24 месеца след влизането в сила] ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти за оценка на описания в параграф 1 подходящ характер на членовете на ръководния орган при отчитане на тяхната роля и функции, както и на необходимостта да се предотвратяват конфликтите на интереси между членовете на ръководния орган и ползвателите на ОМП, ДКД или ОМД.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в настоящия параграф регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

## Глава 2

## УСЛОВИЯ ЗА ОМП, ДКД И ОМД

*Член 27е*

*Организационни изисквания към ОМП*

1. ОМП разполага с подходящи процедури и механизми за изпълнение на задължението за публично оповестяване на информация по силата на членове 20 и 21 толкова близо до реалното време, колкото е технически възможно, и при разумни търговски условия. Информацията се предоставя безплатно 15 минути, след като е била публикувана от ОМП. ОМП разпространява тази информация ефективно и последователно — така че да осигури бърз достъп до нея, без да дискриминира никого и във формат, който улеснява консолидирането ѝ с подобни данни, получени от други източници.

2. В публично предоставената от ОМП информация по силата на параграф 1 се съдържат най-малко следните елементи:

а) идентификаторът на финансовия инструмент;

б) цената, на която е сключена сделката;

в) обемът на сделката;

г) моментът на сключване на сделката;

д) моментът на докладване на сделката;

е) паричната единица на сделката;

ж) кодът на мястото на търговия, на което е сключена сделката, а ако сделката е сключена посредством систематичен участник — кодът „SI“, или в противен случай — кодът „OTC“;

з) ако е приложимо — индикация, че сделката е подлежала на специални условия.

3. ОМП прилага и поддържа ефективни административни механизми, създадени, за да се избягват конфликти на интереси с неговите клиенти. По-специално ОМП, който упражнява дейност и като пазарен оператор или инвестиционен посредник, обработва цялата събрана информация по недискриминационен начин, като въвежда и поддържа подходящи механизми за разделяне на различните стопански функции.

4. ОМП разполага с ефективни механизми за осигуряване на защитата на средствата, чрез които се предава информацията, така че да се сведе до минимум рискът от увреждане на данните и непозволеният достъп, както и да не се допусне информацията да изтече преди публикуването ѝ. ОМП поддържа необходимите ресурси и разполага с резервно оборудване, за да може да предлага и поддържа услугите си по всяко време.

5. ОМП разполага със системи за ефективна проверка на пълнотата на отчетите за сделките, установяване на пропуските и грубите грешки и отправяне на искане за повторно предоставяне на такива сгрешени отчети.

6. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определят общите формати, стандарти за данните и технически механизми за консолидиране на информацията в съответствие с параграф 1.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

7. На основание член 50 Комисията се оправомощава да приеме делегирани актове, с които определя какво се разбира под посочените в параграф 1 от настоящия член разумни търговски условия на публично оповестяване на информацията.

8. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определят:

а) средствата, с които ОМП може да изпълни предвиденото в параграф 1 задължение за предоставяне на информация;

б) съдържанието на публично оповестената по силата на параграф 1 информация, в която се съдържа минимум посочената в параграф 2 информация, по начин, който позволява да се изпълни изискваното по силата на настоящия член публично оповестяване на информация;

в) конкретните организационни изисквания, посочени в параграфи 3, 4 и 5.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

*Член 27ж*

*Организационни изисквания към ДКД*

1. ДКД разполага с подходящи процедури и механизми за събиране на публично оповестената по силата на членове 6 и 20 информация, за консолидирането ѝ в непрекъснат електронен поток и за публичното ѝ оповестяване толкова близо до реалното време, колкото е технически възможно, и при разумни търговски условия.

В тази информация се съдържат най-малко следните елементи:

а) идентификаторът на финансовия инструмент;

б) цената, на която е сключена сделката;

в) обемът на сделката;

г) моментът на сключване на сделката;

д) моментът на докладване на сделката;

е) паричната единица на сделката;

ж) кодът на мястото на търговия, на което е сключена сделката, а ако сделката е сключена посредством систематичен участник — кодът „SI“, или в противен случай — кодът „OTC“;

з) ако е приложимо — фактът, че инвестиционното решение и сключването на сделката са направени от компютърен алгоритъм на инвестиционния посредник;

и) ако е приложимо — индикация, че сделката е подлежала на специални условия;

и) ако посоченото в член 3, параграф 1 задължение за публично оповестяване на информацията е било отменено по силата на член 4, параграф 1, буква а) или буква б) — индикация с флагче за това кое от тези освобождавания се прилага за съответната сделка.

Информацията се предоставя безплатно 15 минути, след като е била публикувана от ДКД. ДКД разполага с капацитет да разпространява тази информация ефективно и последователно — така че да осигури бърз достъп до нея, без да дискриминира никого и във формати, до които пазарните участници имат лесен достъп и които могат лесно да използват.

2. ДКД разполага с подходящи процедури и механизми за събиране на публично оповестената по силата на членове 10 и 21 информация, за консолидирането ѝ в непрекъснат електронен поток и за публичното ѝ оповестяване толкова близо до реалното време, колкото е технически възможно, и при разумни търговски условия, като включи в нея минимум следните елементи:

а) идентификаторът или свойствените характеристики на финансовия инструмент;

б) цената, на която е сключена сделката;

в) обемът на сделката;

г) моментът на сключване на сделката;

д) моментът на докладване на сделката;

е) паричната единица на сделката;

ж) кодът на мястото на търговия, на което е сключена сделката, а ако сделката е сключена посредством систематичен участник — кодът „SI“, или в противен случай — кодът „OTC“;

з) ако е приложимо — индикация, че сделката е подлежала на специални условия.

Информацията се предоставя безплатно 15 минути, след като е била публикувана от ДКД. ДКД разполага с капацитет да разпространява тази информация ефективно и последователно — така че да осигури бърз достъп до нея, без да дискриминира никого и в общоприети и оперативно съвместими формати, до които пазарните участници имат лесен достъп и които могат лесно да използват.

3. ДКД се уверява, че предоставените данни са консолидирани от всички регулирани пазари, МСТ, ОСТ и ОМП, както и че са консолидирани за посочените в параграф 8, буква в) финансови инструменти, определени в регулаторните технически стандарти.

4. ДКД прилага и поддържа ефективни административни механизми, създадени, за да се избягват конфликти на интереси. По-специално пазарен

оператор или ОМП, който изготвя и консолидирани данни, обработва цялата събрана информация по недискриминационен начин, като въвежда и поддържа подходящи механизми за разделяне на различните стопански функции.

5. ДКД разполага с ефективни механизми за осигуряване на защитата на средствата, чрез които се предава информацията, така че да се сведе до минимум рискът от увреждане на данните и непозволеният достъп. ДКД поддържа необходимите ресурси и разполага с резервно оборудване, за да може да предлага и поддържа услугите си по всяко време.

ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определят стандартите и форматите за публикуваната по силата на членове 6, 10, 20 и 21 информация (идентификатор на финансовия инструмент; цена; количество; момент на сключване и парична единица на сделката; идентификатор на мястото на търговия; индикация, че сделката е подлежала на специални условия; както се изисква по силата на параграфи 1 и 2 — технически механизми за ефективно и последователно разпространяване на информацията, така че пазарните участници да имат лесен достъп до нея и тя да бъде лесно използваема от тях, в т.ч. посочване на допълнителните услуги, които ДКД би могъл да предоставя с цел повишаване на ефективността на пазара).

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

6. На основание член 89 Комисията приема делегирани актове, с които определя какво се разбира под посочените в параграфи 1 и 2 от настоящия член разумни търговски условия за предоставяне на достъп до потоците от данни.

7. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определят:

а) средствата, с които ДКД може да изпълни предвиденото в параграфи 1 и 2 задължение за предоставяне на информация;

б) съдържанието на публично оповестената по силата на параграфи 1 и 2 информация;

в) финансовите инструменти, информация за които трябва да бъде включена в потока от данни, а за некапиталовите инструменти — местата на търговия и ОМП, които трябва да бъдат включени;

г) другите средства за осигуряване на последователността на публично оповестените от различни ДКД данни и на възможността тези данни да бъдат подробно съпоставяни, свързвани с подобни данни от други източници и обобщавани на равнището на Съюза;

д) конкретните организационни изисквания, посочени в параграфи 4 и 5.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

*Член 27з*

*Организационни изисквания към ОМД*

1. ОМД разполага с подходящи процедури и механизми за докладване на изискваната по силата на член 26 информация възможно най-бързо, но не по-късно от края на работния ден след деня на сключване на сделката.

2. ОМД прилага и поддържа ефективни административни механизми, създадени, за да се избягват конфликти на интереси с неговите клиенти. По-специално ОМД, който упражнява дейност и като пазарен оператор или инвестиционен посредник, обработва цялата събрана информация по недискриминационен начин, като въвежда и поддържа подходящи механизми за разделяне на различните стопански функции.

3. ОМД разполага с ефективни механизми за осигуряване на защитата и проверка на автентичността на средствата, чрез които се предава информацията, така че да се сведе до минимум рискът от увреждане на данните и непозволеният достъп, както и да се предотврати изтичането на информация, като през цялото време се опазва поверителността на данните. ОМД поддържа необходимите ресурси и разполага с резервно оборудване, за да може да предлага и поддържа услугите си по всяко време.

4. ОМД разполага със системи за ефективна проверка на пълнотата на отчетите за сделките, за установяване на евентуално допуснатите от инвестиционния посредник пропуски и груби грешки и при наличието на такива — за уведомяване на инвестиционния посредник за съответните грешки и пропуски и отправяне на искане за повторно предоставяне на такива сгрешени отчети.

ОМД разполага със системи за установяване и коригиране на допуснатите от самия него грешки или пропуски, както и за предоставянето или повторното предоставяне, според случая, на компетентния орган на коригирани и пълни отчети за сделките.

5. ЕОЦКП разработва проекти на регулаторни технически стандарти, с които се определят:

а) средствата, с които ОМД може да изпълни предвиденото в параграф 1 задължение за предоставяне на информация; както и

б) конкретните организационни изисквания, посочени в параграфи 2, 3 и 4.

Комисията се оправомощава да приеме посочените в първа алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

(31) вмъква се следният дял VIa:

*„ДЯЛ VIa*

***Правомощия и компетентност на ЕОЦКП***

*ГЛАВА I*

**КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРОЦЕДУРИ**

*Член 38а*

*Упражняване на правомощията на ЕОЦКП*

Правомощията, предоставени по силата на членове 38б—38д на ЕОЦКП, на негово длъжностно лице или на друго оправомощено от ЕОЦКП лице, не се използват, за да се изисква разкриването на информация или на документи, които са предмет на правно призната привилегия.

*Член 38б*

*Искане за информация*

1. ЕОЦКП може чрез обикновено искане или с решение да задължи следните лица да му предоставят цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява задълженията си по настоящия регламент:

а) ОМП, ДКД, ОМД, както и инвестиционен посредник или пазарен оператор, управляващ място на търговия с оглед предоставяне на ОМП, ДКД, ОМД на услуги за докладване на данни, а също така лицата, които ги контролират или са контролирани от тях;

б) управителите на лицата по буква а);

в) одиторите и консултантите на лицата по буква а).

2. Във всяко посочено в параграф 1 обикновено искане за предоставяне на информация:

а) се посочва настоящият член като правно основание за отправянето му;

б) се посочва целта на искането;

в) се уточнява каква информация се изисква;

г) се определя срок за предоставянето на информацията;

д) се включва изявление, че лицето, от което се иска да предостави тази информация, не е задължено да го направи, но ако го направи доброволно в отговор на искането, предоставената информация не трябва да бъде неточна или подвеждаща;

е) се посочва размерът на налаганата в съответствие с член 38д глоба за неточна или подвеждаща информация.

3. Когато изисква информация по силата на параграф 1 с решение, ЕОЦКП:

а) посочва настоящия член като правно основание за отправянето му;

б) посочва целта на искането;

в) уточнява каква информация се изисква;

г) определя срок за предоставяне на информацията;

д) посочва предвидените в член 38ж периодични имуществени санкции за предоставяне на непълна информация;

е) посочва предвидената в член 38е глоба за неточни или подвеждащи отговори на поставените въпроси;

ж) посочва правото по силата на членове 60 и 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 решението да бъде обжалвано пред апелативния съвет на ЕОЦКП и пред Съда на Европейския съюз („Съда“).

4. Посочените в параграф 1 лица или техни представители, а в случай на юридически лица или лица без правосубектност — лицата, оправомощени да ги представляват по закон или по силата на учредителни актове, предоставят изискваната информация. Надлежно упълномощените адвокати могат да предоставят информацията от името на своите упълномощители. Последните носят пълна отговорност за предоставена непълна, неточна или подвеждаща информация.

5. ЕОЦКП незабавно изпраща копие от обикновеното искане или от решението до компетентния орган на държавата членка, в която са установени или в която живеят посочените в параграф 1 лица, до които се отнася искането за информация.

*Член 38в*

*Общи разследвания*

1. В изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП може да извършва необходимите разследвания на лицата по член 38б, параграф 1. За целта длъжностните лица и другите оправомощени от ЕОЦКП лица имат правомощия:

а) да проверяват всички документи, данни, процедури и други материали, отнасящи се до изпълнението на техните задачи, независимо от носителя, на който се съхраняват;

б) да взимат или получават заверени копия или извлечения от такива документи, данни, процедури и други материали;

в) да призовават и да искат от всяко лице по член 38б, параграф 1, от неговия представител или негови служители да дават устно или писмено обяснение на факти или документи, свързани с предмета и целта на проверката, и да записват отговорите;

г) да отправят въпроси до всяко друго юридическо или физическо лице, което даде съгласие за това, с цел да съберат информация, свързана с предмета на разследването;

д) да изискват съхраняваната информация за телефонни разговори и пренос на данни.

2. Длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП за целите на разследванията по параграф 1, упражняват своите правомощия след представяне на писмено разрешение, в което са посочени предметът и целта на разследването. В разрешението се посочват и предвидените в член 38и периодични имуществени санкции за непредставяне или за непълен характер на изискваните документи, данни, процедури или други материали, или на отговорите от лицата по член 38б, параграф 1 на поставените им въпроси, както и предвидените в член 38з глоби за предоставяне от лицата по член 38б, параграф 1 на неточни или подвеждащи отговори на поставените им въпроси.

3. Лицата по член 38б, параграф 1 допускат провеждането на разследванията, започнати по силата на решение на ЕОЦКП. В решението се посочват предметът и целта на разследването, предвидените в член 38и периодични имуществени санкции, предвидените в Регламент (ЕС) № 1095/2010 средства за правна защита, както и правото на обжалване на решението пред Съда.

4. В разумен срок преди започване на разследването по параграф 1 ЕОЦКП информира компетентния орган на държавата членка, на чиято територия ще се проведе то, че такова предстои и съобщава кои са оправомощените лица. По искане на ЕОЦКП служителите на съответния компетентен орган подпомагат оправомощените лица при изпълнението на техните задължения. Ако поискат, при разследването могат да присъстват и длъжностни лица на съответния компетентен орган.

5. Ако в приложимата национална уредба се изисква разрешение от съдебен орган, за да бъде изискана посочената в параграф 1, буква д) съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, се подава искане за такова разрешение. Такова разрешение може да бъде поискано и за по-голяма сигурност.

6. Когато национален съдебен орган получи искане за разрешение за изискване на посочената в параграф 1, буква д) съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, той проверява следното:

а) дали посоченото в параграф 3 решение на ЕОЦКП е автентично;

б) дали предстоящите мерки не са непропорционални, произволни или прекомерни.

За целите на буква б) националният съдебен орган може да иска от ЕОЦКП подробно да изложи съображенията си, по-специално относно предполагаемото нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на предполагаемото нарушение и естеството на участие на лицето, по отношение на което се предприемат принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да оспорва необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информация по преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП може да бъде оспорена единствено пред Съда по предвидената в Регламент (ЕС) № 1095/2010 процедура.

*Член 38г*

*Проверки на място*

1. В изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП може да извършва всички необходими проверки на място в служебните помещения на лицата по член 38б, параграф 1.

2. Длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, могат да влизат в служебните помещения на лицата, за които се отнася приетото от ЕОЦКП решение за разследване, и разполагат с всички правомощия, предвидени в член 38б, параграф 1. Те могат и да запечатват всички служебни помещения, счетоводни книги или документи за срока и в степента, необходими за проверката.

3. В разумен срок преди извършване на проверката ЕОЦКП уведомява за нея компетентния орган на държавата членка, на чиято територия ще се проведе тя. Когато това е необходимо с оглед на едно подходящо и ефикасно проверяване, ЕОЦКП, след като уведоми съответния компетентен орган, може да извършва проверки на място без предизвестие. Проверките по настоящия член се извършват, след като съответният орган потвърди, че не възразява срещу тях.

4. Длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, упражняват правомощията си, след като представят писмено разрешение, в което са посочени предметът, целта на проверката и предвидените в член 38ж периодични имуществени санкции за съответните лица, които се противопоставят на проверката.

5. Лицата по член 38б, параграф 1 допускат разпоредените с решение на ЕОЦКП проверки на място. В решението се посочват предметът и целта на проверката, датата, на която тя ще започне, предвидените в член 38и периодични имуществени санкции, предвидените в Регламент (ЕС) № 1095/2010 средства за правна защита и правото на обжалване на решението пред Съда.

6. По искане на ЕОЦКП длъжностните лица на компетентния орган на държавата членка, където ще се извърши проверката, както и оправомощените или назначените от този компетентен орган лица, активно подпомагат длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП. Служители на компетентния орган на съответната държава членка могат също да присъстват на проверките на място.

7. ЕОЦКП може също така да изиска от компетентните органи да изпълнят от негово име конкретни задачи по разследване и проверки на място, както е предвидено в настоящия член и в член 38б, параграф 1.

8. Когато длъжностните лица и другите оправомощени от ЕОЦКП придружаващи лица установят, че дадено лице се противопоставя на проверка, разпоредена по реда на настоящия член, компетентният орган на съответната държава членка им оказва необходимото съдействие, като изисква при необходимост съдействие от полицията или от равностоен правоприлагащ орган, с което да им даде възможност да извършат проверката на място.

9. Ако в националната уредба се изисква разрешение от съдебен орган за извършване на предвидената в параграф 1 проверка на място или за оказване на

предвиденото в параграф 7 съдействие, се подава искане за такова разрешение. Такова разрешение може да бъде поискано и за по-голяма сигурност.

10. Когато национален съдебен орган получи искане за разрешение за извършване на предвидената в параграф 1 проверка на място или за оказване на предвиденото в параграф 7 съдействие, той проверява следното:

а) дали посоченото в параграф 4 решение на ЕОЦКП е автентично;

б) дали предстоящите мерки не са непропорционални, произволни или прекомерни.

За целите на буква б) националният съдебен орган може да иска от ЕОЦКП подробно да изложи съображенията си, по-специално относно предполагаемото нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на предполагаемото нарушение и естеството на участие на лицето, по отношение на което се предприемат принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да оспорва необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информация по преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП може да бъде оспорена единствено пред Съда по предвидената в Регламент (ЕС) № 1095/2010 процедура.

*Член 38д*

*Обмен на информация*

Компетентните органи и ЕОЦКП обменят своевременно информацията, която им е необходима, за да изпълняват задълженията си по настоящия регламент

*Член 38е*

*Професионална тайна*

Посоченото в член 76 от Директива 2014/65/ЕС задължение за запазване на професионалната тайна се прилага за ЕОЦКП и всички лица, които работят или са работили за ЕОЦКП, както и за всяко друго лице, на което ЕОЦКП е делегирал задачи, включително одиторите и експертите, с които ЕОЦКП е сключил договор.

*Член 38ж*

*Надзорни мерки на ЕОЦКП*

1. Ако ЕОЦКП установи, че лице по член 38а, параграф 1, буква а) е извършило някое от изброените в дял IVа нарушения, той предприема едно или повече от следните действия:

а) приема решение, с което изисква от лицето да прекрати нарушението;

б) приема решение, с което по силата на членове 38з и 38и налага глоби;

в) публикува известия.

2. Когато предприема действията по параграф 1, ЕОЦКП отчита естеството и тежестта на нарушението, като взима под внимание следните критерии:

а) продължителността и честотата на нарушението;

б) дали нарушението е предизвикало, спомогнало или по друг начин довело до финансово престъпление;

в) дали нарушението е извършено умишлено или поради небрежност;

г) степента на отговорност на отговорното за нарушението лице;

д) финансовите възможности на отговорното за нарушението лице, оценени според общия оборот — при отговорно юридическо лице, или според годишния доход и нетните активи — при отговорно физическо лице;

е) въздействието на нарушението върху интересите на инвеститорите;

ж) значимостта на придобитата печалба или избегнатата загуба от отговорното за нарушението лице, или причинените вследствие на нарушението загуби за трети лица, доколкото размерът им може да бъде определен;

з) доколко отговорното за нарушението лице сътрудничи с ЕОЦКП, без да се засяга необходимостта това лице принудително да възстанови придобитата печалба или избегнатата загуба;

и) предишни нарушения на отговорното за нарушението лице;

й) мерките, предприети след нарушението от отговорното за нарушението лице за предотвратяване на повторно нарушение.

3. ЕОЦКП възможно най-бързо уведомява отговорното за нарушението лице, както и компетентните органи на държавите членки и Комисията, за всяко предприето действие на основание параграф 1. В тази връзка ЕОЦКП оповестява публично на уебсайта си всяко решение в рамките на 10 работни дни от датата на приемането му.

В посоченото в първа алинея публично оповестяване се съдържа следното:

а) изявление, в което се потвърждава правото на отговорното за нарушението лице да обжалва решението;

б) когато е приложимо — изявление, в което се потвърждава внасянето на жалба и се посочва, че обжалването не спира изпълнението на решението;

в) изявление за възможността апелативният съвет на ЕОЦКП да спре изпълнението на оспореното решение по силата на член 60, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

*ГЛАВА 2*

## АДМИНИСТРАТИВНИ САНКЦИИ И ДРУГИ МЕРКИ

*Член 38з*

*Глоби*

1. Ако в съответствие с член 38к, параграф 5 ЕОЦКП констатира, че дадено лице е извършило, умишлено или поради небрежност, някое от изброените в дял IVa нарушения, той решава да наложи глоба в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

Нарушението се счита за извършено умишлено от лицето, ако ЕОЦКП открие обективни доказателства за предумисъл.

2. Максималният размер на глобата по параграф 1 е 200 000 евро, а в държавите членки, където паричната единица не е евро — равностойността в националната парична единица. .

3. Когато в съответствие с параграф 1 определя размера на глобата, ЕОЦКП взима под внимание критериите, изброени в член 38ж, параграф 2.

*Член 38и*

*Периодични имуществени санкции*

1. ЕОЦКП налага с решение периодични имуществени санкции с цел да принуди:

а) дадено лице да прекрати нарушение в съответствие с решение, взето на основание член 38б, параграф 1, буква а);

б) лице по член 38б, параграф 1:

- да предостави пълната информация, която му е била изискана с решение на основание член 38б;
- да допусне разследване, и по-специално да предостави всички документи, данни, процедури или други изискани материали, както и да допълни и коригира друга информация, предоставена в хода на разследването, започнато по силата на решение, взето на основание член 38в;
- да допусне проверката на място, наредена с решение, взето на основание член 38г.

2. Периодичната имуществена санкция е ефективна и пропорционална. Периодичната имуществена санкция се налага за всеки ден от забавянето.

3. Независимо от предвиденото в параграф 2, размерът на периодичните имуществени санкции е 3 % от средния дневен оборот през предходната финансова година, а при физическите лица — 2 % от средния дневен доход през предходната календарна година. Той се изчислява от датата, посочена в решението за налагане на периодичната имуществена санкция.

4. Периодичната имуществена санкция се налага за максимален срок от шест месеца след уведомяването за взетото от ЕОЦКП решение. След края на този срок ЕОЦКП преразглежда тази мярка.

*Член 38й*

*Оповестяване, естество, принудително изпълнение и разпределение на глобите и периодичните имуществени санкции*

1. ЕОЦКП оповестява публично всяка наложена по силата на членове 38з и 38и глоба и периодична имуществена санкция, освен ако такова оповестяване би застрашило сериозно финансовите пазари или би причинило несъразмерно голяма вреда на засегнатите лица. Подобно оповестяване не съдържа лични данни по смисъла на Регламент (ЕО) № 45/2001.

2. Наложените по силата на членове 38з и 38и глоби и периодични имуществени санкции са с административен характер.

3. Ако ЕОЦКП реши да не налага глоби, нито имуществени санкции, той уведомява съответно Европейския парламент, Съвета, Комисията и компетентните органи на заинтересованите държави членки, като посочва основанията за решението си.

4. Наложените по силата на членове 38з и 38и глоби и периодични имуществени санкции подлежат на принудително изпълнение.

5. Принудителното изпълнение се урежда от действащите гражданскопроцесуални норми в държавата членка, на чиято територия се осъществява.

6. Глобите и периодичните имуществени санкции се отнасят към общия бюджет на Европейския съюз.

*Член 38к*

*Процедурни разпоредби за предприемане на надзорни мерки и налагане на глоби*

1. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват едно или повече от нарушенията, изброени в дял IVa, той назначава свой независим служител, който да разследва случая. Назначеният разследващ служител не участва и не трябва пряко или непряко да е участвал в надзора или лицензирането на съответния доставчик на услуги за докладване на данни; той изпълнява функциите си независимо от ЕОЦКП.

2. Разследващият служител по параграф 1 разследва предполагаемите нарушения, като взима предвид коментарите, представени от лицата, по отношение на които се провежда разследването, и представя на ЕОЦКП пълната преписка с констатациите си.

3. Разследващият служител може, с оглед на изпълнението на задълженията си, да упражнява правомощията си да изисква информация — по силата на член 38б, както и да провежда разследвания и проверки на място —по силата на членове 38в и 38г.

4. При изпълнение на задълженията си разследващият служител има достъп до всички документи и до цялата информация, събрана от ЕОЦКП в хода на надзорната дейност.

5. След приключване на разследването и преди да представи на ЕОЦКП преписката с констатациите, разследващият служител дава на лицата, които са обект на разследването, възможност да бъдат изслушани във връзка с разследвания случай. Разследващият служител базира констатациите си само на онези факти, по които засегнатите лица са имали възможност да изразят становище.

6. Правото на защита на засегнатите от разследването лица се зачита напълно в хода на разследванията по настоящия член.

7. След като предостави на ЕОЦКП преписката с констатациите си, разследващият служител уведомява за това разследваните лица. Разследваните лица имат право на достъп до преписката, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не се отнася до поверителната информация, засягаща трети лица.

8. Въз основа на преписката с констатациите на разследващия служител, а при поискване от разследваните лица — след като по силата на член 38л ги изслуша, ЕОЦКП решава дали разследваните лица са извършили едно или повече от посочените в дял IVa нарушения и ако са — предприема мярка в съответствие с член 38м.

9. Разследващият служител не участва в разискванията на ЕОЦКП, нито се намесва по друг начин в процеса на вземане на решение от страна на ЕОЦКП.

10. До [Служба за публикации: да се въведе дата: 24 месеца след влизането в сила] Комисията по силата на член 50 приема делегиран акт, с който доуточнява процедурата за упражняване на правомощието за налагане на глоби или на периодични имуществени санкции, в т.ч. разпоредбите относно правото на защита, сроковете, събирането на глобите или на периодичните имуществени санкции и давностните срокове за налагането и принудителното изпълнение на тези глоби или санкции.

11. ЕОЦКП се обръща към компетентните национални органи с цел започване на наказателно преследване, когато при изпълнение на своите задължения съгласно настоящия регламент установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват престъпления. Освен това ЕОЦКП не налага глоба, нито периодична имуществена санкция при влязла в сила оправдателна или осъдителна присъда в резултат от наказателно производство в държава членка, произнесена за същите или сходни по същество факти.

*Член 38л*

*Изслушване на заинтересованите лица*

1. Преди да вземе решение по силата на членове 38ж, 38з и 38и ЕОЦКП дава възможност на разследваните лица да бъдат изслушани във връзка с неговите констатации. ЕОЦКП основава решенията си само на констатациите, по които разследваните лица са имали възможност да изразят становище.

Първа алинея не се прилага, ако са необходими спешни действия с цел да се предотврати съществена и неизбежна вреда на финансовата система. В такъв случай ЕОЦКП може да приеме временно решение и да предостави на разследваните лица възможност да бъдат изслушани възможно най-бързо след приемане на решението.

2. Правото на защита на разследваните лица се съблюдава строго в хода на производството. Те имат право на достъп до преписката на ЕОЦКП при зачитане на законния интерес на други лица във връзка с опазване на търговските им тайни. Правото на достъп до документацията не включва поверителна информация и вътрешни подготвителни документи на ЕОЦКП.

*Член 38м*

*Контрол от страна на Съда*

Съдът разполага с неограничена компетентност да осъществява контрол върху решенията, с които ЕОЦКП е наложил глоба или периодична имуществена санкция. Той може да отмени, намали или увеличи размера на наложената глоба или на периодичната имуществена санкция.

*Член 38н*

*Такси за лицензиране и надзор*

1. По силата на настоящия регламент и на приетите по силата на параграф 3 делегирани актове ЕОЦКП начислява такси на доставчиците на услуги за докладване на данни. Тези такси изцяло покриват необходимите разходи на ЕОЦКП по лицензирането и надзора на доставчиците на услуги за докладване на данни, както и по възстановяването на разходите, които могат да възникнат за компетентните органи в изпълнение на задълженията им по настоящия регламент, по-специално при предвиденото в член 38о делегиране на задачи.

2. Размерът на таксата, начислена на даден доставчик на услуги за докладване на данни, покрива всички административни разходи на ЕОЦКП при действията му във връзка с проспекта, включително допълненията към него, изготвен от този емитент, предлагаща страна или лице, което кандидатства за допускане до търговия на регулиран пазар. Той е съобразен с оборота на емитента, предлагащата страна или лицето, което кандидатства за допускане до търговия на регулиран пазар.

3. До [Служба за публикации: да се въведе дата: 24 месеца след влизането в сила] Комисията по силата на член 50 приема делегиран акт, с който доуточнява вида на таксите, услугите, за които се дължат такси, размера на таксите и начина на плащане.

*Член 38о*

*Делегиране на задачи от ЕОЦКП на компетентните органи*

1. Когато е необходимо за правилното изпълнение на надзорните задачи, ЕОЦКП може да делегира конкретни надзорни задачи на компетентния орган на държава членка в съответствие с насоките, издадени от ЕОЦКП по силата на член 16 от Регламент (ЕС) № 1095/2010. Такива конкретни надзорни задачи могат по-специално да включват правомощието за изискване на информация — по силата на член 38б, и за провеждане на разследвания и проверки на място — по силата на членове 38в и 38г.

2. Преди да делегира определена задача, ЕОЦКП се допитва до съответния компетентен орган относно:

а) обхвата на задачата, която ще се делегира;

б) срока за изпълнение на задачата; както и

в) предоставянето на необходимата информация от и на ЕОЦКП.

3. В съответствие с приетия от Комисията по силата на член 38н, параграф 3 регламент относно таксите, ЕОЦКП възстановява на компетентния орган разходите, направени при изпълнението на делегираните задачи.

4. ЕОЦКП преразглежда решението по параграф 1 през подходящи интервали от време. Делегирането може да бъде отменено във всеки един момент.

(32) 5. Делегирането на задачи не засяга отговорностите на ЕОЦКП и не ограничава способността на органа да провежда и наблюдава делегираната дейност.“; член 50 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 1, параграф 9, член 2, параграф 2, член 13, параграф 2, член 15, параграф 5, член 17, параграф 3, член 19, параграфи 2 и 3, член 27в, член 31, параграф 4, член 40, параграф 8, член 41, параграф 8, член 42, параграф 7, член 45, параграф 10 и член 52, параграфи 10 и 12, се предоставя за неопределен срок, считано от 2 юли 2014 г.“;

б) в параграф 3 първото изречение се заменя със следния текст:

„Оправомощаването, посочено в член 1, параграф 9, член 2, параграф 2, член 13, параграф 2, член 15, параграф 5, член 17, параграф 3, член 19, параграфи 2 и 3, член 27в, член 31, параграф 4, член 40, параграф 8, член 41, параграф 8, член 42, параграф 7, член 45, параграф 10 и член 52, параграфи 10 и 12, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета.“;

в) в параграф 5 първото изречение се заменя със следния текст:

„Делегиран акт, приет на основание член 1, параграф 9, член 2, параграф 2, член 13, параграф 2, член 15, параграф 5, член 17, параграф 3, член 19, параграфи 2 и 3, член 27в, член 31, параграф 4, член 40, параграф 8, член 41, параграф 8, член 42, параграф 7, член 45, параграф 10 и член 52, параграф 10 или 12, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът повдигне възражения в срок от три месеца, след като са били уведомени за

него, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът уведомят Комисията, че няма да повдигнат възражения.“;

(33) в член 52 се добавят следните параграфи 13 и 14:

„13. Комисията, след консултации с ЕОЦКП, представя на Европейския парламент и Съвета изготвени в съответствие с дял IVa доклади за функционирането на консолидираните данни. Докладът във връзка с член 27г, параграф 1 се представя до 3 септември 2019 г. Докладът във връзка с член 27г, параграф 2 се представя до 3 септември 2021 г.

В посочените в първа алинея доклади се оценява функционирането на консолидираните данни според следните критерии:

а) достъпността и навременното предоставяне след сключване на сделка на консолидирана информация за нея, в която е обхванатa всяка сделка, независимо дали е сключена, или не на място на търговия;

б) достъпността и навременното предоставяне след сключване на сделка на пълна и частична информация за нея, която е с високо качество, предоставена е при разумни търговски условия и във формати, до които пазарните участници имат лесен достъп и които могат лесно да използват.

Ако Комисията заключи, че даден ДКД не е предоставил информацията по начин, който отговаря на посочените във втора алинея критерии, тя придружава доклада си с искане до ЕОЦКП да започне процедура на договаряне за определяне, по ръководена от ЕОЦКП процедура за възлагане на обществена поръчка, на търговско дружество, което да изготвя консолидирани данни. ЕОЦКП започва процедурата, след като получи искането на Комисията, като спазва посочените в искането на Комисията условия и в съответствие с Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета**.

14. При открита процедура по параграф 13 Комисията на основание член 50 приема делегирани актове, с които определя необходимите действия за:

а) определяне на срока на договора с търговското дружество, което да изготвя консолидираните данни, както и на реда и условията за подновяване на договора и за откриване на нова процедура за възлагане на обществена поръчка;

б) постановяване, че търговското дружество, което изготвя консолидираните данни, има изключителните правомощия да извършва тази дейност и никое друго дружество няма лиценз да работи като ДКД в съответствие с член 27а;

в) оправомощаване на ЕОЦКП да осигурява спазването на условията по търга от страна на търговското дружество, определено чрез възлагане на обществена поръчка да изготвя консолидирани данни;

г) проверка, че информацията след сключване на сделка, предоставяна от изготвящото консолидираните данни търговско дружество, е с високо качество, във формати, до които пазарните участници имат лесен достъп и които могат лесно да използват, и в консолидирана форма, която обхваща целия пазар;

д) проверка, че информацията след сключване на сделка се предоставя при разумни търговски условия, както в консолидирана, така

и в неконсолидирана форма, и отговаря на потребностите на ползвателите на тази информация в целия Съюз;

е) проверка, че местата на търговия и ОМП предоставят на разумна цена достъп до своята информация за сделките на търговското дружество, изготвящо консолидирани данни и определено чрез управлявана от ЕОЦКП процедура на възлагане на обществена поръчка;

ж) определяне на механизъм за действие, в случай че търговското дружество, определено чрез възлагане на обществена поръчка да изготвя консолидирани данни, не спазва тръжните условия;

з) определяне на условията, при които, ако предвиденото в буква б) от настоящия параграф правомощие не е използвано или няма определено дружество чрез възлагане на обществена поръчка, лицензиран по член 27а ДКД може да продължи да изготвя консолидирани данни до приключването на нова процедура за възлагане на обществена поръчка и определянето на търговско дружество, което да изготвя консолидирани данни.

* Директива 2013/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно годишните финансови отчети, консолидираните финансови отчети и свързаните доклади на някои видове предприятия и за изменение на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета (ОВ L 182, 29.6.2013 г., стр. 19).

** Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 26.10.2012 г., стр. 1).“;

(34) вмъкват се следните членове 54а и 54б:

*„Член 54а*
*Преходни мерки, свързани с ЕОЦКП*

1. Цялата компетентност и всички задължения за надзор и правоприлагане по отношение на доставчиците на услуги за докладване на данни, с които са натоварени компетентните органи по силата на член 67 от Директива 2014/65/ЕС, се прекратяват на [Служба за публикации: въвежда се дата: 36 месеца след влизането в сила]. Тази компетентност и тези задължения се поемат на същата дата от ЕОЦКП.

2. На посочената в параграф 1 дата ЕОЦКП поема всички преписки и работни документи, или техни заверени копия, свързани с надзора и правоприлагането по отношение на доставчиците на услуги за докладване на данни, включително текущите проучвания и правоприлагащи действия.

Заявленията за лицензиране обаче, получени от компетентните органи преди [Служба за публикации: въвежда се дата: 30 месеца след влизането в сила], не се поемат от ЕОЦКП; а решението за лицензиране или за отказ от лицензиране се взима от съответния орган.

3. Посочените в параграф 1 компетентни органи предават на ЕОЦКП възможно най-бързо всички налични материали и работни документи, или

техните заверени копия, свързани с доставчиците на услуги за докладване на данни. Същите компетентни органи оказват на ЕОЦКП необходимото съдействие и консултации с оглед на ефективното и ефикасно прехвърляне и поемане от него на надзора и правоприлагането по отношение на доставчиците на услуги за докладване на данни.

4. ЕОЦКП е законен правоприемник на посочените в параграф 1 компетентни органи по всички административни или съдебни производства, произтичащи от надзорните и правоприлагащите действия на тези компетентни органи по въпросите от приложното поле на настоящия регламент.

5. Всяко лицензиране на доставчик на услуги за докладване на данни, извършено от посочен в параграф 1 компетентен орган, остава валидно след прехвърлянето на правомощията към ЕОЦКП.

*Член 54б*

*Отношения с одиторите*

1. Всяко оправомощено по смисъла на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета* лице, изпълняващо при доставчик на услуги за докладване на данни задачата, описана в член 34 от Директива 2013/34/ЕС или член 73 от Директива 2009/65/ЕО или всяка друга определена със закон задача, е задължено своевременно да съобщи на ЕОЦКП всеки факт или решение относно това дружество, с които се е запознало при изпълняването на тази задача и които могат да:

а) представляват съществено нарушение на законовите, подзаконовите или административните разпоредби, с които се урежда лицензирането или в частност — упражняването на дейност на доставчиците на услуги за докладване на данни;

б) нанесат ущърб на непрекъснатото функциониране на доставчика на услуги за докладване на данни;

в) водят до отказ от заверяване на отчетите или до изразяване на резерви в това отношение.

Това лице е също така задължено да съобщи всички факти и решения, с които се е запознало при изпълнението на една от посочените в първа алинея задачи при дружество с тесни връзки с доставчика на услуги за докладване на данни, при който то изпълнява същата такава задача.

2. Добросъвестното съобщаване на компетентните органи на всички посочени в параграф 1 факти и решения от страна на оправомощените по смисъла на Директива 2006/43/ЕО лица не представлява нарушение на никакво договорно, нито правно ограничение за оповестяване на информация и не поражда никаква отговорност за тези лица.

* Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети, за изменение на Директиви 78/660/ЕИО и 83/349/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 84/253/ЕИО на Съвета (ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87).“;

*Член 7*

*Изменения на Регламент (ЕС) 2015/760 относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции*

Регламент (ЕС) 2015/760 се изменя, както следва:

(1) член 2 се изменя, както следва:

а) точка 10) се заменя със следния текст:

„10) „компетентен орган“ означава компетентните органи, посочени в член 4, параграф 1, букви е) и з) от Директива 2011/61/ЕС;“;

б) точка 11) се заличава;

(2) в член 3 параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. ЕОЦКП поддържа централен публичен регистър, в който са посочени всички ЕФДИ, получили разрешение съгласно настоящия регламент, и лицата, управляващи ЕФДИ. Регистърът е достъпен в електронен формат.“;

(3) член 5 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

i) първа алинея се заменя със следния текст:

„Заявление за разрешение за ЕФДИ се подава до ЕОЦКП.“;

ii) във втора алинея се добавя следната буква д):

„д) списък на държавите членки, в които се предвижда предлагане на ЕФДИ.“;

iii) трета алинея се заменя със следния текст:

„ЕОЦКП може да поиска разяснения и информация във връзка с представените по силата на втора алинея документи и информация.“;

б) параграф 2 се изменя, както следва:

i) първа алинея се заменя със следния текст:

„Само ЛУАИФ от ЕС, получило разрешение в съответствие с Директива 2011/61/ЕС, може да подаде до ЕОЦКП заявление за одобрение да управлява ЕФДИ, за който е поискано разрешение в съответствие с параграф 1.“;

ii) последната алинея се заменя със следния текст:

„ЕОЦКП може да поиска от компетентния орган на ЛУАИФ от ЕС разяснения и информация във връзка с посочената във втора алинея документация или потвърждение за това дали ЕФДИ попадат в обхвата на разрешението на ЛУАИФ от ЕС да управлява АИФ. Компетентният орган на ЛУАИФ от ЕС отговаря в рамките на 10 работни дни, считано от датата на получаване на подаденото от ЕОЦКП искане.“;

в) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. ЕОЦКП бива незабавно уведомяван за всички последващи изменения на посочената в параграфи 1 и 2 документация.“;

г) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Чрез дерогация от условията на параграфи 1—3, АИФ от ЕС, чиято правна форма дава възможност за вътрешно управление и когато неговият управителен орган реши да не назначава външно ЛУАИФ, подава до ЕОЦКП заявление едновременно за разрешение за ЕФДИ — в съответствие с настоящия регламент, и за ЛУАИФ — в съответствие с Директива 2011/61/ЕС.

Заявлението за разрешение за ЕФДИ с вътрешно управление включва следното:

а) правилата или учредителните документи на фонда;

б) информация за самоличността на депозитаря;

в) описание на информацията, която ще се предоставя на инвеститорите, включително описание на условията за разглеждане на жалбите на непрофесионалните инвеститори;

д) списък на държавите членки, в които се предвижда предлагане на ЕФДИ;

е) информацията, посочена в член 7, параграф 2, букви а)—д) от Директива 2011/61/ЕС.

До три месеца, считано от датата на подаване на пълното заявление, ЕОЦКП уведомява АИФ от ЕС дали са предоставени разрешенията, посочени в първа алинея.“;

д) добавят се следните параграфи 6 и 7:

„6. ЕОЦКП незабавно уведомява компетентните органи на държавата членка, в която се предвижда предлагане на ЕФДИ, за разрешенията, предоставени по силата на член 6 и в съответствие с член 31, параграф 2.“;

7. В уведомлението по параграф 6 се съдържа следната информация:

а) идентификационните данни на лицето, управляващо ЕФДИ, на ЕФДИ и на държавата членка, в която е седалището или главното управление на ЕФДИ;

б) уставът или учредителните документи на ЕФДИ;

в) идентификационните данни на депозитаря на ЕФДИ;

г) описание на информацията, която ще се предостави на инвеститорите;

д) описание на реда и условията за разглеждане на жалбите, подадени от непрофесионални инвеститори;

е) проспектът и когато е приложимо — основният информационен документ, посочен в Регламент (ЕС) № 1286/2014;

ж) информация за инструментите, посочени в член 26.“;

(4) член 6 се изменя, както следва:

а) параграфи 1—3 се заменят със следния текст:

„1. АИФ от ЕС получава разрешение за ЕФДИ само когато ЕОЦКП:

а) се е уверил, че АИФ от ЕС изпълнява всички изисквания на настоящия регламент;

б) е одобрил заявлението на ЛУАИФ от ЕС, получило разрешение в съответствие с Директива 2011/61/ЕС да управлява ЕФДИ, правилата или учредителните документи на фонда и избора на депозитар.

2. В случай че АИФ от ЕС подаде заявление в съответствие с член 5, параграф 5 от настоящия регламент, ЕОЦКП предоставя разрешение на АИФ от ЕС за ЕФДИ само когато:

а) се е уверил, че АИФ от ЕС удовлетворява изискванията на настоящия регламент;

б) се е уверил, че АИФ от ЕС удовлетворява изискванията на Директива 2011/61/ЕС;

в) е одобрил правилника на фонда или учредителните документи, както и избора на депозитар.

3. ЕОЦКП може да откаже да одобри заявлението на ЛУАИФ от ЕС за управление на ЕФДИ само когато ЛУАИФ от ЕС:

а) не удовлетворява изискванията на настоящия регламент;

б) не удовлетворява изискванията на Директива 2011/61/ЕС по отношение на ЕФДИ, което възнамерява да управлява;

в) не е получило разрешение от компетентния орган на ЛУАИФ от ЕС да управлява АИФ, чиито инвестиционни стратегии спадат към обхванатите от настоящия регламент;

г) не е предоставило документите, посочени в член 5, параграф 2, или изискваните във връзка с тях разяснения или информация.

Преди да откаже да одобри заявление, ЕОЦКП се допитва до компетентния орган на ЛУАИФ от ЕС.“;

б) параграф 4 се заличава;

в) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. ЕОЦКП уведомява АИФ от ЕС за причините за отказа си да даде разрешение за ЕФДИ.“;

г) параграфи 6 и 7 се заличават;

(5) добавя се следният член 6а:

*„Член 6а*

***Отнемане на разрешение***

1. Без да се засяга член 35, ЕОЦКП отнема разрешението за ЕФДИ, ако лицето, управляващо ЕФДИ, удовлетворява някое от следните условия:

а) управляващото лице изрично се откаже от разрешението или не го е използвало в рамките на шест месеца след предоставянето му;

б) управляващото лице е получило разрешението посредством неверни твърдения или по всякакъв друг неправомерен начин;

в) ЕФДИ вече не удовлетворява условията, при които му е било предоставено разрешение.

2. Отнемането на разрешението влиза в сила незабавно на цялата територия на Съюза.“;

(6) в член 7 параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Лицето, управляващо ЕФДИ, отговаря за спазването на изискванията на настоящия регламент и на съответните изисквания по отношение на ЕФДИ на Директива 2011/61/ЕС. Лицето, управляващо ЕФДИ, отговаря също така за загубите или вредите, произтичащи от неспазването на настоящия регламент.“;

(7) в член 17, параграф 1 второто изречение се заменя със следния текст:

„Датата, посочена в буква а) на първа алинея, е съобразена с особеностите и характеристиките на активите, в които ЕФДИ ще инвестира; тя е по-ранната от двете дати: не по-късно от пет години след датата на разрешението за ЕФДИ или половината от жизнения цикъл на ЕФДИ, както е определен по силата на член 18, параграф 3. При изключителни обстоятелства и след представяне на надлежно обоснован инвестиционен план ЕОЦКП може да одобри удължаване на този срок с не повече от една допълнителна година.“;

(8) в член 18, параграф 2 буква б) се заменя със следния текст:

„б) към момента на издаване на разрешението и през целия жизнен цикъл на ЕФДИ лицето, управляващо ЕФДИ, е в състояние да докаже пред ЕОЦКП, че разполага с подходяща система за управление на ликвидността и ефективни процедури за наблюдение на ликвидния риск на ЕФДИ, които са съвместими с дългосрочната инвестиционна стратегия на ЕФДИ и с предложената политика за обратно изкупуване;“;

(9) в член 21 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. ЕФДИ приема подробна схема за редовна продажба на своите активи с цел обратно изкупуване на дяловете или акциите на инвеститорите след края на жизнения цикъл на ЕФДИ; тази схема се съобщава на ЕОЦКП най-късно една година преди датата на края на жизнения цикъл на ЕФДИ.“;

(10) в член 23, параграф 3 буква е) се заменя със следния текст:

„е) всяка друга информация, която според ЕОЦКП е уместна за целите на параграф 2.“;

(11) в член 24 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. ЕФДИ изпраща на ЕОЦКП проспекта си и всички изменения към него, както и годишния си отчет. При поискване ЕФДИ предоставя тази документация на компетентния орган на лицето, управляващо ЕФДИ. ЕФДИ предоставя тази документация в срока, посочен от ЕОЦКП и компетентния орган на лицето, управляващо ЕФДИ.“;

(12) в член 28 се добавя параграф 3:

„3. До [Служба за публикации: да се въведе дата: 24 месеца след датата на влизане в сила] Комисията по силата на член 36а приема делегирани актове, с които се уточнява вътрешният процес за оценка на това дали ЕФДИ е подходящ да бъде предлаган на посочените в параграф 1 непрофесионални инвеститори, като се осигурява съгласуваност с предвидените в член 25 от

Директива 2014/65/ЕС* разпоредби относно оценяването на подходящия и уместен характер.

---

* Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).“;

(13) членове 31, 32, 33 и 34 се заменят със следния текст:

*„Член 31*

***Предлагане на дялове или акции на ЕФДИ***

Лицето, управляващо ЕФДИ, може да предлага дялове или акции на този ЕФДИ веднага след като получи от ЕОЦКП посоченото в член 5, параграф 6 уведомление.

*Член 32*

***Надзор от страна на ЕОЦКП***

1. ЕОЦКП непрекъснато проверява, че настоящият регламент се прилага.

2. ЕОЦКП контролира спазването на правилата или учредителните документи на ЕФДИ, както и на задълженията, посочени в проспекта, който трябва да е в съответствие с настоящия регламент.

3. С оглед на изпълнението на възложените му по силата на настоящия регламент задачи и с цел да осигури високи стандарти на надзор, ЕОЦКП прилага цялото съответно право на Съюза, а когато то се състои от директиви — националното законодателство, с което се транспонират тези директиви.

4. Компетентните органи проверяват, че установените или предлаганите на тяхна територия предприятия за колективно инвестиране не използват обозначението „ЕФДИ“ и не внушават, че са ЕФДИ, освен ако не са получили разрешение по силата на настоящия регламент.

Ако компетентен орган сметне, че предприятие за колективно инвестиране използва обозначението „ЕФДИ“ или внушава, че е ЕФДИ, без да е получило разрешение по силата на настоящия регламент, той незабавно уведомява ЕОЦКП за това.

*Член 33*

***Упражняване на правомощията, посочени в членове 34, 34а и 34б***

Правомощията, предоставени по силата на членове 34, 34а и 34б на ЕОЦКП, на негово длъжностно лице или на друго оправомощено от ЕОЦКП лице, не се използват, за да се изисква разкриването на информация или на документи, които са предмет на правно призната привилегия.

*Член 34*

***Искане на информация***

1. ЕОЦКП може чрез обикновено искане или с решение да задължи следните лица да му предоставят цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява задълженията си по настоящия регламент:

а) лицата, управляващи ЕФДИ;

б) лицата, участващи в управлението на ЕФДИ;

в) третите лица, на които лицето, управляващо ЕФДИ, е делегирало функции;

г) лицата, които по друг начин са тясно свързани с управлението на ЕФДИ.

2. Във всяко посочено в параграф 1 обикновено искане за предоставяне на информация:

а) се посочва настоящият член като правно основание за отправянето му;

б) се посочва целта на искането;

в) се уточнява каква информация се изисква;

г) се определя срок за предоставяне на информацията;

д) се включва изявление, че лицето, от което се иска да предостави тази информация, не е задължено да го направи, но ако го направи доброволно в отговор на искането, предоставената информация не трябва да бъде неточна или подвеждаща;

е) се посочва размерът на налаганата в съответствие с член 35а глоба за неточна или подвеждаща информация.

3. Когато изисква информация по силата на параграф 1 с решение, ЕОЦКП:

а) посочва настоящия член като правно основание за отправянето му;

б) посочва целта на искането;

в) уточнява каква информация се изисква;

г) определя срок за предоставяне на информацията;

д) посочва предвидените в член 35б периодични имуществени санкции за предоставяне на непълна информация;

е) посочва глобата, предвидена в член 35а, параграф 3 във връзка с член 35а, параграф 2, буква н) в случай че отговорите на поставените въпроси са неточни или подвеждащи;

ж) посочва правото на обжалване на решението пред апелативния съвет, както и правото решението да бъде обжалвано пред Съда на Европейския съюз на основание членове 60 и 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

4. Посочените в параграф 1 лица, техните представители или, в случай на юридически лица или на асоциации без правосубектност, лицата,

упълномощени да ги представляват по закон или съгласно учредителните им актове, предоставят изискваната информация. Надлежно упълномощените адвокати могат да предоставят информацията от името на своите упълномощители. Последните носят пълна отговорност за предоставена непълна, неточна или подвеждаща информация.

5. ЕОЦКП незабавно изпраща копие от обикновеното искане или от решението до компетентния орган на държавата членка, в която са установени или в която живеят посочените в параграф 1 лица, до които се отнася искането за информация.“;

(14) вмъкват се следните членове 34а, 34б, 34в и 34г:

*„Член 34а*

***Общи разследвания***

1. В изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП може да извършва всички необходими разследвания на лицата по член 34, параграф 1. За целта длъжностните лица и други оправомощени от ЕОЦКП лица имат правомощия:

а) да проверяват всички документи, данни, процедури и други материали, отнасящи се до изпълнението на техните задачи, независимо от носителя, на който се съхраняват;

б) да взимат или получават заверени копия или извлечения от такива документи, данни, процедури и други материали;

в) да призовават и да искат от всяко лице по член 34, параграф 1, от неговия представител или негови служители да дават устно или писмено обяснение на факти или документи, свързани с предмета и целта на проверката, и да записват отговорите;

г) да отправят въпроси до всяко друго юридическо или физическо лице, което даде съгласие за това, с цел да съберат информация, свързана с предмета на разследването;

д) да изискват съхраняваната информация за телефонни разговори и пренос на данни.

2. Длъжностните лица и други лица, оправомощени от ЕОЦКП за целите на разследванията, посочени в параграф 1, упражняват своите правомощия след представяне на писмено разрешение, в което се посочват предметът и целта на разследването. В разрешението се посочват и предвидените в член 35б периодични имуществени санкции за непредставяне или за непълен характер на изискваните документи, данни, процедури или други материали, или на отговорите от лицата по член 34, параграф 1 на поставените им въпроси, както и предвидените глоби в член 35а, параграф 3 във връзка с член 35а, параграф 2, буква о) за предоставяне от лицата по член 34, параграф 1 на неточни или подвеждащи отговори на поставените им въпроси.

3. Лицата по член 34, параграф 1 допускат провеждането на разследванията, започнати по силата на решение на ЕОЦКП. В решението се посочват предметът и целта на разследването, периодичните имуществени санкции, предвидени в член 35б, правните средства за защита, предвидени в Регламент

(ЕС) № 1095/2010, както и правото на обжалване на решението пред Съда на Европейския съюз.

4. В разумен срок преди започването на разследването ЕОЦКП информира компетентния орган на държавата членка, на чиято територия ще се проведе то, за предстоящото разследване и за самоличността на оправомощените лица. По искане на ЕОЦКП служителите на съответния компетентен орган подпомагат оправомощените лица при изпълнението на техните задължения. Ако поискат, при разследването могат да присъстват и длъжностни лица на съответния компетентен орган.

5. Ако съгласно националната уредба относно искането за предоставяне на съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, посочено в параграф 1, буква д), е необходимо разрешение от съдебен орган, се подава искане за такова разрешение. Такова разрешение може да бъде поискано и за по-голяма сигурност.

6. Когато национален съдебен орган получи искане за разрешение за изискване на посочената в параграф 1, буква д) съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, той проверява следното:

а) дали посоченото в параграф 3 решение на ЕОЦКП е автентично;

б) дали предстоящите мерки не са непропорционални, произволни или прекомерни.

За целите на буква б) националният съдебен орган може да иска от ЕОЦКП подробно да изложи съображенията си, по-специално относно предполагаемото нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на предполагаемото нарушение и естеството на участие на лицето, по отношение на което се предприемат принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да оспорва необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информация по преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП може да бъде оспорена единствено пред Съда по предвидената в член 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 процедура.

*Член 34б*

***Проверки на място***

1. В изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП може да извършва всички необходими проверки на място в служебните помещения на юридическите лица по член 34, параграф 1.

2. Длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, могат да влизат в служебните помещения и площи на юридическите лица при наличие на решение за провеждане на разследване, прието от ЕОЦКП, и разполагат с всички правомощия, предвидени в член 34а, параграф 1. Те могат и да запечатват всички служебни помещения, счетоводни книги или документи за срока и в степента, необходими за проверката.

3. В разумен срок преди извършване на проверката ЕОЦКП уведомява за нея компетентния орган на държавата членка, на чиято територия ще се

проведе тя. Когато това е необходимо с оглед на едно подходящо и ефикасно проверяване ЕОЦКП, след като уведоми съответния компетентен орган, може да извършва проверки на място без предизвестие. Проверките по настоящия член се извършват след като съответният орган потвърди, че не възразява срещу тях.

4. Длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, упражняват правомощията си, след като представят писмено разрешение, в което се посочват предметът, целта на проверката и предвидените в член 35б периодични имуществени санкции в случаите, когато съответните лица не допуснат извършването на проверката.

5. Лицата, посочени в член 34, параграф 1, допускат извършването на проверки на място, разпоредено с решение на ЕОЦКП. В решението се посочват предметът и целта на проверката, датата, на която тя ще започне, предвидените в член 35б периодични имуществени санкции, предвидените в Регламент (ЕС) № 1095/2010 средства за правна защита и правото на обжалване на решението пред Съда на Европейския съюз.

6. По искане на ЕОЦКП длъжностните лица на компетентния орган на държавата членка, където ще се извърши проверката, както и оправомощените или назначените от този компетентен орган лица, активно подпомагат длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП. Ако поискат, при проверките на място могат да присъстват и длъжностни лица на този компетентен орган.

7. ЕОЦКП може също така да изиска от компетентните органи да изпълнят от негово име конкретни задачи по разследване и проверки на място, както е предвидено в настоящия член и в член 34а, параграф 1. За целта компетентните органи се ползват със същите правомощия като ЕОЦКП, предвидени в настоящия член и в член 34а, параграф 1.

8. Когато длъжностните лица и другите оправомощени от ЕОЦКП придружаващи лица установят, че дадено лице се противопоставя на проверка, разпоредена по реда на настоящия член, компетентният орган на съответната държава членка им оказва необходимото съдействие, като изисква при необходимост съдействие от полицията или от равностоен правоприлагащ орган, с което да им даде възможност да извършат проверката на място.

9. Ако съгласно приложимата национална уредба, за проверката на място, предвидена в параграф 1, или за съдействието, предвидено в параграф 7, е необходимо разрешение от съдебен орган, се подава искане за такова разрешение. Такова разрешение може да бъде поискано и за по-голяма сигурност.

10. Когато национален съдебен орган получи искане за разрешение за извършване на предвидената в параграф 1 проверка на място или за оказване на предвиденото в параграф 7 съдействие, той проверява следното:

а) дали посоченото в параграф 4 решение на ЕОЦКП е автентично;

б) дали предстоящите мерки не са непропорционални, произволни или прекомерни.

За целите на буква б) националният съдебен орган може да иска от ЕОЦКП подробно да изложи съображенията си, по-специално относно предполагаемото

нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на предполагаемото нарушение и естеството на участие на лицето, по отношение на което се предприемат принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да оспорва необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информация по преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП може да бъде оспорена единствено пред Съда по предвидената в член 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 процедура.

*Член 34в*

***Обмен на информация***

Компетентните органи и ЕОЦКП обменят своевременно информацията, която им е необходима, за да изпълняват задълженията си по настоящия регламент

*Член 34г*

***Професионална тайна***

1. Задължението за запазване на професионална тайна се прилага по отношение на ЕОЦКП, компетентните органи и всички лица, които работят или са работили за ЕОЦКП, за компетентните органи или за всяко друго лице, на което ЕОЦКП е делегирал задачи, включително одитори и експерти, с които ЕОЦКП е сключил договор. Информацията, представляваща професионална тайна, не може да се разкрива на друго лице или орган, освен ако това разкриване е необходимо във връзка със съдебни производства.

2. Поверителна е цялата информация, която ЕОЦКП и компетентните органи получават и обменят по силата на настоящия регламент, освен ако ЕОЦКП или съответният компетентен орган не заяви при предоставянето ѝ, че тя може да бъде разкрита, или когато разкриването ѝ е необходимо във връзка със съдебни производства.“;

(15) вмъква се следната глава VIa:

*„ГЛАВА VIa*

***АДМИНИСТРАТИВНИ САНКЦИИ И ДРУГИ МЕРКИ“;***

(16) член 35 се заменя със следния текст:

*„Член 35*

***Надзорни мерки на ЕОЦКП***

1. Ако в съответствие с член 35г, параграф 8 ЕОЦКП установи, че дадено лице е извършило някое от нарушенията, изброени в член 35а, параграф 2, той предприема едно или повече от следните действия:

а) отнема разрешението за ЕФДИ;

б) временно — до прекратяване на нарушението — забранява на лицето, управляващо ЕФДИ, да предлага ЕФДИ в Съюза;

в) приема решение, с което изисква от лицето да прекрати нарушението;

г) приема решение, с което по силата на член 35а налага глоби;

д) публикува известия.

2. Когато предприема действията по параграф 1, ЕОЦКП отчита естеството и тежестта на нарушението, като взима под внимание следните критерии:

а) продължителността и честотата на нарушението;

б) дали нарушението е предизвикало, спомогнало или по друг начин довело до финансово престъпление;

в) дали нарушението е извършено умишлено или поради небрежност;

г) степента на отговорност на отговорното за нарушението лице;

д) финансовите възможности на отговорното за нарушението лице, оценени според общия оборот — при отговорно юридическо лице, или според годишния доход и нетните активи — при отговорно физическо лице;

е) въздействието на нарушението върху интересите на инвеститорите на дребно;

ж) значимостта на придобитата печалба или избегнатата загуба от отговорното за нарушението лице, или причинените вследствие на нарушението загуби за трети лица, доколкото размерът им може да бъде определен;

з) доколко отговорното за нарушението лице сътрудничи с ЕОЦКП, без да се засяга необходимостта това лице принудително да възстанови придобитата печалба или избегнатата загуба;

i) предишни нарушения на отговорното за нарушението лице;

й) мерките, предприети след нарушението от отговорното за нарушението лице за предотвратяване на повторно нарушение.

3. ЕОЦКП възможно най-бързо уведомява отговорното за нарушението лице, както и компетентните органи на държавите членки и Комисията, за всяко предприето действие на основание параграф 1. В тази връзка ЕОЦКП оповестява публично на уебсайта си всяко действие в рамките на 10 работни дни от датата на предприемането му.

В посоченото в първа алинея публично оповестяване се съдържа следното:

а) изявление, в което се потвърждава правото на отговорното за нарушението лице да обжалва решението;

б) когато е приложимо — изявление, в което се потвърждава внасянето на жалба и се посочва, че обжалването не спира изпълнението на решението;

в) изявление за възможността апелативният съвет на ЕОЦКП да спре изпълнението на оспореното решение по силата на член 60, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(17) добавят се следните членове 35а, 35б, 35в, 35г, 35д, 35е, 35ж и 35з:

*„Член 35а*

***Глоби***

1. Ако в съответствие с член 35г, параграф 8 ЕОЦКП констатира, че дадено лице, управляващо ЕФДИ, лице по член 34, параграф 1 или предприятие за колективно инвестиране е извършило, умишлено или поради небрежност, някое от изброените в параграф 2 нарушения, той решава да наложи глоба в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

Нарушението се счита за извършено умишлено от лицето, ако ЕОЦКП открие обективни доказателства за предумисъл.

2. Посочените в параграф 1 нарушения са следните:

а) неспазване на посочените в член 8 изисквания;

б) инвестиране, в нарушение на членове 9—12, в недопустими инвестиции;

в) съставяне и диверсифициране на портфейла в нарушение на членове 13 и 17 или непредприемане на изискваните по силата на член 14 мерки;

д) неспазване на посочените в член 15 изисквания относно концентрацията;

е) неспазване на посочените в член 16 изисквания относно заемането на парични средства;

ж) неспазване на посочените в член 18 изисквания относно обратното изкупуване и жизнения цикъл на ЕФДИ;

з) неоповестяване на информацията, изисквана по силата на член 19, параграфи 3 и 4;

и) непредлагане, в нарушение на член 20, параграф 2, на нови дялове или акции на съществуващите инвеститори в ЕФДИ;

й) продажба, в нарушение на член 21, на активи на ЕФДИ или разпределяне, в нарушение на член 22, на приходите и капитала;

к) неспазване на посочените в членове 23—25 изисквания за прозрачност;

л) неспазване на посочените в членове 26—31 изисквания за предлагане на дялове или акции на ЕФДИ;

м) получаване на разрешение въз основа на неверни твърдения или по друг неправомерен начин;

н) непредоставяне на информация в отговор на решение по член 34, параграфи 2 и 3, с което такава се изисква, или предоставяне на неточна

или подвеждаща информация в отговор на обикновено искане за информация или на решение;

о) нарушаване на член 34а, параграф 1, буква в) чрез непредставяне на обяснение или представяне на неточно или подвеждащо обяснение за факти или документи, свързани с предмета и целта на проверката;

п) използване на обозначението „ЕФДИ“, без това да е било разрешено в съответствие с настоящия регламент.

3. За нарушенията по параграф 2, букви а)—п) размерът на глобата по параграф 1 е от 500 000 до 5 млн. евро.

4. Когато в съответствие с параграф 3 определя размера на глобата, ЕОЦКП взима под внимание критериите, изброени в член 35, параграф 2.

5. Независимо от параграф 3, ако дадено лице пряко или непряко е имало финансова полза от нарушението, размерът на глобата се равнява най-малко на размера на тази полза.

6. Ако действие или пропуск на дадено лице представлява повече от едно от изброените в параграф 2 нарушения се прилага само по-голямата глоба, изчислена в съответствие с параграф 4 и свързана с едно от тези нарушения.

*Член 35б*

***Периодични имуществени санкции***

1. ЕОЦКП налага с решение периодична имуществена санкция с цел да принуди:

а) дадено лице да прекрати нарушение в съответствие с решение, взето на основание член 35, параграф 1, буква в);

б) лице, посочено в член 34, параграф 1:

i) да предостави пълната информация, която му е била изискана с решение на основание член 34;

ii) да допусне разследване, и по-специално да предостави всички документи, данни, процедури или други изискани материали, както и да допълни и коригира друга информация, предоставена в хода на разследването, започнато по силата на решение, взето на основание член 34а;

iii) да допусне проверката на място, наредена с решение, взето на основание член 34б.

2. Периодичната имуществена санкция е ефективна и пропорционална. Периодичната имуществена санкция се налага за всеки ден от забавянето.

3. Независимо от предвиденото в параграф 2, размерът на периодичните имуществени санкции е 3 % от средния дневен оборот през предходната финансова година, а при физическите лица — 2 % от средния дневен доход през предходната календарна година. Той се изчислява от датата, посочена в решението за налагане на периодичната имуществена санкция.

4. Периодичната имуществена санкция се налага за максимален срок от шест месеца след уведомяването за взетото от ЕОЦКП решение. След края на този срок ЕОЦКП преразглежда тази мярка.

*Член 35в*

***Оповестяване, естество, принудително изпълнение и разпределение на глобите и периодичните имуществени санкции***

1. ЕОЦКП оповестява публично всяка наложена по силата на членове 35а и 35б глоба и периодична имуществена санкция, освен ако такова оповестяване би застрашило сериозно финансовите пазари или би причинило несъразмерно голяма вреда на засегнатите лица.

2. Наложените по силата на членове 35а и 35б глоби и периодични имуществени санкции са с административен характер.

3. Ако ЕОЦКП реши да не налага глоби, нито имуществени санкции, той уведомява съответно Европейския парламент, Съвета, Комисията и компетентните органи на заинтересованите държави членки, като посочва основанията за решението си.

4. Наложените по силата на членове 35а и 35б глоби и периодични имуществени санкции подлежат на принудително изпълнение.

Принудителното изпълнение се урежда от гражданскопроцесуалните норми, които са в сила в държавата членка или в третата държава, на чиято територия то се прилага.

4. Глобите и периодичните имуществени санкции се отнасят към общия бюджет на Европейския съюз.

*Член 35г*

***Процедурни разпоредби за предприемане на надзорни мерки и налагане на глоби***

1. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват едно или повече от нарушенията, изброени в член 35а, параграф 2, той назначава свой независим служител, който да разследва случая. Разследващият служител не участва и не трябва да е участвал в прекия или непрекия надзор и в процеса на регистрация на съответната агенция за кредитен рейтинг и изпълнява функциите си независимо от Съвета на надзорниците на ЕОЦКП.

2. Разследващият служител разследва предполагаемите нарушения, като взема предвид коментарите, представени от лицата, по отношение на които се провежда разследването, и представя на Съвета на надзорниците на ЕОЦКП пълната преписка с констатациите си.

3. Разследващият служител може, с оглед на изпълнението на задълженията си, да упражнява правомощията си да изисква информация — по силата на член 34, както и да провежда разследвания и проверки на място —по силата на

членове 34а и 34б. При упражняването на тези правомощия разследващият служител спазва член 33.

4. При изпълнение на задълженията си разследващият служител има достъп до всички документи и до цялата информация, събрана от ЕОЦКП в хода на надзорната му дейност.

5. След приключване на разследването и преди да представи на Съвета на надзорниците на ЕОЦКП преписката с констатациите, разследващият служител дава на лицата, по отношение на които се провежда разследването, възможност да бъдат изслушани по въпросите, свързани с предмета на разследването. Разследващият служител основава констатациите си само на онези факти, по които лицата, по отношение на които се провежда разследването, са имали възможност да изразят становище.

6. Правото на защита на засегнатите от разследването лица се зачита напълно в хода на разследванията по настоящия член.

7. След като предостави на съвета на надзорниците на ЕОЦКП преписката с констатациите си, разследващият служител уведомява за това разследваните лица. Разследваните лица имат право на достъп до преписката, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не се отнася до поверителната информация, засягаща трети лица.

8. Въз основа на преписката с констатациите на разследващия служител, а при поискване от разследваните лица — след като по силата на член 35д ги изслуша, ЕОЦКП решава дали разследваните лица са извършили едно или повече от нарушенията, изброени в член 35а, параграф 2, и ако са — предприема надзорна мярка в съответствие с член 35 и налага глоба в съответствие с член 35а.

9. Разследващият служител не участва в обсъжданията на Съвета на надзорниците на ЕОЦКП, нито се намесва по друг начин в процеса на вземане на решение от страна на Съвета на надзорниците на ЕОЦКП.

10. До [Служба за публикации: да се въведе дата: 24 месеца след датата на влизане в сила] Комисията по силата на член 36а приема делегирани актове, с които доуточнява процедурата за упражняване на правомощието за налагане на глоби или на периодични имуществени санкции, в т.ч. разпоредбите относно правото на защита, сроковете, събирането на глобите или на периодичните имуществени санкции и подробни разпоредби относно давностните срокове за налагането и принудителното изпълнение на санкциите.

11. ЕОЦКП се обръща към компетентните национални органи с цел започване на наказателно преследване, когато при изпълнение на своите задължения съгласно настоящия регламент установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват престъпления. Освен това ЕОЦКП не налага глоба, нито периодична имуществена санкция при влязла в сила оправдателна или осъдителна присъда в резултат от наказателно производство в държава членка, произнесена за същите или сходни по същество факти.

*Член 35д*

***Изслушване на лицата, по отношение на които е започнато производство***

1. Преди да вземе решение по силата на членове 35, 35а или 35б, параграф 1, букви а) и б), ЕОЦКП дава възможност на лицата, по отношение на които е започнато производство, да бъдат изслушани във връзка с неговите констатации. ЕОЦКП основава решенията си само на констатациите, по които лицата, по отношение на които е започнато производство, са имали възможност да изразят становище.

Първа алинея не се прилага, ако по силата на член 35 са необходими спешни действия с цел да се предотврати съществена и неизбежна вреда на финансовата система. В такъв случай ЕОЦКП може да приеме временно решение и да предостави на засегнатите лица възможност да бъдат изслушани възможно най-бързо след приемане на решението.

2. Правото на защита на лицата, по отношение на които е започнато производство, се зачита напълно в рамките на производството. Те имат право на достъп до преписката на ЕОЦКП при зачитане на законния интерес на други лица във връзка с опазване на търговските им тайни. Правото на достъп до преписката не включва достъп до поверителна информация или вътрешни подготвителни документи на ЕОЦКП.

*Член 35е*

***Обжалване пред Съда на Европейския съюз***

Съдът на Европейския съюз разполага с неограничени контролни правомощия по отношение на решения, с които ЕОЦКП е наложил глоба или периодична имуществена санкция. Той може да отмени, намали или увеличи размера на наложената глоба или на периодичната имуществена санкция.

*Член 35ж*

***Такси за лицензиране и надзор***

1. По силата на настоящия регламент и на приетите по силата на параграф 3 делегирани актове ЕОЦКП начислява такси на лицата, управляващи ЕФДИ. Тези такси изцяло покриват необходимите разходи на ЕОЦКП по издаването на разрешение и надзора на ЕФДИ, както и по възстановяването на разходите, които могат да възникнат за компетентните органи в изпълнение на задълженията им по настоящия регламент, по-специално при предвиденото в член 35з делегиране на задачи.

2. Размерът на таксата, начислена на дадено лице, управляващо ЕФДИ, покрива всички административни разходи на ЕОЦКП при действията му във връзка с издаването на разрешение и надзора на ЕФДИ и на лицето, управляващо ЕФДИ. Той е съобразен с управляваните от съответния ЕФДИ активи или където е приложимо — със собствените средства на лицето, управляващо ЕФДИ.

3. До [Служба за публикации: да се въведе дата: 24 месеца след датата на влизане в сила] Комисията по силата на член 36а приема делегирани актове, с които определя вида на таксите, услугите, за които се дължат такси, размера на таксите и начина на плащане.

*Член 35з*

***Делегиране на задачи от ЕОЦКП на компетентните органи***

1. Когато е необходимо за правилното изпълнение на надзорните задачи, ЕОЦКП може да делегира конкретни надзорни задачи на компетентния орган на държава членка в съответствие с насоките, издадени от ЕОЦКП по силата на член 16 от Регламент (ЕС) № 1095/2010. Такива конкретни надзорни задачи могат по-специално да включват правомощието за изискване на информация — по силата на член 34, и за провеждане на разследвания и проверки на място — по силата на членове 34а и 34б.

2. Преди да делегира определена задача на основание параграф 1, ЕОЦКП се допитва до съответния компетентен орган относно:

а) обхвата на задачата, която ще се делегира;

б) срока за изпълнение на задачата, която ще се делегира;

в) предоставянето на необходимата информация от и на ЕОЦКП.

3. По силата на посочения в член 35ж, параграф 3 делегиран акт ЕОЦКП възстановява на компетентния орган разходите, направени при изпълнението на делегираните задачи.

4. ЕОЦКП прави преглед на делегирането, посочено в параграф 1, през подходящи интервали от време. Делегирането може да бъде оттеглено по всяко време.

Делегирането на задачи не засяга отговорността на ЕОЦКП и не ограничава способността на органа да провежда и наблюдава делегираната дейност. Надзорните отговорности по настоящия регламент, включително във връзка с решения за регистрация, окончателни оценки и последващи решения, свързани с нарушения, не се делегират.“;

(18) вмъкват се следните членове 36а и 36б:

*„Член 36а*

***Упражняване на правомощията***

1. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.

2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 28, параграф 3, член 35г, параграф 10 и член 35ж, параграф 3, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от [Служба за публикации: въвежда се датата на влизане в сила].

3. Оправомощаването, посочено в член 28, параграф 3, член 35г, параграф 10 и член 35ж, параграф 3, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския

парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него правомощие. Оттеглянето поражда действие в деня след деня на публикуването на решението в Официален вестник на Европейския съюз или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди да приеме делегиран акт, Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 година.

5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията уведомява за него едновременно Европейския парламент и Съвета.

6. Делегиран акт, приет по силата на член 28, параграф 3, член 35г, параграф 10 и член 35ж, параграф 3, влиза в сила само ако нито Европейският парламент, нито Съветът повдигне възражения в срок от [два месеца], след като са били уведомени за него, или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът уведомят Комисията, че няма да повдигнат възражения. Посоченият срок може да се удължи с [два месеца] по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

*Член 36б*

***Преходни мерки, свързани с ЕОЦКП***

1. Цялата компетентност и всички задължения за надзор и правоприлагане по отношение на ЕФДИ, с които са натоварени компетентните органи, се прекратяват на [Служба за публикации: въвежда се дата: 36 месеца след влизането в сила]. Тази компетентност и тези задължения се поемат на същата дата от ЕОЦКП.

2. На посочената в параграф 1 дата ЕОЦКП поема всички преписки и работни документи, или техни заверени копия, свързани с надзора и правоприлагането по отношение на ЕФДИ, включително текущите проучвания и правоприлагащи действия.

Заявленията за разрешение за ЕФДИ обаче, получени от компетентните органи преди [Служба за публикации: въвежда се дата: 30 месеца след влизането в сила], не се поемат от ЕОЦКП, а решението за предоставяне или за отказ от предоставяне на разрешение се взима от съответния орган.

3. Компетентните органи предават на ЕОЦКП възможно най-бързо, но не по-късно от [Служба за публикации: въвежда се дата: 36 месеца след влизането в сила] всички налични материали и работни документи, или техните заверени копия, свързани с доставчиците на услуги за докладване на данни. Същите компетентни органи оказват на ЕОЦКП необходимото съдействие и консултации с оглед на ефективното и ефикасно прехвърляне и поемане от него на надзора и правоприлагането по отношение на ЕФДИ.

4. ЕОЦКП е законен правоприемник на посочените в параграф 1 компетентни органи по всички административни или съдебни производства, произтичащи от надзорните и правоприлащите действия на тези компетентни органи по въпросите от приложното поле на настоящия регламент.

5. Всяко предоставено на ЕФДИ разрешение от посочен в параграф 1 компетентен орган остава валидно след прехвърлянето на правомощията към ЕОЦКП.“;

(19) член 37 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф 1а:

„1а. До [Служба за публикации: да се въведе дата: 84 месеца след влизането в сила] Комисията предприема преглед на настоящия регламент. Прегледът анализира по-специално следното:

а) ефективността, пропорционалността и прилагането на предвидените в настоящия регламент глоби и периодични имуществени санкции;

б) ролята на ЕОЦКП, разследващите му правомощия, делегирането на задачи на компетентните органи, както и ефективността на предприетите надзорни мерки.“;

б) в параграф 2 уводните думи: „След прегледа по параграф 1 от настоящия член“ се заменят със следното: „След прегледите, посочени в параграфи 1 и 1а от настоящия член,“.

*Член 8*

*Изменения на Регламент (ЕС) 2016/1011 относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове*

Регламент (ЕС) 2016/1011 се изменя, както следва:

(1) в член 4 се добавя следният параграф:

„9. Комисията по силата на член 49 приема делегирани актове, с които се уточняват изискванията с цел осигуряване на стабилност на посочените в параграф 1 правила за управление.“;

(2) в член 12 се добавя следният параграф:

„4. Комисията по силата на член 49 приема делегирани актове, с които се уточняват условията, при които посочената в параграф 1 методика удовлетворява изискванията на букви а) — д) от същия параграф.“;

(3) в член 14 се добавя следният параграф:

„4. Комисията по силата на член 49 приема делегирани актове, с които се уточняват характеристиките на посочените в параграф 1 системи и механизми за контрол.“;

(4) член 20 се заменя със следния текст:

*„Член 20*

*Критични бенчмаркове*

1. Комисията определя за критичен бенчмарк, изготвян от установен в Съюза администратор, ако този бенчмарк се използва пряко или непряко в комбинация от бенчмаркове за определяне на стойността на финансови инструменти или финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове с обща стойност от най-малко 500 млрд. евро, определена въз основа на всички видове матуритети или други срокове на падеж на бенчмарка, както е приложимо.

Ако компетентен орган на държава членка или ЕОЦКП сметне, че по силата на първа алинея даден бенчмарк следва да бъде определен за критичен, компетентният орган или ЕОЦКП, както е целесъобразно, уведомява Комисията за това, като излага становището си писмено.

Комисията най-малко на всеки две години преразглежда оценката си на критичността на бенчмарковете.

2. ЕОЦКП определя като критичен всеки използван бенчмарк за определяне на стойността на финансови инструменти или финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове с обща стойност от най-малко 500 млрд. евро, както е посочено в параграф 1, който удовлетворява критерий а) и критерий б) или в) по-долу:

а) бенчмаркът няма или има малко на брой подходящи пазарно базирани заместители;

б) ако бенчмаркът престане да бъде изготвян или ако започне да бъде изготвян въз основа на входящи данни, които вече не са напълно представителни за базовия пазар или икономическа действителност, или въз основа на ненадеждни входящи данни, това би имало значително и неблагоприятно въздействие върху целостта на пазара, финансовата стабилност, потребителите, реалната икономика или финансирането на домакинствата и бизнеса в повече от една държава членка;

в) i) бенчмаркът се основава на входящи данни, предоставени от доставчици, повечето от които са разположени в тази държава членка, и

в) ii) ако бенчмаркът престане да бъде изготвян или ако започне да бъде изготвян въз основа на входящи данни, които вече не са напълно представителни за базовия пазар или икономическа действителност, или въз основа на ненадеждни входящи данни, това би имало значително и неблагоприятно въздействие върху целостта на пазара, финансовата стабилност, потребителите, реалната икономика или финансирането на домакинствата и бизнеса в дадена държава членка.

3. Когато оценява дали са удовлетворени посочените в букви а) и б) критерии, ЕОЦКП взима под внимание всички съображения по-долу:

i) стойността на финансовите инструменти и финансовите договори, чиято стойност се определя въз основа на бенчмарка, и нейното значение спрямо общата стойност на финансовите инструменти и финансови договори, по които все още няма изпълнение, в съответните държави членки, както и стойността на

инвестиционните фондове, чиито резултати се определят въз основа на бенчмарка, и нейното значение спрямо общата стойност на инвестиционните фондове в тези държави членки;

ii) стойността на финансовите инструменти и финансовите договори, чиято стойност се определя въз основа на бенчмарка, и стойността на инвестиционните фондове, чиито резултати се определят въз основа на бенчмарка, в съответните държави членки, и значението на тези стойности от гледна точка на брутния национален продукт на тези държави членки;

iii) всяка друга стойност, която се използва за обективното оценяване на потенциалното въздействие на прекратяването на изготвянето или ненадеждността на бенчмарка върху целостта на пазара, потребителите, реалната икономика, финансовата стабилност или финансирането на домакинствата и бизнеса в съответните държави членки.

4. Преди да определи даден бенчмарк за критичен, ЕОЦКП се допитва до компетентния орган на администратора на този бенчмарк и взима предвид оценката на този компетентен орган.

ЕОЦКП най-малко на всеки две години преразглежда оценката си на критичността на бенчмарка.

Ако при преразглеждането по четвърта алинея от настоящия параграф ЕОЦКП стигне до заключението, че даден бенчмарк, определен от него за критичен, вече не се оценява като такъв, той уведомява възможно най-бързо Комисията, че е определил този бенчмарк за критичен, както и за всяко свое решение за преразглеждане на това определяне.

Ако компетентен орган на държава членка сметне, че по силата на настоящия параграф даден бенчмарк следва да бъде определен за критичен, компетентният орган уведомява ЕОЦКП за това, като излага становището си писмено. Ако ЕОЦКП реши да не определи бенчмарка за критичен, той предоставя на компетентния орган аргументирано становище.

5. Комисията приема актове за изпълнение по посочената в член 50, параграф 2 процедура по разглеждане, за да състави списък на бенчмарковете, определени за критични съгласно параграфи 1 и 2. При долупосочените обстоятелства Комисията приема актове за изпълнение по посочената в член 50, параграф 2 процедура по разглеждане, за да актуализира този списък възможно най-бързо:

а) Комисията определи даден бенчмарк за критичен или преразгледа това определяне в съответствие с параграф 1;

б) Комисията получи от ЕОЦКП уведомления по параграф 2, пета алинея.

4. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове в съответствие с член 49 с цел:

а) да конкретизира как да се оценяват номиналната стойност на финансовите инструменти, различни от деривати, условната стойност на деривати и нетната стойност на активите на инвестиционните фондове, включително и в случай на непряко използване на бенчмарк, в

рамките на комбинация от бенчмаркове, с цел сравняване с праговете, посочени в параграф 1 от настоящия член и в член 24, параграф 1, буква а);

б) да преразгледа изчислителния метод, използван за определяне на праговете, посочени в параграф 1 от настоящия член, с оглед на пазарните, ценовите и нормативните промени, както и на целесъобразността на класификацията на бенчмарковете, по които общата стойност на финансовите инструменти и финансовите договори или на инвестиционните фондове се доближава до тези прагове; такова преразглеждане се извършва най-малко веднъж на всеки две години, считано от ... [18 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент];

в) да конкретизира начина на прилагане на критериите, посочени в параграф 2, втора алинея, подточки i) — iii) от настоящия член, като вземе предвид всички данни, които спомагат за обективната оценка на потенциалното въздействие на прекратяването на изготвянето или ненадеждността на дадения бенчмарк върху целостта на пазара, финансовата стабилност, потребителите, реалната икономика или финансирането на домакинствата и предприятията в една или повече държави членки.

Комисията взима под внимание пазарните или технологичните промени.“;

(5) член 21 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Когато компетентният орган получи оценката на посочения в параграф 1 администратор, той:

а) уведомява ЕОЦКП за това;

б) в срок от четири седмици след получаването на тази оценка, прави своя собствена оценка на начина, по който бенчмаркът ще се прехвърли на нов администратор или по който ще бъде прекратено изготвянето му, като взима предвид процедурата, създадена по силата на член 28, параграф 1.

През срока, посочен в първа алинея, буква б) от настоящия параграф, администраторът не може да прекрати изготвянето на бенчмарка без писменото съгласие на ЕОЦКП.“;

б) добавя се нов параграф 5:

„5. На основание член 49 Комисията се оправомощава да приеме делегирани актове, с които се определят критериите, на които се основава оценката, посочена в параграф 2, буква б).“;

(6) в член 23 параграфи 3 и 4 се заменят със следния текст:

„3. Поднадзорният доставчик на входящи данни за критичен бенчмарк, който възнамерява да прекрати предоставянето на входящи данни, незабавно писмено уведомява администратора за това. Администраторът от своя страна възможно най-бързо уведомява ЕОЦКП.

ЕОЦКП уведомява възможно най-бързо компетентния орган на поднадзорния доставчик на входящи данни. Във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след като е бил уведомен от поднадзорния доставчик, администраторът представя на ЕОЦКП оценка на последиците върху капацитета на критичния бенчмарк да измерва базовия пазар или икономическа действителност.

4. След като получи оценката по параграфи 2 и 3 ЕОЦКП, въз основа на тази оценка, прави своя собствена оценка на капацитета на бенчмарка да измерва базовия пазар и икономическа действителност, като взима предвид създадената от администратора по силата на член 28, параграф 1 процедура за прекратяване на изготвянето на бенчмарка.“;

(7) в член 26 се добавя следният параграф:

„6. На основание член 49 Комисията се оправомощава да приеме делегирани актове, с които се определят условията, при които компетентните органи могат да поискат да се измени посочената в параграф 4 декларация за съответствие.“;

(8) член 30 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Комисията може да приеме решение за изпълнение, в което се посочва, че нормативната уредба и надзорната практика на дадена трета държава осигуряват следното:

а) лицензираните или регистрирани във въпросната трета държава администратори подлежат на правно обвързващи изисквания, еквивалентни на установените в настоящия регламент. При оценката на еквивалентността Комисията може да вземе предвид дали нормативната уредба и надзорната практика на тази трета държава осигуряват спазване на принципите на IOSCO за финансовите бенчмаркове или за агенциите за докладване на цените на петрола;

б) задължителните изисквания подлежат на ефективен текущ надзор и прилагане в тази трета държава.

Комисията може да обвърже прилагането на решението за изпълнение, посочено в първа алинея, с непрекъснатото и ефективно изпълнение от тази трета държава на дадено условие, определено в решението за изпълнение, и с капацитета на ЕОЦКП ефективно да контролира отговорностите, посочени в член 33 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Това решение за изпълнение се приема по процедурата по разглеждане, посочена в член 50, параграф 2 от настоящия регламент.“;

б) вмъква се следният параграф 2а:

„2а. Комисията може по силата на член 49 да приеме делегиран акт, с който да определи условията, посочени в параграф 2, първа алинея, букви а) и б).“;

в) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Ако Комисията не приеме решение за изпълнение по силата на параграф 2, тя може да приеме решение за изпълнение, в което се посочват изброените по-долу елементи:

а) задължителните изисквания в дадена трета държава за определени администратори, бенчмаркове или групи от бенчмаркове са еквивалентни

на изискванията по настоящия регламент, по-специално като се проучи дали нормативната уредба и надзорната практика на третата държава осигуряват спазването на принципите на IOSCO за финансовите бенчмаркове или за агенциите за докладване на цените на петрола;

б) тези определени администратори, бенчмаркове или групи от бенчмаркове подлежат на ефективен текущ надзор и прилагане в тази трета държава.

Комисията може да обвърже прилагането на решението за изпълнение, посочено в първа алинея, с непрекъснатото и ефективно изпълнение от тази трета държава на дадено условие, определено в решението за изпълнение, и с капацитета на ЕОЦКП ефективно да контролира отговорностите, посочени в член 33 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Това решение за изпълнение се приема по процедурата по разглеждане, посочена в член 50, параграф 2 от настоящия регламент.“;

г) вмъква се следният параграф 3а:

„3а. Комисията може по силата на член 49 да приеме делегиран акт, с който да определи условията, посочени в параграф 3, букви а) и б).“;

д) в параграф 4 уводната алинея се заменя със следния текст:

„4. ЕОЦКП сключва споразумения за сътрудничество с компетентните органи на трети държави, чиято нормативна уредба и надзорна практика е била призната за еквивалентна в съответствие с параграф 2 или 3, освен ако тази трета държава, в съответствие с действащ делегиран акт, приет от Комисията по силата на член 9 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета, не фигурира в списъка на юрисдикциите, чиято национална уредба на борбата с прането на пари и финансирането на тероризма съдържа стратегически слабости, които представляват съществена заплаха за финансовата система на Съюза. В тези споразумения се посочва най-малко следното:“;

е) в параграф 4 се добавя следната буква г):

„г) процедурите за редовен, но не по-рядко от веднъж на три месеца, обмен на информация относно бенчмарковете, изготвени в трета държава, които отговарят на някое от условията, посочени в член 20, параграф 1, букви а) или в).“;

ж) в параграф 5 втора алинея се заменя със следния текст:

„ЕОЦКП представя тези проекти на регулаторни технически стандарти на Комисията до [Служба за публикации: да се въведе дата: 24 месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент].“;

(9) член 32 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Докато не бъде прието решение за еквивалентност в съответствие с член 30, параграф 2 или 3, бенчмарк, изготвян от разположен в трета държава администратор, може да бъде използван от поднадзорни субекти в Съюза, при условие че администраторът бъде предварително признат от ЕОЦКП в съответствие с настоящия член.“;

б) в параграф 2 втора алинея се заменя със следния текст:

„За да се определи дали посоченото в първа алинея условие е изпълнено и за да се оцени съблюдаването на принципите на IOSCO за финансовите бенчмаркове или за агенциите за докладване на цените на петрола — според случая, ЕОЦКП може да вземе предвид оценка от независим външен одитор или сертифициране, предвидено от компетентния орган на администратора в третата държава, в която се намира администраторът.“;

в) параграф 3 се заменя със следния текст:

„3. Администратор, намиращ се в трета държава, който възнамерява да получи предварителното признаване по параграф 1, трябва да има законен представител. Законният представител е физическо или юридическо лице, намиращо се в Съюза; той е изрично посочен от администратора да действа от негово име във връзка със задълженията му по настоящия регламент. Законният представител изпълнява, съвместно с администратора, изискванията от администратора по силата на настоящия регламент функция по надзор върху изготвянето на бенчмарковете и в тази връзка се отчита пред ЕОЦКП.“;

г) параграф 4 се заличава;

д) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Администратор, намиращ се в трета държава, който възнамерява да получи предварителното признаване по параграф 1, подава заявление до ЕОЦКП. Кандидатстващият администратор предоставя на ЕОЦКП цялата необходима информация в уверение, че към момента на признаването е предприел всички необходими мерки за спазване на изискванията, посочени в параграф 2; той предоставя и списък със своите съществуващи или бъдещи бенчмаркове, които могат да се използват в Съюза, като когато е приложимо посочва и компетентния орган от третата държава, на който е поднадзорен.

В срок от 90 работни дни след получаване на заявлението, посочено в първа алинея от настоящия параграф, ЕОЦКП проверява дали са изпълнени условията, предвидени в параграфи 2 и 3.

Ако ЕОЦКП сметне, че условията, предвидени в параграфи 2 и 3, не са изпълнени, той отхвърля заявлението за признаване, като мотивира своя отказ. Освен това признаване се получава само в случай че са изпълнени следните допълнителни условия:

а) когато администратор, намиращ се в трета държава, е обект на надзор, е налице, в съответствие с приетите по силата на член 30, параграф 5 регулаторни технически стандарти, подходящо споразумение за сътрудничество между ЕОЦКП и компетентния орган от третата държава, в която се намира администраторът с цел да се осигури ефикасен обмен на информация, който позволява на компетентния орган от тази трета държава да изпълнява задълженията си в съответствие с настоящия регламент;

б) ефективното упражняване от ЕОЦКП на надзорните му функции по настоящия регламент не е възпрепятствано от законови, подзаконови или административни разпоредби на третата държава, в която се намира администраторът, нито, когато е приложимо, от ограничения на

надзорните и разследващите правомощия на надзорния орган на тази трета държава.“;

е) параграфи 6 и 7 се заличават;

ж) параграф 8 се заменя със следния текст:

„8. ЕОЦКП прекратява или по целесъобразност — отменя предоставеното в съответствие с параграф 5 признаване, ако въз основа на документални доказателства има основателна причина да смята, че администраторът:

а) действа по начин, който безспорно накърнява интересите на ползвателите на неговите бенчмаркове или подходящото функциониране на пазарите;

б) сериозно е нарушил съответните изисквания, определени в настоящия регламент;

в) е представил неверни декларации или е използвал други неправомерни средства, за да получи признаване.“;

(10) Член 33 се заменя със следното:

*„Член 33*
*Одобряване на бенчмаркове, изготвени в трета държава*

1. Администратор, който се намира в Съюза и е лицензиран или регистриран в съответствие с член 34, или всеки друг поднадзорен субект, намиращ се в Съюза, който има ясна и добре определена роля в рамките на механизмите за контрол или отчетност на администратора от трета държава и може ефективно да наблюдава изготвянето на даден бенчмарк, може да подаде заявление до ЕОЦКП за одобрение на бенчмарк или на група бенчмаркове, изготвени в трета държава, за използване в Съюза, ако са изпълнени всички изброени по-долу условия:

а) одобряващият администратор или друг поднадзорен субект е проверил и е в състояние да докаже във всеки момент пред ЕОЦКП, че изготвянето на бенчмарка или на групата от бенчмаркове, представени за одобряване, отговаря — на задължителна или на доброволна основа — на изисквания, които са най-малко толкова строги колкото тези по настоящия регламент;

б) одобряващият администратор или друг поднадзорен субект разполага с необходимите експертни познания, за да наблюдава ефективно процеса по изготвяне на даден бенчмарк в трета държава и да управлява свързаните с това рискове;

в) съществува обективна причина за изготвяне в трета държава на бенчмарка или на групата от бенчмаркове и за одобряването им за използване в Съюза.

За целите на буква а), когато се оценява дали изготвянето на бенчмарка или на групата от бенчмаркове, представени за одобряване, отговаря на изисквания, които са най-малко толкова строги, колкото тези по настоящия регламент, ЕОЦКП може да вземе предвид дали съблюдаването при изготвянето на бенчмарка или на групата от бенчмаркове на принципите на IOSCO за финансовите бенчмаркове или за агенциите за докладване на цените на

петрола, в зависимост от случая, би било еквивалентно на съответствие с изискванията на настоящия регламент.

2. Администратор или друг поднадзорен субект, подаващ посоченото в параграф 1 заявление за одобрение, предоставя на ЕОЦКП цялата необходима информация в уверение, че към момента на подаване на заявлението са изпълнени всички условия, посочени в същия параграф.

3. В срок от 90 работни дни от получаване на посоченото в параграф 1 заявление за одобрение ЕОЦКП го разглежда и решава дали да го одобри, или отхвърли.

4. Одобрен бенчмарк или одобрена група от бенчмаркове означава бенчмарк или група от бенчмаркове, изготвени от одобряващия администратор или друг поднадзорен субект. Одобряващият администратор или друг поднадзорен субект не използва одобрението с намерението да избегне спазването на изискванията на настоящия регламент.

5. Администраторът или другият поднадзорен субект, който е одобрил бенчмарк или група от бенчмаркове, изготвени в трета държава, остава изцяло отговорен за този бенчмарк или група от бенчмаркове и за спазването на задълженията по настоящия регламент.

6. Ако ЕОЦКП има основателна причина да счита, че предвидените в параграф 1 условия вече не са изпълнени, той е оправомощен да изиска от одобряващия администратор или друг поднадзорен субект да оттегли одобрението си. В случай на оттегляне на одобрението се прилага член 28.

7. Комисията на основание член 49 се оправомощава да приеме делегирани актове във връзка с мерки за определяне на условията, при които ЕОЦКП може да прецени дали е налице обективна причина за изготвянето на бенчмарк или на група от бенчмаркове в трета държава и тяхното одобряване за използване в Съюза. Комисията взима предвид елементи като: особеностите на базовия пазар или икономическа действителност, която бенчмаркът има за цел да измерва; необходимостта от близост на изготвянето на бенчмарка с този пазар или икономическа действителност; необходимостта от близост на изготвянето на бенчмарка с доставчиците на входящи данни; реалната наличност на входящи данни с оглед на различните часови пояси; конкретните умения, необходими за изготвянето на бенчмарка.“;

(11) в член 34 се добавя следният параграф 1а:

„1а. Когато един или повече от изготвяните от лицето по параграф 1 индекси биха могли да бъдат определени за критични бенчмаркове, заявлението се изпраща до ЕОЦКП.“;

(12) член 40 се заменя със следния текст:

„1. За целите на настоящия регламент ЕОЦКП е компетентният орган за:

а) посочените в член 20, параграфи 1 и 2 администратори на критични бенчмаркове;

б) посочените в членове 30 и 32 администратори на бенчмаркове;

в) други администратори или поднадзорни субекти, които в съответствие с член 33 кандидатстват за одобрение или са одобрили изготвен в трета държава бенчмарк;

г) посочените в член 20, параграф 1 поднадзорни доставчици на входящи данни за критични бенчмаркове;

д) посочените в членове 30, 32 и 33 поднадзорни доставчици на входящи данни за бенчмаркове.

2. Всяка държава членка определя компетентния орган за изпълнение на възложените по силата на настоящия регламент задачи във връзка с администраторите и поднадзорните субекти и го съобщава на Комисията и ЕОЦКП.

3. Ако държава членка определи по силата на параграф 2 повече от един компетентен орган, тя ясно посочва съответните им роли, както и орган, натоварен да координира сътрудничеството и обмена на информация с Комисията, ЕОЦКП и компетентните органи на другите държави членки.

4. ЕОЦКП публикува на уебсайта си списък на компетентните органи, определени по силата на параграфи от 1 до 3.“;

(13) член 41 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 уводната част се заменя със следното:

„1. За да могат да изпълняват задълженията си по настоящия регламент, компетентните органи, посочени в член 40, параграф 2, разполагат в рамките на националното право най-малко със следните надзорни и разследващи правомощия:“;

б) в параграф 2 уводната част се заменя със следното:

„1. Компетентните органи, посочени в член 40, параграф 2, изпълняват функциите и упражняват правомощията, посочени в параграф 1, и правомощията за налагане на санкции, посочени в член 42, в съответствие с националната си правна уредба по някой от следните начини:“;

(14) в член 43, параграф 1 уводната част се заменя със следното:

„1. Държавите членки проверяват, че когато определените от тях по силата на член 40, параграф 2 компетентни органи определят вида и размера на административните санкции, те взимат предвид всички относими обстоятелства, в т.ч. по целесъобразност:“;

(15) член 44 се заменя със следния текст:

*„Член 44*

*Задължение за сътрудничество*

1. Държавите членки, които по силата на член 42 решат да предвидят наказателноправни санкции за нарушение на разпоредбите на същия член, въвеждат подходящи мерки, така че определените по силата на член 40, параграф 2 компетентни органи да разполагат с всички необходими правомощия за установяване на връзка със съдебните органи в рамките на своята компетентност с цел получаване на дадена информация за

наказателните разследвания или производства, започнати във връзка с евентуални нарушения на настоящия регламент. Тези компетентни органи предоставят тази информация на другите компетентни органи и на ЕОЦКП.

2. Компетентните органи съдействат на другите компетентни органи и на ЕОЦКП. По-специално, те обменят информация и си сътрудничат при всякакви разследващи или надзорни действия. Компетентните органи могат да сътрудничат с другите компетентни органи и с оглед улесняване на събирането на имуществени санкции.“;

(16) в член 45, параграф 5 първа алинея се заменя със следния текст:

„5. Държавите членки ежегодно предоставят на ЕОЦКП обобщена информация за всички наложени по силата на член 42 административни санкции и други административни мерки. Това задължение не се прилага за мерките за целите на разследване. ЕОЦКП публикува тази информация в годишен доклад, в който се съдържа и обобщена информация за всички наложени от самия него по силата на член 48е административни санкции и други административни мерки.“;

(17) член 46 се заличава;

(18) в член 47 параграфи 1 и 2 се заменят със следния текст:

„1. В съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010 посочените в член 40, параграф 2 компетентни органи си сътрудничат с ЕОЦКП за целите на настоящия регламент.

2. По силата на член 35 Регламент (ЕС) № 1095/2010 [да се провери с оглед на измененията на регламента за ЕОЦКП] посочените в член 40, параграф 2 компетентни органи незабавно предоставят на ЕОЦКП цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява задълженията си.“;

(19) в дял VI се вмъква следната глава 4:

*„ГЛАВА 4*

*Правомощия и компетентност на ЕОЦКП*

*Раздел 1*

*Компетентност и процедури*

*Член 48а*

*Упражняване на правомощията от ЕОЦКП*

Правомощията, предоставени по силата на членове 48б—48г на ЕОЦКП, на негово длъжностно лице или на друго оправомощено от ЕОЦКП лице, не се използват, за да се изисква разкриването на информация или на документи, които са предмет на правно призната привилегия.

*Член 48б*

*Искане за информация*

1. ЕОЦКП може чрез обикновено искане или с решение да задължи следните лица да му предоставят цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява задълженията си по настоящия регламент:

а) лицата, участващи в изготвянето или предоставянето на входящи данни за посочените в член 40 бенчмаркове;

б) субектите, които използват посочените в буква а) бенчмаркове, и свързаните с тях трети лица;

в) третите лица, на които посочените в буква а) лица са възложили функции или дейности;

г) лицата, които по друг начин са тясно свързани с посочените в буква а) лица.

2. Във всяко посочено в параграф 1 обикновено искане за предоставяне на информация:

а) се посочва настоящият член като правно основание за отправянето му;

б) се посочва целта на искането;

в) се уточнява каква информация се изисква;

г) се определя срок за предоставянето на информацията;

д) се включва изявление, че лицето, от което се иска да предостави тази информация, не е задължено да го направи, но ако го направи доброволно в отговор на искането, предоставената информация не трябва да бъде неточна или подвеждаща;

е) се посочва размерът на налаганата в съответствие с член [48е] глоба за неточна или подвеждаща информация.

3. Когато изисква информация по силата на параграф 1 с решение, ЕОЦКП:

а) посочва настоящия член като правно основание за отправянето му;

б) посочва целта на искането;

в) уточнява каква информация се изисква;

г) определя срок за предоставяне на информацията;

д) посочва предвидените в член [48ж] периодични имуществени санкции за предоставяне на непълна информация;

е) посочва предвидената в член [48е] глоба за неточни или подвеждащи отговори на поставените въпроси;

ж) посочва правото по силата на членове [предишен член 60 „Обжалване“] и [предишен член 61 „Искове пред Съда на Европейския съюз“] от Регламент (ЕС) № 1095/2010 решението да бъде обжалвано пред апелативния съвет на ЕОЦКП и пред Съда на Европейския съюз („Съда“).

4. Посочените в параграф 1 лица, техните представители или, в случай на юридически лица или на асоциации без правосубектност, лицата, упълномощени да ги представляват по закон или съгласно учредителните им актове, предоставят изискваната информация. Надлежно упълномощените адвокати могат да предоставят информацията от името на своите упълномощители. Последните носят пълна отговорност за предоставена непълна, неточна или подвеждаща информация.

5. ЕОЦКП незабавно изпраща копие от обикновеното искане или от решението до компетентния орган на държавата членка, в която е установен или в която живее посоченият в параграф 1 администратор или поднадзорен доставчик на входящи данни, до който се отнася искането за информация.

*Член 48в*

*Общи разследвания*

1. В изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП може да извършва необходимите разследвания на лицата по член 48б, параграф 1. За целта длъжностните лица и другите оправомощени от ЕОЦКП лица имат правомощия:

а) да проверяват всички документи, данни, процедури и други материали, отнасящи се до изпълнението на техните задачи, независимо от носителя, на който се съхраняват;

б) да взимат или получават заверени копия или извлечения от такива документи, данни, процедури и други материали;

в) да призовават и да искат от всяко от тези лица, от неговия представител или негови служители да дават устно или писмено обяснение на факти или документи, свързани с предмета и целта на проверката, и да записват отговорите;

г) да отправят въпроси до всяко друго юридическо или физическо лице, което даде съгласие за това, с цел да съберат информация, свързана с предмета на разследването;

д) да изискват съхраняваната информация за телефонни разговори и пренос на данни.

2. Длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП за целите на разследванията по параграф 1, упражняват своите правомощия след представяне на писмено разрешение, в което са посочени предметът и целта на разследването. В разрешението се посочват предвидените в член [48ж] периодични имуществени санкции за непредставяне или за непълен характер на изискваните документи, данни, процедури или други материали, или на отговорите от лицата по член 48б, параграф 1 на поставените им въпроси, както и предвидените в член [48е] глоби за предоставяне от тези лица на неточни или подвеждащи отговори на поставените им въпроси.

3. Лицата по член 48б, параграф 1 допускат провеждането на разследванията, започнати по силата на решение на ЕОЦКП. В решението се посочват предметът и целта на разследването, предвидените в член [48ж] периодични имуществени санкции, предвидените в Регламент (ЕС) №

1095/2010 средства за правна защита, както и правото на обжалване на решението пред Съда.

4. В разумен срок преди започване на разследването по параграф 1 ЕОЦКП информира компетентния орган на държавата членка, на чиято територия ще се проведе то, че такова предстои и съобщава кои са оправомощените лица. По искане на ЕОЦКП длъжностните лица на съответния компетентен орган подпомагат оправомощените лица при изпълнението на техните задължения. Ако поискат, при разследването могат да присъстват длъжностни лица на съответния компетентен орган.

5. Ако в приложимата национална уредба се изисква разрешение от национален съдебен орган, за да бъде изискана посочената в параграф 1, буква д) съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, се подава искане за такова разрешение. Такова разрешение може да бъде поискано и за по-голяма сигурност.

6. Когато национален съдебен орган получи искане за разрешение за изискване на посочената в параграф 5, буква д) съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, той проверява следното:

а) дали посоченото в параграф 3 решение е автентично:

б) дали предстоящите мерки не са непропорционални, произволни или прекомерни.

За целите на буква б) националният съдебен орган може да иска от ЕОЦКП подробно да изложи съображенията си, по-специално относно предполагаемото нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на предполагаемото нарушение и естеството на участие на лицето, по отношение на което се предприемат принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да оспорва необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информация по преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП може да бъде оспорена единствено пред Съда по предвидената в член [61] от Регламент (ЕС) № 1095/2010 процедура.

*Член 48г*

*Проверки на място*

1. В изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП може да извършва всички необходими проверки на място в служебните помещения на лицата по член 48б, параграф 1.

2. Длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, могат да влизат в служебните помещения на лицата, за които се отнася приетото от ЕОЦКП решение за разследване, и разполагат с всички правомощия, предвидени в член 48в, параграф 1. Те могат да запечатват всички служебни помещения, счетоводни книги или документи за срока и в степента, необходими за проверката.

3. В разумен срок преди извършване на проверката ЕОЦКП уведомява за нея компетентния орган на държавата членка, на чиято територия ще се проведе тя. Когато това е необходимо с оглед на едно подходящо и ефикасно

проверяване ЕОЦКП, след като уведоми съответния компетентен орган, може да извършва проверки на място без предизвестие. Проверките по настоящия член се извършват след като съответният орган потвърди, че не възразява срещу тях.

4. Длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, упражняват правомощията си, след като представят писмено разрешение, в което са посочени предметът, целта на проверката и предвидените в член [48ж] периодични имуществени санкции за съответните лица, които се противопоставят на проверката.

5. Лицата по член 48б, параграф 1 допускат разпоредените с решение на ЕОЦКП проверки на място. В решението се посочват предметът и целта на проверката, датата, на която тя ще започне, предвидените в член [48ж] периодични имуществени санкции, предвидените в Регламент (ЕС) № 1095/2010 средства за правна защита и правото на обжалване на решението пред Съда.

6. По искане на ЕОЦКП длъжностните лица на компетентния орган на държавата членка, където ще се извърши проверката, както и оправомощените или назначените от този компетентен орган лица, активно подпомагат длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП. Ако поискат, при проверките на място могат да присъстват и длъжностни лица на този компетентен орган.

7. ЕОЦКП може също така да изиска от компетентните органи да изпълнят от негово име конкретни задачи по разследване и проверки на място, както е предвидено в настоящия член и в член 48в, параграф 1. За целта компетентните органи разполагат със същите правомощия като ЕОЦКП, както е предвидено в настоящия член и в член 48в, параграф 1.

8. Когато длъжностните лица и другите оправомощени от ЕОЦКП придружаващи лица установят, че дадено лице се противопоставя на проверка, разпоредена по реда на настоящия член, компетентният орган на съответната държава членка им оказва необходимото съдействие, като изисква при необходимост съдействие от полицията или от равностоен правоприлагащ орган, с което да им даде възможност да извършат проверката на място.

9. Ако съгласно приложимата национална уредба, за проверката на място, предвидена в параграф 1, или за съдействието, предвидено в параграф 7, е необходимо разрешение от национален съдебен орган, се подава искане за такова разрешение. Такова разрешение може да бъде поискано и за по-голяма сигурност.

10. Когато национален съдебен орган получи искане за разрешение за извършване на предвидената в параграф 1 проверка на място или за оказване на предвиденото в параграф 7 съдействие, той проверява следното:

а) дали посоченото в параграф 4 решение на ЕОЦКП е автентично;

б) дали предстоящите мерки не са непропорционални, произволни или прекомерни.

За целите на буква б) националният съдебен орган може да иска от ЕОЦКП подробно да изложи съображенията си, по-специално относно предполагаемото нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на

предполагаемото нарушение и естеството на участие на лицето, по отношение на което се предприемат принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да оспорва необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информация по преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП може да бъде оспорена единствено пред Съда по предвидената в член 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 процедура.

*РАЗДЕЛ 2*

## АДМИНИСТРАТИВНИ САНКЦИИ И ДРУГИ МЕРКИ

*Член 48д*

*Надзорни мерки на ЕОЦКП*

1. Ако в съответствие с член 48и, параграф 5 ЕОЦКП установи, че дадено лице е извършило някое от нарушенията, изброени в член 48е, параграф 2, той предприема едно или повече от следните действия:

а) приема решение, с което изисква от лицето да прекрати нарушението;

б) приема решение, с което по силата на член 48е налага глоби;

в) публикува известия.

2. Когато предприема действията по параграф 1, ЕОЦКП отчита естеството и тежестта на нарушението, като взима под внимание следните критерии:

а) продължителността и честотата на нарушението;

б) дали нарушението е предизвикало, спомогнало или по друг начин довело до финансово престъпление;

в) дали нарушението е извършено умишлено или поради небрежност.

г) степента на отговорност на отговорното за нарушението лице;

д) финансовите възможности на отговорното за нарушението лице, оценени според общия оборот — при отговорно юридическо лице, или според годишния доход и нетните активи — при отговорно физическо лице;

е) въздействието на нарушението върху интересите на инвеститорите на дребно;

ж) значимостта на придобитата печалба или избегнатата загуба от отговорното за нарушението лице, или причинените вследствие на нарушението загуби за трети лица, доколкото размерът им може да бъде определен;

з) доколко отговорното за нарушението лице сътрудничи с ЕОЦКП, без да се засяга необходимостта това лице принудително да възстанови придобитата печалба или избегнатата загуба;

и) предишни нарушения на отговорното за нарушението лице;

й) мерките, предприети след нарушението от отговорното за нарушението лице за предотвратяване на повторно нарушение.

3. ЕОЦКП възможно най-бързо уведомява отговорното за нарушението лице, както и компетентните органи на държавите членки и Комисията, за всяко предприето действие на основание параграф 1. В тази връзка ЕОЦКП оповестява публично на уебсайта си всяко действие в рамките на 10 работни дни от датата на предприемането му.

В посоченото в първа алинея публично оповестяване се съдържа следното:

а) изявление, в което се потвърждава правото на отговорното за нарушението лице да обжалва решението;

б) когато е приложимо — изявление, в което се потвърждава внасянето на жалба и се посочва, че обжалването не спира изпълнението на решението;

в) изявление за възможността апелативният съвет на ЕОЦКП да спре изпълнението на оспореното решение по силата на член 60, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

*Член 48е*

*Глоби*

1. Ако в съответствие с член 48и, параграф 5 ЕОЦКП констатира, че дадено лице е извършило, умишлено или поради небрежност, едно или повече от изброените в параграф 2 нарушения, той решава да наложи глоба в съответствие с параграф 3 от настоящия член.

Нарушението се счита за извършено умишлено от лицето, ако ЕОЦКП открие обективни доказателства за предумисъл.

2. Посочените в параграф 1 нарушения са следните: нарушения на членове 4—16, 21, 23—29 и 34 от Регламент (ЕС) 2016/1011.

3. Максималният размер на посочените в параграф 1 глоби е:

i) при юридическо лице — по-високата от двете стойности: 1 000 000 евро, а в държавите членки, чиято парична единица не е евро — равностойността им в националната парична единица към 30 юни 2016 г., или 10 % от общия годишен оборот на юридическото лице, определен според последните налични финансови отчети, одобрени от ръководния орган;

ii) при физическо лице — 500 000 евро, а в държавите членки, чиято парична единица не е евро — равностойността им в националната парична единица към 30 юни 2016 г.

Независимо от разпоредбите на първа алинея, максималният размер на глобата за нарушения на член 11, параграф 1, буква г) или на член 11, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2016/1011 е: при юридическо лице — по-високата от двете стойности: 250 000 евро, а в държавите членки, чиято официална парична единица не е евро — равностойността в националната парична единица към 30 юни 2016 г., или 2 % от общия годишен оборот на юридическото лице, определен според последните налични финансови отчети, одобрени от

ръководния орган; при физическо лице — 100 000 евро, а в държавите членки, чиято официална парична единица не е евро — равностойността в националната парична единица към 30 юни 2016 г.

За целите на подточка i), ако юридическото лице е дружество майка или дъщерно дружество на дружеството майка, което в съответствие с Директива 2013/34/ЕС трябва да изготвя консолидирани финансови отчети, приложимият общ годишен оборот е общият годишен оборот или съответният вид приход съгласно действащото право на Съюза в областта на счетоводното отчитане, определен според последните налични консолидирани отчети, одобрени от ръководния орган на крайното предприятие майка.

4. Когато в съответствие с параграф 1 определя размера на глобата, ЕОЦКП взима под внимание критериите, изброени в член 48д, параграф 2.

5. Независимо от параграф 4, ако юридическото лице пряко или непряко е имало финансова полза от нарушението, размерът на глобата се равнява най-малко на размера на тази полза.

6. Ако действие или пропуск на дадено лице представляват повече от едно от изброените в член 48е, параграф 2 нарушения се прилага само по-голямата глоба, изчислена в съответствие с параграф 3 и свързана с едно от тези нарушения.

*Член 48ж*

*Периодични имуществени санкции*

1. ЕОЦКП налага с решение периодични имуществени санкции с цел да принуди:

а) дадено лице да прекрати нарушение в съответствие с решение, взето на основание член [48д, параграф 1, буква а)];

б) лице по член 48б, параграф 1:

i) да предостави пълната информация, която му е била изискана с решение на основание член [48б];

ii) да допусне разследване, и по-специално да предостави всички документи, данни, процедури или други изискани материали, както и да допълни и коригира друга информация, предоставена в хода на разследването, започнато по силата на решение, взето на основание член [48в];

iii) да допусне проверката на място, наредена с решение, взето на основание член [48г].

2. Периодичната имуществена санкция е ефективна и пропорционална. Периодичната имуществена санкция се налага за всеки ден от забавянето.

3. Независимо от предвиденото в параграф 2, размерът на периодичните имуществени санкции е 3 % от средния дневен оборот през предходната финансова година, а при физическите лица — 2 % от средния дневен доход през предходната календарна година. Той се изчислява от датата, посочена в решението за налагане на периодичната имуществена санкция.

4. Периодичната имуществена санкция се налага за максимален срок от шест месеца след уведомяването за взетото от ЕОЦКП решение. След края на този срок ЕОЦКП преразглежда тази мярка.

*Член 48з*

*Оповестяване, естество, принудително изпълнение и разпределение на глобите и периодичните имуществени санкции*

1. ЕОЦКП оповестява публично всяка наложена по силата на членове 48е и 48ж глоба и периодична имуществена санкция, освен ако такова оповестяване би застрашило сериозно финансовите пазари или би причинило несъразмерно голяма вреда на засегнатите лица. Подобно оповестяване не съдържа лични данни по смисъла на Регламент (ЕО) № 45/2001.

2. Наложените по силата на членове [48е] и [48ж] глоби и периодични имуществени санкции са с административен характер.

3. Ако ЕОЦКП реши да не наложи глоба, нито имуществена санкция, той уведомява за това Европейския парламент, Съвета, Комисията и компетентните органи на заинтересованите държави членки, като посочва основанията за решението си.

4. Наложените по силата на членове [48е] и [48ж] глоби и периодични имуществени санкции подлежат на принудително изпълнение.

Принудителното изпълнение се урежда от гражданскопроцесуалните норми, които са в сила в държавата членка или в третата държава, на чиято територия то се прилага.

5. Глобите и периодичните имуществени санкции се отнасят към общия бюджет на Европейския съюз.

*РАЗДЕЛ 3*

**ПРОЦЕДУРИ И ПРЕГЛЕДИ**

*Член 48и*

*Процедурни разпоредби за предприемане на надзорни мерки и налагане на глоби*

1. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват едно или повече от нарушенията, изброени в член 48е, параграф 2, той назначава свой независим служител, който да разследва случая. Назначеният разследващ служител не участва и не трябва пряко или непряко да е участвал в надзора на бенчмарковете, за които се отнася нарушението; той изпълнява функциите си независимо от съвета на надзорниците на ЕОЦКП.

2. Разследващият служител по параграф 1 разследва предполагаемите нарушения, като взима предвид коментарите на разследваните лица; той предоставя на съвета на надзорниците на ЕОЦКП пълна преписка с констатациите си.

3. За да изпълнява задълженията си, разследващият служител е оправомощен да изисква информация по силата на член 48б и да провежда разследвания и проверки на място по силата на членове 48в и 48г.

4. При изпълнение на тези задължения разследващият служител има достъп до всички документи и до цялата информация, събрана от ЕОЦКП в хода на надзорната дейност.

5. След приключване на разследването и преди да представи на Съвета на надзорниците на ЕОЦКП преписката с констатациите, разследващият служител дава на лицата, по отношение на които се провежда разследването, възможност да бъдат изслушани по въпросите, свързани с предмета на разследването. Разследващият служител базира констатациите си само на онези факти, по които засегнатите лица са имали възможност да изразят становище.

6. Правото на защита на разследваните лица се зачита напълно в хода на разследванията по настоящия член.

7. След като предостави на съвета на надзорниците на ЕОЦКП преписката с констатациите си, разследващият служител уведомява за това разследваните лица. Разследваните лица имат право на достъп до преписката, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не се отнася до поверителната информация, засягаща трети лица.

8. Въз основа на преписката с констатациите на разследващия служител, а при поискване от разследваните лица — след като по силата на член [48й] ги изслуша, ЕОЦКП решава дали разследваните лица са извършили едно или повече от нарушенията, изброени в член 48е, параграф 1, и ако са — предприема надзорна мярка в съответствие с член 48д и налага глоба в съответствие с член [48е].

9. Разследващият служител не участва в обсъжданията на съвета на надзорниците на ЕОЦКП, нито се намесва по друг начин в процеса на вземане на решение от този съвет.

10. Комисията по силата на член 49 приема делегирани актове, с които определя процедурата за упражняване на правомощието за налагане на глоби или на периодични имуществени санкции, в т.ч. разпоредбите относно правото на защита, сроковете, събирането на глобите или на периодичните имуществени санкции и давностните срокове за налагането и принудителното изпълнение на тези глоби или санкции.

11. ЕОЦКП се обръща към компетентните национални органи с цел започване на наказателно преследване, когато при изпълнение на своите задачи съгласно настоящия регламент установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват престъпления. Освен това ЕОЦКП се въздържа от налагането на глоби или периодични имуществени санкции в случаите, при които предишна оправдателна или осъдителна присъда, произтичаща от идентичен факт или факти, които са до голяма степен подобни, вече е влязла в сила като резултат от наказателно производство съгласно националното право.

*Член 48й*

*Изслушване на разследваните лица*

1. Преди да вземе решение по силата на членове 48д, 48е и 48ж, ЕОЦКП дава възможност на лицата, по отношение на които е започнато производство, да бъдат изслушани във връзка с неговите констатации. ЕОЦКП основава решенията си само на констатациите, по които разследваните лица са имали възможност да изразят становище.

2. Първа алинея не се прилага, ако по силата на член 48д са необходими спешни действия с цел да се предотврати съществена и неизбежна вреда на финансовата система. В такъв случай ЕОЦКП може да приеме временно решение и да предостави на разследваните лица възможност да бъдат изслушани възможно най-бързо след приемане на решението.

3. Правото на защита на разследваните лица се съблюдава строго в хода на разследванията. Те имат право на достъп до преписката на ЕОЦКП при зачитане на законния интерес на други лица във връзка с опазване на търговските им тайни. Правото на достъп до документацията не включва поверителна информация и вътрешни подготвителни документи на ЕОЦКП.

*Член 48к*

*Контрол от страна на Съда*

Съдът разполага с неограничена компетентност да осъществява контрол върху решенията, с които ЕОЦКП е наложил глоба или периодична имуществена санкция. Той може да отмени, намали или увеличи размера на наложената глоба или на периодичната имуществена санкция.

*РАЗДЕЛ 4*

**ТАКСИ И ДЕЛЕГИРАНЕ**

*Член 48л*

*Надзорни такси*

1. По силата на настоящия регламент и на приетите по силата на параграф 3 делегирани актове ЕОЦКП начислява такси на администраторите. Тези такси изцяло покриват необходимите разходи на ЕОЦКП по надзора на администраторите, както и по възстановяването на разходите, които могат да възникнат за компетентните органи в изпълнение на задълженията им по настоящия регламент, по-специално при предвиденото в член 48м делегиране на задачи.

2. Размерът на таксата, начислена на даден администратор, покрива всички административни разходи на ЕОЦКП при надзорните му действия. Той е съобразен с оборота на администратора.

3. Комисията по силата на член 49 приема делегирани актове, с които определя вида на таксите, услугите, за които се дължат такси, размера на таксите и начина на плащане.

*Член 48м*

*Делегиране на задачи от ЕОЦКП на компетентните органи*

1. Когато е необходимо за правилното изпълнение на надзорните задачи, ЕОЦКП може да делегира конкретни надзорни задачи на компетентния орган на държава членка в съответствие с насоките, издадени от ЕОЦКП по силата на член 16 от Регламент (ЕС) № 1095/2010. Такива конкретни надзорни задачи могат по-специално да включват правомощието за изискване на информация — по силата на член 48б, и за провеждане на разследвания и проверки на място — по силата на членове 48в и 48г.

Чрез дерогация от условията на първа алинея не се делегира разрешаването на критичните бенчмаркове.

2. Преди да делегира определена задача на основание параграф 1, ЕОЦКП се допитва до съответния компетентен орган относно:

а) обхвата на задачата, която ще се делегира;

б) срока за изпълнение на задачата; както и

в) предоставянето на необходимата информация от и на ЕОЦКП.

3. В съответствие с приетия от Комисията по силата на член 48л, параграф 3 регламент относно таксите, ЕОЦКП възстановява на компетентния орган разходите, направени при изпълнението на делегираните задачи.

4. През подходящи интервали от време ЕОЦКП прави преглед на всяко делегиране, предприето по силата на параграф 1. Делегирането може да бъде отменено във всеки един момент.

5. Делегирането на задачи не засяга отговорностите на ЕОЦКП и не ограничава способността на органа да провежда и наблюдава делегираната дейност.

*Член 48о*

*Преходни мерки, свързани с ЕОЦКП*

1. Цялата компетентност и всички задължения за надзор и правоприлагане по отношение на посочените в член 40, параграф 1 администратори, с които са натоварени компетентните органи, се прекратяват на [Служба за публикации: въвежда се дата: 36 месеца след влизането в сила]. Тази компетентност и тези задължения се поемат на същата дата от ЕОЦКП.

2. На посочената в параграф 1 дата ЕОЦКП поема всички преписки и работни документи, или техни заверени копия, свързани с надзора и правоприлагането по отношение на посочените в член 40, параграф 1 администратори, включително текущите проучвания и правоприлагащи действия.

От друга страна, заявленията за лицензиране, подадени от администратори на критичен бенчмарк, заявленията за признаване — в съответствие с член 32, и заявленията за приемане на одобряването — в съответствие с член 33, получени от компетентните органи преди [Служба за публикации: въвежда се дата: 34 месеца след влизането в сила], не се прехвърлят към ЕОЦКП, а решенията за предоставяне на лиценз, за признаване или за приемане на одобрение се взимат от съответния компетентен орган.

3. Компетентните органи предават на ЕОЦКП възможно най-бързо, но не по-късно от [Служба за публикации: въвежда се дата: 36 месеца след влизането в сила] всички налични материали и работни документи, или техните заверени копия, свързани с доставчиците на услуги за докладване на данни. Същите компетентни органи оказват на ЕОЦКП необходимото съдействие и консултации с оглед на ефективното и ефикасно прехвърляне и поемане от него на надзора и правоприлагането по отношение на посочените в член 40, параграф 1 администратори.

4. ЕОЦКП е законен правоприемник на посочените в параграф 1 компетентни органи по всички административни или съдебни производства, произтичащи от надзорните и правоприлащите действия на тези компетентни органи по въпросите от приложното поле на настоящия регламент.

5. Всяко лицензиране на администратор на критичен бенчмарк, признаване — в съответствие с член 32, и приемане на одобряването — в съответствие с член 33 от страна на компетентен орган по параграф 1, остават валидни след прехвърлянето на правомощията към ЕОЦКП.“;

(20) член 53 се заменя със следния текст:

*„Член 53*

*Прегледи от страна на ЕОЦКП*

ЕОЦКП е оправомощен да изисква от компетентните органи документални доказателства за всяко тяхно решение, прието в съответствие с първата алинея на член 51, параграф 2 и член 25, параграф 3, и за всяко действие с оглед на прилагането на член 24, параграф 1.“.

*Член 9*

*Изменения на Регламент (ЕС) 2017/1129 относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар*

Регламент (ЕС) 2017/1129 се изменя, както следва:

(1) член 2 се изменя, както следва:

а) в буква м) подточка iii) от определението на „държава членка по произход“ се заличава;

б) вмъкват се следните определения:

„ща) „дружество за операции с недвижими имоти“ означава дружество, чиито основни дейности обхващат икономическите дейности, изброени в раздел L от

приложение I към Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета*;

щб) „дружество за добив на полезни изкопаеми“ означава дружество, чиито основни дейности обхващат икономическите дейности, изброени в раздел B, разделение 05—08 от приложение I към Регламент (ЕО) № 1893/2006;

щв) „дружество за научноизследователска и развойна дейност“ означава дружество, чиито основни дейности обхващат икономическите дейности, изброени в раздел M, разделение 72, група 72.1 от приложение I към Регламент (ЕО) № 1893/2006;

щг) „корабоплавателно дружество“ означава дружество, чиито основни дейности обхващат икономическите дейности, изброени в раздел H, разделение 50 от приложение I към Регламент (ЕО) № 1893/2006.

* Регламент (ЕО) № 1893/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на статистическа класификация на икономическите дейности NACE Rev. 2 и за изменение на Регламент (ЕИО) № 3037/90 на Съвета, както и на някои ЕО регламенти относно специфичните статистически области (ОВ L 393, 30.12.2006 г., стр. 1).“;

(2) в член 4 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Подобен доброволно изготвен проспект, одобрен от компетентния орган на държавата членка по произход, както е определена в член 2, буква м), или от ЕОЦКП по силата на член 31а, включва всички права и задължения, предвидени за изискван по силата на настоящия регламент проспект, като по отношение на него се прилагат всички разпоредби на настоящия регламент под надзора на посочения компетентен орган.“ ;

(3) в член 20 параграф 8 се заменя със следния текст:

„8. По искане на емитента, предложителя или лицето, което иска да бъде допуснато до търговия на регулиран пазар, и ако ЕОЦКП не е поел на основание член 31а ролята на компетентен орган на държавата членка по произход, компетентният орган на държавата членка по произход може да прехвърли правомощията за одобряване на проспекта към компетентния орган на друга държава членка, стига последният да е съгласен и ЕОЦКП предварително да е уведомен за това. На датата, на която реши да разреши прехвърлянето на правомощията, компетентният орган на държавата членка по произход прехвърля в електронен формат на компетентния орган на другата държава членка решението си и подадената документация. В срок от три работни дни от датата, на която е взел решението си за прехвърляне на правомощията, компетентният орган на държавата членка по произход уведомява за това емитента, предложителя или лицето, което иска да бъде допуснато до търговия на регулиран пазар. Сроковете, посочени в първа алинея на параграф 2 и параграф 3, се прилагат от датата, на която компетентният орган на държавата членка по произход е взел решение. Член 28, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 не се прилага за прехвърлянето на правомощията за одобряване на проспекта в съответствие с настоящия параграф. След като прехвърлянето на правомощията за одобряване приключи, за целите на настоящия регламент компетентният орган на държавата членка по произход във връзка с този проспект става компетентният орган, към който са прехвърлени правомощията за одобряване на проспекта.“;

(4) член 22 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф 6а:

„6а. Чрез дерогация от условията на параграф 6, във всеки един от изброените по-долу случаи ЕОЦКП е оправомощен да контролира дали при рекламната дейност, във всяка приемаща държава членка, в която се разпространяват рекламните съобщения, се спазват изискванията в параграфи 2—4:

а) когато ЕОЦКП е компетентният орган по силата на член 31а;

б) за всеки проспект, изготвен в съответствие с нормативната уредба на трета държава и използван в Съюза в съответствие с член 29.

Без да се засяга член 32, параграф 1, контролът на рекламните съобщения от ЕОЦКП не представлява предпоставка за публичното предлагане на ценни книжа или допускането до търговия на регулиран пазар в която и да било приемаща държава членка.

Когато във връзка с прилагането на разпоредбите на настоящия член ЕОЦКП използва надзорните и разследващите правомощия, предвидени в член 32, той своевременно уведомява за това компетентния орган на приемащата държава членка.

По искане на компетентния орган на държава членка ЕОЦКП упражнява контрола по първа алинея по отношение на всички рекламни съобщения, разпространявани в рамките на неговата юрисдикция, във връзка с всички или някои категории проспекти, които е одобрил по силата на член 31а. ЕОЦКП публикува и редовно актуализира списък на държавите членки, за които той упражнява такъв контрол, и на съответните категории проспекти .“;

б) параграф 7 се заменя със следния текст:

„7. Компетентните органи на приемащите държави членки и ЕОЦКП могат да налагат единствено такси, свързани с изпълнението на възложените им по силата на настоящия член надзорни задачи. Размерът на таксите се оповестява на уебсайта на компетентните органи и ЕОЦКП. Таксите са недискриминационни, умерени и съобразени с надзорната задача. Компетентните органи на приемащите държави членки и ЕОЦКП не налагат никакви допълнителни изисквания или административни процедури към необходимите за изпълнението на възложените им по силата на настоящия член надзорни задачи.“;

в) параграф 8 се заменя със следния текст:

„8. Чрез дерогация от условията на параграфи 6 и 6а, когато се контролира спазването на изискванията при рекламната дейност в трансгранични ситуации или в случаите, в които се прилага параграф 6а, всеки два компетентни органа, включително когато е приложимо — ЕОЦКП, могат да сключат споразумение този контрол да бъде упражняван от компетентния орган на държавата членка по произход или когато се прилага параграф 6а — от компетентния орган на приемащата държава членка. ЕОЦКП бива уведомяван за всяко такова споразумение, освен в случаите, в които го е подписал в качеството си на компетентния орган на държавата членка по произход по силата на член 31а. ЕОЦКП публикува и редовно актуализира списък на тези споразумения.“;

(5) член 25 се изменя, както следва:

а) параграф 4 се заменя със следния текст:

„4. Ако окончателните условия на основен проспект не са включени нито в основния проспект, нито в допълнение към него, възможно най-бързо след тяхното подаване компетентният орган на държавата членка по произход ги праща по електронен път на ЕОЦКП и на компетентните органи на приемащите държави членки, ако тези компетентни органи са били предварително уведомени за основния проспект.“;

б) вмъква се следният параграф 6а:

„6а. За всички проспекти, изготвени от емитент от трета държава в съответствие с член 29, посоченото в настоящия член удостоверение за одобрение се заменя с удостоверение за подаден документ.“;

(6) в член 27 се добавя следният параграф 3а:

„3а. Чрез дерогация от условията на параграфи 1, 2 и 3, когато ЕОЦКП е компетентният орган по силата на член 31а, проспектът се изготвя по избор на емитента, предложителя или лицето, което кандидатства за допускане до търговия на регулиран пазар, на език, приемлив за компетентните органи на всяка приемаща държава членка, или на език, който е обичаен в областта на международните финанси.

Компетентният орган на всяка приемаща държава членка изисква резюмето, посочено в член 7, да бъде достъпно на официалния език на неговата държава членка или поне на един от официалните ѝ езици, или на друг приемлив за него език, но не изисква превод на никаква друга част на проспекта.“;

(7) член 28 се заменя със следния текст:

*„Член 28*

Публично предлагане на ценни книжа или допускане до търговия на регулиран пазар въз основа на проспект, изготвен в съответствие с настоящия регламент

Когато емитент от трета държава възнамерява да предлага публично ценни книжа в Съюза или кандидатства да бъде допуснат да търгува ценни книжа на регулиран пазар, установен в Съюза, въз основа на проспект, изготвен в съответствие с настоящия регламент, той получава одобрение на своя проспект от ЕОЦКП в съответствие с член 20.

След като даден проспект бъде одобрен в съответствие с първа алинея, той включва всички права и задължения, предвидени за проспектите по силата на настоящия регламент, а по отношение на проспекта и емитента от трета държава се прилагат всички разпоредби на настоящия регламент под надзора на ЕОЦКП.“;

(8) член 29 се заменя със следния текст:

*„Член 29*

*Публично предлагане на ценни книжа или допускане до търговия на регулиран пазар въз основа на проспект, изготвен в съответствие със законодателството на трета държава*

1. Емитент от трета държава може да предлага публично ценни книжа в Съюза или да иска да бъде допуснат да търгува ценни книжа на регулиран пазар в Съюза след предварително публикуване на проспект, изготвен и одобрен в съответствие с националното законодателство на емитента от трета държава и обхванат от това законодателство, при условие че:

а) Комисията е приела решение за изпълнение на основание параграф 3;

б) емитентът от трета държава е подал проспекта при ЕОЦКП;

в) емитентът от трета държава е предоставил писмено потвърждение, че проспектът е бил одобрен от надзорен орган от трета държава и е предоставил координатите за връзка на този орган;

г) проспектът спазва посочените в член 27 изисквания относно езика;

д) всички рекламни съобщения, които емитентът от трета държава разпространява в Съюза във връзка с предлагането или допускането до търговия, отговарят на изискванията, посочени в член 22, параграфи 2—5;

е) ЕОЦКП е сключил по силата на член 30 споразумения за сътрудничество със съответните надзорни органи на емитента от трета държава.

Позоваванията в настоящия регламент на „компетентния орган на държавата членка по произход“ се разбират като отнасящи се до ЕОЦКП за всички разпоредби, прилагани по отношение на посочените в настоящия параграф проспекти.

2. Когато са изпълнени предвидените в параграф 1 условия, по отношение на проспектите, изготвени в съответствие със законодателството на трета държава, се прилагат изискванията в членове 24 и 25.

3. Комисията се оправомощава да приеме на основание член 44 делегирани актове за допълнение на настоящия регламент, с които въз основа на изискванията, предвидени в членове 6, 7, 11, 12, 13 и глава IV от настоящия регламент, да определи общи критерии за еквивалентност.

Въз основа на критериите, определени в тези делегирани актове, Комисията може да приеме решение за изпълнение, в което се посочва, че правната и надзорна уредба на трета държава гарантира, че проспектите, изготвени в съответствие с националното законодателство на тази трета държава, отговарят на правно обвързващи изисквания, чието действие е еквивалентно на това на изискванията, определени в настоящия регламент. Това решение за изпълнение се приема по предвидената в член 45, параграф 2 процедура по разглеждане.

Комисията може да обвърже прилагането на решението си за изпълнение с ефективното и неотклонно съблюдаване от трета държава на което и да е изискване, определено в посоченото решение за изпълнение, както и с възможността ЕОЦКП да изпълнява ефективно своите отговорности във връзка

с мониторинга, посочен в член 33, параграф 2а от Регламент (ЕС) № 1095/2010.“;

(9) член 30 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. За целите на член 29 и когато се прецени за необходимо — за целите на член 28, ЕОЦКП сключва с надзорните органи на трети държави споразумения за сътрудничество с оглед обмен на информация с тези органи на трети държави и изпълнение в тези трети държави на предвидените в настоящия регламент задължения. Тези споразумения за сътрудничество трябва най-малкото да осигурят ефективен обмен на информация, така че ЕОЦКП да може да изпълнява задълженията си по настоящия регламент.

Чрез дерогация от първа алинея, ЕОЦКП не сключва споразумения за сътрудничество с надзорните органи на трета държава, която в съответствие с действащ делегиран акт, приет от Комисията по силата на член 9 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета*, фигурира в списъка на юрисдикциите, за чиято национална уредба на борбата с прането на пари и финансирането на тероризма се смята, че съдържа стратегически слабости, които представляват съществена заплаха за финансовата система на Съюза.

ЕОЦКП уведомява всички определени по силата на член 31, параграф 1 компетентни органи за всяко споразумение за сътрудничество, сключено по силата на първа алинея.

* Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“;

б) параграф 2 се заличава;

в) параграф 3 се преномерира на параграф 2 и се заменя със следния текст:

„2. ЕОЦКП сключва с надзорните органи на трети държави споразумения за сътрудничество с оглед обмен на информация само ако по отношение на оповестяваната информация съществуват гаранции за запазване на професионалната тайна, които са най-малко еквивалентни на предвидените в член 35.“;

г) параграф 4 се заличава;

(10) в глава VII се вмъкват следните членове 31а и 31б:

*„Член 31а*

*Надзор от страна на ЕОЦКП върху определени видове проспекти*

За следните проспекти и техните допълнения ЕОЦКП е компетентният орган за проверката и одобрението им, в съответствие с член 20, както и за уведомяването на компетентните органи на приемащите държави членки, в съответствие с член 25:

а) проспектите, изготвени от установено в Съюза юридическо или физическо лице и отнасящи се до допускането до търговия на регулиран пазар на ценни книжа, различни от капиталови инструменти, които ценни книжа ще се търгуват само на регулиран пазар или на специфичен сегмент от него, до който за търговия с тях достъп могат да имат само допустими инвеститори;

б) проспектите, изготвени от установено в Съюза юридическо или физическо лице и отнасящи се до обезпечени с активи ценни книжа;

в) проспектите, изготвени от следните видове установени в Съюза дружества:

i) дружества за операции с недвижими имоти;

ii) дружества за добив на полезни изкопаеми;

iii) дружества за научноизследователска и развойна дейност;

iv) корабоплавателни дружества;

г) проспектите, изготвени от емитентите от трети държави – в съответствие с член 28 от настоящия регламент.

Позоваванията в настоящия регламент на „компетентния орган на държавата членка по произход“ се разбират като отнасящи се до ЕОЦКП за всички разпоредби, прилагани по отношение на изброените в първа алинея проспекти.“;

(11) вмъква се член 31б:

*„Член 31б*

*Преходни мерки, свързани с ЕОЦКП*

1. Изброените в член 31а проспекти, включително, когато е приложимо, техните допълнения и окончателни условия, подадени пред компетентен орган за одобрение преди [Служба за публикации: въвежда се дата: 36 месеца след влизането в сила], продължават до края на валидността си да подлежат на надзор от този компетентен орган.

Тези одобрени от компетентен орган проспекти преди [Служба за публикации: въвежда се дата: 36 месеца след влизането в сила] продължават да бъдат валидни и след като ЕОЦКП е поел компетентността съгласно параграф 2.

За надзора по отношение на тези проспекти, включително, когато е приложимо, на техните допълнения и окончателни условия, продължават да са в сила приложимите разпоредби към момента на подаването им пред компетентния орган.

2. ЕОЦКП поема цялата компетентност и всички задължения за надзор и правоприлагане по отношение на изброените в член 31а проспекти, подадени от [Служба за публикации: въвежда се дата: 36 месеца след влизането в сила] нататък

.“;

(12) член 32 се изменя, както следва:

а) уводното изречение в параграф 1, първа алинея се заменя със следния текст:

„1. За да могат да изпълняват задълженията си по настоящия регламент, компетентните органи и ЕОЦКП разполагат, в съответствие с националното право, най-малко със следните надзорни и разследващи правомощия:“;

б) в параграф 1, първа алинея буква й) се заменя със следния текст:

„й) да спират проверката на представен за одобрение проспект или да спират или ограничават публично предлагане на ценни книжа или допускане до търговия на регулиран пазар до отмяна на забраната или ограничението, наложени от ЕОЦКП или компетентния орган в изпълнение на правомощията, предвидени в член 40 или 42 от Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета;“;

в) в параграф 1 втора алинея се заменя със следния текст:

„Когато е необходимо в съответствие с националното право, компетентният орган или ЕОЦКП може да поиска от съответния съдебен орган да вземе решение относно упражняването на правомощията, посочени в първа алинея.“;

г) параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Компетентните органи и ЕОЦКП изпълняват функциите и правомощията си, посочени в параграф 1, по един от следните начини:

а) пряко;

б) в сътрудничество с други органи или ЕОЦКП;

в) на своя отговорност, като ги делегират на такива органи или на ЕОЦКП;

г) чрез сезиране на компетентните съдебни органи.“;

д) параграф 5 се заменя със следния текст:

„5. Лице, което в съответствие с настоящия регламент предоставя информация на компетентния орган или на ЕОЦКП, не се счита, че нарушава ограниченията за оповестяване на информация, наложени по силата на договор или на законови, подзаконови или административни разпоредби; такова лице не носи отговорност от каквото и да било естество, свързана с такова информиране.“;

(13) в член 35 параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. Задължението за професионална тайна се прилага по отношение на всички лица, които работят или са работили за компетентния орган, за ЕОЦКП или за трета страна, на която компетентният орган или ЕОЦКП е делегирал свои правомощия. Информация, представляваща професионална тайна, не може да бъде оповестявана на никое друго лице или орган, освен по силата на разпоредбите, предвидени в правото на Съюза или в националното право.“;

(14) в член 38, параграф 1 последната алинея се заменя със следния текст:

„До 21 юли 2019 г. държавите членки подробно уведомяват Комисията и ЕОЦКП за разпоредбите, посочени в първа и втора алинея. Те незабавно уведомяват Комисията и ЕОЦКП за всички техни последващи изменения.“;

(15) вмъква се следната глава:

„ГЛАВА VIIIA

ПРАВОМОЩИЯ И КОМПЕТЕНТНОСТ НА ЕОЦКП

*РАЗДЕЛ 1*

**КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРОЦЕДУРИ**

*Член 43а*

*Упражняване на правомощията от ЕОЦКП*

Правомощията, предоставени по силата на членове 43б—43г на ЕОЦКП, на негово длъжностно лице или на друго оправомощено от ЕОЦКП лице, не се използват, за да се изисква разкриването на информация или на документи, които са предмет на правно призната привилегия.

*Член 43б*

*Искане за информация*

1. ЕОЦКП може чрез обикновено искане или с решение да задължи следните лица да му предоставят цялата информация, която му е необходима, за да изпълнява задълженията си по настоящия регламент:

а) емитентите, предложителите или лицата, които кандидатстват да бъдат допуснати до търговия на регулиран пазар, както и лицата, които ги контролират или са контролирани от тях;

б) управителите на лицата по буква а);

в) одиторите и консултантите на лицата по буква а);

г) финансовите посредници, на които лицата по буква а) са поръчали да извършват публичното предлагане на ценни книжа или да кандидатстват за допускане до търговия на регулиран пазар;

д) гаранта на ценните книжа, които се предлагат публично или са допуснати да се търгуват на регулиран пазар.

2. Във всяко посочено в параграф 1 обикновено искане за предоставяне на информация:

а) се посочва настоящият член като правно основание за отправянето му;

б) се посочва целта на искането;

в) се уточнява каква информация се изисква;

г) се определя срок за предоставянето на информацията;

д) се включва изявление, че лицето, от което се иска да предостави тази информация, не е задължено да го направи, но ако го направи доброволно в отговор на искането, предоставената информация не трябва да бъде неточна или подвеждаща;

е) се посочва размерът на налаганата в съответствие с член 43е глоба за неточна или подвеждаща информация.

3. Когато изисква информация по силата на параграф 1 с решение, ЕОЦКП:

а) посочва настоящия член като правно основание за отправянето му;

б) посочва целта на искането;

в) уточнява каква информация се изисква;

г) определя срок за предоставяне на информацията;

д) посочва предвидените в член 43ж периодични имуществени санкции за предоставяне на непълна информация;

е) посочва предвидената в член 43е глоба за неточни или подвеждащи отговори на поставените въпроси;

ж) посочва правото по силата на членове 60 и 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 решението да бъде обжалвано пред апелативния съвет на ЕОЦКП и пред Съда на Европейския съюз („Съда“).

4. Посочените в параграф 1 лица или техни представители, а в случай на юридически лица или лица без правосубектност — лицата, оправомощени да ги представляват по закон или по силата на учредителни актове, предоставят изискваната информация. Надлежно упълномощените адвокати могат да предоставят информацията от името на своите упълномощители. Последните носят пълна отговорност за предоставена непълна, неточна или подвеждаща информация.

5. ЕОЦКП незабавно изпраща копие от обикновеното искане или от решението до компетентния орган на държавата членка, в която са установени или в която живеят посочените в параграф 1 лица, до които се отнася искането за информация.

*Член 43в*

*Общи разследвания*

1. В изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП може да извършва необходимите разследвания на лицата по член 43б, параграф 1. За целта длъжностните лица и другите оправомощени от ЕОЦКП лица имат правомощия:

а) да проверяват всички документи, данни, процедури и други материали, отнасящи се до изпълнението на техните задачи, независимо от носителя, на който се съхраняват;

б) да взимат или получават заверени копия или извлечения от такива документи, данни, процедури и други материали;

в) да призовават и да искат от всяко лице по член 43б, параграф 1, от неговия представител или негови служители да дават устно или писмено обяснение на факти или документи, свързани с предмета и целта на проверката, и да записват отговорите;

г) да отправят въпроси до всяко друго юридическо или физическо лице, което даде съгласие за това, с цел да съберат информация, свързана с предмета на разследването;

д) да изискват съхраняваната информация за телефонни разговори и пренос на данни.

2. Длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП за целите на разследванията по параграф 1, упражняват своите правомощия след представяне на писмено разрешение, в което са посочени предметът и целта на разследването. В разрешението се посочват и предвидените в член 43ж периодични имуществени санкции за непредставяне или за непълен характер на изискваните документи, данни, процедури или други материали, или на отговорите от лицата по член 43б, параграф 1 на поставените им въпроси, както и предвидените в член 43е глоби за предоставяне от лицата по член 43б, параграф 1 на неточни или подвеждащи отговори на поставените им въпроси.

3. Лицата по член 43б, параграф 1 допускат провеждането на разследванията, започнати по силата на решение на ЕОЦКП. В решението се посочват предметът и целта на разследването, предвидените в член 43ж периодични имуществени санкции, предвидените в Регламент (ЕС) № 1095/2010 средства за правна защита, както и правото на обжалване на решението пред Съда.

3. В разумен срок преди започване на разследването по параграф 1 ЕОЦКП информира компетентния орган на държавата членка, на чиято територия ще се проведе то, че такова предстои и съобщава кои са оправомощените лица. По искане на ЕОЦКП служителите на съответния компетентен орган подпомагат оправомощените лица при изпълнението на техните задължения. Ако поискат, при разследването могат да присъстват и длъжностни лица на съответния компетентен орган.

5. Ако в приложимата национална уредба се изисква разрешение от национален съдебен орган, за да бъде изискана посочената в параграф 1, буква д) съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, се подава искане за такова разрешение. Такова разрешение може да бъде поискано и за по-голяма сигурност.

6. Когато национален съдебен орган получи искане за разрешение за изискване на посочената в параграф 1, буква д) съхранявана информация за телефонни разговори или пренос на данни, той проверява следното:

а) дали посоченото в параграф 3 решение на ЕОЦКП е автентично;

б) дали предстоящите мерки не са непропорционални, произволни или прекомерни.

За целите на буква б) националният съдебен орган може да иска от ЕОЦКП подробно да изложи съображенията си, по-специално относно предполагаемото нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на предполагаемото нарушение и естеството на участие на лицето, по отношение на което се предприемат принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да оспорва необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информация по преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП може да

бъде оспорена единствено пред Съда по предвидената в член 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 процедура.

*Член 43г*

*Проверки на място*

1. В изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП може да извършва всички необходими проверки на място в служебните помещения на лицата по член 43б, параграф 1.

2. Длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, могат да влизат в служебните помещения на лицата, за които се отнася приетото от ЕОЦКП решение за разследване, и разполагат с всички правомощия, предвидени в член 43в, параграф 1. Те могат и да запечатват всички служебни помещения, счетоводни книги или документи за срока и в степента, необходими за проверката.

3. В разумен срок преди извършване на проверката ЕОЦКП уведомява за нея компетентния орган на държавата членка, на чиято територия ще се проведе тя. Когато това е необходимо с оглед на едно подходящо и ефикасно проверяване ЕОЦКП, след като уведоми съответния компетентен орган, може да извършва проверки на място без предизвестие. Проверките по настоящия член се извършват след като съответният орган потвърди, че не възразява срещу тях.

4. Длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП да извършват проверки на място, упражняват правомощията си, след като представят писмено разрешение, в което са посочени предметът, целта на проверката и предвидените в член 43ж периодични имуществени санкции за съответните лица, които се противопоставят на проверката.

5. Лицата по член 43б, параграф 1 допускат разпоредените с решение на ЕОЦКП проверки на място. В решението се посочват предметът и целта на проверката, датата, на която тя ще започне, предвидените в член 43ж периодични имуществени санкции, предвидените в Регламент (ЕС) № 1095/2010 средства за правна защита и правото на обжалване на решението пред Съда.

6. По искане на ЕОЦКП длъжностните лица на компетентния орган на държавата членка, където ще се извърши проверката, както и оправомощените или назначените от този компетентен орган лица, активно подпомагат длъжностните лица и другите лица, оправомощени от ЕОЦКП. Ако поискат, при проверките на място могат да присъстват и длъжностни лица на този компетентен орган.

7. ЕОЦКП може също така да изиска от компетентните органи да изпълнят от негово име конкретни задачи по разследване и проверки на място, както е предвидено в настоящия член и в член 43в, параграф 1. За целта компетентните органи разполагат със същите правомощия като ЕОЦКП, както е предвидено в настоящия член и в член 43в, параграф 1.

8. Когато длъжностните лица и другите оправомощени от ЕОЦКП придружаващи лица установят, че дадено лице се противопоставя на проверка,

разпоредена по реда на настоящия член, компетентният орган на съответната държава членка им оказва необходимото съдействие, като изисква при необходимост съдействие от полицията или от равностоен правоприлагащ орган, с което да им даде възможност да извършат проверката на място.

9. Ако съгласно приложимата национална уредба, за проверката на място, предвидена в параграф 1, или за съдействието, предвидено в параграф 7, е необходимо разрешение от национален съдебен орган, се подава искане за такова разрешение. Такова разрешение може да бъде поискано и за по-голяма сигурност.

10. Когато национален съдебен орган получи искане за разрешение за извършване на предвидената в параграф 1 проверка на място или за оказване на предвиденото в параграф 7 съдействие, той проверява следното:

а) дали посоченото в параграф 4 решение на ЕОЦКП е автентично;

б) дали предстоящите мерки не са непропорционални, произволни или прекомерни.

За целите на буква б) националният съдебен орган може да иска от ЕОЦКП подробно да изложи съображенията си, по-специално относно предполагаемото нарушение на настоящия регламент, както и относно тежестта на предполагаемото нарушение и естеството на участие на лицето, по отношение на което се предприемат принудителните мерки. Националният съдебен орган обаче не може нито да оспорва необходимостта от провеждане на разследването, нито да изисква да му бъде предоставена информация по преписката на ЕОЦКП. Законосъобразността на решението на ЕОЦКП може да бъде оспорена единствено пред Съда по предвидената в член 61 от Регламент (ЕС) № 1095/2010 процедура.

*РАЗДЕЛ 2*

## АДМИНИСТРАТИВНИ САНКЦИИ И ДРУГИ МЕРКИ

*Член 43д*

*Надзорни мерки на ЕОЦКП*

1. Ако в съответствие с член 43и, параграф 5 ЕОЦКП установи, че дадено лице е извършило някое от нарушенията, изброени в член 38, параграф 1, буква а), той предприема едно или повече от следните действия:

а) приема решение, с което изисква от лицето да прекрати нарушението;

б) приема решение, с което по силата на член 43е налага глоби;

в) публикува известия.

2. Когато предприема действията по параграф 1, ЕОЦКП отчита естеството и тежестта на нарушението, като взима под внимание следните критерии:

а) продължителността и честотата на нарушението;

б) дали нарушението е предизвикало, спомогнало или по друг начин довело до финансово престъпление;

в) дали нарушението е извършено умишлено или поради небрежност.

г) степента на отговорност на отговорното за нарушението лице;

д) финансовите възможности на отговорното за нарушението лице, оценени според общия оборот — при отговорно юридическо лице, или според годишния доход и нетните активи — при отговорно физическо лице;

е) въздействието на нарушението върху интересите на непрофесионалните инвеститори;

ж) значимостта на придобитата печалба или избегнатата загуба от отговорното за нарушението лице, или причинените вследствие на нарушението загуби за трети лица, доколкото размерът им може да бъде определен;

з) доколко отговорното за нарушението лице сътрудничи с ЕОЦКП, без да се засяга необходимостта това лице принудително да възстанови придобитата печалба или избегнатата загуба;

и) предишни нарушения на отговорното за нарушението лице;

й) мерките, предприети след нарушението от отговорното за нарушението лице за предотвратяване на повторно нарушение.

3. ЕОЦКП възможно най-бързо уведомява отговорното за нарушението лице, както и компетентните органи на държавите членки и Комисията, за всяко предприето действие на основание параграф 1. В тази връзка ЕОЦКП оповестява публично на уебсайта си всяко действие в рамките на 10 работни дни от датата на предприемането му.

В посоченото в първа алинея публично оповестяване се съдържа следното:

а) изявление, в което се потвърждава правото на отговорното за нарушението лице да обжалва решението;

б) когато е приложимо — изявление, в което се потвърждава внасянето на жалба и се посочва, че обжалването не спира изпълнението на решението;

в) изявление за възможността апелативният съвет на ЕОЦКП да спре изпълнението на оспореното решение по силата на член 60, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

*Член 43е*

*Глоби*

1. Ако в съответствие с член 43и, параграф 5 ЕОЦКП констатира, че дадено лице е извършило, умишлено или поради небрежност, едно или повече от нарушенията, изброени в член 38, параграф 1, буква а), той решава да наложи глоба в съответствие с параграф 2 от настоящия член.

Нарушението се счита за извършено умишлено от лицето, ако ЕОЦКП открие обективни доказателства за предумисъл.

2. Максималният размер на посочените в параграф 1 глоби е:

i) при юридическо лице — 10 000 000 евро, а в държавите членки, чиято парична единица не е евро — равностойността им в националната парична единица към 20 юли 2017 г., или 6 % от общия годишен оборот на юридическото лице, определен според последните налични финансови отчети, одобрени от управителния орган;

ii) при физическо лице — 1 400 000 евро, а в държавите членки, чиято парична единица не е евро — равностойността им в националната парична единица към 20 юли 2017 г.

За целите на подточка i), ако юридическото лице е дружество майка или дъщерно дружество на дружеството майка, което в съответствие с Директива 2013/34/ЕС трябва да изготвя консолидирани финансови отчети, приложимият общ годишен оборот е общият годишен оборот или съответният вид приход съгласно действащото право на Съюза в областта на счетоводното отчитане, определен според последните налични консолидирани отчети, одобрени от управителния орган на крайното предприятие майка.

3. Когато в съответствие с параграф 1 определя размера на глобата, ЕОЦКП взима под внимание критериите, изброени в член 43д, параграф 2.

4. Независимо от параграф 3, ако дадено лице пряко или непряко е имало финансова полза от нарушението, размерът на глобата се равнява най-малко на размера на тази полза.

5. Ако действие или пропуск на дадено лице представляват повече от едно от нарушенията, изброени в член 38, параграф 1, буква а), се прилага само по-голямата глоба, изчислена в съответствие с параграф 3 и свързана с едно от тези нарушения.

*Член 43ж*

*Периодични имуществени санкции*

1. ЕОЦКП налага с решение периодични имуществени санкции с цел да принуди:

а) дадено лице да прекрати нарушение в съответствие с решение, взето на основание член 43д, параграф 1, буква а);

б) лице по член 43б, параграф 1:

i) да предостави пълната информация, която му е била изискана с решение на основание член 43б;

ii) да допусне разследване, и по-специално да предостави всички документи, данни, процедури или други изискани материали, както и да допълни и коригира друга информация, предоставена в хода на разследването, започнато по силата на решение, взето на основание член 43в;

iii) да допусне проверката на място, наредена с решение, взето на основание член 43г.

2. Периодичната имуществена санкция е ефективна и пропорционална. Периодичната имуществена санкция се налага за всеки ден от забавянето.

3. Независимо от предвиденото в параграф 2, размерът на периодичните имуществени санкции е 3 % от средния дневен оборот през предходната финансова година, а при физическите лица — 2 % от средния дневен доход през предходната календарна година. Той се изчислява от датата, посочена в решението за налагане на периодичната имуществена санкция.

4. Периодичната имуществена санкция се налага за максимален срок от шест месеца след уведомяването за взетото от ЕОЦКП решение. След края на този срок ЕОЦКП преразглежда тази мярка.

*Член 43з*

*Оповестяване, естество, принудително изпълнение и разпределение на глобите и периодичните имуществени санкции*

1. ЕОЦКП оповестява публично всяка наложена по силата на членове 43е и 43ж глоба и периодична имуществена санкция, освен ако такова оповестяване би застрашило сериозно финансовите пазари или би причинило несъразмерно голяма вреда на засегнатите лица.

2. Наложените по силата на членове 43е и 43ж глоби и периодични имуществени санкции са с административен характер.

3. Ако ЕОЦКП реши да не налага глоби, нито имуществени санкции, той уведомява съответно Европейския парламент, Съвета, Комисията и компетентните органи на заинтересованите държави членки, като посочва основанията за решението си.

4. Наложените по силата на членове 43е и 43ж глоби и периодични имуществени санкции подлежат на принудително изпълнение.

Принудителното изпълнение се урежда от гражданскопроцесуалните норми, които са в сила в държавата членка или в третата държава, на чиято територия то се прилага.

5. Глобите и периодичните имуществени санкции се отнасят към общия бюджет на Европейския съюз.

*РАЗДЕЛ 3*

ПРОЦЕДУРИ И ПРЕГЛЕДИ

*Член 43и*

*Процедурни разпоредби за предприемане на надзорни мерки и налагане на глоби*

1. Ако при изпълнение на задълженията си по настоящия регламент ЕОЦКП установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които

могат да представляват едно или повече от нарушенията, изброени в член 38, параграф 1, буква а), той назначава свой независим служител, който да разследва случая. Назначеният разследващ служител не участва и не трябва пряко или непряко да е участвал в одобряването на проспектите, за които се отнася нарушението; той изпълнява функциите си независимо от съвета на надзорниците на ЕОЦКП.

2. Разследващият служител по параграф 1 разследва предполагаемите нарушения, като взима предвид коментарите на разследваните лица; той предоставя на съвета на надзорниците на ЕОЦКП пълна преписка с констатациите си.

3. За да изпълнява задълженията си, разследващият служител е оправомощен да изисква информация по силата на член 43б и да провежда разследвания и проверки на място по силата на членове 43в и 43г.

4. При изпълнение на задълженията си разследващият служител има достъп до всички документи и до цялата информация, събрана от ЕОЦКП в хода на надзорната дейност.

5. След приключване на разследването и преди да представи на Съвета на надзорниците на ЕОЦКП преписката с констатациите, разследващият служител дава на лицата, по отношение на които се провежда разследването, възможност да бъдат изслушани по въпросите, свързани с предмета на разследването. Разследващият служител базира констатациите си само на онези факти, по които засегнатите лица са имали възможност да изразят становище.

6. Правото на защита на разследваните лица се зачита напълно в хода на разследванията по настоящия член.

7. След като предостави на съвета на надзорниците на ЕОЦКП преписката с констатациите си, разследващият служител уведомява за това разследваните лица. Разследваните лица имат право на достъп до преписката, като се зачита законният интерес на други лица да опазват търговските си тайни. Правото на достъп до преписката не се отнася до поверителната информация, засягаща трети лица.

8. Въз основа на преписката с констатациите на разследващия служител, а при поискване от разследваните лица — след като по силата на член 43й ги изслуша, ЕОЦКП решава дали разследваните лица са извършили едно или повече от нарушенията, изброени в член 38, параграф 1, буква а), и ако са — предприема надзорна мярка в съответствие с член 43д и налага глоба в съответствие с член 43е.

9. Разследващият служител не участва в обсъжданията на съвета на надзорниците на ЕОЦКП, нито се намесва по друг начин в процеса на вземане на решение от този съвет.

10. Комисията по силата на член 44 приема делегирани актове, с които определя процедурата за упражняване на правомощието за налагане на глоби или на периодични имуществени санкции, в т.ч. разпоредбите относно правото на защита, сроковете, събирането на глобите или на периодичните имуществени санкции и давностните срокове за налагането и принудителното изпълнение на тези глоби или санкции.

11. ЕОЦКП се обръща към компетентните национални органи с цел започване на наказателно преследване, когато при изпълнение на своите задължения съгласно настоящия регламент установи, че има сериозни признаци за евентуално наличие на факти, които могат да представляват престъпления. Освен това ЕОЦКП се въздържа от налагането на глоби или периодични имуществени санкции в случаите, при които предишна оправдателна или осъдителна присъда, произтичаща от идентичен факт или факти, които са до голяма степен подобни, вече е влязла в сила като резултат от наказателно производство съгласно националното право.

*Член 43й*

*Изслушване на разследваните лица*

1. Преди да вземе решение по силата на членове 43д, 43е и 43ж, ЕОЦКП дава възможност на разследваните лица да бъдат изслушани във връзка с неговите констатации. ЕОЦКП основава решенията си само на констатациите, по които разследваните лица са имали възможност да изразят становище.

Първа алинея не се прилага, ако по силата на член 43д са необходими спешни действия с цел да се предотврати съществена и неизбежна вреда на финансовата система. В такъв случай ЕОЦКП може да приеме временно решение и да предостави на разследваните лица възможност да бъдат изслушани възможно най-бързо след приемане на решението.

2. Правото на защита на разследваните лица се съблюдава строго в хода на разследванията. Те имат право на достъп до преписката на ЕОЦКП при зачитане на законния интерес на други лица във връзка с опазване на търговските им тайни. Правото на достъп до документацията не включва поверителна информация и вътрешни подготвителни документи на ЕОЦКП.

*Член 43к*

*Контрол от страна на Съда*

Съдът разполага с неограничена компетентност да осъществява контрол върху решенията, с които ЕОЦКП е наложил глоба или периодична имуществена санкция. Той може да отмени, намали или увеличи размера на наложената глоба или на периодичната имуществена санкция.

*РАЗДЕЛ 4*

ТАКСИ И ДЕЛЕГИРАНЕ

*Член 43л*

*Надзорни такси*

1. По силата на настоящия регламент и на приетите по силата на параграф 3 делегирани актове ЕОЦКП начислява такси на емитентите, предложителите или лицата, които кандидатстват да бъдат допуснати до търговия на регулиран пазар. Тези такси изцяло покриват необходимите разходи на ЕОЦКП по проверяването и одобряването на проспектите и техните допълнения, по уведомяването относно тях на компетентните органи на приемащите държави членки, както и по възстановяването на разходите, които могат да възникнат за компетентните органи в изпълнение на задълженията им по настоящия регламент, по-специално при предвиденото в член 43м делегиране на задачи.

2. Размерът на таксата, начислена на даден емитент, предложител или лице, което кандидатства да бъде допуснато до търговия на регулиран пазар, покрива всички административни разходи на ЕОЦКП при действията му във връзка с проспекта и допълненията към него, изготвени от този емитент, предложител или лице, което кандидатства да бъде допуснато до търговия на регулиран пазар. Той е съобразен с оборота на емитента, предложителя или лицето, което кандидатства да бъде допуснато до търговия на регулиран пазар.

3. Комисията по силата на член 44 приема делегирани актове, с които определя вида на таксите, услугите, за които се дължат такси, размера на таксите и начина на плащане.

*Член 43м*

*Делегиране на задачи от ЕОЦКП на компетентните органи*

1. Когато е необходимо за правилното изпълнение на надзорните задачи, ЕОЦКП може да делегира конкретни надзорни задачи на компетентния орган на държава членка в съответствие с насоките, издадени от ЕОЦКП по силата на член 16 от Регламент (ЕС) № 1095/2010. Такива конкретни надзорни задачи могат по-специално да включват правомощието за изискване на информация — по силата на член 43б, и за провеждане на разследвания и проверки на място — по силата на членове 43в и 43г.

Чрез дерогация от първа алинея не се делегират проверката, одобрението и уведомяването относно проспектите и допълненията към тях, нито окончателните оценки и последващите решения, свързани с нарушенията.

2. Преди да делегира определена задача на основание параграф 1, ЕОЦКП се допитва до съответния компетентен орган относно:

а) обхвата на задачата, която ще се делегира;

б) срока за изпълнение на задачата; както и

в) предоставянето на необходимата информация от и на ЕОЦКП.

3. В съответствие с посочения в член 43л, параграф 3 делегиран акт, ЕОЦКП възстановява на компетентния орган разходите, направени при изпълнението на делегираните задачи.

4. През подходящи интервали от време ЕОЦКП прави преглед на всяко делегиране, предприето по силата на параграф 1. Делегирането може да бъде отменено във всеки един момент.

5. Делегирането на задачи не засяга отговорностите на ЕОЦКП и не ограничава способността на органа да провежда и наблюдава делегираната дейност.“

*Член 10*

*Преходни разпоредби*

4. Член 1. Процедурата за назначаване на членовете на изпълнителния съвет се публикува след влизането в сила на членове 1, 2 и 3. Съветът на надзорниците и управителният съвет изпълняват задачите си, докато всички членове на изпълнителния съвет поемат задълженията си.

5. Председателите, назначени преди влизането в сила на членове 1, 2 и 3, изпълняват задачите и задълженията си до края на своя мандат. Председателите, които ще бъдат назначени след влизането в сила на членове 1, 2 и 3, се избират и назначават в съответствие с новата процедура по назначаване.

*Член 11*

*Влизане в сила и прилагане*

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от [24 месеца след влизането в сила].

Членове 1, 2 и 3 се прилагат от [Служба за публикации: да се въведе дата: 3 месеца след влизането в сила]. Независимо от това, буква [член 62] от член 1, буква [член 62] от член 2 и буква [член 62] от член 3 се прилагат от 1 януари [Служба за публикации: да се въведе дата: 1 януари на годината след изтичането на една година от датата на влизане в сила].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на […] година.

| | |
|---|---|
| *За Европейския парламент* | *За Съвета* |
| *Председател* | *Председател* |

**Законодателна финансова обосновка — „Агенции“**

**1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА**

**1.1. Наименование на предложението/инициативата**

**1.2. Засегната(и) област(и) на политиката**

**1.3. Естество на предложението/инициативата**

**1.4. Цели**

**1.5. Мотиви за предложението/инициативата**

**1.6. Срок на действие и финансово отражение**

**1.7. Планирани методи на управление**

**2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ**

**2.1. Правила за мониторинг и докладване**

**2.2. Система за управление и контрол**

**2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности**

**3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА**

**3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове**

**3.2. Очаквано отражение върху разходите**

*3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху разходите*

*3.2.2. Очаквано отражение върху бюджетните кредити на [орган]*

*3.2.3. Очаквано отражение върху човешките ресурси на [орган]*

*3.2.4. Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка*

*3.2.5. Участие на трети страни във финансирането*

**3.3. Очаквано отражение върху приходите**

# ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

## 1. РАМКА НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

### 1.1. Наименование на предложението/инициативата

Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на

Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган),

Регламент (ЕС) № 1094/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за застраховане и професионално пенсионно осигуряване),

Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари),

и за изменение на

Регламент (ЕС) 2015/760 относно Европейски фондове за дългосрочни инвестиции;

Регламент (ЕС) 345/2013 относно европейските фондове за рисков капитал;

Регламент (ЕС) 346/2013 относно европейски фондове за социално предприемачество; за изменение на Регламент № 600/2014 относно пазарите на финансови инструменти;

Директива 2014/65/ЕС относно пазарите на финансови инструменти;

Регламент (ЕС) 2016/1011 относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове

Регламент (ЕС) 2017/1129 относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар;

*Директива 2009/138/ЕО относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II).*

### 1.2. Засегната(и) област(и) на политиката

Област на политиката: финансова стабилност, финансови услуги и съюз на капиталовите пазари

Дейност: Финансова стабилност

### 1.3. Естество на предложението/инициативата

☐ Предложението/инициативата е във връзка с **нова дейност**

☐ Предложението/инициативата е във връзка с **нова дейност след пилотен проект/подготвителна дейност**[39]

☒ Предложението/инициативата е във връзка с *продължаване на съществуваща дейност*

[39] Съгласно член 54, параграф 2, буква а) или б) от Финансовия регламент.

☐ Предложението/инициативата е във връзка с **дейност, пренасочена към нова дейност**

**1.4. Цели**

*1.4.1. Многогодишни стратегически цели на Комисията, за чието изпълнение е предназначено предложението/инициативата*

Подпомагане на един по-задълбочен и по-справедлив вътрешен пазар със засилена промишлена база

*1.4.2. Конкретни цели*

Конкретна цел №

2.5. Нормативната уредба на финансовата област е оценена, правилно изпълнявана и прилагана в целия ЕС

*1.4.3. Очаквани резултати и отражение*

*Да се посочи въздействието, което предложението/инициативата следва да окаже по отношение на бенефициерите/целевите групи.*

ЕНО ще осигурят по-голямо сближаване на надзорните практики при подчертано европейско измерение. Засиленото сближаване на надзорните практики има потенциала да намали административната тежест за всички поднадзорни субекти и дава възможност за допълнително полезно взаимодействие за намаляване на разходите за привеждане в съответствие на трансграничните субекти, като същевременно системата не позволява регулаторен арбитраж от страна на пазарните участници.

ЕНО ще бъде в състояние по-добре да координира националните органи и, когато е уместно, да упражнява пряк надзор. Тази засилена роля на ЕНО може допълнително да спомогне за интегрирането на пазара чрез улесняване на трансграничната стопанска дейност.

Засиленото сближаване на надзорните практики и установяването на равни конкурентни условия на целия единен пазар при единен механизъм за определяне на такси ще позволи на ЕНО да набират средства (по ясен и прозрачен механизъм, при зачитане на принципа за равно третиране), за да изпълняват в пълна степен своите настоящи и бъдещи задачи и правомощия. Такъв резултат би бил от полза за всички пазарни участници.

*1.4.4. Показатели за резултатите и за отражението*

*Да се посочат показателите, които позволяват да се проследи изпълнението на предложението/инициативата.*

Възможни показатели:

- Брой приети технически стандарти спрямо тези, които е трябвало да бъдат разработени
- Брой на проектите за технически стандарти, представени на Комисията за одобрение в рамките на установените срокове
- Брой на предложените технически стандарти, отхвърлени от Комисията
- Брой на приетите технически стандарти спрямо тези, които е трябвало да бъдат разработени

- Брой на исканията за разяснение от компетентните органи
- Брой на успешно приключените разследвания на случаи на нарушаване на правото на ЕС
- Средна продължителност на разследването на нарушение на правото на Съюза
- Брой на предупрежденията за явно нарушаване на правото на ЕС
- Брой успешни посредничества при уреждането на разногласия без обвързващи споразумения
- Брой на колегии с участието на ЕОЗППО/ЕБО/ЕОЦКП
- Брой на двустранните срещи с компетентните органи
- Брой на съвместните проверки на място
- Брой часове обучение за надзорните органи
- Брой заети лица, участващи в обмен на служители/програми за командироване на експерти
- Брой проведени сравнителни анализи
- Брой констатирани затруднения, преодолени в процеса на сближаване
- Нови практически пособия и инструменти за насърчаване на сближаването
- Брой на инициативите за финансова грамотност и образование
- Брой на публикуваните аналитични проучвания
- Брой на проверките на място и целенасочените разследвания
- Брой на заседанията с поднадзорни субекти
- Брой оплаквания/жалби от дружества, които са обект на надзор
- Брой на приетите официални решения за справяне с извънредни ситуации
- Брой на попълнените бази данни
- Брой на проведените тестове за устойчивост или еквивалентни на тях
- Съотношение на предложения спрямо окончателно приетия бюджет (годишно)

**1.5. Мотиви за предложението/инициативата**

*1.5.1. Нужди, които трябва да бъдат задоволени в краткосрочен или дългосрочен план*

Настоящото предложение следва да отговори на следните предизвикателства:

1) **Правомощия:** Въпреки че хармонизираното регулиране чрез единната нормативна уредба е от значение за единния пазар, то не е достатъчно. Прилагането на последователен подход по отношение на тълкуването и прилагането на законодателството на ЕС е също толкова важно, за да се подобри функционирането на единния пазар и да се намали рискът от регулаторен арбитраж и нелоялна конкуренция. За тази цел ЕНО трябва да разполагат с необходимите инструменти за насърчаване на правилното прилагане на правото на ЕС и ефективни общи стандарти за надзор в целия ЕС чрез сближаване на надзорните практики и пряк надзор в някои области. Това важи

с особена сила за ЕОЦКП в контекста на съюза на капиталовите пазари. Поради това законодателното предложение има за цел да предостави нови правомощия за задълбочаване на пазарната интеграция (ЕОЦКП) и за укрепване и изясняване на съществуващите правомощия, определени в регламентите за ЕНО.

**2) Управление:** Основният проблем при настоящата структура на управлението е съставът на Съвета на надзорниците и на Управителния съвет, който не позволява в достатъчна степен защитата на интересите на ЕС в процеса на вземане на решения и възпрепятства ЕНО да изпълнява правомощията си в пълна степен чрез недостатъчно стимули за използване на някои съществуващи инструменти. Проблемът се състои в това, че в състава на управителните съвети и съветите на надзорниците на ЕНО влизат основно представители на националните компетентни органи, които са също така единствените с право на глас (като изключим Комисията, когато става въпрос за гласуване на бюджета на всеки един от управителните съвети). Това поражда конфликти на интереси. Освен това ролята и правомощията на председателите са твърде ограничени, като те се назначават от съветите на надзорниците, което пък от своя страна ограничава техния авторитет и независимост. Също така съветите на надзорниците са прекалено натоварени, докато управителните съвети изпълняват по-ограничен кръг задачи, което не позволява бързо вземане на решения. Освен това структурата на управление оказва въздействие върху стимулите на ЕНО да използват някои инструменти, като например обвързващата медиация, обхвата на партньорските проверки, започването на процедури за нарушение на правото на ЕС или приемането на доклади за последващите мерки.

3) **Финансиране:** Преразглеждането на сегашната система за финансиране ще бъде необходимо, за да се гарантира ефективността на дейността на ЕНО и справедливото поделяне на разходите за техните дейности. Тъй като законодателното предложение има за цел засилване на ролята на ЕНО в надзора, финансирането ще трябва да се адаптира (най-вероятно към повишение) към среда, в която както ЕС, така и националните бюджети са подложени на натиск. Освен това пълното публично финансиране на ЕНО предполага, че обществените средства се плащат за услуга, предназначена за конкретна част от частния сектор. По-ефикасното и справедливо разпределение на разходите на ЕНО за стопанските субекти ще бъде възможно чрез прилагане на принципа „разпределение по източник“ и гарантиране, че поне част от разходите ще бъдат финансирани от отрасъла. И накрая, действащата в момента система не е напълно справедлива спрямо някои национални компетентни органи, които подсигуряват финансиране, непропорционално на размера на сектора в тяхната държава.

*1.5.2. Добавена стойност от намесата на Съюза (може да е в резултат от различни фактори, например ползи от координиране, правна сигурност, по-добра ефективност или взаимно допълване). За целите на тази точка „добавена стойност от намесата на Съюза“ е стойността, която е резултат от намесата на ЕС и е допълнителна спрямо стойността, която би била създадена само от отделните държави членки.*

Основания за действие на европейско равнище (предварителна оценка)

Оценката от 2017 г. показва, че действията на ЕС са оправдани и необходими за справяне с набелязаните проблеми в областта на правомощията, с които разполага ЕНО, тяхната управленска рамка и рамка за финансиране. Всички действия в тази насока ще наложат изменения в регламентите за ЕНО. ЕНО са органи на Съюза, чиито правомощия и дейност могат да бъдат изменени само от законодателя на Съюза — в настоящия случай въз основа на член 114 от ДФЕС.

Очаквана добавена стойност от участието на Съюза (ex-post):

ЕНО бяха създадени в отговор на необходимостта от надзорна система на равнище ЕС, която да повиши защитата на потребителите и инвеститорите и трайно да укрепи стабилността и ефективността на финансовата система в целия ЕС. Тези цели могат да се постигнат по-добре на равнището на Съюза.

Заинтересованите лица са съгласни, че европейските надзорни органи са допринесли значително за укрепване на координацията и сътрудничеството между националните органи за надзор и играят ключова роля, за да се гарантира нормалното функциониране, регулиране и надзор над финансовите пазари в ЕС, както и все по-добрата защита на потребителите.

ЕНО и техният принос за ефективния надзор в целия ЕС ще бъдат още по-необходими в светлината на нарастващата взаимна обвързаност на финансовите пазари, както в ЕС, така и в световен мащаб. ЕНО ще бъдат в центъра на усилията за изграждане на съюз на капиталовите пазари (СКП) поради възловата им роля за ускоряването на пазарната интеграция и разкриването на произтичащи от единния пазар възможности за финансовите субекти и инвеститорите.

Връщането към надзорна рамка на национално равнище въз основа на принципа на контрол на държавата по произход в съчетание с минимални пруденциални стандарти и взаимно признаване не е достатъчно за посрещането на неотложните нужди от по-нататъшна интеграция на финансовите пазари на ЕС и особено на капиталовите пазари. Това ще има негативни последици върху способността на ЕС да засили дългосрочните инвестиции и да създаде източници на финансиране за предприятията от ЕС, които са необходими елементи за укрепване на европейската икономика и стимулиране на инвестициите за създаване на работни места.

*1.5.3. Изводи от подобен опит в миналото*

Трите ЕНО са започнали да изпълняват дейността си като независими агенции на ЕС през януари 2011 г. в рамките на регламентите за ЕНО от 2010 г.

През 2014 г. Комисията направи оценка на дейността на ЕНО. Тогава тя заключи, че ЕНО са постигнали успехи, но все пак набеляза четири области, в които са необходими подобрения: 1) рамката за финансиране (заменяща настоящата рамка); 2) правомощията (напр. повишен акцент върху сближаването на надзорните практики, по-доброто използване на наличните правомощия, пояснения и възможни допълнения към действащите мандати); 3) управлението (напр. засилено вътрешно управление, за да се гарантира, че решенията се вземат в интерес на ЕС като цяло); 4) структурата на надзора (оценка на структурни промени като сливане на органи и обединяване на централи или въвеждане на двустълбов подход).

През октомври 2013 г. Европейският парламент също извърши преглед на ЕНО. Някои

от заключенията по отношение на резултатите от дейността на ЕНО са подобни на тези на Комисията, включително фактът, че периодът на наблюдение е много кратък. Докладът на Парламента съдържа подробен списък на елементите за подобрение, някои от които налагат законодателни промени. Освен това в своята резолюция от март 2014 г. относно преразглеждането на ЕСФН Парламентът изиска от Комисията да внесе нови законодателни предложения за преразглеждането на ЕНО в редица области, в т.ч. управление, представителство, сътрудничество в областта на надзора и сближаване, както и засилване на правомощията.

През ноември 2014 г. Съветът направи заключението, че следва да бъде обмислена възможността за целенасочени изменения, за да се подобри ефективността, управлението и финансирането на ЕНО.

В настоящото законодателно предложение се обръща внимание на въпросите, повдигнати в предишни оценки, и на исканията на заинтересованите страни (включително тези, направени в контекста на призива на Комисията за представяне на данни и на съюза на капиталовите пазари (СКП). Особено внимание е отделено на оценката, направена през пролетта на 2017 г., според която ЕНО до голяма степен са постигнали настоящите си цели, а действащата им секторна надзорна структура е подходяща. Беше обаче препоръчано целево подобрение за посрещане на бъдещите предизвикателства, по-специално във връзка със засилването на правомощията, управленската рамка и рамката за финансиране на ЕНО.

*1.5.4. Съвместимост и евентуална синергия с други подходящи инструменти*

Целите на настоящото предложение са в съответствие с други политики на ЕС и текущи инициативи, които имат за цел: i) развитие на икономическия и паричен съюз (ИПС); ii) развитие на СКП; iii) засилване на ефикасността и ефективността на надзора на равнище ЕС, както в рамките на ЕС, така и извън ЕС.

На първо място, настоящото предложение е в съответствие с ИПС. В доклада на петимата председатели относно завършването на европейския ИПС се подчертава, че по-тясната интеграция на капиталовите пазари и постепенното премахване на оставащите национални бариери могат да създадат нови рискове за финансовата стабилност. Според този доклад ще има нужда да се разшири и засили надзорната рамка с цел гарантиране на стабилността на всички финансови участници. В доклада на петимата председатели беше направен изводът, че тази ситуация трябва да доведе в крайна сметка до създаването на единен европейски надзорен орган на капиталовите пазари. Освен това, в неотдавнашния документ за размисъл относно задълбочаването на ИПС беше подчертано, че: „Една по-интегрирана надзорна уредба, осигуряваща единно прилагане на правилата за финансовия сектор и по-централизиран надзор, е от ключово значение“. Въпреки че със законодателното предложение не се поема ангажимент за създаване на единен надзорен орган за капиталовите пазари, настоящото предложение е насочено към укрепване на надзорната рамка. В него също така се предвижда прехвърляне на някои отговорности по надзора (като например над одобрението на проспектите на ЕС, администраторите на референтни показатели, доставчиците на услуги за докладване на данни, някои европейски фондове) на равнище ЕС, в частност на ЕОЦКП.

Второ, настоящото предложение е съобразено с проекта за съюз на капиталовите пазари. Съюзът на капиталовите пазари ще спомогне за увеличаване на устойчивостта на финансовата система на ЕС чрез стимулиране на по-разнообразни начини за финансиране на капиталовите пазари. Същевременно е необходим да се обърне внимание на рисковете пред финансовата стабилност, възникващи на капиталовите пазари. Поради това качеството на надзорната рамка е необходим елемент за добре функциониращи и интегрирани капиталови пазари. Законодателното предложение следва да гарантира, че единната нормативна уредба се прилага еднообразно в рамките на целия единен пазар. Затова е необходимо финансовите субекти със сходни по мащаб стопанска дейност и рисков профил да подлежат на едни и същи стандарти за надзор независимо от местоположението си в ЕС, като се избягва регулаторният арбитраж.

На трето място, предложението е в съответствие с общата цел да се повиши ефикасността и ефективността на европейския надзор, както в ЕС, така и извън него. През последните години ЕС въведе редица реформи за превръщането на банковото дело, застраховането и капиталовите пазари в прозрачни, добре регулирани и стабилни сектори. Чрез изясняване на някои правомощия, предоставени на ЕНО (като например уреждането на спорове, партньорските проверки), и чрез промяна на структурата на управление на тези агенции, предложението ще доведе до подобряване на надзора в рамките на ЕС. Освен това, финансовото законодателство на ЕС все повече включва „режими на трети държави извън ЕС“, което позволява на предприятията извън ЕС да получат достъп до него, обикновено при условие, че те са лицензирани в държава, която има регулаторен режим, равностоен на този на ЕС и който предвижда ефективен реципрочен механизъм, предоставящ достъп за предприятията от ЕС. Законодателното предложение посочва по-ясно, че европейските надзорни органи могат да съдействат на Комисията при мониторинга на промените в юрисдикциите на трети държави (т.е. регулаторни, надзорни и пазарни тенденции в трета държава, както и надзорния опит на органите на третата държава), определени от Комисията като еквивалентни. Целта на наблюдението е да се гарантира, че условията, на които се основава решението за еквивалентност, продължават да се спазват, като се обръща специално внимание на тенденциите в трети държави, които може да окажат въздействие върху финансовата стабилност на Съюза или на една и няколко от неговите държави членки.

Четвърто, настоящото законодателно предложение е също така в съответствие с неотдавнашното предложение на Комисията относно процедурите и органите за даване на разрешение на централните контрагенти („ЦК“), както и с изискванията за признаване на ЦК от трети държави[40]. Предложението във връзка с ЦК въвежда по-общоевропейски подход към надзора над ЦК в ЕС. Ще бъде създаден нов надзорен механизъм в рамките на ЕОЦКП, натоварен със задачата да постигне по-съгласуван и последователен надзор над ЦК от ЕС, както и да осъществява по-строг надзор над ЦК в държави извън ЕС или „трети държави“.

[40] Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕС) № 1095/2010 за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари) и на Регламент (ЕС) № 648/2012 по отношение на процедурите и участващите органи при лицензирането на ЦК, както и на изискванията за признаване на ЦК от трети държави.

**1.6. Срок на действие и финансово отражение**

☐ Предложение/инициатива с **ограничен срок на действие**

– ☐Предложение/инициатива в сила от [ДД/ММ]ГГГГ до [ДД/ММ]ГГГГ

– ☐Финансово отражение от ГГГГ до ГГГГ

☒ Предложение/инициатива с **неограничен срок на действие**

– Осъществяване с период на започване на дейност от 2019 г. до 2020 г.,

– последван от функциониране с пълен капацитет.

**1.7. Планирани методи на управление**[41]

☐ **Пряко управлени**е от Комисията чрез

– ☐изпълнителни агенции

☐ **Споделено управление** с държавите членки

☒ **IНепряко управление** чрез възлагане на задачи по изпълнението на бюджета на:

☐международни организации и техните агенции (да се уточни);

☐ЕИБ и Европейския инвестиционен фонд;

☒органите, посочени в членове 208 и 209;

☐публичноправни органи;

☐частноправни органи със задължение за обществена услуга, доколкото предоставят подходящи финансови гаранции;

☐органи, уредени в частното право на държава членка, на които е възложено осъществяването на публично-частно партньорство и които предоставят подходящи финансови гаранции;

☐лица, на които е възложено изпълнението на специфични дейности в областта на ОВППС съгласно дял V от ДЕС и които са посочени в съответния основен акт.

Забележки

| |
|---|
| Не се прилага |

[41] Подробности във връзка с методите на управление и позоваванията на Финансовия регламент могат да бъдат намерени на уебсайта BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx.

## 2. МЕРКИ ЗА УПРАВЛЕНИЕ

### 2.1. Правила за мониторинг и докладване

*Да се посочат честотата и условията.*

В съответствие с вече съществуващите договорености ЕНО изготвят редовни доклади за дейността си (включително вътрешни доклади пред висшето ръководство, доклади пред Управителния съвет, доклади за дейността на всеки шест месеца пред Надзорния съвет и изготвяне на годишния доклад) и подлежат на одити от страна на Сметната палата и службата за вътрешен одит на Комисията във връзка с използването на ресурси от тяхна страна. Мониторингът и докладването на действията, включени в предложението, ще съответстват на вече съществуващите изисквания, както и на новите изисквания, произтичащи от това предложение.

### 2.2. Система за управление и контрол

*2.2.1. Установени рискове*

По отношение на правните и икономическите аспекти на ефективното и ефикасно използване на бюджетните кредити във връзка с предложението се очаква, че предложението няма да породи нови значителни рискове, които понастоящем не са покрити от действащата рамка на ЕОЦКП за вътрешен контрол.

Може обаче да се появят нови предизвикателства във връзка с изместването на финансирането, а именно осигуряването на навременно събиране на годишните вноски от финансовите институции и заинтересованите участници на финансовите пазари.

*2.2.2. Предвидени методи на контрол*

Системите за управление и контрол, предвидени в регламентите за ЕНО, вече са въведени. ЕНО работи в тясно сътрудничество със Службата за вътрешен одит на Комисията, за да се гарантира, че съответните стандарти са изпълнени във всички области на вътрешния контрол. Тези мерки ще се прилагат и по отношение на ролята на ЕНО в съответствие с настоящото предложение.

Освен това всяка финансова година Европейският парламент, по препоръка на Съвета, освобождава от отговорност всеки от ЕНО за изпълнението на техния бюджет.

### 2.3. Мерки за предотвратяване на измами и нередности

*Да се посочат съществуващите или планираните мерки за превенция и защита.*

Разпоредбите на Регламент (ЕС, Евратом) № 883/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 септември 2013 г. относно разследванията, провеждани от Европейската служба за борба с измамите (OLAF), се прилагат по отношение на ЕНО без никакви ограничения за целите на борбата с измамите, корупцията и други незаконни дейности.

ЕНО имат специална стратегия за борба с измамите и свързан с нея план за действие. Засилените действия на ЕНО в областта на борбата с измамите ще отговарят на правилата и насоките, предвидени във Финансовия регламент (мерки за борба с измамите като част от доброто финансово управление), политиките на OLAF за предотвратяването на измами, разпоредбите от Стратегията на Комисията за борба с измамите (COM(2011) 376), както и разпоредбите, предвидени в общия подход за децентрализираните агенции на ЕС (юли 2012 г.) и свързаната с него пътна карта.

Освен това в регламентите за създаване на ЕНО, както и на финансовите регламенти, са определени разпоредбите относно изпълнението и контрола на бюджета на ЕНО и приложимите финансови правила, включително онези, които са насочени към предотвратяване на измами и нередности.

## 3. ОЧАКВАНО ФИНАНСОВО ОТРАЖЕНИЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО/ИНИЦИАТИВАТА

### 3.1. Съответни функции от многогодишната финансова рамка и разходни бюджетни редове

- Съществуващи бюджетни редове

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

| Функция от многогодишната финансова рамка | Бюджетен ред | Вид наразхода | Вноска | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | Номер[Функция……...……] | Многогод./едногод.[42] | от държави от ЕАСТ[43] | от държави кандидатки[44] | от трети държави | по смисъла на член 21, параграф 2, буква б) от Финансовия регламент |
| 1а | 12 02 04 ЕБО<br>12 02 05 ЕОЗППО<br>12 02 06 ЕОЦКП | Многогод. | | НЕ | | НЕ |

- Поискани нови бюджетни редове Не се прилага

По реда на функциите от многогодишната финансова рамка и на бюджетните редове.

| Функция от многогодишната финансова рамка | Бюджетен ред | Вид наразхода | Вноска | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| | Номер[Функция……...……] | Многогод./едногод. | от държави от ЕАСТ | от държави кандидатки | от трети държави | по смисъла на член 21, параграф 2, буква б) от Финансовия регламент |
| [...] | [XX.YY.YY.YY]<br>[...] | [...] | ДА/НЕ | ДА/НЕ | ДА/НЕ | ДА/НЕ |

[42] МБК = многогодишни бюджетни кредити/ЕБК = едногодишни бюджетни кредити

[43] ЕАСТ: Европейска асоциация за свободна търговия.

[44] Държави кандидатки и където е приложимо — потенциални кандидатки от Западните Балкани.

### 3.2. Очаквано отражение върху разходите

Настоящата законодателна инициатива ще има следното въздействие върху разходите:

1. Назначаване на 210 нови служители общо за ЕБО, ЕОЗППО, ЕОЦКП в периода 2019-2022 г.

2. Разходите за тези нови служители (и други разходи, свързани с новите задължения на ЕНО) ще бъдат напълно покрити от годишните вноски за непряк надзор и от таксите за пряко надзор, събирани от сектора (няма отражение върху бюджета на ЕС). По отношение на ЕОЦКП следва да се отбележи, че разходите за допълнителен персонал и всички допълнителни разходи за пряк надзор ще се покрият изцяло от такси от сектора.

От друга страна, ако се допусне, че предложението ще бъде прието и ще влезе в сила към първото тримесечие на 2019 г., и бъде отчетен фактът, че Комисията ще трябва да изготви делегиран акт за определяне на вида на таксите, на услугите, за които се дължат такси, на размера на таксите и на начина на плащането им, както и че предложението предвижда годишните вноски да се събират към началото на годината, която започва една пълна година след влизането в сила, допълнителните разходи за непряк надзор, произтичащи от настоящото предложение, ще могат да се събират от годишни вноски от 1 януари 2021 при предвидения сценарий. Тъй като ЕНО все пак ще понесат разходи във връзка с Регламента от момента на влизането му в сила, е необходим допълнителен бюджет от ЕС през 2019 г. и 2020 г., за да бъде покрит преходът към новите условия за ранните етапи на дейността, докато годишните вноски започнат за да се събират. От 2021 г. нататък те ще могат да изплатят бюджетните средства от ЕС за споменатия по-горе преходен период, които са им били предоставени през 2019 г. и 2020 г.

Аналогично, таксите, които ще покрият разходите за пряк надзор (който, съгласно настоящото предложение, ще се прилага от 24-ия месец след влизането в сила, т.е. от 2021 г. съгласно предвидения сценарий), ще бъдат събирани в пълна степен едва след влизането в сила на делегираните актове. В документа се приема, че през 2021 г. ще има отражение върху бюджета поради авансовите плащания преди таксите да могат да бъдат събирани и че ЕНО ще върнат тези авансови плащания от страна на ЕС най-късно през 2022 г. През 2022 г. съответно не се очакват допълнителни разходи за бюджета на ЕС; принципно, допълнителните разходи в областта на прекия надзор ще бъдат финансирани от таксите, които ще бъдат събирани от обхванатите от надзора пазарни участници.

Този допълнителен бюджет следва да бъде осигурен от общия бюджет на ЕС, тъй като бюджетът на ГД „Финансова стабилност, финансови услуги и съюз на капиталовите пазари“ не разполага с подобни ресурси.

Разходите за вече съществуващите и текущи задачи и дейности на ЕНО през 2019 г. и 2020 г. ще бъдат финансирани съгласно настоящата рамка за финансиране в съответствие с МФР за периода 2014—2020 г.

**ОЧАКВАНОТО ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ И ПЕРСОНАЛА ЗА ПЕРИОДА ОТ 2021 Г. НАТАТЪК В НАСТОЯЩАТА ЗАКОНОДАТЕЛНА ОБОСНОВКА СЕ ДОБАВЯ С ИЛЮСТРАТИВНА ЦЕЛ И НЕ Е ОБВЪРЗАНО С ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА МНОГОГОДИШНАТА ФИНАНСОВА РАМКА, КОЕТО ЩЕ БЪДЕ ПРЕДСТАВЕНО ПРЕЗ МАЙ 2018 Г. СЛЕДВА ДА СЕ ОТБЕЛЕЖИ В ТОЗИ КОНТЕКСТ, ЧЕ ПЕРСОНАЛЪТ, НЕОБХОДИМ ЗА ПРЕКИЯ НАДЗОР, ЗАВИСИ ВЪВ ВРЕМЕТО ОТ ПРОМЕНИТЕ В БРОЯ И РАЗМЕРА НА**

**ПОДНАДЗОРНИТЕ ПАЗАРНИ УЧАСТНИЦИ, А СЪОТВЕТНИТЕ РАЗХОДИ ПРИНЦИПНО ЩЕ БЪДАТ ФИНАНСИРАНИ ОТ ТАКСИ, КОИТО ЩЕ БЪДАТ СЪБИРАНИ ОТ ВЪПРОСНИТЕ ПАЗАРНИ УЧАСТНИЦИ.**

*3.2.1. Обобщение на очакваното отражение върху разходите*

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

| **Функция от многогодишната финансова рамка** | Номер | Функция 1а „Конкурентоспособност за растеж и заетост“ |
|---|---|---|

| ГД: „Финансова стабилност, финансови услуги и съюз на капиталовите пазари“ Година | | | **2019** | **2020** | **2021** | **2022** | **ОБЩО** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 12.0204 ЕБО | Поети задължения | (1) | 2 493,0 | 4 096,3 | 0 | | **6 589,3** |
| | Плащания | (2) | 2 493,0 | 4 096,3 | 0 | | **6 589,3** |
| 12.0205 ЕОЗППО | Поети задължения | (1a) | 3 759,7 | 5 356,0 | 0 | | **9 115,7** |
| | Плащания | (2a) | 3 759,7 | 5 356,0 | 0 | | **9 115,7** |
| 12.0206 ЕОЦКП | Поети задължения | (3a) | 17 728,6 | 20 589,6 | 10 142,8 | | **48 461,0** |
| | Плащания | (3b) | 17 728,6 | 20 589,6 | 10 142,8 | | **48 461,0** |
| **ОБЩО бюджетни кредити**за FISMA | Поети задължения | =1+1a +3a | 23 981,3 | 30 041,9 | 10 142,8 | | **64 166,0** |
| | Плащания | =2+2a+3b | 23 981,3 | 30 041,9 | 10 142,8 | | **64 166,0** |

| **Функция от многогодишната финансова рамка** | **5** | „Административни разходи“ |
|---|---|---|

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

| | | Година N | Година N+1 | Година N+2 | Година N+3 | Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6) | **ОБЩО** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ГД: <…….> | | | | | | | |
| •Човешки ресурси | | | | | | | |
| • Други административни разходи | | | | | | | |
| ОБЩО ГД <….> | Бюджетни кредити | | | | | | |

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **ОБЩО бюджетни кредити за ФУНКЦИЯ 5** от многогодишната финансова рамка | (Общо поети задължения = Общо плащания) | | | | | | |

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

| | | **2019** | **2020** | **2021** | **2022** | Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6) | **ОБЩО** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **ОБЩО бюджетни кредити за ФУНКЦИИ 1—5** от многогодишната финансова рамка | Поети задължения | 23 981,3 | 30 041,9 | 10 142,8 | | | **64 166,0** |
| | Плащания | 23 981,3 | 30 041,9 | 10 142,8 | | | **64 166,0** |

*3.2.2. Очаквано отражение върху бюджетните кредити на [орган]*

– ☐Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи

– ☐Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за оперативни разходи съгласно обяснението по-долу:

Бюджетни кредити за поети задължения в млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

| **Да се посочат целите и резултатите** ⇩ | | | Година**N** | | Година**N+1** | | Година**N+2** | | Година**N+3** | | Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6) | | | | | | **ОБЩО** | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | **РЕЗУЛТАТИ** | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| | Вид[45] | Средни разходи | Брой | Разходи | Брой | Разходи | Брой | Разходи | Брой | Разходи | Брой | Разходи | Брой | Разходи | Брой | Разходи | Общ брой | Общо разходи |
| КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 1[46]… | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Резултат | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Резултат | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Резултат | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Междинен сбор за конкретна цел № 1 | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| КОНКРЕТНА ЦЕЛ № 2… | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| - Резултат | | | | | | | | | | | | | | | | | | |
| Междинен сбор за конкретна цел | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

[45] Резултатите са продуктите и услугите, които ще бъдат доставени (напр. брой финансирани обмени на студенти, брой км построени пътища и т.н.).

[46] Съгласно описанието в точка 1.4.2. „Конкретни цели…“.

| № 2 | | | | | | | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| **ОБЩО РАЗХОДИ** | | | | | | | | | | | | | | | | |

*3.2.3. Очаквано отражение върху човешките ресурси на [орган] — Моля, вж. приложението към законодателната финансова обосновка*

6. Обобщение

– ☐Предложението/инициативата не налага използване на бюджетни кредити за административни разходи

– ☐Предложението/инициативата налага използване на бюджетни кредити за административни разходи съгласно обяснението по-долу:

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

| | Година **N**[47] | Година **N+1** | Година **N+2** | Година **N+3** | Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6) | | | **ОБЩО** |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Длъжностни лица (степени AD) | | | | | | | | |
| Длъжностни лица (степени AST) | | | | | | | | |
| Договорно нает персонал | | | | | | | | |
| Временно нает персонал | | | | | | | | |
| Командировани национални експерти | | | | | | | | |
| **ОБЩО** | | | | | | | | |

Очаквано отражение върху персонала (допълнителни ЕПРВ) — щатно разписание

| Категория и степен | Година N | Година N+1 | Година N+2 | Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6) |
|---|---|---|---|---|
| AD16 | | | | |
| AD15 | | | | |
| AD14 | | | | |
| AD13 | | | | |

[47] Година N е годината, през която започва да се осъществява предложението/инициативата.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| AD12<br>AD11<br>AD10<br>AD9<br>AD8<br>AD7<br>AD6<br>AD5 | | | | |
| Общо AD | | | | |
| AST11<br>AST10<br>AST9<br>AST8<br>AST7<br>AST6<br>AST5<br>AST4<br>AST3<br>AST2<br>AST1 | | | | |
| Общо AST | | | | |
| AST/SC 6<br>AST/SC 5<br>AST/SC 4<br>AST/SC 3<br>AST/SC 2 | | | | |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| AST/SC 1 | | | | |
| Общо AST/SC | | | | |
| ОБЩО ВСИЧКО | | | | |

Очаквано отражение върху персонала (допълнително) — външен персонал

| Договорно нает персонал | Година N | Година N+1 | Година N+2 | Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6) |
|---|---|---|---|---|
| Функционална група IV<br>Функционална група III<br>Функционална група II<br>Функционална група I | | | | |
| Общо | | | | |

| Командировани национални експерти | Година N | Година N+1 | Година N+2 | Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6) |
|---|---|---|---|---|
| Общо | | | | |

Да се посочи предвидената дата за назначаване и съответно да се промени сумата (ако назначаването стане през юли, под внимание се вземат само 50 % от средния разход), като в приложение се направят повече разяснения.

7. Очаквани нужди от човешки ресурси за отговарящата ГД

– ☒Предложението/инициативата не налага използване на човешки ресурси.

– ☐Предложението/инициативата налага използване на човешки ресурси съгласно обяснението по-долу:

*Оценката се посочва в цели стойности (или най-много до един знак след десетичната запетая)*

| | | Година **N** | Година **N+1** | Година N+2 | Година N+3 | Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6) | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| • **Длъжности в щатното разписание (длъжностни лица и временно наети лица)** | | | | | | | | |
| XX 01 01 01 (Централа и представителства на Комисията) | | | | | | | | |
| XX 01 01 02 (Делегации) | | | | | | | | |
| XX 01 05 01 (Непреки научни изследвания) | | | | | | | | |
| 10 01 05 01 (Преки научни изследвания) | | | | | | | | |
| | | | | | | | | |
| • **Външен персонал (в еквивалент на пълно работно време - ЕПРВ)**[48] | | | | | | | | |
| XX 01 02 01 (ДНП, КНЕ, ПНА от общия финансов пакет) | | | | | | | | |
| XX 01 02 02 (ДНП, МП, КНЕ, ПНА и МЕД в делегациите) | | | | | | | | |
| **XX** 01 04 ***yy***[49] | - в централата[50] | | | | | | | |
| | в делегациите | | | | | | | |
| **XX** 01 05 02 (ДНП, КНЕ, ПНА — Непреки научни изследвания) | | | | | | | | |
| 10 01 05 02 (ДНП, ПНА, КНЕ — Преки научни изследвания) | | | | | | | | |
| Други бюджетни редове (да се | | | | | | | | |

[48] ДНП = договорно нает персонал; МП = местен персонал; КНЕ = командирован национален експерт; ПНА = персонал, нает чрез агенции за временна заетост; МЕД = младши експерт в делегация.

[49] Подтаван за външния персонал, покрит с бюджетните кредити за оперативни разходи (предишни редове ВА).

[50] Предимно за структурните фондове, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и Европейския фонд за рибарство (ЕФР).

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| посочат) | | | | | | | |
| **ОБЩО** | | | | | | | |

**XX** е съответната област на политиката или бюджетен дял.

Нуждите от човешки ресурси ще бъдат покрити от персонала на ГД, на който вече е възложено управлението на дейността и/или който е преразпределен в рамките на ГД, при необходимост заедно с всички допълнителни отпуснати ресурси, които могат да бъдат предоставени на управляващата ГД в рамките на годишната процедура за отпускане на средства и като се имат предвид бюджетните ограничения.

Описание на задачите, които трябва да се изпълнят:

| | |
|---|---|
| Длъжностни лица и временно наети служители | |
| Външен персонал | |

В част 3 от приложение V следва да се включи описание на изчислението на разходите за еквивалентите на пълно работно време.

*3.2.4. Съвместимост с настоящата многогодишна финансова рамка*

– ☐Предложението/инициативата е съвместимо(а) с настоящата многогодишна финансова рамка.

– ☒Предложението/инициативата налага препрограмиране на съответната функция от многогодишната финансова рамка.

Обяснете какво препрограмиране е необходимо, като посочите съответните бюджетни редове и суми.

Изисква се препрограмиране на бюджетните редове на ЕНО (12.0204, 12.0205 и 12.0206). Въпреки че предвидените суми в крайна сметка ще бъдат покрити от такси, ще се изисква авансово плащане от бюджета на ЕС за покриване на разходите, направени през най-малко първите 18 месеца от действието.

След като предложението бъде прието, Комисията ще трябва да приеме делегиран акт, в който подробно да посочи методиката за изчисляване и събиране на таксите. Процедурно това означава, че преди да започнат да бъдат събирани таксите ще е необходимо Европейският парламент и Съветът да не повдигнат възражения, както и актът да бъде публикуван в Официален вестник. Независимо от това, тези разходи следва да бъдат възвръщани с течение на времето, най-късно през 2021 г.

– ☐Предложението/инициативата налага да се използва инструментът за гъвкавост или да се преразгледа многогодишната финансова рамка[51].

Обяснете какво е необходимо, като посочите съответните функции, бюджетни редове и суми.

[...]

*3.2.5. Участие на трети страни във финансирането*

– Предложението/инициативата не предвижда съфинансиране от трети страни.

– Предложението/инициативата предвижда съфинансиране съгласно следните прогнози:

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

| | Година **N** | Година **N+1** | Година **N+2** | Година **N+3** | Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6) | | | Общо |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Да се посочи съфинансиращият орган | | | | | | | | |
| ОБЩО съфинансирани бюджетни кредити | | | | | | | | |

[51] Вж. членове 11 и 17 от Регламент (ЕС, Евратом) № 1311/2013 на Съвета за определяне на многогодишната финансова рамка за годините 2014—2020.

### 3.3. Очаквано отражение върху приходите

– ☒ Предложението/инициативата няма финансово отражение върху приходите.

– ☐ Предложението/инициативата има следното финансово отражение:

  – ☐върху собствените ресурси

  – ☐върху разните приходи

млн. EUR (до третия знак след десетичната запетая)

| Приходен бюджетен ред: | Налични бюджетни кредити за текущата финансова година | Отражение на предложението/инициативата[52] | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | Година **N** | Година **N+1** | Година **N+2** | Година **N+3** | Да се добавят толкова години, колкото е необходимо, за да се обхване продължителността на отражението (вж. точка 1.6) | | |
| Статия … | | | | | | | | |

За разните „целеви“ приходи да се посочат съответните разходни бюджетни редове.

[...]

Да се посочи методът за изчисляване на отражението върху приходите.

[...]

[52] Що се отнася до традиционните собствени ресурси (мита, налози върху захарта), посочените суми трябва да бъдат нетни, т.е. брутни суми, от които са приспаднати 25 % за разходи по събирането.

**ПРИЛОЖЕНИЕ**

При разходите, свързани със задачите, които трябва да изпълняват ЕНО, разходите за персонал са изчислени в съответствие с класификацията на разходите в проектобюджета на ЕНО за 2018 г. Настоящата законодателна инициатива ще окаже влияние върху разходите, направени от ЕНО, поради промените, внесени в: (I.) управлението, (II.) непреките надзорни правомощия на ЕНО (III.) системата на финансиране с цел финансиране на тези агенции и (IV) преките надзорни правомощия, предоставени на ЕОЦКП. Допълнителният персонал също ще трябва да бъдат подкрепен от административни ресурси и правни експерти (V). Като се има предвид увеличаването на броя на служителите, това законодателно предложение може да наложи някои промени в помещенията на ЕНО (VI).

***I. Управление на ЕНО:***

Като следствие от настоящото законодателно предложение действащият Управителен съвет (състоящ се от председателя, изпълнителния директор и членовете на Съвета на надзорниците) ще бъде заместен от Изпълнителен съвет, новосъздаден орган от четирима независими постоянни членове (включително председателят) за ЕБО и ЕОЗППО и 6 независими членове на пълно работно време (включително председателят) за ЕОЦКП, чиято дейност е насочена основно към правомощията на ЕНО. Настоящият изпълнителен директор ще стане част от Изпълнителния съвет. Тези промени изискват двама допълнителни служители за ЕБО и ЕОЗППО и четирима допълнителни служители[53] за ЕОЦКП (при условие че тези служители се набират извън организацията). Свързаните с това разходи ще бъдат изплатени от бюджета на ЕНО. Тези 2 нови служители на ЕБО и ЕОЗППО и 4 на ЕОЦКП следва да бъдат с опит и да бъдат назначени като срочно наети служители поне със степен AD 13. Разходите, които неизбежно ще бъдат направени във връзка с набирането на тези допълнителни служители (пътни, хотел, медицински прегледи и други надбавки, разходи по преместване и т.н.), се оценяват на 12 700 EUR на човек.

Съгласно законодателното предложение на този Изпълнителен съвет ще се предоставят правомощия за изпълнение на определени нерегулаторните функции, при които несъответствията, произтичащи от сегашния модел на управление, създават най-много проблеми (напр. нарушаване на правото на Съюза процедури и уреждане на спорове). Тъй като една от целите на това предложение е да се увеличи използването на тези правомощия, постоянните членове на Изпълнителния съвет следва да бъдат подкрепяни по подходящ начин при изпълнението на своите задачи от допълнителни човешки ресурси. Така например, промените, направени на тези правомощия, следва да доведат до увеличаване на броя на исканията за информация (изпратени до компетентните органи или пазарните участници) и засилено използване на правомощия за уреждане на спорове. Повечето от тези нови задачи могат да се извършват от персонала на съществуващите европейски надзорни органи, които могат да бъдат преразпределени от квазизаконодателни дейности към задачи за

[53] 6 постоянни членове на Изпълнителния съвет — 1 Изпълнителен директор — 1 председател = 4 нови постоянни членове.

сближаване в областта на надзора. Действително, в бъдеще се очаква, че обемът на регулаторната работа може леко да намалява или да се запази без промяна и повече ЕПРВ на ЕНО могат да работят по сближаването на надзорните практики. Вследствие на това, за да се окаже подкрепа на новия изпълнителен съвет при постигането на неговите задачи, следва да са достатъчни само 2 допълнителни поста ЕПРВ за ЕБО и ЕОЗППО и 3 допълнителни ЕПРВ за ЕОЦКП.

В обобщение, в настоящата законодателна финансова обосновка се приема, че промените в управлението на ЕНО може да доведат за всеки от тях до:

- Назначаването на 4 нови длъжности AD за срочно наети служители за ЕОЦКП и 2 нови длъжности AD за срочно наети служители за ЕБО и ЕОЗППО най-малко степен AD 13 с високо ниво на професионален опит;
- 2 ЕПРВ (всички СНС) за ЕБО и ЕОЗППО и 3 ЕПРВ за ЕОЦКП, за да помогнат на новите членове на Изпълнителния съвет при изпълнението на техните нови задачи и да компенсират очакваното увеличение на работната натовареност във връзка със сближаването на надзорните практики;
- Разходите, свързани с набирането на тези допълнителни служители (пътуване, хотел, медицински прегледи и други надбавки, разходи по преместване и т.н.).

***II. Непряк надзор от ЕНО***

***i. Общи задачи, които изискват едни и същи ресурси за трите ЕНО.***

С цел насърчаване на съгласуваността в рамките на мрежата от финансови надзорници, партньорските проверки, провеждани от европейските надзорни органи, ще бъдат заменени от независими прегледи. Докато партньорските проверки се провеждат в момента от експертните съвети за партньорска оценка, включващи предимно персонал от националните компетентни органи на ЕС-28, независимите прегледи ще се извършват под надзора на новосъздадения изпълнителен съвет. За да се изпълни тази задача, законодателното предложение предвижда Изпълнителният съвет да може да създаде комитет за преглед. Този комитет ще се състои от персонал на ЕНО, за да се гарантира независимостта на проверките. Създаването на такъв комитет ще изисква допълнителен персонал, въпреки че някои служители на ЕНО вече участват в партньорски проверки. Това увеличение на персонала на ЕНО може да се оцени на петима допълнителни служители за всеки ЕНО, за да се компенсират липсващите човешки ресурси, предоставяни от компетентните органи за тази дейност.

ЕНО ще бъдат натоварени също така с нова мисия, насочена към координиране на компетентните органи, с цел да се осигури сближаване на надзорните практики и последователно прилагане на правото на Съюза. В този контекст ЕНО ще определят общи цели и задачи за надзор под формата на многогодишен стратегически план на ЕС. ЕНО вече изготвя годишна работна програма.

Настоящата годишна работна програма на ЕНО обаче е предназначена и да покрие регулаторните и надзорните дейности, които ще бъдат предприети от самите ЕНО, докато новият Стратегически план на ЕС ще бъде предназначен за покриване на надзорните дейности, които трябва да бъдат извършени от компетентните органи. Освен това новите координационни правомощия също така предполагат, че от компетентните органи (включително Единния надзорен механизъм и Единния механизъм/съвет за преструктуриране) ще бъде поискано да съставят годишни работни програми (в съответствие със стратегическия план на ЕС) и да ги подадат при ЕНО, които ще ги оценят спрямо Стратегическия план на ЕС. ЕНО след това ще излязат с препоръка или нарочно решение за одобрение, адресирани до всеки компетентен орган за съответната годишна програма, и ще наблюдават прилагането и в ход. Това взаимодействие с компетентните органи и координацията на работата със съответните екипи в рамките на всеки ЕНО ще изисква допълнителен персонал. Трима допълнителни служители ще бъдат необходими за всеки ЕНО.

ЕНО ще бъдат натоварени с нови задачи, свързани с финансовите технологии (FinTech). Съгласно законодателното предложение от европейските надзорни органи ще се изисква да: i) работят за уеднаквяване на изискванията за лицензиране за финансово-технологичните дружества, ii) изяснят и актуализират правилата за аутсорсинг, по-специално що се отнася до възлагането на дейности на външни изпълнители за услуги „в облак“; iii) координират националните центрове за технологии и иновации и евентуално изготвят насоки за тях или за центровете за експериментални регулаторни практики, установени от държавите членки; и iv) в областта на киберсигурността се стремят към сближаване на дейностите им по управление на риска и допринасят за разработването, заедно с Комисията и Европейската централна банка, на инструменти за проверка на киберсигурността на системите. За изпълнението на тези допълнителни задачи ще бъдат необходими специални ресурси във връзка с финансовите технологии (FinTech) — смята се, че са необходими трима допълнителни членове на персонала.

***ii. Задачи, изискващи различни ресурси за трите ЕНО***

Отговорностите на ЕНО ще бъдат по-ясно определени по отношение на мониторинга на решенията на Комисията за еквивалентност, приложими към съществуващата в дадена трета държава регулаторна и надзорна рамка. В миналото, при липса на ясно правно основание за помощта, която ЕНО оказват на Комисията при мониторинга след решение за еквивалентност, някои ЕНО не бяха в състояние да съдействат заради ограничени ресурси. Понастоящем ЕНО осигурява първоначален анализ във връзка с решението за еквивалентност на Комисията по един от следните два сценария: Комисията е поискала изрично от ЕБО да предостави технически съвети или ЕБО има конкретната задача да направи това съгласно разпоредби от първичното законодателство. Законодателното предложение във връзка с ЕНО посочва по-ясно, че европейските надзорни органи могат да съдействат на Комисията при мониторинга на промените в юрисдикциите на трети държави (т.е. регулаторни, надзорни и пазарни тенденции в трета държава, както и надзорния опит на органите на третата държава), предмет на положително решение за еквивалентност на Комисията. Целта на наблюдението е да се гарантира, че условията, на които се основава решението за еквивалентност, продължават да се спазват, като се обръща специално внимание на тенденциите в трети държави,

които може да окажат въздействие върху финансовата стабилност на Съюза или на една и няколко от неговите държави членки. ЕНО по-специално ще представи на Комисията годишен доклад със своите констатации. Тази по-ясно определена роля би изисквала анализ на настъпилите промени в трета държава на текуща основа и координация на работата с партньори в рамките на или извън организацията.

При все това, трите ЕНО нямат едно и също работно натоварване по отношение на решенията за еквивалентност. ЕОЦКП отговаря за 11 законодателни текста от общо 13 регламента за трите ЕНО, които дават възможност за решения за еквивалентност на трета държава. ЕОЗППО и ЕБО се занимават с по един текст за еквивалентност на трети държави (съответно Платежоспособност II и РКИ/ДКИ IV). В резултат на това допълнителните средства, необходими на ЕОЦКП, следва да бъде по-големи от необходимите на ЕОЗППО и ЕБО.

Допълнителните ресурси за ЕОЦКП се изчисляват на 9 ЕПРВ и свързаните с това трансакционни разходи се оценяват на 1 млн. EUR годишно. За ЕОЗППО и ЕБО допълнителните човешки ресурси се оценяват на 2 ЕПРВ и свързаните с тях трансакционни разходи се оценяват на около 200 000 EUR годишно.

***iii. Специфични за ЕОЦКП задачи***

Предложението дава по-големи правомощия на ЕОЦКП за задълбочаване на сътрудничеството между националните компетентни органи във връзка с възможни трансгранични случаи на пазарна злоупотреба, докато разследването, правоприлагането и наказателното преследване ще остане на национално равнище. Съгласно настоящото законодателно предложение ЕОЦКП ще играе ролята на „информационен център“, който събира и разпространява по искане на регулаторните органи данни за трансакции с участието на множество юрисдикции от ЕС. Освен това, ако и когато в хода на процеса на надзор компетентентен орган установи подозрителна трансгранична сделка, това трябва да бъде докладвано на ЕОЦКП, който от своя страна ще бъде натоварен със задачата да координира активно разследващите дейности на равнище ЕС. Тази структура ще излезе извън рамките на правомощията по действащия Регламент относно пазарната злоупотреба и Регламента относно пазарите на финансови инструменти, тъй като ще предостави засилена координация на правомощията на ЕОЦКП и ще улесни работата на регулаторните органи, участващи в трансгранични разследвания. Тези нови задачи ще изискват 2 допълнителни поста на пълно работно време (един за координация, един за информационни технологии (ИТ), в допълнение към ИТ разходите, необходими за създаване на т.нар. „drop box“ (интерактивна платформа за обмен на файлове), с помощта на която компетентните органи могат да изтеглят и качват документи, предоставени от техни партньори и свързани с надзора над пазарните злоупотреби и с разследвания. Тези повтарящи се разходи за ИТ се оценяват на 100 000 EUR годишно, а еднократните разходи за ИТ се оценяват на 500 000 EUR.

Наред с изискванията за докладване, определени в ДПФИ II/РПФИ, е налице задължение за компетентните национални органи да събират данни от местата на търговия относно голям брой финансови инструменти и отчети за трансакции, предоставени (около 15 милиона за целия ЕС) от инвестиционните посредници. Съгласно предложението ЕОЦКП ще бъде натоварен с

централизиране на събирането на референтни данни съобразно ДПФИ II/РПФИ, което ще става директно от местата на търговия. Наличието на обща ИТ инфраструктура в рамките на ЕОЦКП е начин за засилване на сближаването на надзорните практики по отношение на прилагането на ДПФИ II/РПФИ. Предвид увеличаването на броя на данните, които трябва да бъдат докладвани, ЕОЦКП ще се нуждае от допълнителни ресурси, включително ИТ ресурси. За централизирането на докладването на сделките ще са необходими 8 ЕПРВ, както и допълнителни средства за ИТ разходи (3 млн. EUR през първата година и 2 млн. EUR за поддържане в следващите години).

***iv. Специфични за ЕОЗППО задачи***

Съгласно законодателното предложение на ЕОЗППО ще бъдат предоставени нови правомощия по отношение на вътрешните модели на застрахователните предприятия. ЕОЗППО ще бъде оправомощен да извърша независима оценка на заявленията за използване или промяна на вътрешния модел и да представя становище на съответните компетентни органи. Ще бъде засилена възможността ЕОЗППО да оказва съдействие при разрешаването на спорове чрез задължителна медиация в случай на спор между компетентни органи по отношение на вътрешен модел. ЕОЗППО понастоящем разполага с „екип за вътрешните модели“, който се състои от 4 служители на пълен работен ден (а в близко бъдеще — 5 служители). Тази нова задача, възложена на ЕОЗППО, ще увеличи значително натоварването на такъв екип и изисква допълнителен персонал, който е специализиран в областта на вътрешните модели. Тези нужди от гледна точка на човешките ресурси се оценяват на 5 допълнителни поста на пълно работно време, предвид техническия характер на работата.

В обобщение, в настоящата законодателна финансова обосновка се приема, че определянето на нови и по-силни непреки надзорни правомощия на ЕНО може да предполага, че:

- за ЕОЗППО: ще са необходими 18 ЕПРВ (15 СНС + 3 КНЕ); 200 000 EUR на година за разходи за превод;
- за ЕОЦКП ще са необходими 30 ЕПРВ (24 СНС + 6 КНЕ); 3,5 млн. EUR еднократни разходи за ИТ; 2,1 млн. EUR годишно за разходи за ИТ поддръжка; 1 млн. EUR годишно за разходи за превод;
- за ЕБО: ще са необходими 13 ЕПРВ (11 СНС + 2 КНЕ); 200,000 EUR на година за разходи за превод.

***III. Финансиране***

***i. Средства за изчисляване на годишните вноски***

Настоящото законодателно предложение има за цел промяна на финансирането на ЕНО. Това финансиране ще разчита главно на субсидия от общия бюджет на ЕС, както и на годишни вноски на субектите, попадащи в сферата на компетентност на съответния орган. Законодателното предложение посочва, че годишните вноски от частния сектор следва да се събират непряко от ЕНО чрез органи, определени от всяка една от държавите членки. Дори и при този сценарий ЕНО ще трябва да: i) изисква информация от националните компетентни органи; ii) изчислява годишните вноски; и iii) изпраща информация

на компетентните национални органи или държавите членки. Тогава националните компетентни органи или държавите членки ще: i) подготвят фактурите; и ii) събират годишните вноски от частния сектор. Накрая ЕНО проверява сумите на годишните вноски, получени от държавите членки/националните компетентни органи. Държавите членки/националните компетентни органи отговарят за предприемането на принудителни мерки в случай на неплащане. Броят на субектите, попадащи в правомощията на ЕНО, е от основно значение. Съществуват над 11 600 кредитни институции и инвестиционни посредници в рамките на правомощията на ЕБО, 20 000 субекта в рамките на правомощията на ЕОЦКП и 20 000 застрахователни и пенсионните дружества в правомощията на ЕОЗППО. Вследствие на това допълнителният персонал, необходим за тази нова задача, може да се оцени на 4 допълнителни ЕПРВ (в т.ч. 3 за събиране на данни и изчисляване на таксите и 1 за управлението на информационната система).

Освен това тази нова система на финансиране ще изисква изграждането на нова ИТ система. Вместо да разработват собствени ИТ системи, трите ЕНО могат да разработват обща ИТ инфраструктура, която ще оптимизира полезните взаимодействия. Общият ИТ интерфейс ще бъде по-практичен и за участниците на финансовите пазари, които трябва да плащат такса за повече от един ЕНО (напр. инвестиционните посредници).

Такава ИТ система може да бъде оценена на 1,5 млн. EUR (еднократни разходи, т.е. 500 000 EUR за всеки ЕНО), а последващите годишни разходи за поддръжка — на 300 000 EUR (т.е. 100 000 EUR за всеки ЕНО. Новата информационна система ще трябва да взаимодейства със системата за отчитане, свързана с дейността на ЕНО.

***ii. Средства за изчисляване, фактуриране и събиране на такси за надзор (ЕОЦКП)***

Законодателното предложение ще предостави на ЕОЦКП нови преки надзорни правомощия (вж. следващия раздел). Поради това ЕОЦКП ще събира такси от субектите, над които ще осъществява пряк надзор, или ще събира такси за услугите, които те предоставят. ЕОЦКП се нуждае от нови ресурси за издаване на фактури за тези субекти и за събиране на такси от тях.

Четири нови сектора ще бъдат прехвърлени на ЕОЦКП (фондове, проспекти, референтни показатели, доставчици на услуги за докладване на данни). Може да се предположи, че ще бъде необходим един еквивалент на пълно работно време за всеки сектор, т.е. 3 допълнителни поста на пълно работно време.

В обобщение, в настоящата законодателна финансова обосновка се приема, че промените във финансирането на ЕНО може да предполагат:

- За ЕБО и ЕОЗППО: 4 допълнителни поста на пълно работно време (1 СНС и 3 ДНС) и ИТ системи, оценени на 0,5 млн. EUR (еднократни разходи) и 100 000 EUR годишно (разходи за поддръжка)
- за ЕОЦКП: 7 допълнителни поста на пълно работно време (1 СНС и 6 ДНС) и ИТ системи, оценени на 0,5 млн. EUR (еднократни разходи) и 100 000 EUR годишно (разходи за поддръжка)

*IV. Преки надзорни правомощия - ЕОЦКП*

Като начало следва да се припомни, че субектите, които подлежат на пряк надзор от ЕОЦКП, следва да заплатят такси (еднократни разходи за регистрация и периодично повтарящи се разходи за текущ надзор). Такъв е случаят с агенциите за кредитен рейтинг (вж. изготвения от Комисията Делегиран регламент 272/2012) и регистрите на трансакции (Делегиран регламент 1003/2013 на Комисията).

Съгласно настоящото законодателно предложение ЕОЦКП ще бъде натоварен с прекия надзор над европейските фондове за рисков капитал (EuVECA), европейските фондове за социално предприемачество (EuSEF) и европейските фондове за дългосрочни инвестиции (ELTIF). Надзорните задължения ще се състоят в разрешаване/уведомяване (лиценз) на тези фондове и в текущ надзор. ЕОЦКП също така ще има преки правомощия за разследване спрямо тези фондове. Понастоящем в ЕС са лицензирани 117 EuVECA (управлявани от 97 управители на EuVECA), 7 EuSEF (управлявани от 3 управители на EuSEF) и по-малко от 10 ELTIF. Тъй като тези фондове представляват сравнително нови структури, броят на регистрациите е висок (напр. 22 нови EuVECA през 2016 г.). Поради новата нормативна уредба, приложима към EuVECA или EuSEF и промените в капиталовите изисквания за инвестициите на застрахователните дружества в ELTIF, се очаква да нарасне броят на исканията за разрешение. Ето защо в ЕОЦКП ще бъде нает допълнителен персонал, специализиран в областта на управлението на активи. Тези нужди от човешки ресурси се оценяват на 7 служители на ЕПРВ (включително за една единица ЕПРВ, специализирани в областта на ИТ, и един анализатор на данни). Необходима е и ИТ система за управление на лицензирането и надзора, както и за събирането на данни от фондовете. Тези разходи се изчисляват на 500 000 EUR (еднократни разходи) и 100 000 EUR годишно за поддръжка.

Следва да се отбележи, че това прехвърляне на правомощия от националните компетентни органи на ЕОЦКП по отношение на предоставянето на разрешения и текущото наблюдение на въпросните фондове (ELTIF, EuVECA и EuSEF) може също да доведе до намаляване на персонала на НКО, който понастоящем се занимава с надзора над тях. Националните компетентни органи, отговарящи за финансовите сектори с най-големите дружества за управление на активи, разполагат с голям брой персонал ЕПРВ, ангажирани основно с ПКИПЦК и алтернативни инвестиционни фондове (АИФ), (т.е. LU 197 ЕПРВ, FR 102, DE 120, NL 25, IT 65/70 плюс регионални клонове, UK 100). Според предварителните изчисления създаването на 7 еквивалента на пълно работно време на равнище ЕС за надзор на ELTIFs, EuVECA и EuSEF следва да доведе и до общо намаление на служителите на НКО със 7 ЕПРВ. Ако броят на фондовете се увеличава през следващите години ще са необходими повече ресурси, но те ще бъдат финансирани с такси от сектора.

Съгласно законодателното предложение ЕОЦКП също така ще отговаря за одобряването на някои проспекти (проспекти за търговия на едро с несвързани с дялово участие ценни книжа, проспекти, изготвени от специализирани емитенти, проспекти за обезпечени с активи ценни книжа и проспекти от емитенти от трети държави), включително техните допълнения. Смята се, че ЕОЦКП ще одобрява 1600 проспекта на година (1100 проспекта, 400 проспекта за ценни книжа, покрити с активи, 60 проспекта от специализирани емитенти). Освен това настоящото предложение прехвърля на ЕОЦКП надзора над

рекламната дейност, свързана с тези проспекти, която ще бъде одобрена от ЕОЦКП. За изпълнението на гореспоменатите задачи ЕОЦКП следва да има достатъчно персонал с необходимите езикови умения и познания по съответните национални правила за защита на потребителите, особено по отношение на контрола на рекламните материали. Смята се, че ЕОЦКП ще трябва да наеме служители за 35 ЕПРВ (включително 33 специалисти в областта на проспектите, 1 ЕПРВ за ИТ системата и 1 за анализа на данни). Тези нови правомощия предполагат и разходи за информационни технологии с оглед управляване на процеса на одобрение на проспектите. Тези разходи се изчисляват на 500 000 EUR (еднократни разходи) и 100 000 EUR годишно за поддръжка. Тъй като проектите за проспекти може да бъдат представени за одобрение на 23-те официални езика на ЕС, новите правомощия на ЕОЦКП предполагат и разходи за превод за 1,2 млн. EUR годишно.

ЕОЦКП ще одобри 1600 проспекта от 3500-те проспекта, одобрени от всички национални компетентни органи в целия ЕС, т.е. 45 % от всички проспекти от ЕС. Вследствие на това прехвърлянето на правомощия следва да бъде съпроводено с намаляване на персонала на НКО, който се занимава с одобряването на проспектите, които ще бъдат одобрени от ЕОЦКП.

Законодателното предложение също така предвижда, че ЕОЦКП ще одобрява и да упражнява надзор над администраторите на критични референтни показатели, ще одобрява приемането на референтни показатели от трети държави и ще признава администратори, намиращи се в трети държави. На ЕОЦКП също така ще бъдат предоставени правомощия за разследване, що се отнася до администраторите на референтни показатели. Като се има предвид синергията от прекия надзор на равнище ЕС, се предполага, че ще бъдат необходими 10 допълнителни ЕПРВ. Прехвърлянето на правомощия към ЕОЦКП ще позволи да се избегне наемането на допълнителен персонал от националните компетентни органи във връзка с надзора над администраторите на критични референтни показатели[54].

ЕОЦКП ще отговаря за регистрирането на доставчиците на услуги за докладване на данни (т.е. одобрени механизми за докладване, одобрени механизми за публикуване, доставчици на консолидирани данни), нови видове субекти, създадени по силата на Директивата за пазарите на финансови инструменти. ЕОЦКП също така ще осигури постоянен надзор върху тях и ще предостави правомощия за провеждане на разследвания. Това ще изисква допълнителен специализиран персонал от 20 ЕПРВ, от които 3 ЕПРВ, специализирани в областта на ИТ системи, и 2 анализатори на данни. Предвид големите масиви от данни, управлявани от тези субекти, необходима е и сериозна ИТ система, позволяваща оценка на тяхното качество, начина, по който са обработени и публикувани. Тези разходи се изчисляват на 2 млн. EUR (еднократни разходи) и 400 000 EUR годишно за поддръжка. Прехвърлянето на правомощия към ЕОЦКП ще позволи да се избегне наемането на допълнителен персонал от националните компетентни органи във връзка с надзора над доставчиците на услуги за докладване на данни.

[54] Според FCA в Обединеното кралство например надзорът над критичния показател LIBOR, например, изисква еднократни разходи в размер на 0,2 млн.GBP и текущи разходи в размер на 0,9 млн. GBP, включително заплати и общи разходи.

В обобщение, в настоящата законодателна финансова обосновка се приема, че новите преки надзорни правомощия на ЕОЦКП над горепосочените субекти биха означавали:

- Назначаването на 65 допълнителни ЕПРВ до 2022 г.
- Еднократни разходи за ИТ, които възлизащи на 3 млн. EUR;
- Текущи повтарящи се разходи за ИТ, възлизащи на 600 000 EUR годишно.
- Разходи за превод, възлизащи на близо 1,2 милиона EUR годишно.

***V. Разходи и правна помощ***

Общите разходи по отношение на ресурсите на равнище агенции обхващат човешки ресурси, финанси, управление на инфраструктура, координация и базова ИТ подкрепа (с изключение на общоевропейски ИТ проекти). Като се има предвид тяхната мащабна регулаторна дейност, ЕНО се нуждаят и от сериозна правна помощ. Въз основа на системата на ЕОЦКП за управление по дейности, ресурсите за общи разходи и правна помощ представляват съответно 22 % и 13 % от общия брой на служителите. С други думи това означава, че за 7 служители на ПРВ, изпълняващи основна дейност, са необходими приблизително 2 допълнителни служители във връзка с общите разходи и 1 за правна помощ. Като се има предвид, че в процеса на разрастване на ЕНО икономиите от мащаба може да се увеличат, в настоящата законодателна финансова обосновка приемаме, че общите разходи по отношение на ресурсите и правната помощ ще представляват съответно 18 % и 8 % от съвкупните разходи за персонала.

В резултат на това до 2022 г. увеличението по отношение на човешките ресурси (ЕПРВ) може да бъде обобщено, както следва:

**ЕБО:**

| | **Основна дейност** | **Ресурси за общи разходи** | **Правна помощ** | **Общо** |
|---|---|---|---|---|
| **Управление** | **4** | 1 | 1 | 6 |
| **Правомощия по непряк надзор** | **13** | 3 | 2 | 18 |
| **Финансиране** | **4** | 1 | 0 | 5 |
| **Общо** | **21** | 5 | 3 | **29** |

**ЕОЗППО:**

| | **Основна дейност** | **Ресурси за общи разходи** | **Правна помощ** | **Общо** |
|---|---|---|---|---|
| **Управление** | **4** | 1 | 1 | 6 |
| **Правомощия по непряк надзор** | **18** | 4 | 2 | 24 |
| **Финансиране** | **4** | 1 | 0 | 5 |

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| **Общо** | **26** | 6 | 3 | **35** |

**ЕОЦКП:**

| | **Основна дейност** | **Ресурси за общи разходи** | **Правна помощ** | **Общо** |
|---|---|---|---|---|
| **Управление** | **7** | 2 | 1 | 10 |
| **Правомощия по непряк надзор** | **30** | 7 | 3 | 40 |
| **Финансиране** | **7** | 2 | 0 | 9 |
| **Правомощия по пряк надзор** | **65** | 16 | 6 | 87 |
| **Общо** | **109** | 27 | 10 | **146** |

С допълнително намаляване на разноските, направени от ЕНО, значителен брой нови служители на ПРВ биха могли да бъдат назначени като договорно наети служители или командировани национални експерти (КНЕ). Броят на командированите национални експерти следва обаче да не се надценява. ЕНО може да срещат трудности при набирането на такива експерти поради разходите, които това представлява за държавите членки и националните компетентни органи. Освен трудностите с тяхното намиране, в областта на прекия надзор, следва да се очаква, че те ще предоставят необходимия експертен опит при прехвърлянето на задачите към ЕОЦКП, но в дългосрочен план, след първоначалната фаза, е важно ЕОЦКП да натрупа и развие вътрешен опит, като разчита сравнително повече на срочно нает персонал. Таблицата по-долу представя индикативно разпределение на персонала в тези категории.

| | **2019** | **2020** | **2021** | **2022** |
|---|---|---|---|---|
| **Срочно наети служители** | 63 | 104 | 121 | 147 |
| **Командировани национални експерти** | 5 | 11 | 15 | 15 |
| **Договорно наети служители** | 29 | 37 | 41 | 48 |
| **Общо** | **97** | **152** | **177** | **210** |

(броят на служителите през 2021 г. и след това е индикативен)

***VI. Помещения***

Промените в задълженията ще изискват и нови помещения за ЕНО. Очакваните допълнителни разходи са взети предвид както за ЕОЦКП, така и ЕОЗППО. По отношение на ЕБО, никакви допълнителни разходи не са отразени в настоящия документ, тъй като липсва информация относно новото седалище и размера на сградата, предложени от държавите членки.